FESTA MAJOR 2006

SANT HILARI SACALM

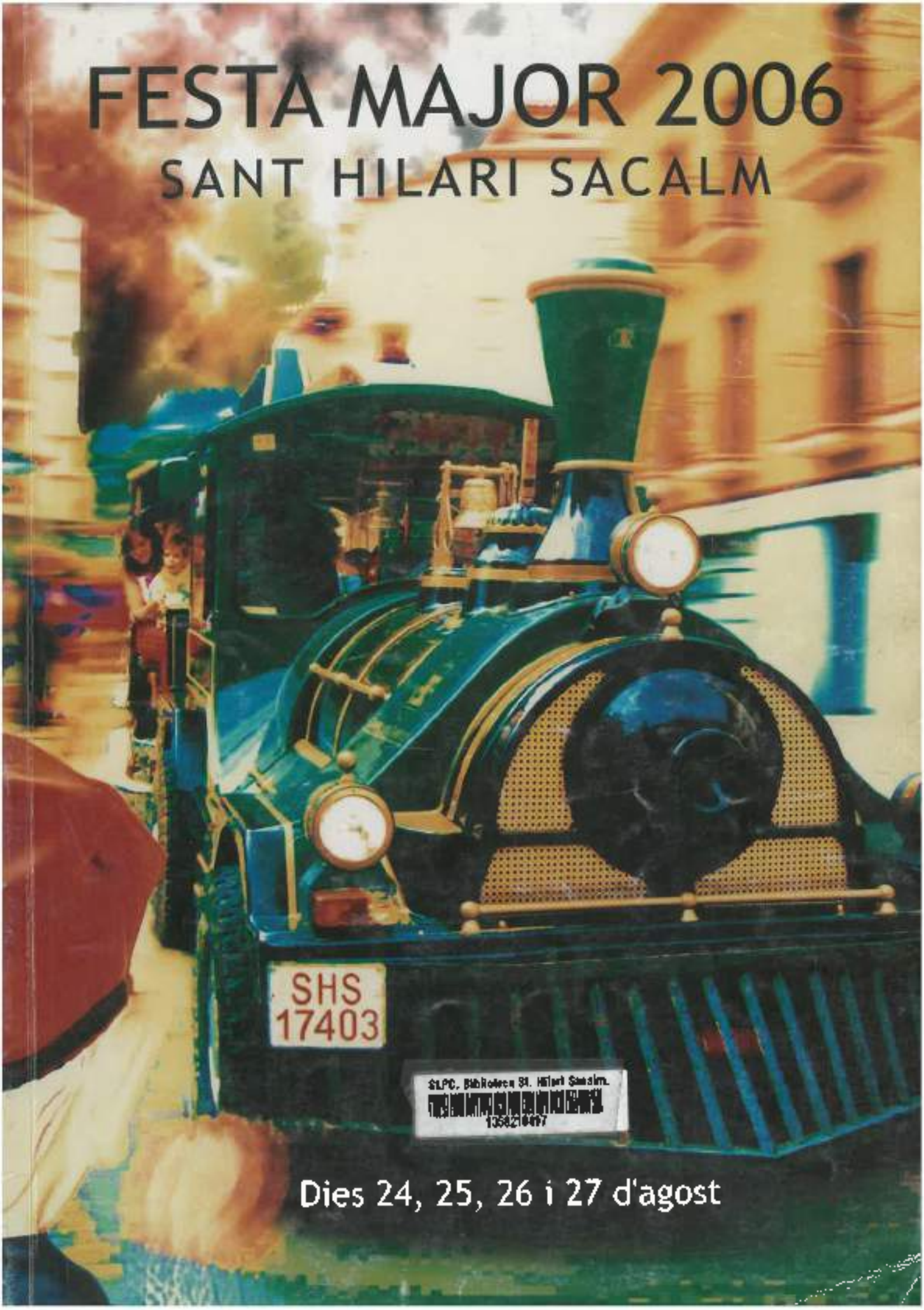

SLPC. Biblioteca St. Hilari Sacalm.

Dies 24, 25, 26 i 27 d'agost

Font Vella

Recuperacions
Marcel Navarro i Fills, S.L.

AIGUA MINERAL NATURAL
Font Selva
Sant Hilari Sacalm (Girona)

TRANSPORTS
Ricard Moragas i Fills, S.A.

FONT D'OR

MASÓ PASTISSER

Salutació de l'alcalde

Novament, a les acaballes del mes d'agost, ens arriba la nostra Festa Major. Una festa que ens aplega per a compartir la important celebració amb la família, amb aquells amics amb els quals ens retrobem i, sobretot, amb els veïns del poble. I ho fem amb esperit de conviure més intensament uns dies que, vulguem o no, ens uneixen i ens ajuden a fer poble.

Que el poble el fem entre tots, n'és una mostra aquest programa que teniu a les mans, perquè, a més d'anunciar-vos els actes de la Festa, és un recull de les activitats que donen vida a les entitats i d'aquesta manera es converteixen en un excel·lent testimoni de treball en equip que ha de permetre aconseguir un Sant Hilari més gran i més unit.

El programa és, per un cantó, un clam i un crit a la Festa i, per l'altre, un ressò del que com a col·lectivitat ens mou. És per aquest motiu que, amb cura, el guardem a casa i el desem al calaix dels records, allà on s'aplega la memòria.

Diferents entitats han tingut més rellevància en aquest 2006 perquè han celebrat efemèrides i com a alcalde m'agrada destacar-ho. La coral "Els Nois Alegres" ha assolit els 60 anys, el Museu Guilleries, 50, i han fet els 25, el Grup de Teatre, la coral "Petits Cantaires" i el Casal de Gent Gran de Can Blat. Evidentment, això és senyal de vida i continuïtat, però també ho és de constància i esforç, elements bàsics de la vitalitat i capacitat del nostre poble.

Com a alcalde, en nom propi i de la corporació, no puc més que agrair la feina feta per totes les entitats i expressar el sentiment d'orgull que això provoca quan ho expliquem fora de casa. Des de l'Ajuntament, com hem procurat sempre, us encoratgem a continuar treballant per trobar noves iniciatives i propostes, i vetllarem per reforçar i apuntalar les tasques, actuacions i responsabilitats de cadascuna.

Com a persona responsable de la gestió municipal, voldria també aprofitar l'oportunitat que em brinda aquesta salutació per citar un parell d'actuacions que per la seva transcendència destaquen. Una és l'estrena de la piscina climatitzada. Una nova infraestructura que no solament augmenta les possibilitats de practicar diferents activitats físiques i lúdiques, sinó que s'ha convertit en un referent per a altres pobles. Tanmateix, ha generat un interès enorme per a convertir el complex esportiu en un lloc ideal per a campus i estades, com hem vist enguany.

També vull remarcar una altra actuació que ha de marcar pautes amb vista al futur: l'inici de les obres de la construcció del nou balneari, un edifici i unes instal·lacions que permetran recuperar el prestigi de Sant Hilari com a poble de balneari, com a principi del segle XX, amb l'Establiment de la Font Picant. No cal dir que des del món del turisme es podran albirar noves perspectives.

Finalment, i ara des d'una vessant més humana, i en nom de tot el poble, no puc deixar de reconèixer el fet que un hilarienc de soca-rel, en Joan Cardona, hagi estat el primer gironí en fer el cim de l'Everest. És motiu d'orgull per a tot el poble de Sant Hilari.

Els que ens coneixen saben que el nostre poble és acollidor i per això molts vindran a celebrar i compartir la Festa Major. Però Sant Hilari els convidarà més endavant a la Fira d'en Serrallonga, a la del Bolet o a la Fira de la Fusta, que enguany celebrarà la segona edició, amb la ferma i decidida voluntat que es converteixi en un referent per a les comarques gironines.

Hi treballarem de valent i plegats en tots aquests projectes. Ara, però, toca viure la Festa. Que sigui bona i sana!

Molt bona Festa major!

El vostre alcalde,
ROBERT FAURIA I DANÉS

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2006

Editat per les àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari.

La portada és de Jordi Saurina, guanyador del Concurs del Concurs de Fotografia per a la portada del Programa 2006. El veredicte es donà el 20 de juliol i el jurat era format per: Salvador Bosch, Carles Benítez i Albert Bonvehí.

El programa l'ha coordinat l'Àngel Serradesanferm i Valls.

De les fotografies antigues, se n'indica la procedència o són de l'arxiu A.S.V. Les fotos de fons són de Salvador Bosch.

El dipòsit legal és: GI 976-06

L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i s'han publicat tots els escrits que han arribat.

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col·laboradors en aquesta publicació.

És prohibida la reproducció total o parcial dels escrits i fotografies d'aquesta publicació sense el permís per escrit dels autors dels articles i de les fotos.

S'ha acabat d'imprimir el dia 16 d'agost de 2006 a Embalatges Salvador de Sant Hilari i s'ha editat amb la col·laboració de la Diputació de Girona.

Pregó i imatges
DE LA FESTA MAJOR 2005

Pregó d'en Pere Tapias.

Les puntaires

Concurs de pintura ràpida. Premi local "Bompreu" Jordi Saurina.

Guanyadores de les façanes

Els gegants fan anys.

Assistents al pregó.

Inauguració de la gespa, al camp de futbol.

Entesos en futbol.

Burros a la plaça Guilleries

Professionals de la botifarra.

Guanyadora de la portada, Núria Ripoll.

Regidors amb Pere Tapias.

Sardanes a la plaça.

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR DE 2005

Introducció. Tres "carros" que poden ser cantats segons com es trobi el rapsode

Permetin el consistori
i dignes autoritats
que enceti aquest gori-gori
amb quatre mots mal lligats.

Permeti tota l'audiència
que enceti el meu rosari
i agraeixi la presència
dels veïns de Sant Hilari.

No hi ha festa amb més relleu,
des de Girona al Vietnam,
que la Festa Major que feu
a Sant Hilari Sacalm.

Al sant Patró,
salut tots demanem,
que creixin força els avets,
que puguem fer "calerets"
i pagar el que devem.

Sota el puig de Sant Miquel,
modelada amb argila,
entre faigs i alzines,
entre castanyes divines
es va coure aquesta vila.

Hi ha pobles que tenen plata,
n'hi ha que turisme rural,
però en aquest poble on som,
teniu l'or més preuat del món,
teniu: aigua mineral!

Només hi ha un remei
quan la set ens fa la llesca
o se'ns escalfa molt l'olla,
un glop d'aigua a raig d'ampolla,
o un got d'aigua fresca.

Sant Hilari és un poble
amb molta vitalitat,
doncs a cada cantonada,
amb bandera desplegada,
hi teniu una entitat.
Via Crucis, sardanistes,
futbol, cant coral,
grup de teatre local,
comerciants, excursionistes...

Que si olives, calamars,
"berberechos", vermutet,
¿És veritat "bandarres"
que a Sant Hilari hi ha més barres
que a Lloret?

Però hi ha temes pendents
i convé agafar el to.
¿Què passa amb la piscina
on remullarem la "minina"
a la riera d'Osor?

I la xarxa de gas?
Això és un desastre!
I l'habitatge jove?
I la urbanització de Cal Sastre?

Un poble sense noms
és un poble despullat.
Un poble sense cognoms
és un colom desplomat.

Saludem:
can Mort, can Cames,
can Botella, cal Cabré,
ca la Rossa, cal Patatero,
can Miquelic i can Mamè.

En Pitu, el "biciclista",
en Pere Formiga
i en Jaume Met,
en Rosquellas
i una de les meravelles,
el municipal, en Romaní.

Què seria Sant Hilari
sense aquests ciutadans?
Què seria? Ai senyor!
Port Aventura? Un Ikea?
Un Corte Inglés? Hipercor?

Hora és ja del CONVIT.
De la convidada a la festa,
hora de pintar-se la cresta
amb els colors de la nit.

Perquè aquesta Festa Major
es fa sense condicions.
Per als del poble, els "veranejants",
per als de les urbanitzacions
i els veïns dels altres pobles.

La Festa Major demana
força gatzara, mandanga,
ballaruga, concerts, jugar a futbol
o a la petanca. El cas és participar!

Ompliu la taula de viandes,
de patates, de rostits,
peus de porc amanits
amb salses i altres corrandes.
Xampany, vins daurats,
llaminadures, confits
per a tots els convidats
per als més grans i els més petits.

A tots els actes programats
aneu-hi tots, si us plau,
faci fresca, xafogor o calor,
estigui el cel gris o blau.

Del CONVIT, doncs, és hora,
hora de fer gatzara i gresca
de viure de ple la festa
fins que s'anunciï l'aurora.

FI DE LA PRIMERA PART

TOCS DE FESTA A SANT HILARI
Dits i fets per Pere Tapias

Perquè el sant Patró vol festa
i ens ho marca el calendari,
cridem: Visca Sant Hilari! 1

Que aquest crit sigui comú,
és a dir, comunitari,
cridem: Visca Sant Hilari! 2

Perquè és un poble collonut,
per la gent i l'escenari,
cridem: Visca Sant Hilari! 3

Perquè bevent aigua clara
sota un pi sóc milionari
cridem: Visca Sant Hilari! 4
Perquè aquí es menja molt bé,
i és un temple culinari,
cridem: Visca Sant Hilari! 5

Perquè aquí s'hi troben bé
el manobre, el notari,
el pagès i l'empresari,
cridem: Visca Sant Hilari! 6

Que de tanta bona cosa
caldria fer-ne un inventari,
cridem: Visca Sant Hilari! 7

Com que la festa ve d'antic,
segons consta al costumari,
cridem: Visca Sant Hilari! 8

Perquè no hi ha un poble com aquest
en tot l'ordre planetari,
cridem: Visca Sant Hilari! 9

Perquè no hi ha cap paraula més maca
en tot el diccionari,
cridem: Visca Sant Hilari! 10

Cridem: Visca Sant Hilari!
i que el crit sigui un clam.
Visca la Festa Major
de Sant Hilari Sacalm! 11

I aquí el pregó s'acaba.
Espero que hagi agradat.
És el que us desitja,
qui el pregó ha pregonat. 12

PERE TAPIAS
25 d'agost de 2005

Fotos que fan història

En Ramon Rosquellas i la Montse Moragas vestits de caramelles. Cedida per M. Moragas.

La processó de la Minerva, maig de 1958. D. Cornellà, N. Tort i M. Carreras. Cedida per D. Cornellà

La font del Sastre. Arxiu ASV.

Descans en la feina. Bayés, Pascual, J. Ribas, R. Sarró, P. Fauria i J. Mollfulleda. Cedida per M. Planas.

CONCURS LITERARI

Categories, nombre de participants i obres guanyadores

CATEGORIA	EDAT	PARTICIPANTS	AUTOR	OBRA
A 1r premi	nascuts 92-93	33	Josep Esquirol Esteve	***Un vaixell amb flors que vola***
B 1r premi	nascuts 90-91	33	Lídia Franquesa Solé	***Instants***
C 1r premi	nascuts 88-89	4	Blanca Moragas Arjant	***Teatre***
D 1r premi	abans del 88	42	Jordi Boladeras Sancho	***Parvitat de matèria***

TOTAL OBRES PRESENTADES: 112 PARTICIPANTS

El jurat estava format per les següents persones:

Raimon Artís Mercadet — Anton Carrera Busquets — Narcís Figueras Capdevila

UN VAIXELL AMB FLORS QUE VOLA

Tan il·lusionat que estava! Però quina decepció em vaig endur. Jo em pensava que m'ho passaria bé anant d'estiueig amb els meus pares a un petit poblet de muntanya, però m'avorria com una ostra. El que passava era que era un poble petit i no hi havia ningú amb qui jugar. Tampoc no m'havia recordat de portar la "play" ni cap altra joguina. Com m'avorria!

Ja us podeu imaginar un nen d'uns nou anys, cabell castany, ulls marrons, alt i prim, estirat al sofà i sense saber què fer. Doncs així era jo, en Ricard.

Un dia, els meus pares em van recomanar que sortís a fer un volt, perquè feia dies que no sortia de casa. I jo, sense tenir res millor per a fer, els vaig fer cas.

Vaig sortir de casa i vaig endinsar-me en el bosc que envoltava el poble. Tinc un bon sentit de l'orientació i no vaig tenir por de perdre-m'hi. Vaig caminar, caminar i caminar fins arribar a una vall per on passava un riu. Caminant paral·lel al riu vaig veure, amagada entre els arbustos, l'entrada d'una cova. Vaig dubtar, però finalment hi vaig entrar. La cova no tenia les parets negres, sinó d'un to blau marí. M'hi vaig endinsar més i les parets van canviar de color: ara eren granats! I com més penetrava en la cova, més ràpidament en canviaven els colors: verd fosc, carbassa, lila, groc, marró, blanc, i molts altres colors. Jo creia que somniava, era l'única explicació per aquell fenomen. I també hi havia una altra cosa estranya: la cova no era fosca, tot i que no hi entrava llum per enlloc. Vaig fer el que el cos em demanava, que tirés endavant; tot i que el cervell em deia tot el contrari, que tornés enrere.

Quan ja dubtava sobre si la cova tenia sortida, vaig veure un forat al final del passadís i, finalment, en vaig sortir.

Una vegada a l'aire lliure, vaig intentar orientar-me, però ara les muntanyes que m'envoltaven no eren les mateixes, ho vaig veure de seguida. Al primer cop d'ull, el paisatge semblava igual que abans, però si t'hi fixaves bé veies que no hi havia el mateix tipus d'arbres ni d'arbustos. Com podia ser?

En la llunyania, vaig veure un poble i, sense pensar-m'ho

dues vegades, hi vaig anar. Des de lluny, semblava un poble qualsevol, però quan m'hi vaig acostar, vaig veure que hi havia coses inusuals. Les cases, per exemple, tenien formes de coses ben estranyes: una semblava un gos gegant, l'altra un llibre, una altra era triangular i fins i tot n'hi havia una que representava un porc llegint el diari. Era fascinant.

Aleshores vaig mirar les persones que hi havia. Persones corrents per fora, però que es comportaven d'una forma ben estranya: feien cas de tot el que els digués un nen, qualsevol nen. I els nens feien realitat totes les idees que s'empescaven. Però aquelles idees que sortien del cap d'un nen, no eren per a ell, eren per a tothom, per al poble. Per exemple: un nen d'uns cinc anys volia fer un vaixell que anés per terra, que volés i també volia que li creixessin flors al damunt. I els adults, seguint les ordres del nen, l'anaven construint tal com ell deia. Quan va estar acabat, jo vaig pensar que era una ximpleria; aquell trasto només faria nosa. I va passar el que mai hagués esperat: al vaixell li van créixer flors, va anar per terra; fins i tot va volar, però sense ales, ni hèlices, ni reactor, sense res! Allò era un prodigi!

Aleshores, vaig mirar cap a un altre costat i vaig veure un nen, que devia tenir cap a vuit anys, a qui se li havia acudit de fer un beuratge que tornaria de colors durant una estona a qui se'l begués. El nen va indicar als adults els ingredients que s'hi havien de posar. Després, quan el beuratge fou acabat, un home el va tastar. Jo vaig pensar que no passaria res, ja que el nen havia dit que hi posessin aliments tan habituals com llet, sucre, suc de pinya, pipes... Però davant meu, l'home es va tornar groc, lila, verd i negre!

I jo, fent com si no hagués passat res per no tornar-me boig, vaig preguntar a l'home que tenia més a prop:

- On sóc? Com és que la gent es comporta d'aquesta manera tan estranya?

- Tu ets foraster, oi? Doncs mira, en aquest país, el que més valorem en l'home és la creativitat. En aquest país, tot el que és creatiu, funciona.

- I per què tothom fa cas als nens? – vaig preguntar jo, encara molt encuriosit.

- Perquè els nens són els que tenen més creativitat i poques vegades creen una cosa que sigui només per a ells – va contestar-me.

Després d'aquesta conversa, vaig quedar ben estranyat. Com podia ser? Allò desafiava gairebé totes les lleis del món "normal"! Un país on es valorés la creativitat i on tot el que estigués fet amb aire creatiu funcionés, i la resta, no. Aquí no deuen funcionar les màquines de guerra, ni les centrals nuclears i altres coses que perjudiquen tant el món!

Just després, el sol es va amagar entre les muntanyes i es va començar a fer fosc. Els nens van començar a badallar, i els adults van fer el mateix. Jo vaig decidir tornar cap a casa i vaig buscar la cova fins que la vaig trobar.

M'hi vaig endinsar amb moltes ganes que passés el mateix que quan hi vaig entrar. Però just quan vaig fer el primer pas, aquell forat es va tancar al meu darrere i la cova va convertir-se en una cova normal i corrent. I, a més a més, un cop a dins ja vaig veure la sortida que em portava de tornada al món de sempre, tot i que l'altra vegada, la cova m'havia semblat llarguíssima.

Quan vaig arribar a casa, vaig saber, d'alguna manera, que no n'havia de dir res a ningú. Intuïa que mai tornaria a veure aquell món meravellós. I, aleshores, vaig adornar-me que jo mai tornaria a ser el mateix; ja no tornaria a conèixer l'avorriment; amb qualsevol cosa, amb l'objecte més insignificant, podia crear un joc, una aventura. Jugar, imaginar, crear...

Josep Esquirol

INSTANTS

La tardor comença i amb ella arriba el sentiment de tristesa de deixar enrere l'estiu. Alguns estan decebuts amb la idea de tornar a l'escola o a la feina i, per tant, a la rutina. D'altres, en canvi, s'alegren de poder retrobar els companys amb qui han passat penes i alegries, han rigut i han plorat, han passat bons i mals moments. La gent es comença a abrigar, el fred i el vent volen començar a fer-se notar i els paraigües es comencen a obrir. Els dies de pluja són cada vegada més habituals. Hi ha persones que es queden a casa, sense saber què fer, d'altres surten al carrer a gaudir de la plovisquejada.

L'endemà, però, ja no plou. Es pot sentir aquella olor tan característica de terra mullada. Els arbres, que cada cop tenen menys fulles, resten humits però amb una gran valentia tot i saber el que els espera. A poc a poc, les seves fulles van caient i volant al ritme del vent que comença a bufar. Els tons marronosos i ataronjats es fan presents en el paisatge.

Ens anem acostumant a la tristesa i a la malenconia que aquesta època de l'any ens porta i és aleshores quan l'hivern ens obre les portes.

El fred recorre els carrers, el vent xiula la seva cançó preferida, la gent es tanca a les cases per a poder gaudir de l'escalfor. Les bufandes surten de l'armari després d'un any de condemna en la foscor. Els arbres es queden sense fulles, el paisatge sembla trist, però en aquell moment tot canvia. El Nadal, un any més, torna. Els carrers s'engalanen, la gent decora les cases i comencen a fer les primeres compres nadalenques. I és que, per Nadal, cada ovella al seu corral. La canalla caga el tió entusiasmada i la resta de la família gaudeix d'aquests instants de felicitat. I com aquell qui no vol, arriba un nou any! Són d'aquells

«L'arribada de la tardor es prepara a la primavera.»

moments en què mirem enrere i ens adonem de com passa de ràpid, el temps, però no ens hi capfiquem, seguim endavant. Ens omplim de propòsits, pensaments, esperances i desitjos que anirem oblidant al llarg de l'any. Els Reis tornen carregats amb regals, i no tan sols això, també porten somriures i sorpreses, fins i tot a qui menys s'ho espera. Després, però, tornem a la monotonia de sempre, fins que arriba carnaval i, en aquest dia, tot s'hi val. La disbauxa i l'alegria omplen els carrers, les disfresses prenen protagonisme i de les crítiques de carnestoltes no hi ha qui se'n salvi! Més tard, arriba Pasqua i la quitxalla n'és la protagonista amb les palmes, els palmons i també amb les mones.

I sense gairebé ni adonar-nos-en, deixem enrere l'hivern per a donar la benvinguda a la primavera, que es presenta càlida i tranquil·la. El dia es va fent llarg i el sol cada dia surt més d'hora, amb la innocent esperança de poder veure la seva apreciada lluna, una il·lusió que es veu esvaïda dia rere dia. El fred es va acomiadant de nosaltres. Lentament, tot es torna a omplir de color. Les flors ens saluden amb els seus pètals plens de vida. Arriba St. Jordi amb el seu cavall i mata tots els dracs del món, els nois regalen roses a les noies i aquestes regalen llibres als seus xicots. Comença a fer més bo i la gent va agafant ganes de sortir i de divertir-se fora de casa. Anem guardant un altre cop la roba d'hivern i anem traient la d'estiu.

De sobte s'acaba el curs, les vacances comencen i l'estiu ja ens remulla els peus com ho faran les onades del mar, enmig d'una blavor que ens envolta i de la calma que això comporta.

El sol rogenc que fins fa una estona em tocava l'esquena s'està amagant rere l'horitzó, comença a bufar una brisa suau, la platja va quedant solitària. El dia s'acaba, però sempre quedaran instants, instants del temps.

Lídia Franquesa

TEATRE

–Quina obra més interessant! -digué el senyor Sagàs en sortir del teatre–. Trobo que és una cosa ben curiosa, que una persona es pugui inventar una cosa així.

–Pare, no trobes que la família Urgell s'assembla molt a la nostra?

–Ben mirat... és ben cert això que dius! Però amb una diferència: ells tenen dues filles i nosaltres en tenim tres.

Durant els dies següents, el pare només tenia una cosa al cap: es despertava, però qui veia la seva mirada perduda a l'infinit sabia molt bé que en Pere no era el de sempre, anava a la feina com sonàmbul i quan tornava a casa es passava el vespre a l'ordinador, buscant informació i noves actuacions dels Urgell. I és que era com una sèrie: la companyia de teatre que representava la família Urgell havia creat un seguit d'actuacions en què es podien veure diferents episodis de la seva vida, tots basats en el mateix, el dia a dia d'una família com una altra.

El pare Urgell era comerciant de productes de neteja, ensabonava el primer que trobava i miraculosament tothom li comprava, ni que fos un trist esprai per netejar la brutícia tan incrustada que s'acumula a les ulleres d'aquelles persones tan gandules que ni tan sols poden treure forces del racó més ínfim per netejar-les.

La qüestió és que amb la suma d'anar venent petites coses es va fer d'or: l'engany, sumat a l'estètica d'uns productes que semblaven màgics, va fer que més d'un es deixés enredar.

Aquesta era l'única diferència que separava la família Sagàs de l'Urgell, vaja, a part del nombre de filles. Els Urgell tenien dues filles de 7 i 9 anys i els Sagàs en tenien dues de la mateixa edat més una de 16.

La mare treballava a casa. La netejava de dalt a baix, ja que quan estava neta ja podia tornar a començar; si no era un que li embrutia l'entrada amb petjades de fang, era l'altre que li deixava l'habitació feta un nyap. I ella cridava i cridava.

Les filles estudiaven cadascuna el curs que li tocava, amb unes notes no pas brillants, però tampoc massa dolentes.

Així doncs, tant una família com l'altra eren ben normals, tenien les seves coses, com tothom, però tot quedava aquí.

Era el primer dilluns del mes de setembre que a primera hora del dematí va sortir el pare de la seva habitació. Semblava que hagués somiat en alguna cosa que li fes mantenir un somriure constant. De seguida vam entendre què era el que passava: havia trobat cinc entrades per anar a veure la segona part del

teatre en què havia estat pensant durant les últimes setmanes. Hi anirien diumenge, tots plegats, així era que qui tenia plans ja se n'estava començant a desdir.

I va arribar el dia. Els Urgell s'anaven fent més i més rics, però també més i més sofisticats i orgullosos i més i més cruels i antipàtics i una llarga llista de més i més adjectius no massa agradables que descriu la majoria d'aquest tipus de gent.

Obra que mirava la família Sagàs –ja en duien sis de la mateixa saga– la bogeria del pare augmentava de mica en mica. Ningú no sabia per què no deia mai res a la Núria, la seva filla gran. No parlava amb ella, no li contestava les preguntes, no li donava ni un cèntim per anar a comprar el berenar i fins i tot va treure la seva fotografia de la cartera, així que, quan algú li demanava per les seves filles, ensenyava la foto de les dues que tenia i mai parlava de la gran.

La Núria sempre s'havia queixat quan l'obligaven d'anar amb els pares, així que de cop van deixar de manar-la. Ningú no li deia res, només les seves germanes i només de tant en tant, ja que tampoc és que fossin gaire xerraires.

La veritat és que la mare va començar a preocupar-se per la filla gran, ja que si el seu pare no li deia res era per alguna raó, però es va tranquil·litzar quan se li va acudir que potser era perquè com que ja s'havia fet gran, li donaven total llibertat –sovint la mare demostrava que ella pensava el que pensava el seu marit, si no ho entenia feia veure que sí, que ho entenia, i al final ho acabava comprenent com per art de màgia.

Un dia, però, va passar una cosa que ni ella ni ningú podia acceptar. El seu home havia deixat la feina i al cap de dos mesos treballava de comercial en una empresa de no sé quina mena de productes. Ara cobrava molt menys, però assegurava que de seguida igualaria el seu antic sou i que fins i tot el multiplicaria. Estava enderiat amb la feina i encara no havia deixat d'interessar-se pels Urgell –ara ja no era un simple interès, ara era una complexa obsessió.

La vida de tota la família va convertir-se en un veritable infern. El pare no feia res més que voler anar cada diumenge a la cita al teatre. Ningú parlava amb la Núria, ja que tots s'havien tornat una mica embogits pel sentit de la història dels Urgell i semblava que tots estiguessin en una embriaguesa constant, en un somni que feia d'ells el que volia.

Tot això va fer que la Núria se n'anés, als 18 anys, a viure amb el primer que l'acceptés a casa seva. El pare es va tornar un vell cridaner, un home que aconseguia vendre els seus productes a base d'amenaces i d'insults. La dona no sortia mai de casa i va acabar pensant-se que era la senyora Urgell, pensament que feia dies regnava al cap del seu marit, el qual ho havia destruït tot per assemblar-se a aquella família que no tenia res d'especial, només la riquesa que captivava qualsevol.

-Quina obra més paranoica! –digué el pare Carbonell en sortir del teatre–. Trobo que és una cosa ben curiosa que una persona es pugui inventar una cosa així: una família que es torna boja per assemblar-se a una altra que ni tan sols és real.

Però el que no sabia en Carbonell era que aviat deixaria la seva feina tan ben pagada i que començaria a ignorar la seva filla gran...

Blanca Moragas

PARVITAT DE MATÈRIA

M'hi vaig fer amic. Em va costar qui-sap-lo, però un vespre que vam coincidir en el contenidor dels envasos de plàstic vaig fer-li un bona nit educat i amable. La senyora Hortènsia era l'única veïna del bloc que sempiternament em feia mala cara. Segons que m'havia xafardejat el senyor Ramon, era una puritana que vivia sola, jo em pensava que soltera o vídua i ell m'informava que no. El seu home l'havia deixada per la seva cunyada, la germana gran de l'Hortènsia. Un daltabaix. Un cataclisme que es va traduir en odi manifest a tot allò que tingués a veure amb l'afecte entre sexes. Aquesta paraula i la paraula amor havien quedat proscrites en el seu diccionari íntim llevat que no fos per afegir-hi accepcions negatives. En veure que a l'escala s'hi instal·lava un sexòleg, un jove que, d'aquesta desgràcia, en feia professió, va intentar recollir firmes per fer-me fora de la comunitat de veïns, els quals es van excusar amb bones paraules i assenyades raons. Des de l'intent fracassat, la senyora Hortènsia m'ignorava. L'espera davant el contenidor em va fer rumiar que si la dona es prenia la molèstia de separar les deixalles, potser també estaria disposada a destriar que la meva feina era tan respectable com qualsevol altra.

–Vostè no ha tingut mai problemes sexuals?

Quan la nit ja té les portes tancades, la interpel·lació directa ressona indefugible.

–Tu no n'has de fer res, barrut!

Insult que, en boca d'una jubilada, té la seva contundència. Vaig canviar d'estratègia.

–Senyora Hortènsia, jo no li he fet res perquè vostè em negui la salutació i em giri la cara cada vegada que ens creuem a l'escala o a l'ascensor. Al cap i a la fi, la feina que faig, abans l'exercien, segons com s'ho miri, el metge i el capellà, l'un des de la consulta i l'altre en el confessionari. Hi ha gent que té problemes psicològics i sexuals i que necessita ajuda. Què hi troba, de dolent, en què les persones mirin de solucionar-los? Potser vostè mateixa, davant les dificultats de la vida, ha necessitat algú en qui confiar. I encara sort si l'ha trobat!

Em va semblar que es mocava. Les primeres llàgrimes devien fluir-li escadusseres, aïllades. D'aquí la necessitat puntual del mocador. Immediatament, però, la trepanació que perfora el sentiment devia rebentar les parets d'una intimitat cabalosa perquè els ulls se li van convertir en una mena de pou artesià. La senyora Hortènsia treia enfora els anys que feia que plorava endins.

–Senyora Hortènsia, si us plau, deixi'm que l'acompanyi.

Amb el braç dret vaig fer el gest de procurar sostenir-la, actitud d'emparança que no va refusar. Al contrari: encorbada d'espatlles, se'm va acostar i s'arraulia en els meus braços amb la mateixa indefensió que una oreneta. Diria que tremolava i tot. La senyora Hortènsia plorava, plorava i plorava a llàgrima viva. L'armari de l'aixovar del cor, ara, en obrir-se a la impensada, la sepultava amb una allau de vivències, records i retrets entatxonats en els prestatges dels anys. Allí estaven, glacera vella i trepitjada, les *neiges d'antan*. Mentre l'acompanyava a casa hi vaig parlar. De fet, em vaig dedicar a dir-li que plorés, que li faria bé, que no s'avergonyís d'expressar el mal de cor que sentia.

–Sé el mal tràngol pel qual va haver de passar i l'entenc perfectament, senyora Hortènsia.

Em semblava que s'ensorrava per moments. Em vaig oferir per ajudar-la en qualitat de psicòleg, que ho considerés. No em va dir que no. Que en arribar a casa es prengués una tila, si en tenia. Va fer que sí amb el cap. Li aniria bé i l'ajudaria a dormir. Que podia estar amb ella una estona, si volia. Feia que no. Que sempre hi ha una manera o una altra de fer front als problemes. Que havia de sortir més i distreure's. Va arronsar les espatlles. Que... Va obrir la porta de casa seva i la hi vaig deixar somicant com un nen. De cap manera m'hi va permetre entrar. Amb aquesta dona em costava tot, fins i tot d'agafar el son. La senyora Hortènsia m'havia commogut.

Això passava un dijous a la una de la matinada. Dissabte, a la una del migdia, la dona venia a casa i em donava les gràcies. Des d'aquell dia, a pesar de les nostres divergències motivades principalment per qüestions de moralitat religiosa, vam tenir una relació cordial fins que un dia se'm va sincerar.

–He observat que et vénen dones d'una certa edat i, si més no en aparença, de bona reputació. Suposo que les ajudes en algun tipus de problema relacionat amb això teu.

Això meu era la mare dels ous. També dels ous del marit fugitiu de la senyora Hortènsia. M'explicaré. La dona va confiar en un jesuïta nou que dirigia els exercicis espirituals en els quals ella participava anualment. Hi confiava tant que va esdevenir també el seu confessor. A instàncies d'aquest, va acabar contant-li, amb tots els ets i uts, les pràctiques sexuals que exercia amb el seu marit en allò que, a l'època, es deia fer ús del matrimoni. Com no podia ser altrament, el sacerdot es va escandalitzar per alguns dels costums que la dona descrivia i els va titllar d'actes impurs, contra natura, perversos i depravats. Va posar el crit al cel i va puntualitzar que respecte del sisè manament –no cometràs actes impurs– no hi havia parvitat de matèria, la qual cosa el capellà s'apressava a traduir en cristià vulgar, és a dir, que sempre que la dona pequés amb alguna de les desviacions apuntades, ho faria mortalment i, si es moria sense el perdó diví, mereixeria la condemnació eterna a les penes de l'infern. La dona –catòlica, apostòlica i, sense entendre el perquè, romana, si era terrassenca de tota la vida– ho va explicar al seu marit, el qual es va enfadar molt en saber el grau de confiança a què havia arribat amb l'escarabat de sagristia. Me l'imagino dient-ne alguna de grossa, com ara: i què collons s'ha cregut aquest cony de capellà per fotre's on no el demanen! La dona va tancar a pany i forrellat l'instint d'animal irracional que l'hauria pogut portar al foc etern i va veure com l'home es conformava amb la nova situació amb més rapidesa que no pensava. Casualment, Déu li parava la mà per fer front a la temptació: l'Hortènsia trobava una feina de nits, prou ben pagada, en una residència d'avis amb demència senil. D'aquesta manera s'estalviava de ficar-se en raons i fugia per la tangent laboral en no haver de negar a l'home allò que tants anys li havia ofert –per què negar-ho– amb satisfacció. La germana de l'Hortènsia, que vivia a prop i encara era soltera, es va oferir a anar diàriament a casa seva a preparar el sopar del cunyat, el qual solia arribar cap a les deu de la nit, després d'una jornada de catorze hores entre les del conveni i les extres que feia sempre que podia. Sis mesos després, una matinada, en arribar a casa, la senyora Hortènsia es trobava el llit buit i un paperot amb quatre ratlles on l'escàpol li explicava que s'havia enamorat de la cunyada i li demanava perdó pel mal que això li pogués causar. Feia quinze dies que la Companyia de Jesús havia destinat el jesuïta a Itàlia.

Jordi Boladeras

«Sortim a l'espai i som incapaços d'omplir el buit que experimentem al nostre interior.»

La poesia d'en Lluís Serrano

L'Espelma i jo

a Joan Maragall

Aquí em teniu.
Cort etern dins l'ànima
de la festa,
tot complint la feina vetusta
de passar pàgina.

La barra m'esperava
tant com ella volgués,
fins que una llum s'encengués
en plena fosca nocturna.

Ja no hi pensaré més
en tots els poemes fets
al llurg de la meva vida
damunt d'aquesta taula pelada
per tants colzes.

Aquí la teniu
en repte d'arxiu
com el foc demana.

LLUÍS SERRANO
abril de 2006

Rèquiem

Darrer poema escrit a la torre de l'Espelma dedicat a Pep Bedia

Pel camí de la nit
la passa s'enfonsa
en terra tova
sense arrels.

El vent s'endugu
les cendres,
estels amunt,
cap als orígens.

LLUÍS SERRANO
8 d'abril de 2006

Guspira del present

Aquesta inquietud de l'avenir incert
és un temps més fràgil
que l'antiga nina de porcellana
trencada a l'esplí de l'adolescència.

Després de tant de temps,
el present és una il·lusió que mirva,
carregada d'un cúmul de preguntes,
cap a la deserta platja escarida.

Supervivents, com som, de constants
rebequeries que el destí
fins i tot ens exalta de grans,
la rebel·lió és el xiscle dalt lo cadira.

Jo sé que més d'una vegada
ens hem trobat al café, o asseguts
a certa distància en algun banc
de la placa, i no ens hem dit res.

Però ens hem avesat a respectar-nos,
i amb el record gairebé oblidat,
encara retornarem a un comiat,
a la terrassa del bar, i amb un petó als llavis.

LLUÍS SERRANO
19 de juliol de 2006

Del bosc tan proper

L'airet fresquet
de la muntanya
entra a casa
com un follet,

en pic estia
grinyolen les branques
del bosc veí
vora del riu,

visc l'espectacle
de privilegi
fruit a dins
del meu cenacle.

LLUÍS SERRANO
20 de juliol de 2006

Focs d'artifici

Que visqui la festa major
de la vida, arrauxida
en un íntim silenci de por.

Que visqui la gent que vol viure
la vida, marcada del tot i del poc.

Que visqui la vida, envers
els inconeguts horitzons,
que, sempre, en nits de trons
colpirà en vers els dols.

Que visqui la llum d'ara,
refulgent i arrauxada,
uanmve al cel tot un seguici
d'estels ballen la tonada
de la trompeta del Judici.

LLUÍS SERRANO

VAN SER 923 DIES DE PENOMBRA!

Una tarda de finals d'estiu, Hilari Puig, fill de Sant Hilari i resident a la ciutat de Vic, em va convidar a passar la tarda a casa seva. No ens coneixíem, però ell havia aconseguit localitzar-me. Volia desvetllar-me qui era el protagonista de l'article *Un escrit a l'ampit de la finestra* del Programa de l'any passat.

Volia comunicar-me qui va ser el que va escriure i per què "UN ANY 1937", però, sobretot, transmetre'm tots els records i sentiments de la seva estroncada joventut, que van totalment lligats a aquesta història.

Agraeixo de tot cor a l'Hilari que dipositès en mi aquest secret i tot el que segueix més avall i que vull compartir amb tots vostès.

Tant de bo hi hagués més gent que perdés la por a explicar històries. Així, la nostra memòria es veuria enriquida i realment podríem escriure la història del nostre poble i del nostre passat abans no sigui massa tard.

Hilari, m'han dit que m'ha de "renyar"

M'has colpit de tal manera que se m'han despertat aquells records, mai oblidats, del final de la guerra del 1936-39. I tot perquè en el Programa de Festa Major va sortir publicat, a la pàgina 28, el teu article, que dius t'ha estat un "malson" durant molt temps.

Per què Hilari? Que en sabeu alguna cosa?

Aquells dies de febrer de 1939 jo encara no tenia ni 17 anys, però era totalment conscient del què allò estava significant. El dia 6, diumenge al matí, el poble es va despertar d'aquell "malson", el de la guerra, que veritablement sí que ho havia estat. La nit anterior vaig assabentar-me d'una amarga realitat, del que foren dos anys i mig de sofriment d'una Espanya vencedora.

Així, aquell diumenge, vau saber qui va ser l'autor de l'escrit?

Sí, tornant al dia 6, de bon matí el carrer bullia[1]. Tot eren comentaris en veu baixa. La por encara estava present. També hi era present en Ramon Duran, un veí i amic. El protagonista i víctima del teu "malson": Hola Ramon! Ens vam abraçar. El seu color de cara era com la cera. I el seu físic no era com el recordava, ara tenia dos anys i mig més, 23 anys[2].

Quants dies va passar tancat a les golfes de l'església?

Van ser 923 dies de penombra, i se li notaven! I és clar, tots els comentaris de la gent del carrer, en veu baixa, eren de sorpresa. Va ser molt de temps, però només un sol escrit n'és el testimoni.

Però, qui era en Ramon Duran?

Per saber això, ens hem de situar molt més abans del 36. Era un jove estudiant de capellà, al Seminari de Vic, amb la carrera molt avançada i que passava les seves vacances al poble.

Sembla que era un jove amb carisma

Sí, era culte, estudiós, esportista i amb bona planta pel futbol. Col·laborava amb totes les entitats del poble, especialment amb la Federació de Joves Cristians de Catalunya (FIC de C), que va ser vigent fins que va esclatar la guerra.

Hilari, com va començar la seva amistat?

En el seu temps lliure d'obligacions, organitzava excursions dintre del terme del poble per als vailets de carrer (C/ Vic) fins als 13 anys, que es veu que era un costum de Vic.

I què feien?

De bon matí ens reunia a casa seva i ens feia portar un bloc, un llapis, l'esmorzar i una pilota, per si el lloc era adient per jugar-hi. I camina que caminaràs fèiem camí. Sempre ens portava a llocs on la sortida era atractiva. A Sant Hilari tot era atractiu, en aquell temps.

Devien ser molt cansades, no?

No tot era caminar! Pel camí, sovintejaven moltes parades de contemplació. Petits detalls, no per a tothom interessants, que ens feia observar per ressaltar la seva importància o bellesa: les flors dels arbres, les aus petites i grans, els rastres dels animalons i de tota espècie de quadrúpedes, etc. Estimava la natura i ens la va fer estimar.

I el bloc i el llapis?

En arribar al lloc escollit fèiem rotllana asseguts a terra. Era l'hora d'omplir el bloc amb els nostres comentaris segons les impressions de cada un, a partir del que havíem vist i contemplat durant la caminada.

Quina llàstima que d'aquelles vivències només en quedin els records

Nosaltres sí que vam viure la nostra infància. La joventut, se'ns la va endur la guerra, tothom sap perquè.

D'en Ramon Duran, que se'n va fer?

En Ramon ja té 90 anys, no crec que en el seu estat, malalt, pugui recordar res del passat i possiblement ni del present. El que jo puc afirmar és que va suportar la seva penombra de manera admirable i amb tota l'abnegació.

Gràcies i espero no haver-lo entristit, Hilari!

Ara de gran, Lluís, ajudar-te a aclarir la teva troballa, m'ha traslladat a l'època dels anys 30. Però t'admiro i comparteixo amb tu que no es poden arxivar mai els records de les desventures passades. Ja hi ha hagut prou gent que s'ha afanyat a amagar-los.

Nota: en Ramon Duran va deixar-nos aquest hivern passat.

Vic, setembre de 2005

LLUÍS PUIGDEMONT REVERTER

(1) Perquè les tropes d'en Franco entraven a la població.

(2) Ell era l'autor de l'escrit al qual tu fas referència. S'havia passat tot el que durà la guerra amagat a les golfes del campanar.

1956 FA CINQUANTA ANYS

Actualment, els homes i les dones viuen més anys i fa que el món del record es revifi quan sents a parlar del passat. Recular en el temps sempre és atractiu perquè és un mirar enrere, malgrat que les imatges no sempre siguin agradables.

És per això que posem aquestes pàgines, perquè evoquen situacions que encara molta gent recorda, malgrat que sigui amb sentiments contradictoris.

A escala mundial, 1956 és un any més de la tensió coneguda com a "Guerra freda" entre les dues grans potències mundial, la URSS i els Estats Units, que rivalitzen pel domini ideològic, econòmic i estratègic del món. També és un any marcat pels processos de descolonització que es donen a diferents indrets del món i que afecten antigues potències colonials com França i el Regne Unit.

No hi podem oblidar tampoc les violentes respostes de Moscou als intents de liberalització dels sistemes polítics de l'Europa de l'Est, com a Hongria.

Principals esdeveniments al món

- ✓ Els americans instal·len diversos projectils a la República Federal Alemanya que augmenten la tensió a l'entorn del mur conegut com a "Teló d'acer".
- ✓ Les últimes tropes colonials franceses abandonen la ciutat de Saigon, al Vietnam.
- ✓ Greus problemes per França a Algèria. Comença la lluita per la independència del país magrebí.
- ✓ EUA fa explotar la primera "bomba H" llançada des d'un avió, a les illes Bikini.
- ✓ França i el Regne Unit tenen conflictes greus a l'Egipte colonial i perden el domini del canal de Suez, que passarà a ser controlat per l'ONU, abans de ser nacionalitzat per Nasser. També Anglaterra té problemes a Xipre.
- ✓ Fracassa un intent de revolució contra el general Perón a Argentina.
- ✓ S'enfonsa el transatlàntic *Andrea Doria* en xocar amb un altre vaixell prop de Nova York.
- ✓ Grace Kelly es casa amb Rainiero de Mònaco.
- ✓ Moren l'autor teatral Bertold Breth i l'escriptor Giovani Papini.
- ✓ Es fan els XVI Jocs Olímpics de l'era moderna, a Melbourne.
- ✓ Kruschev inicia el procés de desestalinització dins el PCUS.
- ✓ Aixecament popular a Hongria contra l'ocupació comunista, que és durament esclafada per les tropes i els tancs soviètics.
- ✓ Brigitte Bardot enlluerna amb el film *Y Dios creó la mujer*.

Fets destacats a l'Estat espanyol

- ✓ Malgrat que s'ingressa a l'ONU, a Espanya no es veu el més mínim canvi polític. Els estudiants comencen a moure's i l'economia millora amb força.
- ✓ Moren, entre altres, l'infant Alfonso de Borbón, germà del rei, Pio Baroja, Josep Puig i Cadafalch i l'ex cap del govern a l'exili, J. Negrín.
- ✓ Entra en servei la base americana de Rota, la primera a Europa.
- ✓ Juan Ramon Jiménez rep el Premi Nobel de Literatura.
- ✓ El 7 d'abril, Espanya reconeix la independència del Marroc.
- ✓ Franco inaugura el nou embassament de Cíjara, a Talavera de la Reina i lliura 8.000 pisos a "la Organización Sindical", a Madrid.
- ✓ El govern dóna un termini de tres mesos per acabar amb els prostíbuls i les cases de cites.
- ✓ El Reial Madrid guanya la primera edició de la Copa d'Europa de futbol.
- ✓ Al febrer, el estudiants protesten. Tanquen les facultats a Madrid i es decreta l'estat d'excepció a tot el país.
- ✓ S'emet el primer programa de TVE. Es va veure en un radi de 55 km de Madrid i va durar dues hores.
- ✓ El 1956 és conegut com l'any del fred. Gran nevada a Barcelona.
- ✓ Forts terratrèmols a Granada.

Els treballadors a l'asserradora d'en Serras.

Fets d'àmbit local

L'any 1956 no aporta massa novetat en el camp econòmic, tret del fort increment de l'estiueig, promogut principalment per l'èxit de l'Hotel Solterra. Les bones collites de patates a les artigues de la "Muntanya", els treballs al bosc i els bons resultats de les torneries, junt amb l'ara ja important procés d'embotellament de garrafes d'aigua, seran els sectors que milloraran la situació de les famílies del poble. S'obren noves perspectives, amb empreses com Riseri, Indústries J. Ripoll, Brugarola, Pere Fauria, Serrano, que seran els inicis del que després en podrem dir "revolució industrial".

Al llarg de 1956 naixeran 43 criatures, hi haurà 28 defuncions i 36 matrimonis.

La població augmentarà molt a poc a poc amb gent procedent del camp, de les cases de pagès que es van despoblant lentament, que s'ubicaran als nous carrers oberts a les terres d'en Serras, els carrers Joan Serras, Sta. Margarida, Gaudí, Piscina, cases de ca l'Úrsula i les zones properes als barris de l'Hospital (Passatge Sala-Torres i Bages) i Petrinxo (Gurb, Vallclara).

L'Ajuntament estarà integrat per l'alcalde, Enric Rossell (conegut com l'Enric Serras), Ramon Muntalt, Joan Ripoll, Joan Solergibert, Alejandro Figueras, Josep Fàbregas, Honest Masnou, Joaquim Serrat, Joan Casanovas i Jaume Fàbrega. El secretari era Joan Vila França.

L'any solia començar amb festes rellevants al gener, com la fira i el firot, St. Antoni i el 6 de febrer la "Fiesta de la Liberación". L'Ignasi Obiols organitzava els actes festius i l'Ajuntment n'aprofitava l'orquestra per a tots els actes públics, fins i tot les sardanes. Es fa un nou pont al Torrent d'en Serras i s'arregla el sortidor de la Placeta.

Alfons Ripoll i Josep Planas aconsegueixen que es torni a donar llicència per al transport de mercaderies a Girona pel tram de Santa Coloma via Sant Miquel.

L'arquitecte municipal, Josep Canela, que havia acabat el mapa topogràfic del poble, rep l'encàrrec de fer l'avantprojecte d'un nou cementiri. Es contracten terrenys de Concepció Rovira en el lloc conegut com l'Atalaia, allà on és ara.

També es demana a la Comissió Provincial d'urbanisme que es faci un Pla d'urbanisme del poble, amb la base del topogràfic.

Funciona a ple rendiment el servei de megafonia municipal amb els altaveus al campanar. L'equip era Philiphs Ibèrica i va costar 25.688 pessetes.

Homenatge a la vellesa.

1956 FA CINQUANTA ANYS

Els "mandos" de la Falange a Mansolí Nou.

El marquès de la Mura (de Villavechia) autoritza a la Hispano passar per la carretera de la seva propietat perquè l'autocar pugui arribar a Santa Creu d'Horta.

Per la Festa Major de Sant Joan, en Salvador Bosch inaugura el seu "Museu de les Guilleries", als pisos de casa seva al carrer Montsolís. Era una important col·lecció de la fauna guillera.

Curiositats

- L'Eduard Xandri fa una exposició de pintura al Saló de Sessions de l'Ajuntament.
- Els gegants de Sant Hilari són convidats a les festes de la Mercè, a Barcelona.
- En Florenci Serras demana permís per a posar l'escut municipal a les garrafes i ampolles de l'aigua de la Font de Sant Hilari, l'actual Fontd'or.
- Diferents carnisseries posen extractors, com a can Tori, però els veïns protesten i els fan revisar.
- L'Emili Muntalt, amb un carro especial, és l'encarregat de recollir les escombraries dilluns, dijous i dissabte. Cobrarà 7.450 pessetes l'any.
- Hi havia una llista de famílies pobres al poble i era exposada al públic per a fer-hi reclamacions. N'hi havien 51.
- Es dóna un obsequi a Josep M. Vila per la seva desinteressada dedicació a la confecció de notícies i cartells publicitaris.

Altres aspectes

Sant Hilari començava a estar de moda, tal com es pot veure en diferents publicacions. Una, la revista *Arte Hogar*, núm. 126-127, de Madrid, sota el títol de "Saleta, un castillo en las estribaciones del Montseny", hi dedica 14 pàgines i 32 fotografies, algunes d'elles en color.

També la popular revista *Hola*, en el número 626, de 25 d'agost, hi dedica cinc pàgines, amb un reportatge de Josep M. Bayona i fotografies de S. Bosch. No deixa de ser una mostra de la importància que el poble tenia dintre el món de l'estiueig i les moltes i destacades famílies que hi venien. Com que tenia una finalitat propagandística, són curiosos molts dels anuncis de cases comercials del poble que hi surten.

El programa de Festa Major del 1956 era un tríptic color crema amb una fotografia del poble d'en Bosch. S'hi destaca la importància de les celebracions religioses, amb oficis solemnes amb les autoritats acompanyades d'orquestres.

Hi ha qui diu que en temps d'en Franco es ballaven poques sardanes. Durant els tres dies de festa es varen tocar 10 vegades sardanes, amb sis audicions senceres.

Festa de Sant Antoni, la benedicció d'animals.

Camí del carrer de l'Hospital.

El partit de futbol fou entre la U.E. Vic i el Sant Hilari.

Cada dia hi havia ball vermut, concert a les 3,30, sardanes, serenata i ball. La gresca se centrava a la Piscina i al Tívoli. A les atraccions ja hi havia el "Gran Teatro Rex Condal", (a "Can Penques"), les barques d'en Foro, el "Tiro d'en Paco" i el "Xurrero"...

Al cinema Tívoli es projectaren les pel·lícules *Sabrina* i *Brumas de traición*. També s'acabava la festa amb focs d'artifici...

Les nenes dels campaments de la "Falange Española" es remullen a la riera davant la font Picant.

Una mica més endarrere...

Per curiositat, vaig anar a l'any 1906 en els llibres d'actes de l'Ajuntament, cent anys enrere per veure què havia passat. Hi havia molt poca informació. En començar l'any, l'alcalde era Manuel Borrell Pons i al febrer els consellers escolliren Tomàs Culí i Verdaguer.

Es demana a l'arquitecte Ildefons Casamor que elabori uns plànols per a convertir les dependències de l'antic hospital, que tenia a l'escola als baixos, en l'actual casa consistorial.

Però el que més em cridà l'atenció fou la demografia. L'any 1906 Sant Hilari tenia uns 2.700 habitants i al llarg de l'any hi hagueren 27 casaments, 101 naixements i 66 defuncions, de les quals 33 eren criatures. En moriren 15 que no arribaren a l'any, 13 d'entre un i tres anys i 5 entre quatre i deu anys. Molts moriren de tuberculosi, de tifus i catarros. Una nena de sis anys s'ofegà en una bassa i un home de trenta-vuit morí d'inanició i congelació...

Era, evidentment, una altra època.

ÀNGEL SERRADESANFERM I VALLS

Tot el reportatge fotogràfic és d'en Salvador Bosch, que ens refresca la memòria.

Ara se'n van a la Roca d'en Pla.

1956 FA CINQUANTA ANYS

Benedicció per a Sant Cristòfol.

Els F.E.F. en una sortida.

En Conrad, en Vernedas i l'A. Masó d'armats.

El nou any a l'aparador d'en J. Vernedas.

Reproducció del programa de festes de l'any 1956.

HISTORIA DE UN POEMA

(Trabajando la esdrújula)

Dedicado a C. H

La tarde estaba espléndida, fantástica. Le parecía inédita, mágica. Los pétalos del crepúsculo perfumaban el aire y llenaban de júbilo su corazón. Sus ojos cálidos gozaban de la pacífica lejanía y llameaban de poética admiración. Se sabía cómplice, partícipe de todo; de las pequeñas hormigas en su trasiego cotidiano, de la luciérnaga que se movía entre las hojas del rosal, de la tórtola que se oía entre las ramas de los cercanos árboles, de las golondrinas que surcaban el cielo sobre los tejados del pueblo que se apiñaban en la parte baja de la montaña... Gozaba de una vista inmejorable. Se conmovía, llenaba sus pulmones de oxígeno al acercarse a los labios las flores de jazmín que se abrían justo al lado de ella, en el arriate que bordeaba el patio soleado de aquella casa de campo donde pasaba con su familia casi todos los fines de semana. Ni siquiera el murciélago, que siempre le pareció tan lúgubre, conseguía sacarla de su éxtasis con su espontánea aparición. Todo le parecía tan único, tan concéntrico, tan enérgico, tan...

¡romántico! Cuántas veces quiso inventar una palabra para recoger y definir toda aquella cromática, aquel espectáculo, el cósmico sentir que florecía en lo más íntimo de su ser. Así era Verónica y así se hallaba aquella tarde, como tantas, sentada en la mesa de piedra que ocupaba un extremo de patio, bajo la enorme noguera que su abuelo, hacía ya mucho tiempo, había plantado tras comprar aquella casa. A ella le gustaba escribir, era su pasión, y aquellas tardes de junio la inspiraban de una manera especial. Con su mirada en poniente, con sus ojos como dos ventanas abiertas de par en par, se hallaba como digo sentada, entregada a la contemplación, cuando un coche que se acercaba la sacó de su abstracción haciendo sonar su escandalosa bocina, o claxon, como se quiera, de variadas notas; era el chico que venía a buscar a su hermana, que al momento salió de la casa. Águeda era idéntica a ella, aunque sólo en el físico, ya que eran gemelas, como dos gotas de agua, pero muy diferentes en su forma se ser y de sentir. Era quizás más práctica, más extrovertida, más enérgica... Parecía imposible que hubieran salido del mismo óvulo. Su risa espontánea, casi de escándalo, provocaba las iras de Verónica cuando ésta, pragmática y solemne, con su metafórica gramática, intentaba en vano hacerle comprender todo lo que su alma tan plácidamente experimentaba.

– ¡Oh, Verónica, querida, –decía Águeda con su tono burlón, imitando a un recitador– dime, ¡qué tarde recordará tu cara, qué luz se acordará de tu mirada, qué brisa se acordará de tu pelo...! Ay, nena, pareces de otra época. Anda, regresa a este siglo.

– ¡Por qué eres así! –se lamentaba Verónica.

– Es que lo tuyo es de órdago, hermanita, es tan utópico, tan...

– Qué diferentes somos siendo tan iguales.

– ¡Ay! Yo tampoco lo entiendo. Somos como homógrafos escritos exactamente iguales pero... ¡de tan distinto significado!

– Guarda para ti tu querida gramática, no me seas tan pánfila.

– Y tú... ¡qué poco agradecida eres! Parece que no te importe el mundo donde vives, este mundo tan... Nunca te oigo decir una palabra de admiración, de cariño, de agradecimiento, de amor a la naturaleza que nos da la vida... ¡No sientes nada!

– Cálmate hermanita, cálmate, no te enrolles más. Digamos que yo tengo otra táctica de vida. En cuanto al amor, no es más que una forma distinta de amar algo más... interesante. Tengo un régimen más nómada, menos anónimo, menos fantástico. Y soy correspondida al mismo tiempo... Tú, que presumes tanto de gramática, deberías saber queamor no es monosílabo, amor es cosa de dos... Ya sabes...

– ¡Cómo es posible que no entiendas nada, Águeda!

– Pero, ¿qué es lo que tengo que entender? La vida es para vivirla, ¿no? pues eso es lo que se debe de hacer. A ver si te enteras ya y te dejas de bobadas.

– ¿Bobadas? Anda, vete a la...

– Sí, a la disco, que ya me esperan, como puedes ver. –Dijo frotándose las manos.

– Eso, al ruido, a esa horrible música, al bullicio, eso es lo tuyo, pobre inconsciente.

– Y muchas más cosas, hermanita. –Águeda seguía con su tono burlón– Deberías venir a vivir y dejar de escribir tanto pésimo versito.

– Si alguien buscara por aquí algo pésimo no lo encontraría en mis versos, sino en tu estúpida risita.

– Bueno, tontita, te dejo con el ridículo y anacrónico semicírculo de tu querido horizonte. ¡Que te zurzan...!

Y Águeda echó a correr hacia el coche huyendo de la lluvia de ramas secas, y alguna que otra piedra, que Verónica le lanzaba en su arrebato de rabia. Aquellas escaramuzas no eran más que la prolongación de las continuadas riñas que acostumbraban a mantener desde muy niñas y que olvidaban pronto. En realidad, Verónica envidiaba en cierta manera la forma de ser de su hermana y lo mismo pensaba Águeda de aquella pureza de sentimientos, aquella dulzura de corazón, aquella sensibilidad que sin pretenderlo ostentaba Verónica. Cada una era el complemento de la otra, así lo pensaba su madre que sabía que en el fondo se querían como lo que eran, hermanas. Aquella tarde concluyó con la anotación de este poema, uno más que guardaría en su libreta sin saber muy bien por qué ni para qué, pero tenía que escribirlo:

– Águeda,
si pusieras tu trémula sonrisa,
en este sol que se hunde entre rosas
para emprender la vuelta...
Si dejaras volar por esta brisa
ese pícaro gesto que te ensalza.
Si destronaras esa actitud égida, acémila.
Si dejaras morir esa cosecha
de tanta vanidad como te deja el día.
Si extendieras tus manos, hoy acérrimas,
al calor de un hálito callado,
impregnado de cosmos, no cosmética.
Si sintieras el justo dulzor
que injustamente falta a tanta risa infantil...
Si supieras, ay, Águeda, desnudar un momento
tu alma présbita y vestirla de un rayo de esperanza...
Si pudiera yo sentir tu corazón sin bálago
Si te acercaras a mí a través de todo, ay, Águeda,
no lloraría como estoy llorando.

Así anocheció un sábado más, con la paz de saberse lejos de la rutina del trabajo, del bullicio, de la ruidosa ciudad. Disfrutando de aquellas escapadas en la casa de los abuelos, en plena naturaleza; valía la pena sufrir las lentas colas y atascos para salir o entrar de aquella urbe cada vez más insoportable.

MANUEL RUIZ

Bolets que podem collir de la primavera a la tardor

De les múrgoles als fredolics

Com la muntanya no hi ha res, al món! Subscric plenament les paraules del poeta i inicio l'article magnificant la grandiositat, l'esplendor, la pau i la bellesa del Pirineu i de la muntanya en general. És un entorn privilegiat que durant tot l'any manté el seu atractiu per a aquelles persones que disposin de la sensibilitat adequada.

Sota la neu

A muntanya, la primavera acostuma a ser exuberant. Un mantell verd i florit cobreix totes les valls. L'aigua que s'escola de les darreres congestes es despenja juganera pels torrents regant, amb generositat, prats, boscos i conreus, fent esclatar la vida per on passa. El bosc, després del llarg repòs hivernal, es renova un any més amb saba nova i es vesteix amb les diferents tonalitats del verd dels pins, avets, rouredes i altres espècies. El sotabosc, assaonat pels rierols i per les pluges primaverals, es prepara per oferir, amb l'arribada del bon temps, el màgic món dels bolets. Si les condicions climàtiques són favorables, a mitjan març, ja se'n poden recollir. Els primers en aparèixer són els **bolets de neu** (*Higrophorus marzuolus*), que incubant-se sota la neu surten al peu mateix de les congestes. Quasi sempre arriben acompanyats de les **múrgoles** (*Morchella esculenta*), tan apreciades a tot arreu. Als prats més assaonats i al caliu dels primers raigs del sol primaveral, hi esclaten, en pocs dies, les primeres **carreroles, moxines** o **camasecs** (*Chantarellus cibarius*), formant amplis cercles, anomenats en alguns indrets cercles de bruixes. Freqüentment són acompanyades dels primers **moixernons de primavera** (*Colocybe gambosa*). Aquests bolets, d'una textura carnosa i blanca, cal no confondre'ls amb els **moixernons de tardor** (*Leucopaxilus candidus*), que surten en prats subalpins i en clarianes herbàcies del bosc formant grans erols. Moltes són les discussions sobre quins d'aquests dos bolets té millor paladar, però qui els coneix bé sap que, tot i ser marcadament diferents, el de tardor pot desenvolupar un barret de més d'un pam. Cadascun té el seu atractiu, tant pel que fa referència a la seva recollida, com a la seva degustació. I així, plegant múrgoles, moixernons i carreroles van passant el març, l'abril i el maig, que en anys humits poden resultar generosos per a aquells que s'han aventurat a buscar-los.

Arriba el juny i, amb ell, un dels reis indiscutibles: el cep (*Boletus edulis*). Bolet magnífic, que pot arribar a pesar més d'un quilo i és molt apreciat pels bons gurmets. Té l'inconvenient que, en ser un bolet de cotes altes, ens farà calçar les botes de muntanya i suar una mica si el volem posar al cistell. En anys molt frescos i plujosos, la seva collita s'allarga fins a mitjan juliol, ja que amb l'arribada de les primeres calors es fan fonedissos, però reapareixen a la tardor. Al setembre i l'octubre, si les pluges han estat generoses, també els podem trobar.

La màgia del rovelló

Amb l'arribada del setembre, i fins i tot a final d'agost, en anys bons, apareixen els primers rovellons (*Lactarius deliciosus*). És el moment esperat ansiosament per milers de boletaires que el consideren l'autèntic rei o, si més no, el més popular. Personalment, reconec que malgrat les bones qualitats dels altres bolets, el rovelló té un encant especial; posseeix quelcom màgic. N'he plegat a milers, però cada vegada que un se'm posa a l'abast és com si fos el primer, com si mai n'hagués plegat cap. No ho sé explicar. Suposo que és a causa d'aquesta mena de màgia indescriptible que cada un porta dins. En albirar un rovelló en un clar del bosc il·luminat pels tebis raigs de sol de la tardor, quelcom

ancestral esclata dintre meu, fent que senti un plaer immens, indescriptible, que m'empeny a recollir-lo amb cura i posar-lo al cistell. I així, d'emoció amb emoció, com vivint una sèrie de petites aventures, passa la jornada i arriba l'hora de tornar a casa amb el preuat tresor. El dia ha passat volant. Caldrà esperar una altra llarga setmana per a tornar-hi.

La **mocosa blanca** (*Higrophorus gliocylus*) és sovint una bona companya del rovelló, encara que és un xic tardana. Surt quan aquell va de baixa i, juntament amb el fredolic (*Trycholoma terreum*), comença a marcar el principi del fi de la temporada micològica a l'alta muntanya. Això coincideix amb les primeres neus i els descensos de temperatura. Ha arribat el blanc i els boletaires hem de tocar retirada. Però, sortosament, la temporada no s'ha acabat. Ens queda el bosc baix poblat de pi blanc, que creix arreu de Catalunya i s'estén des del Prepirineu fins a la serralada Litoral, essent els boscos de la Catalunya interior el millor hàbitat per a desenvolupar-se un altre bolet fabulós, la **mocosa o llenega negra** (*Higrophorus latitabundus*), que sol aparèixer al novembre, amb la frescor de les primeres glotrines, juntament amb el **fredolic**, el **camagroc** (*Cantharelus infundibuformis*), les **agulletes** (*Hydnum repandum*) i d'altres espècies resistents al fred.

No tot s'acaba amb els bolets. El boletaire gaudeix intensament de l'espectacle meravellós que la muntanya sempre ofereix. Des dels verdosos paisatges primaverals fins als colors rogencs i grocs que vesteixen de gala els boscos de la tardor.

Tocats pel bolet

Fins ara hem parlat de bolets, però, i els boletaires? Quina mena de personatges som els que no dubtem en saltar del llit abans de l'alba per a poder arribar als cims amb les primeres clarors del dia? Quina força ens empeny a dedicar tota una jornada a cercar, amb afany, els apreciats bolets? Suposo que aquesta dèria ens hà estat inculcada de petits, quan acompanyàvem els pares o padrins en les sortides al bosc. Podríem dir, sense por a equivocar-nos, que som gent tocada pel bolet, que no del bolet, cosa ben diferent. Gent a qui agrada la natura i gaudeix vivint l'aventura a l'aire lliure.

La cuina

I de la cuina què en podem dir? Doncs, en primer lloc, que contra gustos no hi ha res escrit i que la tria és àmplia i variada, tant en qualitat com en quantitat, cosa que permet mil combinacions. Dependrà de l'habilitat de cada cuiner combinar-ne els més exquisits o saber barrejar-los amb l'acompanyament necessari en cada moment.

No seria del tot correcte finalitzar aquest escrit sense anunciar i recordar el decàleg ètic que tot boletaire conscient i sensible practica quan surt al bosc:

1. Deixar el bosc com ens agradaria haver-lo trobat.
2. No cridar, ni fer sorolls, ni dur aparells de música.
3. No encendre foc, ni fumar. El risc d'incendi és molt gran.
4. Respectar les plantes. No tallar branques ni collir flors.
5. Utilitzar ganivets per tallar bolets, per protegir així els miceHis.
6. No usar rascles per remenar la fullaraca, ja que això malmet el micelli.
7. Usar un cistell de vímet per guardar els bolets. Els conserva millor i permet espargir les espores, la qual cosa n'afavoreix la reproducció.
8. Sols collir els bolets que s'hagin de menester i que estiguin en bon estat.
9. No sortir dels camins ni entrar a les zones verdes amb cotxes i motos.
10. No deixar rastre. El millor boletaire és aquell que no es pot seguir.

JOSEP REIG I PUIG (OLIANA)

Bolets i senglars

Com haureu pogut veure en aquest escrit, com que és fet d'un senyor que va a buscar els bolets al Pirineu o Prepirineu, no ens ha parlat de bolets molt apreciats per nosaltres i és que allà no els tenen, o en tenen pocs. La zona de les Guilleries és privilegiada, perquè els diferents tipus de sòl, l'altitud i la diversitat climàtica originen una varietat de vegetació que ens proporciona la gran riquesa micològica que ens caracteritza. Cada terreny genera les seves pròpies espècies.

*Primer hem de precisar que, al Pirineu, de les pinenques i dels rovelons en diuen rovellons (*Lactarius deliciosus*) i nosaltres, no. Aquí parlem de pinenques* (Lactarius deliciosus) *pinetells en altres lloc, i de rovellons* (Lactarius vinosus). *Allà, gràcies a l'aigua abundant de les pluges, els rovellons tenen un color més clar, se'n fan molts i molts, i no són tan bons. Aquí es distingeixen molt bé i són més gustosos (com més vora mar, més bons són).*

Però, és que tampoc ens parla dels rossinyols (Cantharelus cibarius), *ni dels carlets* (Higrophorus russula), *dels ous de reig* (Amanita caesarea), *ni del clureny* (Boletus aereus), *per només dir-ne quatre o cinc.*

Com es pot comprovar, cada indret del país té les seves particularitats en el món dels bolets i tothom estima els seus.

Gairebé es podria dir que el motiu de parlar dels bolets ha vingut d'un altre tema que preocupa i molt als boletaires i que no és la sequera.

És el dels senglars i les seves destrosses al sòl del sotabosc, per no dir també a camps de conreu de patates i altres cultius. Quan els humans malmeten el bosc els ho podem dir i renyar, però amb els porcs no ens en sortirem.

Crec que tots els boletaires, darrerament, ens hem trobat amb el desencís de pensar anar a collir bolets a un indret concret i quan hi arribes els senglars ho han malmès tot, i no solament allà on n'hi podia haver algun, sinó també la possibilitat que se n'hi faci cap. Com a boletaire, i també com a ciutadà de carrer, em pregunto quina solució hi pot haver, perquè està vist i comprovat que a la nostra zona de les Guilleries-Montseny-Selva interior, la població de porcs creix en una proporció alarmant.

La temporada 2003-04, en aquesta zona citada, es caçaren 2.400 senglars. Els caçadors de Sant Hilari, els "rics", n'abateren 185 i "els maniàtics", 106. El 2004-05, les xifres es doblaren. Els primers en mataren 241 i els segons, 152. A Sant Feliu de Buixalleu, en mataren un de 153 quilos. En l'actual temporada n'han mort 600 exemplars.

Potser seria necessari prendre alguna mesura. No sé quina, però estan malmetent aspectes de la naturalesa que no beneficien ningú, evidentment que ni al medi natural, ni l'ecosistema. S'ha de recordar que destrossen camps de patates, de blat de moro i tot el que se'ls posa al davant, saltant, fins i tot, en aquells camps que han estat electrificats. És molt normal veure senglars córrer pels camps del carrer del Petrinxo o del Serrat o de la Bòbila, per no dir els de la carretera...

No és possible que es pugui caçar el senglar al llarg de l'any? No es poden fer batudes en determinades èpoques de l'any? Què fan en altres llocs que també s'hi troben?

Es diu que la causa és l'augment de cries degut a la barreja entre espècies i les truges tenen més garrins per parida. També l'abandonament de les masies ens els acosta a zones habitades i a camps i sembrats, però potser seria necessari fer alguna actuació per part de qui correspongui, sempre dintre del que permetin les diferents reglamentacions. De moment és clar que els boletaires, entre els senglars i la sequera, ho tenim clar. Els haurem de menjar tots de granja...

A.S.V.

(Fotos A.S.V. i S. Bosch).

Fotos que fan història

Una excursió. C. Masó, E. Puigderrajols, C. Puig, Corbera, M. Planas, J. M. Altimbau, N. Danés, M. Ridorsa, R. Gubau, C. Ripoll, C. Mimó i C. Vernedas.

Coral d'en Pau Torner davant de la Hispano. Cedida per Ton Ramon.

Festa Major a la Casilla, 1946. Colla d'amics. A. Puig, J. Bassols, R. Mimó, J. M. Xandri, A. Duran, J. Ximeno, J. Masó, J. Pagespetit, L. Porta, A. Casas, L. Verdolet i S. Noguera. Cedida per Loia Porta.

HISTÒRIA DEL NEN JESÚS DE PRAGA

Fa uns dies érem a Praga i, per curiositat, visitàrem l'església de Sta. Maria de la Victòria, on està ubicada la molt venerada imatge del Nen Jesús de Praga, al qual tenim una ermita dedicada a Sant Hilari. Aquella fou construïda el 1612. Primer fou luterana, però després de la Guerra dels Trenta Anys (1618-1648) l'emperador Ferran II la lliurà a l'orde catòlica dels Carmelites descalços. Allà, en un altar lateral molt bonic, hi ha l'estatueta del Nen Jesús, lloc de pelegrinatge de molta gent d'orígens geogràfics molt diversos.

Resulta que l'estàtua és originària d'Espanya. Quan la duquessa M. Manrique de Lara y Pacheco es casà el 1556 amb un cavaller de Bohèmia, se l'emportà a la seva nova casa del centre de Praga. La seva filla Polyxxena va regalar l'estàtua de la família al convent dels Carmelites descalços del barri de Malà Strana l'any 1628, en plena guerra entre protestants (luterans) i catòlics (contrareformistes).

Durant la guerra, els saxons saquejaren el convent i l'església, i la figura del Nen Jesús quedà sense braços, al mig de les runes i la gent se n'oblidà.

L'any 1637 arribà a Praga, des de Munic, el P. Ciriło, persona molt bona i devota del Nen Jesús. Decidí escorcollar les runes de l'església, trobà l'estàtua, aconseguí la restauració de l'església i la imatge tornà a tenir la seva forma natural i un altar.

El Nen Jesús es convertí novament en centre de devoció dels creients i se li atribuïren molts miracles, per entendre'ns I, fins i tot, protegia la ciutat de Praga de l'ocupació de les tropes estrangeres. Era centre de culte, d'atracció i súpliques de gent molt diversa i rebia molts obsequis i regals perquè s'hi feien moltes prometences.

El 1665 el bisbe de Praga posà una corona sobre el cap del Nen Jesús com a símbol reial i diví de Déu fet nen. Aquesta corona sempre és més grossa que el cap, perquè representa ser rei, però els nens sempre fan un cap més petit.

Sota el regnat de Iosep II, el convent fou suprimit i l'església passà a la custòdia de l'orde dels Cavallers de Malta. Finalment, no serà fins al 1983, amb la caiguda del règim comunista, que el bisbe torna a lliurar-la als Carmelites, per enfortir la devoció i atendre els nombrosos feligresos que de diferents parts del món visiten l'església.

La imatge

Des dels primers temps del cristianisme es despertà la devoció cap a un Déu reduït a l'amabilitat, fragilitat i humilitat de la figura del nen. Així es pot veure en les primeres pintures de les catacumbes, on el veiem en braços de Maria, durant l'adoració dels Mags o en el pessebre. La devoció a la Verge no es podia separar del Nen Jesús. Més endavant, les pintures bizantines ens mostren la Verge amb el nen a la falda, als braços, vestit o descalç, amb un llibre, un colom o un globus i, sempre, sense corona.

Això era anar a la Roca d'en Pla.

Els artistes del Renaixement el solen pintar a terra, jugant al costat de la Mare i s'hi demostra que rep més atenció. Es troben poques imatges del Nen aïllat i són de més enllà del s. XVI, perquè no és fàcil trobar una representació del Nen Déu, el misteri de l'Encarnació.

L'estàtua original del Nen Jesús de Praga és de cera, de només 45 cm, i representa un nen de tres anys, amb una túnica llarga i mostrant els peus. Té una cabellera arrissada i una cara molt bonica i expressiva. Com que és de cera, a l'altar de l'església, està dintre una urna de vidre, que forma un microclima per evitar que es faci malbé i reposa sobre un altar de marbre de l'any 1776. Sempre va vestit amb roba de diferents colors i materials segons l'època de l'any. A l'igual que un nen "de veritat", se li solen regalar sempre vestidets, sabates i joguines i això és el que té en uns grossos armaris del museu que recentment han inaugurat. És usual que si hi van pelegrins d'Austràlia li portin un vestit típic de la zona. El model d'imatge que tenim a Sant

Amb el campanar al darrere.

Hilari és pintada, no porta un vestit de roba i la corona és a la mida del cap.

Per què una ermita dedicada al Nen Jesús de Praga a Sant Hilari?

A Espanya, en general, i a les zones que havien format part de l'Amèrica espanyola i Filipines, es venerava molt la figura del Nen Jesús de Praga, però no hi havia cap indret on hi hagués una ermita. Si que hi havia una publicació, dirigida per Mn. Montalt, *El mensajero del Niño Jesús de Praga*, que servia de contacte entre els molts devots i fidels.

N'hi hagué una a Sant Hilari, degut a la devoció i molta fe que hi tenia un mossèn hilarienc, el Dr. Joan B. Montalt,

Sempre era centre de celebracions.

que no va parar fins veure-la edificada, en part. Va treballar força per aconseguir-ho, movent fils i tocant tecles de tots els estaments.

Els moments que es vivien en ciutats com Barcelona, a causa dels moviments anarquistes i anticlericals (Setmana Tràgica de 1909), invocaven la gent d'església a remoure la fe dels creients envers la devoció, la pregària, les processons i altres mostres de reforçament del catolicisme. Semblava que era moment de reflexió i recolliment i més de dedicar-se a treballar amb els joves i els infants.

Ja l'any 1909 hi ha un projecte de construir una ermita al lloc conegut com a Roca d'en Pla perquè era propietat d'aquesta família i pertanyia al municipi d'Arbúcies. Però resulta que una cosa eren les intencions i una altra les possibilitats econòmiques. Es féu una campanya per a recollir diners i el 15 de maig de 1911 es posava la primera pedra, beneïda pel bisbe Dr. Torres i Bages. La primera missa s'hi celebrà el 24 d'octubre del mateix any, però només hi havia l'absis, el presbiteri i la sacristia i al cap de poc un campanar d'espadanya.

Una altra ànima de l'ermita fou Mn. Santiago Ripoll Codina, que era el capellà que la custodiava durant molt de temps i que era responsable de la revisteta *Jesús de Praga y San Hilario*, que es publicà des de 1922 a 1931 en periodicitat mensual –quinzenal entre juliol i setembre– se n'editaren 128 números i tenia la redacció al carrer Vic, 26. La cosa començà amb molta empenta. Es creà un grup de noies (Laus perennis) que hi aniria cada dia, s'hi feien trobades i aplecs de diferents col·lectius i pobles, en especial a l'agost, amb els estiuejants, que podien deixar diners per a les obres.

Estat actual de l'ermita.

Imatge del Nen Jesús a Praga.

L'ermita del Nen Jesús de Praga, a la Roca d'en Pla, és un lloc emblemàtic per a la gent de Sant Hilari i ple de simbolisme. En un principi era un lloc amb molt poca vegetació i es veia com una penya voltada de sectors relativament planers. No en va, al llarg del darrer segle, ha estat motiu de trobada per a diverses raons, com el dilluns de la segona Pasqua, "el dia d'anar a la Roca", on s'aplegava gent d'arreu en uns primers moments, però bàsicament de Sant Hilari abans de tallar els pins que protegien. Era una festassa, que es complementava amb altres diversions. Hi hem vist corals cantar, sentit discursos de tot tipus, celebrat casaments i hi hem resat per a intencions i més coses.

Avui l'indret ha perdut aquell encant festiu i religiós i l'hem convertit en lloc de pelegrinatge per a aquells i aquelles que van a fer una mica de salut o grups de joves que hi van a fer el revés. També és un itinerari obligat per als que són de fora i volen conèixer el país.

Dels que tenim una certa edat, ¿qui és que no té records de la Roca d'en Pla per a fer-hi gatzara i xerinola barrejat amb quatre oracions mal dites buscant la protecció del Nen Jesús? Els temps canvien, però és una pena que oblidem tan fàcilment.

Projecte d'ermita que s'havia fet el 1909.

L'any 1912 s'hi organitzà la "Romeria de les flors" que aplegà gent dels diferents pobles de la contrada i importants autoritats civils i religioses. També al poble tingueren lloc uns Jocs Florals, amb Cèlia Puigbó com a reina de les festes, i focs d'artifici.

No serà fins l'any 1917 que es tornen a fer obres, seguint els plànols de J. Martorell. Es comencen les parets laterals.

La idea era convertir el lloc en un indret de descans, principalment per a les famílies. Hi ha escrits de Mn. Lluís de Villaret que parlen d'un petit Tibidabo a la capital de les Guilleries, amb un parc al costat de l'ermita, amb un edifici per esbarjo dominical, amb entrada, saló de descans, lavabos, cuina, despatx per a la venda d'objectes religiosos i una segona planta amb habitacions.

L'any 1918, poc abans de morir, Mn. J. Montait regala l'estàtua del nen Jesús a l'altar, obra dels tallers Salesians de Sarrià. A la seva mort, les obres es tornaran a retardar, sempre per qüestions econòmiques.

Com que la gent del poble i de les rodalies hi tenien molta fe i s'hi feien aplecs, com el del dilluns de Pentacosta, la gent de Sant Hilari es va fer com un cobert amb quatre bigues i moltes ginestes per tapar el recinte.

Finalment, a la meitat de la dècada dels vint, hi ha una gran empenta de la família Canela, que aporta el pecuniari que faltava per a la terminació del projecte. Es fan les parets laterals, es cobreix, es fa el porxo, s'hi posen els vitralls de les finestres i ara la cosa quedarà molt bonica.

Durant la guerra, l'ermita serà profanada i posteriorment recuperada com a lloc de culte, amb el canvi del campanar, que ara serà davant, sobre la porta d'entrada, quan abans era damunt l'absis.

El 1973 s'hi feren importants obres de reformes i, finalment, l'any 1982 s'hagué de refer el campanar per culpa d'un llamp. Aquest és l'estat actual en que es troba avui, 2006.

Avui l'ermita, des del punt de vista religiós, té poca rellevància. En l'actualitat es redueix a alguna visita familiar privada d'acció de gràcies, la trobada anual dels estiuejants, la minsa celebració del dilluns de Pentacosta i poca cosa més. ¿Què serà d'aquí més endavant a més de lloc de trobada de bruixes i de grups de joves amb ganes d'inhibir-se i de fer el canvi de sentit per aquells que van a caminar?

El que esdevingui en un futur és cosa de tots els hilariencs, institucions, entitats i ciutadans de peu i no cal cercar responsables en altre lloc. Encara som a temps de mantenir un bell indret com aquest en un refugi de pau, tranquil·litat, recolliment i diversió.

Nota:

1. El Nen Jesús de Praga sol atendre les demandes fervoroses i piatoses dels feligresos. Li demano de tot cor que faci el miracle que les grues no s'hi acostin i que es mantingui el lloc com és. També hi afegiria que, per poder gaudir de la magnificencia i privilegi del lloc pel que fa a la vista, es podessin alguns arbres. I posats a demanar, que les persones que hi vagin, ho facin amb respecte i estimació que procurin no embrutar-lo.

2. Quan l'església de Praga fou derruida i la figura del Nen Jesús destrossada quedà sense mans i no hi havia manera de poder-les enganxar. D'aquí va sorgir una llegenda que explicarem un altre dia.

ÀNGEL SERRADESANFERM I VALLS

PLANYS DEL RECTOR DE SANT PERE DE CASTANYADELL

MN. MIQUEL GALLÉS (1854)

En aquest text, Mn. Miquel Gallés, rector de la parròquia, explica quantes eren les dificultats que havien de superar per viure en aquests indrets de les Guilleries i com era la seva gent. Si ell, que era el capellà, vivia malament, com ho havien de fer els pobres homes i dones que vivien en aquelles fondalades de Sant Pere de Castanyadell?

"Jo Miquel Gallés, Prebere, natural de St. Fructuós de Castelliersol, bisbat de Vich, vas, després de onse mesos de ecónomo de Prats de Llusanès, de ahon vas tenir que marxar per falta de salut, dic vas entrar ecònomo de aquí St. Pere de Castanyadell, en primer de juny de mil vuyt cens trenta y dos, y al de vint y nou de janer de mil vuyt cens trenta y tres vas prendrer poseció de la Parroquial Iglésia y terras etc. de Sant Pere de Castanyadell del dit Bisbat de Vich.

Veyent-me (de grat o per forza) colocat abaix de un fondo dal un Serrat, des de ahon no se veuen sino tres quartans de sembradura de Cel, y estirant per Vilanova a tot llarg mitja quartera, mirantme tots los hiverns los pàlits de requiem a devant y quan eran de confesor pitjor, y per detràs escarpadas montañas y grenys intrepitjables; per als costats o en cada costat un imposibles escapaderos que, lo un per alt, lo altre per baix, feyan casi sempre tornar lo home atràs, considerant-me pués obligat a estar en terra de ninguna us, per altre nom y vulgo Guilleria, poblada de gent idiota y guineus, gent de deixe-m'ho estar... perquè no me voldria ni me podria engañà; gent de pito y sardana, terra que y toca la tramuntana, tot vent de ponent y mesquinesa, malas buas y pedra ferits, y per cert que no hi ha hom que no patetxi un xich, qui més qui menos no hi trobareu ningú sa, sinó que a tot hom obliga y millor forza a gemegar, los xichs fan nvich y los grans fan ay, y altres que y flocan alguns grans de all, esto és el cas y és propi de esta terra, no dich de Parroquians, callo que no faltan estranys de honor y de ferrigo farrago, que es furfur que voldria tot gènero de "salvado" produït per a poc y mal gra, que en esta desgraciadada y mal quista terra si cull y cullirà, mesclat de mals llegums y gergell, niellas y altres herbas que ja és vell.

Terra de terra y mal pa, pués per desgràcia a de faltar per consagrar, terra de fer vi petit y amb paciéncia se ni fa sinó un xic.

Terra que la xexa bona, sempre he vist que hi fa la mona, terra que si y plou prou cullireu, cullireu trumfos y grossos més que un ou, però si sech és l'estiu, conteu no fer més que la viu viu; y quan sereu a la tardor, ja sentireu el cant y plò: "Ay! Com ho farem aquest any". Aquí plora la criatura y entra el gran afany, per comensar la Quaresma, molt temps antes del dia que fem sendra, sens mirar al perjudici del ventre y orifici, que serveix per evacuar la immundícia del cos humà.

Terra de castanyés, pomas verdes y arañonés, y algunas perxes, que són el bastó contra el rector, pués ja per un maymés y pot anar a cercar ni a cuitir per un mesuró. Terra de grills y llengardassos y alguna llebra, mal llamp les hagués feridas a ellas; als casadors y rateras, que per no treballar deixan aperduar las terras y vanament esperan que sense fangà y fems, ab reya y poc suant de tardanarias y blat els graners omplirán. Terra que se acullen bribons y que no faltan sabis presumits, que són com uns tascons, terra de sanglans, llop y lloberas, y prou altres bestias fieras.

Terra trepitjada de alguns traydors, y, aviso, vigilància viva listo, *que no perdonan pas los rectors.*

Terra que com més direu, és mol més lo que callareu, terra que per favor del mapa borraria jo, terra com tots veureu, vos enganyarà mentre hi sereu.

Terra, terra que ni mai hagués existit, pués alguns no se haurían consumit.

Terra, terra, terra que vax a callà y de ella mai mes parlà.

Posat pués y colocat en tan ditxosas terras vas passar trist y melancòlich alguns dies sense veurer ni parlar ab persona humana ***semper recogitans*** *(sempre pensant) ab la trista, fúnebre y baixa descripció que* ***quidam me fecit*** *(que algú em va fer). De ma part pensaba que devia informar-me ja de la certitut de la descripció, ja del caràcter, modo y port dels parroquians, y de altre temia a on aniria a tirar y ferir y ab qui faria la inquisició, per no errar la primera pesquisa y los primers tiros en la cassa, tenint sempre present que al principi se fan els pans jeperuts.*

Ita confusse aliquos dies *(així dubtós alguns dies) fins atant que vingueren alguns bons parroquians a fer-me visita y oferir-me sos bons serveis; y ab estas ocasions jo* ***obliqué*** *(indirectament) inquiria, buscava y entenia en que faltava y rayaba la descripció, ab alguns descubria es la conversa la càndida senzillès y el bon cor ab que anaban caminant a peus descalsos estas incraspadas montañas y*

El Sant Pere de Castanyadell actual (S. Bosch).

secas terras; quan ab altras los indicaba y manifestaba un fondo de picardia que, encuberta y vestida de la malefda y voluntària ignorància, pasaban miserablement y vivian bo ab menos perjudici de ells que els altres, donan ja a entendrer lo que in tempore (amb el temps) vindrian ells a ser y a que infelis estat conduirian als altres ***ut experiencia manifestavit eventus*** *(segons l'experiència mes endavant va manifestar)".*

Aquí acaba aquesta singular queixa que vaig copiar l'estiu del 1956 d'un petit manualet existent aleshores a la rectoria de Sant Pere de Castanyadell, ja deshabitada des del 1936, que tenia per títol *Obra de Castanyadell*. M'hi va acompanyar Mn. Giramé.

Hi figura encara com a rector de Castanyadell Mn. Miquel Gallés, fins al 1855.

Aquest manual l'havia començat el 1742 el rector Antoni Torrent, natural d'Arbúcies.

Diu que la parròquia té sis cases majors, però només dóna el nom de cinc: el Riber, la Sala, Panicers, Tortadès i el Jover.

Vaig anotar com a altres rectors: Mn. Jaume Font, que començà el rectorat el 23 de febrer de 1784 i ho era encara el 1794, i Mn. Ramon Oms, que era rector el 1819.

També vaig anotar que Mn. Francesc Miralpeix, rector de Castanyadell, féu testament el 1739 i codicil el 1741. Hi fundà un benefici del que fou primer obtentor, entre el 1743 i el 1781, Mn. Joan Roquer, de Sant Joan de Fàbregues, que vivia a Sau d'on n'era rector.

ANTONI PLADEVALL I FONT
8 d'abril de 2006

Santiago Rusiñol
a Sant Hilari i a les Guilleries

Aranjuez, 13 de juny de 1931. Santiago Rusiñol el polifacètic artista català, mor en plena estada –com tantes que hi havia fet– per pintar els Jardins Reials. Tenia setanta anys i es trobava al capdavall d'una prolongada vida activa, plena d'interès, dedicada a l'art i la literatura. Pintor, narrador, introductor del poema en prosa a Catalunya, dramaturg, periodista, coHeccionista de forja catalana antiga, teoritzador de l'art total i del sacerdoci de l'art, creador de la figura literària del senyor Esteve i, per damunt de tot, capdavanter del moviment modernista en el tombant del segle XIX al XX. Rusiñol va fer de la seva vida i de la seva obra l'encarnació del mite de l'artista modern, amb projecció europea i reconeixement internacional.

1931-2006. Aquest any 2006 fa setanta-cinc anys de la mort de l'artista, i el desig de commemorar l'efemèride s'estén pel país d'acord amb la magnitud del personatge. L'Ajuntament de Sitges, és clar, ha organitzat un seguit d'actes al voltant de la figura del "senyor del Cau Ferrat" i de l'impulsor de les festes modernistes que van convertir Sitges en símbol de l'art i de la cultura i punt de referència dins el moviment regeneracionista a Catalunya i a Espanya en el marc de la "crisi del 98". Ara bé, és des de molts indrets vinculats a l'artista (Girona, Barcelona, Olot, Manlleu...) que es pot contribuir a rellançar la figura de Santiago Rusiñol i a actualitzar-ne l'obra a través d'actes, conferències, cursos, simposis, itineraris, pàgina web, edicions i reedicions de llibres, documentals...

En el cas de Sant Hilari, cal tenir present que Santiago Rusiñol va ser un dels visitants ilHustres i estiuejant desfacat de la fi del segle XIX. Aquí va fer les primeres sortides excursionistes, hi va passar estius i hi va conèixer la seva dona. I sobretot és un dels indrets, els paisatges, que li van proporcionar material per als seus primers quadres "del natural". Si ens escampem a la resta de les Guilleries i el Montseny, va fer estades també a Arbúcies a la fi dels anys 20, a can Badés, on va pintar també el seu tema predilecte, els jardins. De fet, la família de Rusiñol tenia un vapor, una fàbrica, a Manlleu. I des d'allà va fer les famosíssimes excursions amb carro de les quals ha deixat escrits uns reportatges per al diari *La Vanguardia* que encara conserven tot l'interès per al qui els llegeix avui dia des de les nostres poblacions.

En efecte, Santiago Rusiñol es va afiliar de bona hora a les primeres entitats excursionistes que es crearen al país, l'Associació d'Excursions Catalana i l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques i féu sortides pels volts de Barcelona, per Osona i les Guilleries. Aquests territoris li permeteren la descoberta dels paisatges vegetals i també arquitectònics (ermites, ruïnes de castells...) que passarien als seus primers quadres. Però també l'esperonaren a escriure i plasmar les seves impressions en els primers textos (cròniques per a les revistes de les entitats excursionistes) de caràcter personal o autobiogràfic. El seu epistolari i molts articles de premsa continuaren aquesta línia de la seva producció, que no ha estat posada de relleu fins més modernament.

La seva família, com moltes de benestants de Barcelona, passà sovint els estius a Sant Hilari, molt probablement a l'establiment de la Font Picant, com veurem. Allà es trobaven amb la família Denís, de la que seria la seva dona, Lluïsa Denís. I junts participaven, segons que conten els biògrafs, en les vetllades teatrals que s'organitzaven per a la colònia. Precisament el 1884 Santiago i Lluïsa començaren a festejar a Sant Hilari i també hi eren el 1885, quan ja Santiago feia sortides per les masies del voltant a la recerca d'elements de forja per a la seva colHecció que després ha estat tan celebrada.

La vida de Santiago donà força voltes i la seva dedicació plena al món de l'art el portà a establir-se temporalment a París, no pas amb l'acord de l'esposa. En retornar, però, el 1892 i assabentar-se d'una exposició que se celebrava a Sant Feliu de Guíxols, van decidir anar-hi amb carro! Eren Ramon Casas, Clarasó i Rusiñol. Com ja havien fet el 1889. Aquest cop calia anar fins a Vic i després travessar les Guilleries. Van optar per passar per Collsesplanes vers Sant Hilari, baixar per Arbúcies i Hostalric i després agafar el camí ral vers Girona i cap a Sant Feliu. La volta és bonica i si pensem el que devia ser en aquell temps de mals camins, tota una aventura. Una aventura de senyors, és clar. Devien portar dins el carro tot el necessari!

Prudenci Bertrana, un altre escriptor vinculat a les nostres terres, explica amb detall moltes anècdotes en la seva conferència "El Rusiñol que jo he tractat" (1936). Hi van dedicar els darrers dies del mes de juliol i els primers d'agost de 1892. Som en un moment àlgid de Sant Hilari. L'any anterior, junt amb un conjunt de visitants ilHustres, el diputat i escriptor Víctor Balaguer havia passat l'agost a Sant Hilari i Arbúcies i havia publicat uns magnífics articles a *La Vanguardia* que després formarien un llibre dedicat íntegrament a les Guilleries i el Montseny, *Al pie de la encina* (1893). Aquell any 1892, Balaguer fa una segona entrega d'articles parlant d'Arbúcies i Hostalric. I Rusiñol publica una sèrie d'articles sobre un altre viatge amb carro *Otra vez desde el carro. De Manlleu a Sant Feliu* (30 de

La Font Picant.

juliol, 5 i 9 d'agost). El relat és deliciós i no es va incloure a les *Obres completes* de l'escriptor. Per això mereixerien més atenció i segurament una reimpressió adequada, per ventura junt amb altres relats de visitants per les mateixes contrades, que ja farien un volum suficient i apreciable.

Al cap de pocs dies, el 24 d'agost, un tal X. [molt probablement Ximeno Planas] escriu també a *La Vanguardia* un article llarg dedicat no a "describir las bellezas naturales del país, y hablar de lo más notable de su historia y etnografía", com fan altres, ens diu, sinó a "fines realmente prácticos, empezando por llamar la atención acerca de la necesidad imperiosa de mejorar las condiciones de residencia en las termas de que hablo [la Font Picant]", cosa que indica que l'afluència era gran i tot començava a quedar petit.

El pas de Rusiñol per la Font Picant, tal com el relata ell mateix a les pàgines de *La Vanguardia*, ha donat lloc a un bon testimoni de prosa rusiñolesca en castellà, amb el to d'ironia mal continguda que ell imprimia en els seus textos, desmenjat i sorneguer. Vegem-ne uns fragments:

"(...) No llevaba prisa el caballo ni la llevábamos nosotros, así es que en sana armonía, aquí nos deteníamos, avanzábamos más allá, comíamos como hermanos y, juntos bajo la sombra, oíamos correr el agua y cantar algún pariente en la enramada. Así en esta paz pasamos el llano de las arenas *[el Pla de les Arenes], en el que ni hay arenas ni es llano, y pronto a la vista del pueblo de* San... *[Sant Hilari Sacalm] (...)*

El aspecto que ofrecen a la primera impresión algunas de estas casas-minero-establecimiento-balnearias tiene algo de manicomio. Vense bajo los árboles, paseándose, solitarias siluetas, monologando consigo mismos, fijo el pensamiento cada cual en su manía; en las sombras pacíficos moradores, leyendo sobre la yerba, señoras bordando en los bancos de madera y todos con señales del terrible aburrimiento que está minando su alma. Sin embargo, en éste se procura dar todas las distracciones posibles a los pobres emigrados de ciudad, que buscan la paz del campo, pero con el menos campo posible. Hoy mismo un prestidigitador, con ese donaire que Dios les tiene confiado, ha tratado de divertirnos escamoteando desde un duro a una gallina, y como era capaz de escamotearnos el buen humor decidimos marcharnos a dormir (...) Ya levantados, con menos puntualidad que los planetas, nos dirigimos a la tan renombrada fuente de San Hilario para poder explicar al que leyere, con todos sus puntos y señales, las virtudes de sus aguas. Realmente son picantes. No diré que piquen mucho, pero pican. Pican hasta el extremo, que sé por datos rigurosamente exactos, que aquel líquido contiene más o menos gaseosa. Un agua, pues, que en estado natural contenga, a más de otras sustancias impalpables e invisibles, más o menos gaseosa, claro que buena ha de ser, comparada, y aun en absoluta, con las muchas que se expenden en los cafés que ni naturalidad tienen, ni están adornadas de tan laudables circunstancias.

Con tales antecedentes, no es de extrañar que sean muchos los que apenas apunta el sol acudan a la venturosa fuente, y que en las horas en que el hombre tiene más deseos de dormir que de beber, se beba una ración de agua capaz de apagar el fuego interno del más sediento ciudadano. Bebedor de agua hubo, hace años, que sólo por lograr fama de valiente campeón entre su colla, *sin apenas chistar, tras, tras, tras, se engulló treinta vasos en ayunas. Claro está que de resultas reventó, pero no importa: muchos han sido los que han hecho excesos de agua (que no todos se han de cometer con vino) y, sin embargo, curaron. La cuestión estriba en beber bien, pero en pasear mucho el agua. Este es el problema, y esta es allí la creencia.*

Tanto lo es, que cerca de la fuente no se ve más que gente paseándose como por obligación, señores muy serios que en su manera de andar se adivina que están cumpliendo un deber, que no se distraen por nada, siguiendo el precepto con laudable buena fe. Por no apartarnos, pues, de tan antigua costumbre, bebimos prudentemente, y subiendo al carro otra vez, continuamos el camino para pasear el agua. Lo triste es que el que más tenía que pasear era el bondadoso caballo..."

El darrer episodi de Rusiñol a la nostra zona sí que ja és més conegut. Va estiuejar a Arbúcies i hi va pintar els estius d'almenys 1928, 1929 i 1930. Segurament més. Pintava els jardins de Can Bodés i alguns han arribat a dir que l'inspiraven més que no els d'Aranjuez, encara que tots els que posava a la venda els feia passar per jardins d'Aranjuez, perquè era el que aleshores estava de moda. Fins i tot va deixar un breu text publicat sobre la festa major d'Arbúcies a *Aubada*, una publicació feta amb motiu de les festes (1928), on canta el paisatge que envolta la població: "El frondós paisatge..., l'ombrera de les grans muntanyes..., aquesta comunió frondosa que té aquesta vall meravellosa, aquest fondal de Catalunya que sembla un gran llit de nereides que és un tresor per somiar-hi".

Rellegir Rusiñol amb motiu de la commemoració ha estat una bona cosa que m'ha permès la meva anual col·laboració al vostre programa i no puc deixar de recomanar-vos-ho.

NARCÍS FIGUERAS I CAPDEVILA

ciu
convergència i unió

Com cada any, ens tornem a trobar a les pàgines del programa de Festa Major, fet que és motiu d'alegria i de cordialitat entre els hilariencs i les hilarienques.

Volem aprofitar l'ocasió per fer una valoració de l'actuació de l'equip de govern de CiU al nostre municipi. Estem ben convençuts que a ningú no se li escapa la capacitat de treball, la responsabilitat i la coherència en el treball del nostre equip, amb un compliment escrupolós del programa electoral, és a dir, de tot allò que en el seu moment era un compromís i ara és ja una realitat. A banda, també cal destacar tota una sèrie de projectes importants que s'han dut a terme i que, inicialment, no constaven en el programa. Fets que constitueixen un clar exemple de la capacitat de treball i del compromís ferm que tot l'equip de CiU ha adquirit amb els ciutadans i les ciutadanes de Sant Hilari.

Durant aquesta legislatura, s'han aconseguit una sèrie de millores de les quals n'ha pogut gaudir el conjunt de la població: gespa al camp de futbol, piscina climatitzada, zona forestal recreativa de Cal Sastre, pavelló d'esports exterior, renovació de l'oficina de turisme, xarxa WiFi, desenvolupament del comerç i del turisme, suport a la nostra indústria tradicional... Realitats que vénen a avalar la feina feta per l'equip de CiU i demostren que el benestar i la qualitat de vida dels ciutadans són un dels eixos centrals de la nostra acció.

A aquestes actuacions cal afegir nous projectes de futur immediat com el nou balneari, la nova biblioteca o la remodelació de l'edifici de l'Ajuntament.

Tot això demostra la vitalitat i la dedicació de tots els membres del nostre equip de govern que estan deixant una bona petjada en cadascuna de les àrees de les quals són responsables.

Podem concloure, doncs, que el govern local està en bones mans. I aquesta apreciació és palpable entre els nostres conciutadans i conciutadanes.

Volem també aprofitar l'ocasió per parlar de temes de política general i, en aquest cas, és inevitable parlar del tripartit que ens ha "governat" des de la Generalitat, en aquests últims anys.

Un govern que, liderat per l'encara president Pasqual Maragall, ha fracassat i ha fet bona la dita: "s'ha fet molta fressa i poca endreça".

El proper dia 1 de novembre tots els ciutadans de Catalunya tindrem l'oportunitat de recuperar el bon govern i tenir el prestigi que Catalunya es mereix perquè podrem escollir un govern ferm i capaç de desenvolupar el nou estatut de manera eficaç i àgil, en defensa dels interessos de Catalunya.

Ara ha arribat l'hora de dir sí a Catalunya i sí al futur, de recuperar el prestigi perdut a la resta d'Espanya i a fora d'ella.

Ara és hora de plantar cara a les forces polítiques més radicals i espanyolistes, assentades en l'immobilisme polític i anticatalanista més ranci dels últims temps.

Ara ha arribat l'hora de defensar el nostre dret de nació, amb la raó que ens dóna la nostra història, amb la legitimitat d'un poble mil·lenari, amb la nostra pròpia llengua, i amb una ferma convicció d'un futur esperançador.

També és inevitable parlar del nou Estatut. És evident que les coses no es veuen igual quan s'està a l'oposició o s'està governant.

Això és el que li va passar al Sr. Zapatero, president del Govern de Madrid. Davant del galimaties del tripartit va escollir i preferir, de manera responsable, negociar amb el nostre partit i arribar a un acord amb el seu líder, Artur Mas, un acord possibilista dins el marc de l'actual Constitució.

Un acord per a un estatut que, sens dubte, representa un pas molt important per al nacionalisme polític català i per la concepció d'un Estat espanyol plurinacional.

Però no ens enganyem. Aquest nou Estatut i el seu desplegament eficaç dependrà de les persones que configurin el govern de la Generalitat de Catalunya i, per tant, de la capacitat que tinguin per negociar i de l'ambició que hi hagi per fer de Catalunya un país millor. És per aquest motiu que les properes eleccions catalanes esdevenen crucials per al nostre futur.

Catalunya es mereix ser governada per un partit nacionalista seriós, que treballi per al progrés dels catalans i les catalanes, que afronti sense dubtes i amb fermesa els problemes que actualment patim per la mala gestió o negligència dels altres: immigració descontrolada, seguretat ciutadana, habitatge, treball, oportunitats per als joves, pensions, sanitat, manca d'obra pública, etc.

L'únic partit nacionalista que pot afrontar amb èxit totes aquestes qüestions és amb seguretat Convergència i Unió. Per això us demanem responsabilitat i coherència en les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

Us desitgem de tot cor que celebreu aquesta Festa Major amb salut i joia, amb la companyia de tots els vostres éssers estimats i que gaudiu de cadascun dels actes que s'han programat.

Bona Festa Major!

EL COMITÈ LOCAL DE CiU

Ja falta menys d'un any per a les eleccions municipals

PIG
PARTIT INDEPENDENT DE LES GUILLERIES

Com cada any i a les portes de la Festa Major és hora de fer balanç de tots els esdeveniments que han anat passat al llarg d'aquest i és hora de valorar també la feina del consistori. Si hem de fer cas als butlletins, que periòdicament van passant casa per casa, –pamflet totalment propagandístic de la seva gestió de govern i que paguem entre tots– la feina feta fins ara és espectacular, però, malauradament, la realitat no és així. El gran endeutament generat per les infraestructures esportives, l'especulació immobiliària que ens està trinxant tot l'entorn, el flagrant malbaratament dels recursos energètics, la poca sensibilitat social, la contínua privatització de tots els serveis públics... Tot, en conjunt, ens estàportant a una situació preocupant.

És amb aquest futur tan negre i poc prometedor –i no amb el que ens volen fer creure– amb el que haurem d'afrontar els últims nou mesos de legislatura, esperant, això *sí*, que l'equip de govern, amb l'alcalde al capdavant, no ho empitjorin més. I és amb aquest horitzó també amb el que ens apropem a les eleccions autonòmiques, amb un nou estatut acabat de néixer, i encetant una nova etapa que promet ser pròspera i beneficiosa per al conjunt de la ciutadania.

Pensant ja en clau municipal –que de fet és l'administració més propera a tots nosaltres– i per a poder afrontar amb certes garanties aquesta nova etapa i assegurar-se un futur millor, cal una renovació a fons de totes les polítiques ancorades en el passat, com és el cas de les de CiU a Sant Hilari. Cal un canvi de lideratge en el qual el personalisme, la petulància i la prepotència no en siguin la màxima expressió. Tanmateix, també cal que la població es tregui la bena dels ulls i reflexioni molt seriosament sobre la política de façana emprada per CiU durant aquests últims anys. L'únic que aconseguirà aquesta política és abocar-nos a un endeutament molt perillós.

Ja per acabar, i deixant a l'aire aquestes reflexions, només ens queda desitjar-vos a tots una molt bona Festa Major, molta felicitat a tothom i, sobretot, no prengueu cap producte no-ciu.

PARTIT INDEPENDENT DE LES GUILLERIES

Els membres del PIG.

Com cada any a l'agost, el municipi s'engalana per l'arribada de la Festa Major. Són dies d'alegria i de gresca per a tots els hilariencs i les hilarienques i per a tots els visitants que vulguin compartir amb nosaltres aquesta festa.

La Festa Major, com tants altres esdeveniments, no és per veure-la des de fora, des de la distància, és per viure-la intensament. I com més a prop, millor. És una festa que es fa realitat any rere any gràcies a la implicació i la il·lusió de tots els hilariencs. I és precisament aquest interès que fa que aquest butlletí es vagi omplint i que la festa sigui alguna cosa més que un conjunt d'espectacles.

Els grups polítics aprofitem l'avinentesa per entrar a casa vostra, a través d'aquest butlletí, i fer-vos cinc cèntims de la nostra trajectòria, de la nostra feina i dels nostres desitjos.

Com que el mes de maig de l'any vinent hi haurà eleccions municipals, aquest fet ens convida a fer un petit balanç del que ha estat la legislatura i a la vegada donar una visió de futur.

A Esquerra, tot i tenir una representativitat de gairebé el 40% de l'electorat, no se'ns ha deixat participar en la governabilitat del poble per part de l'equip de govern de CiU. A més a més, per part de Convergència, contínuament han dificultat les relacions entre els dos grups municipals. Des d'ERC hem fet la feina d'oposició, no sempre grata, de manera constructiva, exigent, intel·ligent i dialogant; aportant idees i no posant traves a la feina del govern municipal que ha arribat a aconseguir bones actuacions per al poble gràcies al taranná constructiu d'Esquerra, que no s'ha plantejat mai el consistori com una batalla d'enemics. Ho demostra el fet que CiU de Sant Hilari ha agafat algunes idees del nostre programa electoral, com és ara, el tanatori o les propostes sobre seguretat. N'estem orgullosos i ens agradaria que fossin moltes més.

Esquerra de Sant Hilari no pretén ser ni el canvi ni el recanvi de CiU; sinó la millora, la feina ben feta al servei del poble i la seva gent. La nostra il·lusió és arribar a governar l'Ajuntament de Sant Hilari on, sense complexos, aprofitarem les actuacions bones de governs anteriors i convidarem, tothom qui vulgui, a participar-hi des de l'afirmació dels nostres ideals de diàleg, transparència, honradesa, llibertat, igualtat, democràcia i justícia social per a tothom.

Un estil de govern on es doni prioritat a l'accés dels hilariencs i hilarienques a la Residència Geriàtrica; i no es doni la paradoxa que gent gran d'aquí hagi d'anar a un geriàtric de Lloret per falta de plaça, quan una bona part dels usuaris del nostre geriàtric són de fora. Al cap i la fi el geriàtric l'ha pagat el poble.

Un estil que incideixi en la seguretat de les persones. En dues ocasions, hem presentat una proposta de gestió per millorar la seguretat ciutadana, on es proposa la millora de formació, organització, equipaments, material, patrulles conjuntes i sistema de relació amb els Mossos i altres forces de l'ordre supramunicipals. Sempre ha estat rebutjada per l'equip de govern, tot i que sembla que últimament l'alcalde ha pres nota de les nostres propostes.

Habitatge social vol dir habitatge de venda o lloguer a l'abast dels joves i de les famílies amb pocs recursos. No vol dir que l'Ajuntament es dediqui a vendre els terrenys de Cal Sastre a preu de mercat a joves que tinguin els recursos per fer-se la casa en tres anys. Com que la llei marca que un percentatge de la nova construcció s'ha de dedicar a habitatge social, amb els centenars de pisos que s'han fet, l'equip de govern ha deixat passar l'oportunitat de negociar amb les empreses immobiliàries perquè s'impliquin en l'habitatge social i per a joves; i, en canvi, s'han conformat amb un regalet de 6.000 euros i en donar la culpa a la Generalitat per no tenir acabats els pisos de Can Culí. No s'ha d'esperar, s'ha d'actuar.

Un dels projectes d'ERC, també rebutjat per CiU, és el d'aprofitar la riquesa humana del poble, des de les entitats a les comunitats veïnals passant pel comerç, la indústria i el turisme. Cal que siguin corresponsables de la bona marxa de l'Ajuntament, doncs, des d'ERC, volem obrir tots els canals de participació i d'informació ciutadana per empènyer, entre tots, el poble al millor camí possible tal com reflecteix la proposta de reglament de participació ciutadana, lliurat a l'Ajuntament.

ERC

És un luxe per a Sant Hilari tenir la hilarienca Carme Capdevila com a diputada al Parlament de Catalunya, la qual ens ha ajudat a treballar i a aconseguir la implicació total d'ERC amb Sant Hilari. En el temps que hem estat en el Govern de Catalunya, hem tingut dues visites del conseller primer, Josep Bargalló, que ha fet reunions amb els empresaris locals. També ens va visitar la consellera d'Ensenyament, Marta Cid, en la inauguració del nou Institut. Per altra banda, el conseller de Governació, Joan Carretero, va fer unes transferències capitals des de la Generalitat al nostre Ajuntament. El muntant d'aquestes ajudes va ser molt superior a les de les èpoques de Convergència, fet reconegut pel mateix alcalde. Una altra visita transcendent per al nostre poble ha estat la del president del Parlament, Ernest Benach. Hem aconseguit la complicitat d'en Carod i en Puigcercós fins al punt que la reunió dels diputats del Grup Parlamentari d'ERC se celebrés a Sant Hilari.

Aquest, però, és un any especial a escala nacional, ja que dins l'àmbit polític i social ha estat mogut, i a vegades un pel soroll·ós, però quan es fa soroll és quan passen coses. Si res no es belluga, res no canvia, que és el que ha passat durant massa anys. Hi ha hagut un nou estatut, no el que nosaltres volíem i reclamàvem, que era el que va aprovar el Parlament, i alguns el varen retallar per una foto i els altres per no fer baixar la puntuació de les enquestes. Però, bé que el poble de Catalunya el va confirmar i, per tant, nosaltres acceptem i farem complir el nou estatut amb pèls i senyals, perquè comporta aprovar moltes lleis i no volem que pel bé dels catalans i catalanes ens tornin a retallar els nostres drets. Només amb ERC les tisores no sortiran del calaix. Ara, però, comença un cicle electoral que passarà per les eleccions avançades del Parlament de Catalunya i només aquells que sempre hem defensat els interessos del país per sobre de tot serem la garantia que no torni un govern de pacte amb el PP, com és possible que es donés si poden fer majoria amb CiU.

La festa és cultura, per definició, i a Catalunya la cultura sempre ha tingut un lloc molt destacat en la nostra particular escala de valors col·lectius perquè és sinònim d'identitat. Per tant, encoratgem totes i tots, d'aquí i de fora, a viure aquesta festa des de dins per a gaudir-ne plenament i sentir-la com a pròpia.

Molt bona Festa Major a tothom!

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Els regidors d'ERC a la seu del carrer Montsolis.

Espigolant

- Sovintegen arreu els homenatges a la vellesa. Saber envellir amb dignitat és tot un art. S'ha de saber ser i estar per tal de saber viure, voler viure, ajudar a viure. Cal saber ser vell o jove, pobre o ric, home o dona, professional o peó, malaltís o ple de salut.
- La persona ha de ser coherent amb el que es pensa, diu i fa. Coherència i convivència són complementaris. Tant se val, tenen uns mateixos fonaments: respecte, diàleg, solidaritat, seny i fer un bon ús del gran do de la llibertat responsable.
- Tanmateix, el món és un gros teatre en el qual tots hi tenim i hi representem el nostre rol i paper. Serà drama o sainet, tragèdia o comèdia, melodrama o sarsuela, vodevil o revista, òpera o opereta, segons sigui la trajectòria humana.
- Què hem de fer per conviure bé i coherentment? Caldria un aprenentatge, per això? Educar? Educar és difícil. S'ha dit que per educar un nen cal una tribu. Tasca comuna de pares, escola i mitjans de comunicació, videojocs, tots en estreta coordinació. Educar des de la infància és necessari, perquè aquest menut comença a no distingir entre realitat i ficció.
- Conviure amb coherència no és fàcil. Som una societat. Compartim de grat o per força situacions, temps, espai, penes i alegries... Cal crear un clima cultural, d'educació i instrucció per conviure i no pas competir, perquè porta a la violència agressiva.
- Educar: donar principis. Cultura: coneixements. Cultura de l'hospitalitat: acollir, albergar un estrany. L'home cal educar-lo i instruir-lo. Altrament, si solament eduquem, coixejarà. Cal treballar, ensenyar i maldar per una convivència respectuosa, solidària i pacífica.

Cultura de la coherència
Cultura de la convivència
Cultura de l'hospitalitat

MN. JOAN COMA
Juny 2006

Cadells per vendre

El propietari d'una botiga estava penjant un cartell a la porta que deia: "cadells per vendre".

Cartells com aquest atrauen els nens, i tant és així, que un nen aparegué sota el cartell.

–Quant valen aquest cadells? –va preguntar.

–Entre 20 € i 30 € –va replicar el propietari.

–Tinc 15 € –li contestà el nen esperant-se. Que puc veure'ls, si us plau?

El propietari, amb un somriure, va fer un xiulet, i la gossa *Lady* va sortir, i va començar a córrer pel passadís de la botiga, seguida de cinc diminutes boles platejades de pelatge. Un dels cadells s'endarreria considerablement darrere dels altres.

–Què li passa en aquest cadell? –va dir el nen assenyalant el cadell que coixejava.

El propietari de la botiga li va explicar que el veterinari l'havia examinat tot descobrint que no tenia cavitat d'os al maluc. Sempre seria coix. El nen es va emocionar molt.

Aquest és el cadell que vull comprar.

–No has de comprar aquest cadell –li va dir el propietari de la botiga. Si realment el vols te'l regalaré.

El nen es va molestar bastant. Va mirar directament els ulls del propietari i senyalant-lo amb el dit va dir: "No vull que me'l regali. Aquest cadell val tant com els altres i pagaré tot el seu valor".

–En efectiu li donaré ara 15 € i 5 € mensuals, fins que li hagi pagat completament.

–No crec que vulguis comprar aquest cadell –li va replicar el propietari–. Mai podrà córrer, ni jugar, ni saltar amb tu com els altres cadells.

En aquell moment, el petit es va ajupir i es va apujar els pantalons d'una cama per mostrar-li una cama malament, lesionada i subjectada per una gran corretja i metall. Bé, –va replicar suaument el nen mirant el propietari de la botiga– jo tampoc corro molt bé, i el cadell necessitarà d'algú que l'entengui!

Potser valen la pena les nostres diferències?

MANEL PINTO
Minusvàlids Sant Hilari Sacalm

Racó poètic

A la mare

Quina nit! els estels xispejaven la fosca i el vent de l'absència colpejava els vidres de la meva cambra buida de somnis. Quina nit!

Passos furtius, potser de no ningú, ressegueixen el passadís dels anhels sense sort. En el corredor de la solitud sempre és de nit. Quina nit!

Pels carrers de la nit hi rieja el silenci. Els fanals, resignadament i agosarada, reflecteixen l'abandó de la plaça a l'ombra de la lluna. En els bancs, en aquesta hora, no hi seuen ni records ni neguits. Quina nit!

Un campanar sotmès a la seva sort colpeja el temps cansadament, sense basarda ni estremiments...

Quina nit! els botxins afilen les eines del progrés per ofegar-nos una mica més cada dia, és el preu que s'ha de pagar per viure, cada cop, de forma més civilitzada.

JOAN MIRALPEIX

General Moragues

On el silenci cau dins d'un silenci encara molt més profund; on el vent del record s'atura perquè l'esglai segava, fins i tot, la mirada: vinc a cercar el meu cos en el teu cos vibràtil.

Per cada part de mi, per cada part de l'àlit que fecunda la terra d'una sola esperança de llibertat, per cada ésser nou que s'alçava: vinc a cercar el meu cos en el teu cos vibràtil.

Darrere dels vells límits vençuts de l'esclavatge, a les naus encallades de la ment, en les altes muntanyes del dolor que tot oblit escampa: vinc a cercar el meu cos en el teu cos vibràtil.

Arreu on hi ha un petjac del teu esperit, on sigui que reposi lluminic el batec que sembraves perquè tot palpités com una única pàtria: vinc a cercar el meu cos en el teu cos vibràtil.

JORDI BILBENY

Les comarques de Girona

Del Montseny fins a Portbou,
del mar de Blanes a Puigcerdà
en aquest quadre magnífic s'hi remou
el més bonic del poble català.

D'aquestes belles comarques és la Cerdanya,
pubilla dels Pirineus i del Cadí,
i una porta que obre Espanya,
als qui del sol volen gaudir.

Dels cims d'avets blaus i fagedes
s'estimba la Selva fins a platja,
i travessant rieres, alzinars i suredes,
traiem d'aquests llocs la seva imatge.

És jove el Pla de l'Estany,
al mig de la província centrada
pot presumir olímpica ben comunicada,
son llac és visitat tot l'any.

Voltat d'altes muntanyes que el tenen pres
tenim entre nosaltres el noble Ripollès,
ha engrandit Catalunya la seva història,
té monuments romànics carregats de glòria.

Amb cel vermell presagi de tramuntana,
és el típic segell de l'Empordà
s'escolta la veu de la sardana
que les seves cobles saben tocar.

La Garrotxa, treballadora, plena de vida
és volcànica sempre verda i humida
miradors del Bassegoda i del Mont
vigilen França i el mar pregon.

El rovell de l'ou d'aquestes contrades
no és altre que el Gironès immortal
els rius, Devesa i les Gavarres estimades
són marc perfecte de l'heroica capital.

JOSEP BRUGUÉS

Decadència

Flors que foren un esclat.
Primavera perduda.
Joventut que se'n va anar
i no es pot recuperar.

Intel·lectes emboirats.
Mirades enterbolides.
Sons a tothora distants.
Rierols el rostre solcant.

Cors balmats d'inquietuds.
Tristesa de pensaments.
Quimeres oblidades.
Ànimes asserenades.

M. TERESA SIRERA

Carme Güell Fradera

L'àvia del poble ha fet 100 anys

Va néixer a les Clotes el 31 de maig de 1906 i fou batejada a la parròquia de Mansoli Vell. Era la cinquena de sis germans. Filla de família senzilla i humil, però molt treballadora, als 13 anys marxà a Canet de Mar per a fer d'assistenta a cases particulars. Més endavant tornaria al poble a fer de cuinera a fondes i hotels. A can Peret Vilà, aprengué l'ofici de mocadera, que exerciria per atendre la matança del porc a moltes cases de pagès i del poble.

Tot ho compaginava amb el treball del camp, al qual dedicava la major part del dia, com molta gent havia de fer en aquells temps.

Als 21 anys es casà amb Francesc Ramon Miralpeix, nat el 14 d'abril de 1901 a St. Hilari i roder de professió. Tingueren quatre fills, la Maria, l'Antoni, que es morí de meningitis als dos anys, en Ton i la Lliberta, que naixeria en plena guerra civil.

Durant la guerra, el seu marit, en Francesc Ramon, anà voluntari a l'exèrcit republicà, d'acord amb els seus ideals i principis. Situat a Tarragona, només va venir dues vegades a Sant Hilari, quan nasqué la seva filla Lliberta i quan decidí tornar a casa, acabat el conflicte, per viure i restar amb la família, ja que li havien comentat que no li passaria res.

La Carme, amb la Maria, en Ton i la Lliberta.

Aquell mateix dia els falangistes el tancaren uns dies a can Culí, seu dels falangistes. La seva esposa Carme només el podria veure un cop al dia i al final de setmana el traslladarien a la presó de Girona. La mare i la filla gran, la Maria, havien de tirar la família endavant, tot iniciant una dura etapa de les seves vides. El 2 de juliol de 1940, la Carme i els fills reberen el comiat, d'en Francesc. L'endemà, dia 3, seria afusellat a l'edat de 38 anys i començava una més dura realitat.

Més endavant, i per redreçar la vida, la Carme Güell es casaria amb Josep Moragas Verdolet, vidu, que ja tenia dos fills, en Joan i la Pilar, i tota la família s'instal·laria a can "Trompon". Els bons temps, més o menys, arribaren i la Carme es dedicà al que sabia fer, treballar de cuinera i passar moltes estones a ca l'Enric, amb la Pilar i on el seu marit compartia el fer rodells amb el treball a l'obrador.

El 31 de maig de 2006, se celebraren els cents anys amb la família i rebé el suport de diferents entitats. Així es convertia en la persona de més edat del poble de St. Hilari.

ANNA CALM RAMON

La Comunió de l'Antonio i la Conxita Güell Masó. A l'esquerra la Maria Masó, al centre en Joan Güell Fradera i a la dreta la Carme, de tot dol.

Reconeixement de diferents entitats.

Trobada familiar amb motiu del centenari.

Moviment demogràfic 2005

ASPECTES DEMOGRÀFICS DE L'ANY 2005

El 31 DE DESEMBRE DE 2005, a Sant Hilari hi havia 5.615 habitants censats, 2.939 homes i 2.676 dones. Normalment hi ha més dones que homes, però aquí a causa del procés migratori, ja que en un primer moment vénen els homes i posteriorment fan el reagrupament familiar, no es compleix.

NAIXEMENTS

Anaa Puig Vilà	23-1
Abril Silva Duran	27-1
Ian Pérez Fàbregas	22-2
Adrià López López	23-2
Érik González Kircher	26-2
Ricardo Sousa de Jesús	27-2
Marc Rovira Miralpeix	1-3
Zohair Aflat Chaibi	4-3
Nil Busquets Fontané	19-3
Marina Canaleta Tarrés	5-4
Aleix Argemí Guinart	5-4
Ariadna Argemí Ruiz	14-4
Iraís Pérez Planchart	29-4
Adrià Burgos Linares	1-5
Yassine Hassadi Luis	12-5
Adam Belmouden Criado	17-5
Joel Gallifa Malian	17-5
Helena Campmajó Martínez	23-5
Dounia Azzauchi El Yanyaoui	25-5
Nawal Azzauchi El Idrissi	27-5
Marc Muntal Martínez	4-6
Júlia Redondo Turon	7-6
David Seixas Rocha	9-6
David Gubau Panella	10-6
Typhanie Tubay Calero	13-6
Manal El Gharbaoui Messari	26-6
Jana Medina López	29-6
Alexandra Sabatés Hurtado	30-6
Emma Puigderrajols Fauria	20-7
Carla Reguera Redondo	23-7
Miquel Juanhuix Carbonell	27-7
Maryam Roctduii Chahboun	1-8
Romaissa Haddouzi Hazmi	4-8
Marc Bulxalleu Ruiz	7-8
Nicolai da Silva Nikitina	21-8
Elsa Masó León	6-9
Sergio Odorean Tolescu	12-9
Júlia Carreras Cullell	19-9
Iria Verdoy Romero	25-9
Aleix Juanhuix Ruiz	6-10
Khawtar Guayaghl Kandoussi	9-10
Elena Vinyes Montasell	10-10
Ivan Torres Redondo	12-10
Núria Cornellà Massuet	26-10
Ignacio Monteiro da Costa	31-10
Laia Badia Serrano	3-11
Àngels Carbonell Vidal	9-11
Iria Pagespetit Pagès	9-11
Karim El Haic Jatti	13-11
Pau AlvarezTeixeira	23-11
Jana Miralpeix Busquets	24-11
David Fernández García	25-11
Estel Juanhuix Bruguera	11-12
Marc Labaila Navarro	12-12
Cristina Tornés Ferrer	23-12

En total 55 nous nats

MATRIMONIS

Benjamí Pérez Gutiérrez / Laura Fàbregas Casas	10-1
Josep M. Sánchez Samblás / Montserrat Valls Juvanteny	14-3
Rubèn Masnou Ribas / Emma Colon Bosch	9-4
Hilari Miralpeix Pujol / M. Mercè Busquets Pallarols	23-4
Carles Codinach Alabró / Olga López Castell	30-3
J. Antonio Macías Frías / Aurora Gutiérrez Gutiérrez	7-5
David Mayorgas Rodríguez / Montserrat Mas Reina	14-5
M. Fernando Lopes Pereira / Sandra Chagna Caicedo	15-5
Jordi Badia Corren / Sònia Serrano Toro	21-5
Albert Molas Valls / Azucena García Montaño	25-5
Eduard Rangel Llorca / Anna M. Ruiz Córdoba	25-5
Daniel Ferrer Sòria / M. Dolors Muntal Solà	26-6
Josep M. Macías Morales / Cristina Osuna Ramírez	3-7
Ricard Vilar Canals / Sibille Inés Mülberger	16-7
M. Ángel Angulo Ahumada / Mercè Siles Ponce	16-7
Xavier Sabatés Tabernet / Marley Hurtado Gutiérrez	23-7
Joan Adillon Bosch / Mª del Carme García Real	6-8
Antonio Pérez Custodio / Lídia Miralpeix Báez	2-9
Víctor Duran Pascual / Eva González Chumillas	10-9
David Ruiz Bassó / Marta Colon Bosch	17-9
Jordi Recasens Roura / Marta Coromines Pagès	1-10
J. Luis Caño Islán / Francesca Boix Argemí	29-10
Xavier Boada Cugat / Ester Casalí Puig	17-12

En total 23 matrimonis, entre civils i eclesiàstics.

902 526 606

DEFUNCIONS

Mercè Serradesanferm Rabionet	4-1	Josep Andreu Solà	3-4	Dolors Crous Cantal	6-9
Josefa Valls Clopés	10-1	Mª Ángeles Valera Pérez	12-4	Josefa García López	17-9
Leila Azzouz Glückstern	13-1	Josefa Masó Rosquellas	18-4	Luciano Pedrosa Lázaro	28-9
Francesca Busquets Elias	14-1	Francisco Pérez Mérida	19-4	Santiago Gutiérrez Cobo	6-10
Dolors Verdolet Serralonga	15-1	Pere Bosch Taberner	24-4	Maria Valls Arumí	7-10
Román Bonet Pérez	21-1	Filomena Alves da Conceiçao	30-4	Consol Juanhuix Serra	21-10
Joan Serradesanferm Casas	24-1	Antonio García Carmona	1-5	Mª Carmen Pinos González	21-10
Pere Garriga Bayés	5-2	Josefa Serrat Masó	4-5	Emili Fortuny Plana	8-11
Isabel Farrés Costa	6-2	Montserrat Pujol Joanhuix	11-5	Josep Cornellà Miralpeix	8-11
Leocadia Vilamala Camarero	8-2	Magdalena Clopés Ramon	23-5	Jaume Masó Masó	8-11
Ramon Pagespetit Baixés	19-2	Carme Corbera Tarradellas	4-6	Carme Canaleta Busquets	15-11
Enriqueta Vilaró Planchart	22-2	Mª Encarnación Pérez Blanca	24-6	Josep Tous Blanch	21-11
Samuel Méndez Pérez	5-3	Jordi Rosquellas Casals	3-7	Mª. Dolores Ruiz Villegas	3-12
Valentí Busquets Roura	7-3	Antoni Gómez Busquets	7-7	Josep Valls Arumí	5-12
Àngela Cardona Tornés	11-3	Carme Aláhez Rodó	16-7	Maria Vernedas Rotllant	8-12
Manel Busquets Roura	13-3	Àngela Riera Valls	31-7	Antonio Toro Luque	11-12
Manuela Rojano Serrano	22-3	Mercè Sánchez Torres	1-8	Josep Pons Busquets	27-12
Montserrat Ripoll Garolera	24-3	Hilari Rotllant Miralpeix	15-8		
Rita Rovira Bruguera	30-3	Ramon Llopis Roca	31-8	**En total 55 defuncions**	

CARACTERÍSTIQUES DEMOGRÀFIQUES BÀSIQUES

- La natalitat és del 9,79 per mil.
- La mortalitat també és del 9,79 per mil.
- Per tant, el creixement natural és zero, la qual cosa indica que l'augment de població que es dóna a Sant Hilari procedeix únicament de la immigració.
- Cal tenir en compte que dels 55 naixements, 15 són de famílies immigrades i en canvi només hi ha una defunció de persona immigrada, la cosa és lògica perquè solen venir els més joves.
- Si no hi hagués l'aportació demogràfica dels immigrants, el creixement de la població a Sant Hilari seria fortament negatiu, perquè la natalitat és molt baixa entre la població autòctona.

25è aniversari de l'Aula d'Art Municipal

Enguany, l'Aula d'Art celebra els 25 anys. L'activitat va començar als campaments amb en Joan Mir, en Joan Comas i la Nuri Tort. Després es va traslladar a la Cooperativa, més tard al carrer Montsolís i, finalment, a l'actual edifici de la Cooperativa amb professors com el fundador, en Joan Mir, en Josep Nogué o en Joan Escolà, l'actual coordinador. Durant aquests anys, són moltes les persones que han pogut gaudir de l'expressió artística, perfeccionar les seves qualitats i aprendre noves tècniques. De ben segur que molts hilariencs i hilarienques recorden amb satisfacció el seu pas per aquesta instaHació municipal.

Malgrat que, dia rere dia, apareixen noves tècniques, la creació dels artistes es compon dels mateixos elements de sempre: un motiu per representar, una certa destresa i, sobretot, un toc d'imaginació. Els alumnes de l'Aula d'Art no solament passen estones divertides, sinó que desenvolupen la seves capacitats artístiques amb tot el que això representa per al desenvolupament integral de la persona. I per aconseguir tot això es programa un seguit d'activitats que van encaminades a assolir uns objectius, entre els quals cal destacar:

- Millorar el desenvolupament de la capacitat creativa.
- Adquirir formació sensorial i motriu.
- Dotar els alumnes de mitjans d'expressió.
- Procurar una atenció individualitzada.
- Potenciar la creativitat individual dels alumnes.
- Educar en els valors ètics de l'art.
- Fomentar una alternativa al lleure i l'oci.

Organització

Els alumnes estan dividits en tres nivells i cada nivell té un programa propi d'activitats adaptat a les seves edats:

1r nivell (de 6 a 7 anys), **2n nivell** (de 8 a 12 anys) i **3r nivell** (de 13 anys en endavant).

Activitats de l'Aula d'Art.

Metodologia

- **1r Nivell:** s'assoleixen els objectius generals a través de la pintura plàstica, el dibuix i l'escultura.
- **2n Nivell:** s'aconsegueixen els objectius generals a través de la pintura plàstica, l'aquarel·la, l'oli, l'escultura, la fotografia, etc.
- **Preadults i adults:** s'assoleixen els objectius generals a partir del dibuix, la pintura, l'escultura, la fotografia, les exposicions, les conferències sobre temes d'art, les excursions i les sortides programades. Als alumnes d'aquest nivell se'ls promou donant-los suport estratègicament amb exposicions individuals i col·lectives i activitats organitzades per l'Aula d'Art a dins i a fora del poble.

L'activitat de l'any culmina el mes de juny amb la tradicional exposició col·lectiva de fi de curs on tothom pot degustar una petita mostra de la feina desenvolupada durant el curs escolar.

Per celebrar el 25è aniversari s'han dut a terme tot un seguit d'activitats:

- Conferència sobre "Antoni Viladomat i Manalt (1678-1755) i la pintura del seu temps" a càrrec del Dr. Francesc Miralpeix, doctor en Història de l'Art i professor de la Universitat de Girona.
- Una visita guiada al Museu Nacional d'Art de Catalunya.
- L'Art Prehistòric. Visita al jaciment de Savassona. Un dels més importants de Catalunya a càrrec de Joan Escolà Pujol, llicenciat i doctorant en Història.
- El romànic i el preromànic de les Guilleries. Visita a les pintures preromàniques de Sant Pere d'Esplà a càrrec de Rosa Maria Bonvehí, llicenciada en Història de l'Art.
- L'Art Contemporani. Sortida a Ceret (Vallespir-Catalunya Nord). Visita al Museu d'Art Modern i Contemporani i visita guiada a la ciutat tot aprofitant la celebració de la Festa de la Cirera.
- Viatge romàntic a Marràqueix.

AULA D'ART D'ESTIU

Enguany s'ha organitzat, per segona vegada, l'Aula d'Art d'Estiu, on els nens i les nenes poden gaudir del temps d'oci d'una manera creativa. Un bon complement a les vacances.

De 5 a 8 de la tarda, els participants poden experimentar amb la creació artística, combinada amb sortides a diferents indrets del poble.

LA FORMACIÓ D'ADULTS

La saviesa popular diu que al món només hi som una vegada, per tant, cal que omplim d'allò més les nostres vides, perquè el temps passa de pressa, gairebé sense adonar-nos-en. És per això que hem d'aprofitar les oportunitats que se'ns presenten i agafar-les, com aquell que diu, al vol. Els centres de formació d'adults ens brinden aquestes oportunitats que, moltes vegades, ens obren noves portes, nous camins, noves expectatives o, simplement, ens ajuden a ser millors a escala personal que, al final, és el que més compta. I aquest és, precisament, l'objectiu del Centre de Formació d'Adults de Sant Hilari.

Això que us estic dient és complicat moltes vegades. Cal força de voluntat per ser adult, treballar tot el dia i, en acabar, venir als cursos i voler millorar. També sóc conscient que, moltes vegades, la feina i el coneixement són avorrits i que cal esforçar-se de valent per superar les dificultats. Per això cal que l'escola sigui motivadora, que faci venir ganes de conèixer i d'aprendre. I és exactament això el que pretenem en preparar els cursos i les activitats del nostre Centre de Formació d'Adults.

El ventall de programació va des de l'activitat intel·lectual fins a la de tipus físic, de la vessant d'estudi fins a la vessant més lúdica i recreativa. La nostra intenció és cobrir el màxim possible els interessos dels alumnes i satisfer les propostes que ens arriben.

Dins el context d'aprendre al llarg de tota la vida, la formació d'adults ofereix activitats d'aprenentatge que permeten desenvolupar capacitats, enriquir coneixements i millorar competències tècniques i professionals.

Al centre de formació d'adults, hi trobareu una programació variada i flexible, a la vostra mida, amb nous mètodes d'aprenentatge i amb assessorament i orientació del professorat, per tal d'elaborar itineraris personals adequats als interessos, a les necessitats i a les disponibilitats horàries de cadascú.

També us podreu endinsar en el món de les tecnologies de la informació i la comunicació tot utilitzant les instal·lacions del Telecalm, el centre de formació i teletreball de la nostra vila.

És bàsic que ens feu arribar propostes i suggeriments. Són imprescindibles per aconseguir que les activitats que hem de preparar cobreixin les expectatives de la major part dels alumnes.

LA FORMACIÓ D'ADULTS

Durant el curs 2005-2006 hem ofert els següents cursos i activitats:

Ensenyament reglat:

- formació instrumental
- curs autoformatiu de graduat en educació secundària (GES),
- curs autoformatiu per a la preparació per a les proves d'accés als cicles formatius de grau mitjà i cicles formatius de grau superior.

Ensenyament no reglat

- Català per a no catalanoparlants.
- Català nivells A, B.
- Suport de llengua per a immigrants.
- Anglès nivells I, II i III.
- Francès nivells I, II i III.
- Aula d'art.
- Tai-xí.
- Ioga.
- Moviment corporal
- Esmalt
- Musicoteràpia
- Cursos monogràfics:
  - Coneixement de Sant Hilari
  - Curs de balls d'enllaç
  - Curs de balls tradicionals
  - Curs de sardanes
  - Curs de pastisseria
  - Cursos d'informàtica (cursos realitzats al Telecalm)

A part dels cursos, també s'organitzen altres tipus d'activitats, com concursos, exposicions, sortides....

Concursos:

- Concurs de Pintura Ràpida
  - Premi Infantil: Anna Solà Fuentes
  - Premi Juvenil: Aida Mauri Crusat
  - Premi "Bon Preu" Local: Jordi Saurina Cros
  - Premi "La Caixa": Antonio Darias Martínez
  - Premi "Font Vella" d'Aquarella: Jordi Pons Casals
  - Premi Ajuntament d'oli: Xavier Gabriel Puigros

- VIè Concurs de fotografia per a la portada del Programa de Festa Major'06
  - 1r Premi: Jordi Saurina Cros
  - 2n Premi: Amadeu Duran Noguera
  - 3r Premi: M. Carme Porta Brugués

Professors i alguns participants al curs de "Coneixement de Sant Hilari".

LA FORMACIÓ D'ADULTS

CURS DE CONEIXEMENT DE SANT HILARI

Durant els mesos de maig i juny es va desenvolupar el Curs de Coneixement de Sant Hilari, organitzat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament. Un curs destinat a totes aquelles persones interessades a conèixer millor el nostre poble, el seu entorn i les seves peculiaritats.

Va tenir lloc a la Casa de Cultura i es van programar cinc divendres amb sessions dedicades a diversos temes relacionats amb la nostra vila:

5 de maig
"Els nostres orígens", a càrrec de Joan Escolà.

12 de maig
"El nostre patrimoni", a càrrec de Rosa M. Bonvehí.

19 de maig
"Natura i paisatge", a càrrec de Teresa Saló.

26 de maig
"Evolució de l'urbanisme a la nostra vila", a càrrec d'Àngel Serradesanferm.

16 de juny
"Els noms de lloc", a càrrec de Francesc Danés.

No cal dir que cadascuna de les exposicions va ser d'allò més interessant i que la trentena de persones participants va poder gaudir del domini del tema que van mostrar en tot moment els ponents. Tothom va coincidir que el coneixement que tenim els hilariencs i les hilarienques del nostre poble és molt minse i que cal organitzar més activitats d'aquest tipus per anar coneixent cada vegada més les característiques de Sant Hilari i del seu entorn.

A la vista de les bones sensacions que va despertar el curs, la Regidoria de Cultura no descarta tornar a repetir la iniciativa i ampliar-la amb nous temes i amb noves propostes. Aprofita també per donar les gràcies a tots el professors per la seva preparació i per la seva magnífica disposició i a tots els participants per l'interès que van demostrar en tot moment.

XAVIER COLON I AUGUET
(Regidor de Cultura)

Si mirem enrere, veurem que la residència i el centre de dia per a la gent gran de Sant Hilari han aconseguit complir els cinc primers anys d'existència.

S'inicià el camí amb 27 usuaris i, durant aquests anys, han estat més d'un centenar les persones que n'han fet ús. No s'ha tingut una xifra fixa, sinó que hi ha hagut alts i baixos, la qual cosa implica alegries i tristeses. En aquest moment hi ha 54 persones a la residència i dues al centre de dia.

El nostre camí l'estem fent mitjançant un projecte que consisteix en ajudar les persones grans que no tenen un grau suficient d'autonomia per a portar a terme les activitats que imposa la vida diària i que, per les seves circumstàncies socio-familiars, requereixen la substitució de la llar.

S'ha arribat fins aquí gràcies a l'esforç d'un treball en equip: cuidadores, infermeres, directora, educadora social, psicòloga, fisioterapeuta, treballadora social i terapeuta ocupacional. Tanmateix, res no hagués estat possible si vosaltres no haguéssiu dipositat la confiança en el centre des d'un primer moment, perquè tinguéssim cura de la gent gran del poble.

El nostre objectiu continua essent: "Curar, a vegades; millorar, sovint; cuidar, SEMPRE".

Des de la residència per a la gent gran, us desitgem una bona Festa Major.

PROPOSTA EDUCATIVA VEDRUNA

La realitat i els seus reptes

Les tendències d'aquest món globalitzat posen de relleu uns eixos bàsics que travessen la realitat, ens interpel·len i ens repten a donar col·lectivament una proposta:

1. Una societat cada vegada més plural ens repta a:

- Manifestar qui som i quina vol ser la nostra aportació.
- Educar en la interculturalitat per a impulsar una societat integradora, on tothom pugui trobar el seu lloc, sense haver de perdre la pròpia identitat.
- Afrontar els conflictes que genera la diversitat (física, psíquica, sociocultural, religiosa...) com "una oportunitat de creixement" i no com "una amenaça".
- Buscar complicitat i afinitats amb els grups "diferents", mirant de descobrir allò que ens uneix, dialogant amb ells i evitant els fanatismes.

2. L'homogeneïtzació de la societat, que tendeix a convertir molts pobles en satèl·lits culturals de les potències dominants, i genera així una reacció de rebuig entre aquells que senten amenaçada la seva identitat i la seva cultura, **ens repta a:**

- Arrelar-nos en el context vital del qual formem part, tot valorant i promovent la seva cultura i tradicions.
- Educar des dels interessos de les identitats vulnerables, dels qui, perquè són febles, no compten per a res.
- Promoure la formació de líders comunitaris, solidaris i participatius, compromesos amb la societat i capaços d'impulsar processos de transformació social.

3. Una separació radical entre països enriquits i països empobrits ens repta a:

- Afavorir una presa de consciència sobre les causes generadores d'aquesta situació.
- Crear condicions que facin efectives la justícia social, la solidaritat i la fraternitat.
- Educar en l'austeritat i en un consum responsable.

4. Un món materialista, on el procés de secularització ha anat avançant i on va emergint un món **"sense Déu", ens repta a:**

- Tenir conviccions profundes i a viure d'acord amb elles.
- Promoure l'experiència de Déu i la descoberta de la dimensió transcendent de la vida.
- Afavorir el diàleg interreligiós i ecumènic.
- Potenciar el diàleg entre la fe i la cultura.

5. Un món individualista i hipercompetitiu, on el "tenir" i el "poder" prevalen davant la importància de "ser", un món marcat sovint per, entre altres, grans carències afectives que generen persones més vulnerables, **ens repta a:**

- Crear condicions que facin possible educar en el valor de **ser,** per contraposició al de **tenir;** en el valor de **servir,** enfront el de **dominar;** en el de la **solidaritat,** enfront del de **l'egoisme.**
- Educar en unes relacions humanes personalitzadores.
- Possibilitar l'experiència de valors com ara: la generositat, la gratuïtat, la tendresa, el perdó, el diàleg, la participació, la defensa de la igualtat...

6. L'abundància de coneixements que es generen i difonen cada dia ens fan conscients que no podem pas assimilar-los i transmetre'ls tots, i **ens repta a:**

- Fomentar una actitud d'obertura als nous coneixements.
- Discernir, seleccionar i jerarquitzar aquests coneixements, de manera que estiguin enfocats a construir, alhora, així la identitat personal com la comunitària.

- Potenciar el diàleg i la relació corresponsable amb la família.

- Oferir, quan faci falta, una tasca d'acompanyament i/o de suplència.

- Crear condicions que facin possible l'experiència de valors tals com: la fidelitat, el compromís, el respecte, la preocupació per l'altre, la comunicació,... l'amor.

9. Un món on van en augment les manifestacions a favor de la pau i la no-violència ens repta a:

- Prendre un compromís actiu en la defensa i construcció d'una cultura de la pau, al costat de totes aquelles persones i organitzacions que la busquen i la promouen.

- Desenvolupar hàbits i expressions que siguin testimoni i estímul d'actituds de no-violència i a favor de la pau.

7. La societat de la informació ens satura de missatges fruit d'interessos molt diferents i **ens repta a:**

- Discernir críticament i mantenir l'autonomia personal, davant els riscos de la manipulació i la massificació.

8. Un món on la família, tot i ser un valor socialment reconegut, pateix en algunes cultures transformacions profundes i dificultats en augment, **ens repta a:**

- Conèixer els nous models socials de família i mantenir una actitud oberta, i alhora crítica, davant els reptes que plantegen.

10. Un món on creix l'ecosensibilitat cns repta a:

- Fomentar la consciència que la Natura és un bé comú, del qual no ens podem apropiar i que hem de gestionar correctament, tant per a nosaltres com per a les generacions futures.

- Desenvolupar actituds personals i comunitàries de respecte i de cura responsable de la natura i de la humanitat que n'és part integrant.

LA FESTA DEL CARRER PISCINA JA TÉ DEU ANYS

Sí, aquest 2006 ja fa deu anys que una colla d'amics va decidir organitzar una festa per a tots els veïns i les veïnes del carrer de la Piscina. La festa se celebra sempre el dissabte abans de Santa Maria, al mes d'agost.

Després d'uns quants dubtes, diversitat d'opinions i, sobretot, amb ganes de passar-ho bé, es va pensar organitzar un sopar amb música per a tothom.

A primera hora del matí es tanca el carrer i es comencen a col·locar les taules, les cadires i un entarimat per al músic. També es pengen banderoles i llums. Quan les taules estan parades –que sol ser cap a les cinc de la tarda– es fa una festa infantil per a tots els nens i les nenes de Sant Hilari. Hi ha força participació, i a causa de la calor i el bon temps que fa,

una remullada va d'allò més bé. La festa dels petits s'acaba amb un berenar.

Al vespre s'encenen els llums, tothom es porta els plats, gots i coberts i a sopar s'ha dit. Després hi ha un engrescador ball i la festa dura fins ben entrada la matinada.

Val a dir que també els veïns i les veïnes ajuden molt en la preparació de la festa, sobretot a l'hora de recollir els estris i de netejar el carrer.

De bon principi el sopar es preparava amb la col·laboració de tots els organitzadors i algunes persones del carrer. També algunes empreses i entitats cedien material per a la preparació de la festa, però en els darrers anys es compta amb un servei de càtering que ja porta el sopar preparat. L'Ajuntament col·labora econòmicament per a pagar el músic i cedeix les taules, les cadires i l'entarimat, cosa que fa la festa més agradable a tots. D'aquesta manera aconseguim una festa sonada i que tots els que vivia al carrer i els amics esperem amb ilusió.

Desitgem continuar amb les mateixes ganes i la participació de tots els veïns i les veïnes durant molts anys més.

UN HILARIENC A L'EVEREST

Que un hilarienc faci els 8.848 metres de l'Everest no és freqüent i per això m'ha semblat que una manera de recordar-ho i tenir-ne constància era publicar-ho en el programa de la nostra Festa Major.

En Joan Cardona i Tarrés acaba de fer els 48 anys i ha obtingut el somni de la vida d'un home que es baralla amb l'alta muntanya: fer el cim de l'Everest, dintre l'expedició "Pirineu de Girona Everest 2006". Mirat fredament, sembla que sigui una cosa com una altra. Hi ha qui guanya un torneig de futbol, una volta ciclista, la marató o fa un 8.000, però no és el mateix.

El que el nostre compatriota ha aconseguit, dintre l'expedició, implica un esforç físic i mental que poca gent té, perquè són moltes les dificultats de tot tipus que s'han de vèncer per a tenir els resultats esperats. Només cal veure la quantitat de persones que hi deixen la vida en l'intent.

La citada expedició estava integrada per Jordi Servosa, Rafael Fuentes, Arnau i Lluís Julià, Jordi Cañigueral i en Joan. Tenia un pressupost que s'acostava als 24 quilos de les antigues pessetes i disposaven d'importants patrocinadors que, gràcies a l'èxit, podrien fer que els participants no haguessin d'aportar-hi res de la seva butxaca.

En Joan ha estat un esportista de tota la vida, principalment en cros, bicicleta i esquí de fons, que l'han mantingut en unes molt bones condicions físiques. Ha format part de diferents expedicions a l'Himàlaia i recorda amb molta estima la del 1986 quan varen fer el Kangchenjunga. És un home tranquil, previsor i calculador, elements importants per a prendre decisions. Així ho va poder demostrar en el fet de pujar el tram definitiu en la recent i fructífera expedició.

Va tardar 33 hores a fer la feina, entre pujar i baixar, amb només un parell o tres de descansos. Havia d'aprofitar les molt bones condicions climàtiques que en aquells dies hi havia a la imponent muntanya. S'alimentava bàsicament de te, sopes i molta aigua, per hidratar-se, perquè l'altura desgasta molt. Cap a les 5 de la matinada de casa nostra, prop de les 9 del matí a l'Everest, la bandera de Catalunya onejava al vent de les mans d'un hilarienc, en Joan Cardona. Darrere quedaven el patiment i l'esforç dels seus companys i l'alegria de familiars i amics.

Els que no coneixem el tema de l'alpinisme ens imaginem només situacions de moltes dificultats físiques, però en Joan sempre manifesta que si l'estat físic t'acompanya, tot és qüestió de cap, perquè és el que et permet decidir el que has de fer en cada moment oportú. En aquest esport, si es deixa dominar el cor, poden esdevenir problemes.

Crec que som molts els que estem satisfets de tenir un hilarienc entre el selectiu grup d'homes i dones que han assolit l'Everest. Encara que visqui a Banyoles, en Joan sempre ha estat empadronat a Sant Hilari i diu que no pensa pas tardar molt a tornar-hi a viure, perquè se sent profundament arrelat al poble.

Ell ens comentava que la part final de l'ascensió, que va fer junt amb dos xerpes, havia estat en unes condicions climàtiques fantàstiques, sense cap núvol enlloc, que havia estat 45 minuts al cim i que la "foto" li havien fet els d'una expedició de "Terres de l'Ebre". Aquestes condicions facilitaren que tot plegat es fes amb menys temps del que és habitual. L'alegria amb la trobada dels companys fou enorme i els moments molt emocionants.

En general ha estat una expedició mediàtica, molt seguida en tot moment per la premsa, Internet i altres mitjans de comunicació, aspectes que tots entren en aquest món no tan bonic del patrocini dels grans projectes a l'alta muntanya, senzillament perquè normalment condicionen.

El dia 17 de maig de 2006, l'hem de marcar en el calendari de la història de Sant Hilari perquè un hilarienc, en Joan Cardona, va ascendir al cim de l'Everest i no tots els pobles ho poden dir. Moltes felicitats, Joan!

A.S.V.

Reproduïm una entrevista feta a en Joan per Marc Salgas, amb fotos d'Eudald Picas, publicat al *Punt Diari*, del dia 25 de juliol passat. Allà ens explica com fou l'aventura

ENTREVISTA A JOAN CARDONA

PRIMER ALPINISTA GIRONÍ QUE ESCALA L'EVEREST

Dalt del cim la sensació era d'alegria absoluta

L'Expedició Pirineu de Girona-Everest 2006 va complir el seu objectiu quan el 17 de maig del 2006, a 2/4 de 7 del matí, Joan Cardona, de 48 anys, va arribar al cim més alt del planeta (8.848 metres). L'alpinista de Sant Hilari Sacalm, amb uns quants vuit mil en el seu currículum, és el primer de les comarques gironines que ho aconsegueix. En l'entrevista valora l'èxit de l'expedició.

-Com va ser el dia del cim?

-Extraordinari. Vam sortir del camp 2 amb en Jordi Servosa a 2/4 de 10 de la nit i encara que li havia sortit l'espatlla de lloc no es queixava i vaig pensar que hi havia possibilitats de fer el cim. Vaig quedar sorprès del ritme que portàvem, perquè la jornada anterior estàvem destrossats i aquell dia, segurament gràcies a l'oxigen, anàvem de cine. Vam sortir de molt avall, a 7.900 metres. Després, a 8.300, quan vaig veure que en Jordi es queixava, vaig pensar que ja estava fotut. La veritat és que em va saber molt greu, perquè tots dos al cim hauria estat més rodó. En Jordi es va quedar al camp 3 i jo vaig continuar amb els dos xerpes.

-El seu ritme d'ascensió va ser molt alt. Es trobava especialment bé?

-Un xerpa em va preguntar: "Vas bé?" I jo li vaig contestar: "De primera. Si vols avançar gent, tu mateix". Vam ser els únics que vam sortir de tan avall perquè tothom surt des de 8.300. En dues hores vam arribar al camp 3 i gairebé ja veia els llums dels que havien sortit a la mateixa hora que nosaltres, però des de 8.300. Li vam fotre canya per poder avançar gent, perquè em feia por trobar cua en els tres esglaons. Ens vam posar gairebé al davant de tot, i quan vaig superar el segon esglaó vaig veure que el cim ja era factible. Tot just es feia clar, estava a 8.600 metres i tenia tot el dia de marge.

-No va tenir cap problema durant l'ascensió?

-Només que se'm va congelar l'aigua del *camelbag* que portava dins la granota i no podia beure res. El meu xerpa portava un termo amb te, me'n va donar, però el vomitava. Jo ja estic acostumat a vomitar a tort i a dret en les curses de muntanya, però a cada vomitada em trobo millor. Li vaig dir que no es preocupés.

-I quan va arribar al cim, com se sentia?

-Tenia una sensació d'alegria absoluta. Vaig veure el Makalu i el Kangchenjunga i em van venir al cap les expedicions que hi vaig fer el 1991 i el 1996. Veure el Makalu allà baix va ser com treure'm una espina que tenia clavada, perquè en aquella muntanya hi vaig descobrir la cara fosca i amarga de la gent a la muntanya. Allà dalt em van tornar a la memòria els bons i els mals records de les meves expedicions anteriors a l'Himàlaia.

Al cim estava molt excitat i em vaig haver de dir a mi mateix: "Calma't, et trobes de nassos, relaxa't, disfruta de la vista i les fotos". I em vaig passar tres quarts d'hora al cim, en part perquè quedessin desembussats els esglaons. Feia un dia molt bo, però quan vaig veure uns núvols pujar pel vessant del Kangchenjunga vaig marxar volant. El descens va ser genial, vaig arribar al camp base el mateix dia, tot i que em vaig passar dues hores penjat al telèfon. Em trucava tothom.

-I també es va poder treure una espina que tenia clavada perquè en la seva primera expedició a l'Everest, fa deu anys, no va poder pujar.

-Sí, però en la primera expedició no tenia gaire confiança en mi mateix perquè un mes abans m'havia trencat el cap de l'húmer i vaig anar-hi en males condicions. A més, no teníem oxigen, poc menjar, un pressupost baix... Vam haver de marxar abans perquè se'ns va acabar el menjar.

-Per què van sortir del camp 2?

-Va ser una ensarronada dels xerpes. No pensàvem fer el cim tan aviat perquè encara teníem tres setmanes de marge i només havíem fet una punta a 7.200 metres. Vam pensar que fer el cim en aquell moment era una mica arriscat, però si fallàvem encara teníem temps d'un altre atac. Vam preguntar als xerpes quin era el millor dia per fer el cim, i ens van dir que el dia 17 de maig. Nosaltres ho vèiem impossible perquè significava que ens havíem de saltar un campament. Ens van dir que el dia 18 canviava el temps i els vam fer cas. Vam pujar en Rafel, en Lluís, en Jordi Servosa i jo, però els dos primers van veure que no arribarien al camp 2 amb prou temps per recuperar-se i van recular. Amb en Jordi ens va costar, però vam arribar bé, sense oxigen. Vam proposar als xerpes de quedar-nos un dia descansant i aclimatant, però ens van dir que no perquè el dia bo era el 17. Vam menjar i beure, vam descansar, però a en Jordi li va sortir l'espatlla de lloc.

L'OBJECTIU

"Podríem haver fet una via més dura, però el repte era fer el primer Everest de Girona"

L'EDAT

"Amb 40 anys ja et volen retirar, però a muntanya es funciona molts anys més"

En Joan al cim de l'Everest

- I quan va baixar es va plantejar un segon atac sense oxigen?

-Tenia clarissim que volia fer un intent sense oxigen, igual que en Jordi Servosa. Havia arribat molt bé al cim, saltant-me un campament i fent servir oxigen només a partir de 8.000 metres. Ja havia complert i creia que em podia arriscar a provar-ho. Però no vaig poder fer l'intent perquè els xerpes ens van tornar a ensarronar. Ells ja volien desmuntar el camp 2 quan baixava del cim, però els vaig dir que no perquè sabia que els meus companys ho tornarien a provar, i jo també. Però els xerpes no van respondre bé. Vam pactar que equiparíem un tercer camp d'altura com fa tothom. La nostra intenció era fer el segon atac entre el 28 i el 30 de maig, sense presses, havent descansat bé. Però els xerpes ens van insistir que el dia del cim era el 25 de maig. Jo no tenia prou temps per recuperar-me i, a més, vaig agafar una infecció de pulmó.

-En el primer intent pensaven fer servir oxigen?

-Vam comentar de fer-lo sense, però no podíem comprometre la possibilitat de fer el cim i tornar amb les mans buides. Potser l'hauríem fet, però i si no el feiem? Era un projecte de grup, no només personal. Molta gent havia apostat per l'expedició. L'equip era prou fort per provar-ho sense oxigen, però no ens la podíem jugar.

-I en el segon atac què va fallar?

-El van provar en Lluís, en Rafel, l'Arnau i en Jordi Servosa. En Jordi va renunciar abans d'arribar al camp 1 perquè no es trobava prou recuperat del primer atac. La resta d'alpinistes va dormir al camp 1 i va sortir cap al camp 2, però en Rafel i en Lluís van decidir baixar. L'Arnau va continuar pujant sense xerpes, perquè es van creuar i el van deixar. Va arribar al camp 3 i no estava muntat. No hi havia ni tenda, ni menjar, ni oxigen. Hi va haver un moment que se'l va donar per mort, perquè no se'n sabia res i la ràdio no funcionava. Però un xerpa que estava a 8.300 va avisar al camp base avançat que l'Arnau estava allà dalt. Tenia ganes de pujar, però havia tingut molts problemes d'aclimatació, fins i tot un edema facial i vam aconsellar-li que no pugés.

-Què significa per a Girona l'èxit d'aquesta expedició?

-L'Everest no és ni la muntanya més maca ni la més difícil, però és la més alta. Igual que la primera vegada al Kangchenjunga buscàvem un cim per fer el primer vuit mil de gironins, en aquesta expedició ha passat el mateix. Buscàvem fer el sostre del món per primer cop a Girona. Podríem haver pujat per vies més dures, però l'objectiu era pujar. Significa haver fet l'Everest, res més. Ni que som els més bons ni els més macos. Per a Girona ha estat important, perquè la gent ho ha celebrat.

-En quin lloc situa l'Everest en el seu currículum?

-És una satisfacció personal haver trepitjat el cim més alt de la terra, però ni de bon tros sóc el millor alpinista de Girona. Físicament estic bé, però tècnicament n'hi ha molts de millors. He tingut la sort de trobar-me bé en aquesta expedició i l'he pogut fer. Al camp 2 encara dubtava si pujaria o no, perquè he anat a altres vuit mil i no els he pujat, i li vaig dir a en Jordi Servosa. "Si demà has d'anar al cim tot sol, suposo que no et farà res?". Personalment significa que 48 anys no són res i que es pot anar a la muntanya uns quants anys més. La gent es pensa que amb 40 anys t'has de retirar d'aquesta activitat, però a la muntanya, i en els vuit mil especialment, es pot funcionar a una edat molt avançada perquè el cervell treballa més bé, tens més experiència, no et poses nerviós i prioritzes la teva seguretat al cim.

-Per què creu que hi ha la percepció que l'Everest és fàcil? S'ha devaluat aquesta ascensió?

-L'Everest està desprestigiat perquè se'n parla molt. És la mun-

EL FUTUR

"A Girona hi ha gent que pot fer coses serioses i aquest pot ser un bon inici"

tanya més alta i el que no són notícies negatives, no interessa. L'important és ser honest, dir com vols fer l'ascensió i ser legal. Si s'han matat 12 persones amb bon temps i en una via normal plena de cordes, qui gosa dir que és fàcil? Què vol dir que una muntanya és fàcil? Que no et suposa esforç? Jo vaig arribar a dalt força trinxat i ningú no em va regalar res. El que sí que puc dir és que de les ascensions que he fet aquesta ha estat de les més còmodes, perquè em trobava bé físicament, feia molt bon temps, no vaig passar cap nit a molta altura, cosa que desgasta molt, i el mateix dia vaig arribar al camp base. Va ser una ascensió ràpida i neta. Què més puc demanar? Però s'ha de tenir en compte que el mateix dia es va matar gent. Una muntanya és fàcil depenent del nivell de cadascú.

–Les expedicions comercials no ajuden gaire a donar una bona imatge de l'Everest?

–Gens. El problema de l'Everest són les expedicions comercials guiades perquè venen l'ascensió com si fos fàcil. L'any 1996 van morir Rob Hall i Scott Fischer, dos guies de dues expedicions comercials que t'asseguraven l'èxit al cent per cent. Com es pot assegurar això? Com poden dir això dos alpinistes? I encara ara es ven l'Everest així. El dia que es prohibeixin les expedicions comercials s'acabarà aquest problema. Però l'Everest genera molts ingressos, per als governs xinès i nepalès i per a les empreses. I molts dels que ho critiquen tenen empreses o han fet ascensions amb aquestes expedicions. Els mateixos alpinistes han convertit l'Everest en un circ.

–Què és el més aberrant que va veure?

–El poc nivell d'alguna gent. Hi havia un noi de 15 anys que anava amb el seu pare. El van haver de baixar perquè es desmaiava. A aquest noi li han de clavar un clatellot i enviar-lo a l'escola i al seu pare, de dret a la presó. També em vaig trobar una noia plorant en un pas delicat de neu. En cas de caiguda feies un pèndol en un *patí* de 2.000 metres. La noia va estar agafada a la roca mitja hora, i jo darrere seu. El seu xerpa la intentava convèncer que passés, però res. Dos xerpes més la van ajudar a passar. Quan vaig passar-hi jo no me'n vaig poder estar: "Tu el que hauries de fer és un tresc i no estar aquí". "Se'n va quedar mirant i li vaig dir: "Sí, és així", i vaig marxar. Aquesta gent posa en perill la seva vida i la dels altres.

En Joan al cim de l'Everest.

Els components de l'expedició.

–Els joves de l'expedició no van poder pujar, però van arribar a 8.300 metres i han descobert un món nou. Què creu que poden arribar a fer ells i la nova generació gironina d'escaladors i alpinistes?

–Pel seu nivell tècnic, havent provat l'altura i veient que s'aclimaten bé, en Jordi i l'Arnau poden plantejar-se qualsevol cosa, coses serioses. Obrir vies amb cara i ulls, repetir vies històriques, fer el K2 o el pilar oest del Makalu o intentar obrir una via a la cara est del Cho Oyu. Què sé jo. No s'han de posar gaires límits, sempre i quan no siguin coses que se'ls escapin de les mans. I no són només ells, també hi ha gent com ara en David Font, en Quico Campos, l'Alfons Gastón, en Toti Bes... i gent del GEiEG que no ha tocat l'altura, però que tècnicament són molt bons. Per mi aquesta expedició només ha estat el començament d'una etapa. Hi ha gent a Girona que pot fer coses serioses i aquest èxit pot ser un bon inici.

–Està pujant la millor generació de Girona?

–No en dubto ni un moment. I no és gràcies a ningú. Els joves han estat autodidactes totalment i tenen molt camp per córrer. I ara, havent anat a l'Everest, ho tindran més fàcil per trobar patrocinadors.

–Quins són els reptes immediats?

–D'aquí a dos anys volem fer alguna cosa grossa a l'Himàlaia. Potser el K2 o el pilar oest del Makalu... Es tractaria de fer un cim de vuit mil metres per una via molt més tècnica. L'Everest s'havia de fer perquè no s'havia fet mai, no perquè ens motivés especialment. Personalment no hi hauria anat, però el grup que va sortir em va agradar molt i em vaig animar.

MARC SALGAS

Entrevista publicada al diari *El 9*, el dimarts 25 de juliol de 2006

Fotos que fan història

Festa dels vells.
Cedida per J. Canals.

Ensumar i riure.
Cedida per J. Canals.

Taula de família Pla-Busquets-Clos.

Tres a la barra del bar Joan.
La Trini, la Rosa i la Lliberta.
Cedida per R. Ferré.

Cloenda de l'any Busquets i Punset

Anton Busquets i Punset, entre 1897 i 1898, va escriure uns articles en castellà per *La Vanguardia*, en els quals volia donar a conèixer diferents aspectes històrics i populars sobre Sant Hilari i la seva gent, que treia de llargues converses amb homes i dones grans.

Com a cloenda de l'Any A. Busquets i Punset, donem a conèixer el que es publicà el dia 5 de gener de 1898, on ens diu coses d'hilariencs ilustres.

Tercer article

Vamos hoy a tratar asuntos diferentes del que motivó nuestros anteriores artículos. Fruto de nuestras investigaciones son estas notas que ilustran la historia de San Hilario Sacalm. Vamos a presentar a la villa de la calma como cuna de hombres ilustres, que por su saber o por su hidalguía fueron gloria de su patria. Demostraremos que no es tan ruda como supone el Sr. Pérez Jiménez esta pacífica población de la montaña, pues ha nutrido a poetas notables, a esforzados guerreros y a hombres de creencia profunda.

A mediados del s. XII ya contaba la villa con un guerrero indómito, **Juan de Rocalva,** que lució en numerosos combates sus vastos conocimientos en el arte de la guerra. En el siglo XV **Bernat de Saleta,** cultivó la astronomía y fue venerado en el monasterio de Santa María de Ripoll, en donde murió.

En el siglo XVI cautivó a los moradores de esta comarca el genio del poeta **Pladesala,** autor del poema **"Fellonías"**, algunos de cuyos fragmentos manuscritos están en nuestro poder. Pladesala cantó con verdadera fe los dulces arrobos de su alma enamorada de Dios y celebró las bellezas esplendorosas de las Guillerías.

En el siglo XVII los valientes **Vernis i Rocosa** demuestran su bizarría en ocasiones distintas, como lo mismo hicieron los **Saleta, Torrents, Maymó,** y otros en la conquista de Mallorca por Jaime I.

Y en el siglo actual luce **Gravalosa,** médico distinguido, que propagó nuestras aguas con un celo digno de encomio. Los reverendos **PP. Felip i Brussosa** que se ocuparon mucho de la instrucción y propaganda entre nosotros. Del P. Felip hemos visto distintos escritos que en su día podrán darnos mucha luz. **Parcet,** músico, que componía admirablemente, como lo acreditan diferentes piezas de canto que quedan aún entre nosotros; **José Buxalleu,** conocido vulgarmente por **Sastre Giralt,** lució en diferentes ocasiones su inspiración fecunda.

No tardaremos en dar a la estampa su biografía acompañada de algunas producciones de tan inspirado como desconocido poeta, émulo del Rector de Vallfogona. Esperamos algo importante de su familia, que será provecho para nuestra empresa. Han dejado tan sazonado el campo de la ilustración estos varones que ya han pasado a mejor vida, que con razón puede causar respeto a más de cuatro poblaciones más populosas. Sirva esto de estímulo a la presente generación, pues por este camino avanzamos seguramente en la senda de la civilización.

Convendría en gran manera que nuestro digno y celoso ayuntamiento, ahora que trata de renovar los nombres de las calles de la población, se acordara de esos hombres que la dieron esplendor y los hiciese figurar en sus respectivas lápidas para que quedaran grabados como eterno recuerdo y enseñanza.

¿Tendrá buena acogida nuestra proposición? No dudamos un momento en afirmarlo y si es así, podremos aplaudir un acto que favoreció la cultura de San Hilario. No queremos terminar este artículo sin antes recordar a nuestros lectores que no hace mucho falleció el médico de esta villa **Fco. Poudevida.** Con todo y no ser hijo de la población, la honró diferentes veces en sus luces, y sobretodo con la publicación de una monografía sobre el clima y las aguas de San Hilario. Es un opúsculo digno de relevantes dotes científicas y personales que adornan al malogrado doctor.

En el próximo artículo estudiaremos la parte arqueológica de nuestra villa, que tantos monumentos históricos conserva, aunque de muchos ignorados, y al hacerlo, detallaremos ciertos pormenores que acaso saboreen con gusto los lectores. ¡Lástima que no sean tratados estos asuntos por pluma más autorizada que la nuestra!

5 de enero de 1898

Descoberta d'una placa al jardí de l'IES.

Comissió organitzadora de l'Any Busquets i Punset, alcalde i familiars.

Biblioteca any 2005

Total dies obert al públic	242
Total visitants	11.588
Total usuaris servei préstec	4.114
Nous usuaris de préstec	81
Quantitat de documents deixats	6.928
Documents demanats a altres biblioteques	156
Usuaris amb carnet a 31-12-2005	2.177
Total llibres a 31-12-2005	20.884

Bibliopiscina al Pavelló Municipal del 12 de juliol al 12 d'agost:

Total usuaris:	507
Total material consultat:	1.052

HORARI:
Obert tot l'any de dilluns a divendres
Tardes de 17 a 20.30

SERVEIS QUE OFERIM:

- ✔ **Servei de préstec i consulta de:** llibres, vídeos, CD, CD-Roms, DVD.
- ✔ **Odoteca:** Guies turístiques de diferents països.
- ✔ **Prestatgeria dels idiomes:** llibres i revistes en anglès i francès.
- ✔ **Servei de préstec a domicili** en cas de problemes de desplaçament.
- ✔ **Publicacions diàries:** *La Vanguardia, Avui, Diari de Girona, El Punt, El Periódico* (en català).
- ✔ **Publicacions oficials:** BOE, DOGC i BOP.
- ✔ **Revistes.** 60 títols de diferent temàtica.
- ✔ **Servei de préstec interbibliotecari.**
- ✔ **Informació mensual** de les novetats adquirides per la Biblioteca.

ACTIVITATS

Infantils:

1 de febrer: *Contes de Clown.*
22 de febrer: *Kakeki-Kontes,* per Mireia Peña.
8 març: *La Bruixa Aida,* per Gemma Pérez.
19 abril: *Conte Africà per la Pau,* pel grup Kolere. Patrocinat per la Fundació "la Caixa".
10 maig: *En Patufet,* pel grup Escarabat.
27 setembre: *Els contes de la Bleda,* per Helena Escobar.
25 d'octubre: *Contes Constipats,* per Cia. del Borinot Groc.
15 novembre: El racó de la màgia, a càrrec del mag Xevi.

Exposicions:
Del 14 al 27 de gener: Exposició "Anem a veure llibres".

Espectacles:
28 d'octubre: Temps de poetes *El espejo de Carvalho* de Manuel Vázquez Montalbán. Interptretat per Maribel Martínez i Eva Saumell. Patrocinat per la Fundació "La Caixa", a la Sala Noble.

L'hora del conte: el mag Lari.

Anem a veure llibres.

Coral Alzeïda

Actuació a la Sala Noble.

Després d'un any molt especial i ple de novetats, els components de la coral Alzeïda volem compartir amb vosaltres totes les inoblidables experiències d'aquesta temporada.

Tot va començar amb la sorprenent notícia de l'embaràs de l'Eva Codinach, una de les nostres directores. Primer assaig i primera novetat. També va augmentar el nombre de la plantilla de la coral amb la incorporació d'algunes joves de Sant Hilari que ens havien escoltat anteriorment.

Amb tot això, vam començar el repertori planificat. Aquesta temporada, però, amb l'Elisabet Gubern i la Núria Viñals com a directores.

El primer concert, com sempre, va ser el de Nadal, en què vam estrenar el nou uniforme. L'actuació va ser un èxit!

El segon concert fou quan participàrem en el 30è aniversari de la coral Petits Cantaires, en la qual molts dels components de la coral Alzeïda van començar a cantar.

El següent concert fou a principis de juny, a l'auditori Viader de Girona, juntament amb altres entitats musicals, com la coral Lutiana. El repertori va ser divers, ja que tant una coral com l'altra van cantar cançons de diferents estils i llengües. Nosaltres, particularment, vam recórrer a clàssics dels Beatles com, *Let it be* o *Yesterday* i a cançons entranyables com *Alfonsina y el mar*, d'Ariel Ramírez.

Ja per cloure la temporada, vam fer el mític concert de final de curs a la Sala Noble. Fou el dia 25 de juny i vam fer un recopilatori de tot allò treballat al llarg del curs, amb una cloenda emotiva, amb obsequis als directors per mostrar el nostre agraïment pel treball realitzat.

S'ha de dir que aquest any la coral també ha participat, a més a més dels concerts citats, a les tradicionals caramelles i a la Festa Major dels Cortals.

Ja per últim, cal dir que el proper setembre la coral participarà en l'intercanvi entre la coral Ginjol i una orquestra lituana i sueca. Per aquest important acte, la coral ja s'està preparant el repertori adequat.

Moltes gràcies a tothom i esperem que cada cop sigui més la gent que ens vingui a escoltar. Bona Festa Major.

COR ALZEÏDA

JNC

Enguany és la primera vegada que el col·lectiu de la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) de Sant Hilari té el plaer de dirigir-se a vosaltres a través del programa de Festa Major. Aquest ha estat un any ple d'esdeveniments polítics importants:

- La imatge de desgovern del tripartit amb el constant canvi de consellers.
- La dissolució del Govern de la Generalitat, fet que ha comportat la convocatòria d'eleccions anticipades.

- El referèndum del nou Estatut i la seva aprovació.
- I un sens fi d'etcèteres que han portat el nostre país, Catalunya, a un deteriorament constant.

Durant aquest període, la JNC ha estat present, tant dins l'àmbit nacional, a través d'actes com la celebració dels 25 anys de l'organització, com dins el local, en l'ofrena de l'11 de Setembre i la nova publicació anomenada *Cabotatge* que ha rebut molt bones crítiques.

Des de la JNC volem posar el nostre gra de sorra en aquest mapa polític. Sempre hem desitjat que Catalunya sigui un gran país i ho intentem fer de la millor manera possible. Per aquest motiu, aprofitem l'ocasió per recordar que durant la pròxima tardor se celebren les eleccions, unes eleccions en què cal un vot responsable i que beneficiï Catalunya.

Els joves de la JNC de Sant Hilari treballem per al poble i estem oberts a qualsevol nova incorporació.

Molt bona Festa Major a tothom!

COL·LECTIU DE LA JNC DE SANT HILARI SACALM

ESCOLA DE MÚSICA DE SANT HILARI

Relació d'aspectes rellevants d'aquest curs passat

Audicions curs 2005-2006

- 17 de novembre, Sta. Cecília
- 19 de desembre, Nadal
- 23 de febrer
- 3 d'abril, Setmana Santa
- 19 de juny, fi de curs, Festa de la Música i celebració 250è aniversari naixement W.A. Mozart

Tallers

Taller de digeridoo (instrument ètnic australià)

El mes de febrer passat es va portar a terme aquest taller a càrrec del professor Rai del Horna. Ens va ensenyar una tècnica de respiració contínua especial que va molt bé per als instruments de vent.

Taller de violí a nens de 5 anys

El divendres 19 de maig, al matí, a l'escola de Música de St. Hilari, les professores de violí Fina Bonet i Montserrat Cufí van fer tallers de violí a nens de 4 i 5 anys, tots plegats s'ho van passar d'allò més bé descobrint aquest instrument.

Classes magistrals

Classe magistral de violí i piano

El 25 de març passat, es va impartir una classe magistral i un magnífic i inoblidable concert de violí i piano a càrrec de Chris Nichols i Llorens Reboud, respectivament. Aquesta activitat va ser possible gràcies a la col·laboració de "Els amics de la música" i l'Ajuntament.

Classe magistral de contrabaix, saxo i guitarra

El dimecres 24 de maig, a l'Escola de Música d'Arbúcies, tots els alumnes de guitarra, saxo, contrabaix i baix elèctric van rebre una súper classe de guitarra del professor Francesc Ubanell; saxo, del professor Albert Comaleras, i contrabaix – baix elèctric del professor Lluís Subiranas. Després tots junts van fer un taller d'improvisació.

La vetllada es va acabar escoltant aquests músics en un concert a la llar dels jubilats.

El Calaix de músic assoleix les 10.000 visites

El centre de recursos virtual per a l'educació musical, creat en conveni amb Blanquerna (Universitat Ramon Llull), ha assolit la xifra de 10.000 visites de l'1 de gener del 2005 al juny del 2006, cosa que demostra la utilitat d'aquest centre virtual. El podeu trobar a *http://grups.blanquerna.url.edu/musical/*

Guanyadors de la 2a mostra de composició

Enguany hi ha hagut molta participació i els guanyadors són els següents:

RESULTAT	AUTOR	TÍTOL OBRA
GUANYADORS	Pau Delcarmen	*Pau*
	Pau Miralpeix	*The crazy composer*
FINALISTES	Marc Solé	*La granota*
	Miquel Cardona	*Alegria*
	Laura Moré	*El fopó*
	Xavier Duran	*Cançó d'hivern*

Podeu escoltar les cançons i imprimir les partitures a *http://grups.blanquerna.edu/escolamusica/2006/*

Concerts importants

- El nostre director, Toni Miralpeix, va dirigir a Mallorca una obra seva, *Les veus de la Natura*, en el marc d'un intercanvi universitari, el divendres 12 de maig.
- El dissabte 27 i el diumenge 28 de maig va dirigir una altra obra seva, *La rebel·lió a la cuina*, a l'Auditori de Barcelona amb uns 1.000 cantaires de 4, 5 i 6 anys i una orquestra de plats i olles.
- L'Orquestra Jove de la Selva, amb nombrosos músics joves de Sant Hilari, va actuar el dia 18 de juny a Monstserrat, junt amb l'Escolania i altres orquestres en el marc de la primera orquestrada que es fa a Monstserrat.

BON ESTIU

Rebel·lió a la cuina, *a l'Auditori de Barcelona.*

Els amics de la música

FER MÚSICA SUPOSA UN ENTRENAMENT MENTAL I FÍSIC CREATIU

La música facilita la comprensió de les altres matèries

- **Fomenta l'hàbit d'escoltar**, diferent de sentir, amb l'educació de l'oïda. Una escolta atenta és necessària per a qualsevol matèria.
- **Valora el silenci** com a punt de partida de qualsevol aprenentatge i com a valor per si mateix, mesurable i com a element indispensable de la música.
- Reforça la **concentració**.
- Treballa i facilita la **memorització**.
- **Treballa "l'audició interior"**. És imprescindible per a poder assimilar qualsevol aprenentatge i assumir-lo dins teu.
- Permet la comunicació, facilita la dicció, l'articulació, la tècnica vocal i les tècniques de respiració. En definitiva, **treballa la veu com a element comunicador** no només d'informació sinó també com a reflex anímic i **com a eina imprescindible** per a la feina de "mestre/a".
- Potencia els **valors de l'esforç i l'estudi constant**.
- Hi ha estudis que demostren que la **qualitat acústica** de l'aula repercuteix proporcionalment en el rendiment escolar. La manera d'emetre el so i com arriba a l'alumne afectarà directament la comprensió.

És interdisciplinar, ajuda a assolir altres aprenentatges

- **Matemàtiques**: és un llenguatge matemàtic: mesura i reparteix el temps amb divisions i subdivisions mentals molt precises. És matemàtica creativa i abstracta perquè permet combinar, elaborar i improvisar aquestes diferents mesures i reparticions amb el treball rítmic.
- **Llengua i literatura:** amb la cançó, pel fet d'incorporar-hi text, és un vehicle immillorable pel treball de la llengua (vocabulari, estructura, poesia, etc.).
- **Idiomes:** per això mateix és una eina molt poderosa per a la introducció i aprenentatge de nous idiomes.
- **Educació física:** treballa la psicomotricitat, el moviment i el ritme amb el propi cos a través de la dansa, l'expressió corporal i els jocs rítmics.
- **Socials:** és un element integrador sociocultural.

S'hi accedeix fàcilment

- No cal cap requisit ni coneixement previ per a fer música.
- No cal cap instrument: es pot fer amb el propi cos (la veu, les mans...).
- Les noves tecnologies ens permeten tenir a l'abast, a tota hora, d'una manera fàcil i barata, la quantitat i qualitat de música que desitgem.

Desenvolupa la sensibilitat

- És la més espiritual de les arts i la més abstracta: no es pot veure, no es pot tocar amb els dits, però arriba directament al terreny de les emocions i els sentiments.

És un factor d'integració social intercultural i multicultural i permet l'atenció a la diversitat

- És un llenguatge universal, a totes les cultures de tots els temps hi ha música.
- Un grup musical permet integrar tothom: hi ha la possibilitat de distribuir els diferents papers segons nivells de dificultat.
- La cançó és un factor d'integració molt poderós perquè facilita
  - recursos lingüístics com: vocabulari, pronunciació, etc., a través dels diferents idiomes.
  - és un reflex dels aspectes socioculturals dels diferents pobles, amb les seves tradicions, festes, actes.
- Cada poble té un estil característic que s'ha anat forjant amb el pas del temps a través de moltes generacions i que s'ha anat transmetent per tradició oral i escrita.
- El fet d'interpretar música en grup fa partícip i necessàriament actiu cada un dels membres, de manera individual, en un projecte creatiu col·lectiu.
- La música té un poder molt atractiu per a totes les edats, però especialment per als nens i adolescents.

L'exercici musical estimula l'entrenament mental i físic. La música pot ajudar a curar

- La Musicoteràpia és la ciència que estudia l'impacte de la música en la salut física i mental. Alguns problemes psicològics i psicomotrius es poden superar o millorar a través de la música.

Orquestra jove de la Selva a Montserrat.

Petits amb el violí.

Classe magistral de saxo.

- Hi ha estudis neurològics i biològics que demostren que la música és important per a les nostres vides. La música no només modifica el nostre estat d'ànim, sinó que també pot tenir una influència molt positiva en el desenvolupament cognitiu humà pel que fa a l'estímul de la intel·ligència i fins i tot en la salut.
- La música pot reduir l'estrès, però no hi ha una relació directa entre la música i l'estrès. L'efecte depèn, no només del tipus de composició, sinó del rerefons cognitiu i cultural de la persona.
- Alguns exemples de musicoteràpia: les tècniques de relaxació musical poden reduir en un 30% els efectes secundaris dels tractaments de càncer de mama, fan disminuir els dolors i les nàusees derivades de la quimioteràpia, redueixen l'ansietat d'alguns pacients a l'hora d'entrar en una màquina de ressonància magnètica.
- S'ha demostrat que els nadons es mostren familiaritzats amb les cançons que han escoltat al ventre de la mare.

Proporciona plaer

- La vivència musical ben conduïda proporciona plaer i goig, tant als protagonistes del fet musical com al públic que ho escolta.

La música desenvolupa la creativitat

- Com tota disciplina artística, els límits són els de la nostra pròpia imaginació. Tothom pot crear música de la mateixa manera que tothom pot fer un dibuix.
- Desenvolupa la capacitat d'abstracció.
- Ajuda a desenvolupar la intel·ligència amb l'estructuració mental que requereix.

Per finalitzar, un parell de cites

- "La música ha de ser un mitjà per expressar els sentiments interiors i les impressions de l'exterior". Manuel Blancafort.
- "Portes un músic dins teu. No et rendeixis". Frederic Mompou.

ANTONI MIRALPEIX
juliol 2006

PROGRAMACIÓ DE L'ANY 2006

MARÇ. Violí i piano. Chris Nichols i Llorenç Reboud, masterclass + concert. Dia 25. Hora: 16 h i 19 h. Lloc: Sala Noble. Masterclass per a alumnes de violí i piano.

ABRIL. Concert de sardanes. Principal de la Bisbal. Dia: 22. Hora: 18 h. Lloc: Cinema Catalunya. Organitza Grup Sardanista. Presentació CD "General Moragues".

JUNY. *Cançó d'amor i de guerra*. Dia 3. Hora: 22 h. Lloc: Pavelló Municipal. Organitza Ajuntament.

Orquestra Jove de la Selva. Dia: 10. Hora: 19 h. Lloc: Cinema Catalunya.

JULIOL. Concert de músics locals. Dia: 2. Hora: 18 h. Lloc: Sala Noble. Homenatge a Mozart.

Companyia Acústica. Dia: 15. Hora: 2/4 d'11 h de la nit. Lloc: Plaça Porxada.

Concert Free Quartet. Dia: 29. Hora: 2/4 d'11 h de la nit. Lloc: Plaça Porxada o Placeta.

AGOST. Latin Funk. Dia: 5. Hora: 2/4 d'11 de la nit. Lloc: Plaça Porxada o Placeta.

SETEMBRE. Ensemble de Guitarres. Dia: 17. Hora: 19 h. Lloc: Sala Noble.

OCTUBRE. Àries de Mozart i altres compositors. Dia: 22. Hora: 18 h. Lloc: Sala Noble.

NOVEMBRE. Gospel Taller +Concert. Dia: 25. Hora: 17 h i 20 h. Lloc: Cinema Catalunya. Inscripcions prèvies al taller. Berenar per als participants.

DESEMBRE. Concert de Nadal. Dia i hora a determinar. Lloc: Sala Noble.

Parlem una mica de la República del Congo

Com tots recordareu, el 5 de juny de l'any passat, es va fer a Sant Hilari un festival, amb la finalitat de recollir diners per ajudar la República del Congo.

Al cap de dos mesos, la germana Núria ens feu una visita i aprofitàrem l'ocasió per lliurar-li un xec per valor de 9.500 euros. Emocionada, la carmelita ens ho va agrair en una carta que feu publicada al programa de Festa Major del mateix 2005.

Ja encetat el 2006, vam rebre, per mitjà del nostre alcalde, una quantitat de diners, concedida per la Diputació de Girona, destinada a un nou projecte, concretament, a proporcionar aigua potable a la població del país africà on la Núria ofereix els seus serveis. De nou, la religiosa ens en donà les gràcies i ens va trametre les fotografies que il·lustren aquestes ratlles.

"SANT HILARI SOLIDARI AMB EL CONGO".

Camí de la font on van a buscar l'aigua cada dia.

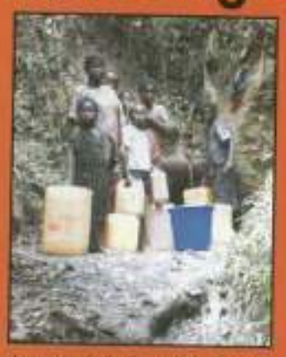

Aquesta és la font. Cal observar els bidons i el raiolí d'aigua.

30 ANYS
DE LA CORAL "PETITS CANTAIRES"

Va ser l'any 1976 quan la coral "Petits Cantaires" sortí a cantar en públic per primera vegada i féu la seva presentació. Una bona colla de nois i noies es mostraven disposats a donar alegria a les nostres vides amb les seves veus angelicals.

En aquells inicis, l'àmbit d'actuació era el local i actuaven i cantaven en les celebracions religioses i litúrgiques importants de la parròquia i en les festes més destacades del poble. El seu uniforme de carrer era anar vestits de catalans i catalanes. Que bonic era, amb aquell estol de colors, veure'ls cantar les caramelles de Pasqua!

En començaren pocs, però el nombre d'integrants anava augmentat dia a dia, fins arribar a ser més de cent cantaires. Era la il·lusió de moltes criatures i l'interès de molts pares. Recordo que era tant l'èxit de participació, que el febrer de 1978 ens animàrem a fer una excursió a "Rio León Safari" i a veure els Pastorets musicats del Vendrell. Entre grans i petits sumàvem 195 persones de colla, repartides en tres autocars.

Tot això era molt bonic i ens plantejàrem la necessitat d'adherir-nos al Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (SCIC), per ampliar el cercle d'activitats a desenvolupar, i així ho férem. Ens dividírem en tres grups: petits, mitjans i grans. Foren el menuts de la colla que sota el nom de "Juguem cantant" oferiren, a través del SCIC, el primer concert al Teatre Municipal de Girona el 24 de maig de 1981, junt amb la coral "Saba nova", de Castellterçol. A partir d'aquest dia, l'uniforme va ser faldilla i jersei blau marí, amb la finalitat d'evitar despeses innecessàries als pares i també per ser més adequat per a viatjar.

De les hores ençà, cada any hem fet una trobada o intercanvi amb nombrosos pobles de la geografia catalana, com Igualada, Centelles, Ripoll, Vilanova i la Geltrú, Vic, Torelló, St. Hipòlit, Castellterçol, Figueres, Bordils, Pineda, Valls, Juneda, Granollers, Llorenç del Penedès i molts més.

L'acte més rellevant de tots, o potser el que té més ressò, i el que genera més il·lusió és la trobada general que cada cinc anys es fa amb totes les corals infantils de Catalunya al Palau Sant Jordi de Barcelona. Mai no oblidarem l'emoció de l'actuació de l'any 1997, quan tots els cantaires que eren a la trobada a l'esmentat Palau, cantaven la sardana *Poble que canta*, dirigida pel seu autor, Toni Miralpeix.

Tanmateix, una de les sortides inoblidables fou quan actuàrem al País Basc l'any 1994. Ens tractaren amb una amabilitat exquisida, ens reberen amb les danses tradicionals i els pares dels cantaires, durant tots els dies d'estança a la capital basca, ens acompanyaren als llocs més bonics. El concert fou d'un nivell molt elevat.

A partir de 1996, els cantaires adoptaren l'actual vestimenta: samarreta o suadora, segons l'època de l'any, amb l'anagrama de la coral "Petits Cantaires" i fulard.

Pel que fa a trobades i intercanvis, hem seguit en la mateixa línia de sempre, fins que l'any passat, els mitjans van tenir una actuació a la sala de l'Auditori de Barcelona. Al matí, els cantants ens oferiren un magnífic concert en aquest lloc tan privilegiat per la bona acústica i, a la tarda visitàrem Cosmocaixa.

Actuacions de l'any 1978 a la plaça de l'Església i a l'Ajuntament.

Actuació a l'església. Nadal de 1993.

1994. Trobada al País Basc.

Enguany, any 2006, hem arribat al XXX aniversari de la creació de la coral i, com és obvi, ho hem ben celebrat. La festa ha tingut diferents actes. El dia 16 d'abril, hi hagué una missa d'acció de gràcies a l'església. Hi participaren les corals "Alzeïda" i "Petits Cantaires". El diumenge següent, el dia 23, CONCERT D'ANIVERSARI a la Sala Noble de la Cooperativa, amb les corals "Esquellerinc", de Barcelona, i els "Petits Cantaires, que interpretaren *Les aventures d'en Quixot*. Hi col·laboraren també, les corals "Els Nois Alegres", "Amethysta", "Alzeida", el grup "Encarahisom", l'Aula d'Art, el Grup de Teatre i l'Escola de Música.

S'hi estrenà una cançó per a veus blanques i mixtes composta pel fundador de la coral, Toni Miralpeix. Així acabà la celebració, però abans s'havia confeccionat una auca commemorativa, en la qual hi participaren exdirectors, excantors, cantaires, simpatitzants de la coral i membres de la junta.

Em plau aprofitar aquest escrit per donar les gràcies als exdirectors i directors actuals, que durant tants anys han fet possible arribar allà on som avui i haver aconseguit aquest trentè aniversari. Les fem extensives a tots aquells i aquelles que han participat en la celebració.

Els directors i col·laboradors actuals són: Montserrat Cufí, Sílvia Brugués, Lluís Pagès, Núria Vinyals i Georgina Anton.

Voldria recordar una cosa important als cantaires, que durant la primavera vinent, els toca cantar al Palau Sant Jordi. Seria un bon motiu perquè ho comentéssiu als vostres amics i amigues i els animéssiu a cantar i a formar part de la coral; és una molt bona experiència. Com més siguem, millor ens ho passarem! També enguany ens esperen els nostres amics de la coral "Esquellerinc".

Per últim, desitgem a tots unes bones vacances i bona Festa Major!

CONXITA BOSCH
Presidenta de la coral "Petits Cantaires", de Sant Hilari

Els petits cantaires

En Toni Miralpeix dirigeix les corals al Palau Sant Jordi, 1997.

Actuació de l'any 2000.

Concert de celebració del XXXè Aniversari a la Sala Noble.

on és la Miranda?

On és la Miranda? És la pregunta que deuen fer-se els visitants d'aquest indret possiblement atrets per la profusió de rètols.

Molts vilatans enyorem encara la que va ser una de les millors mirandes del Montseny, amb unes postes de sol precioses i alhora una canviant i sempre sorprenent simfonia de colors.

Però aquest gaudi ens l'han negat durant anys i continua encara des que, un mal dia, els propietaris del rost del davant van decidir plantar-hi pins, cal suposar amb tot el dret, però, òbviament, amb una manca de sensibilitat envers la gent de Sant Hilari i els seus visitants. Ara amb els arbres crescuts, el passeig fa pena i la Miranda no existeix.

Tinc entès que, anys enrere, l'Ajuntament va intentar comprar aquests marges sense èxit, si un dia tenim sort que tallen els pins ja m'explicaran quins beneficis els hi haurà reportat.

Aprofitant que el consistori ha instituït, penso que encertadament, el guardó "la guilla d'or", que es concedeix anualment a una persona que hagi fet quelcom important i beneficiós per Sant Hilari, no seria de més crear-ne un altre per als que, amb un comportament diguem-ne "inadequat", demostren no tenir cap mirament ni consideració per la gent ni per l'entorn, com podria ser el cas esmentat i que per desgràcia no seria pas l'únic candidat, entre altres també els que han tancat una extensa finca juntament amb els camins de tota la vida amb el pretext de dubtosa legalitat d'una reserva d'animals domèstics (imaginem-nos que tots els propietaris fessin igual), això sí, quan se'ls acumula un excés de senglars sempre troben una colla de súbdits submisos que els hi fan la neteja.

I, per descomptat, també podrien afegir-s'hi uns accèssits per al planter que va pujant com són els grans artistes de l'espai (ni la roca d'en Pla se n'ha lliurat), els que no s'han assabentat que tenim deixalleria i els que passen dels contenidors selectius; evidentment, d'aspirants no en faltarien.

No obstant tot això, tinguem la festa en pau.

EN TERRIS

Anem a fer salut a la piscina!

És prou important fer recompte de tot el que s'ha fet, on hem estat bé, què podem modificar, què hem de deixar igual, què s'ha de solucionar, com hem de continuar bategant.

El que ens queda molt clar és que hem de continuar promocionant l'esport, d'una forma o una altra, dins o fora de l'aigua, a una edat o a una altra; volem que tothom, absolutament tothom, pugui gaudir del benestar que proporciona l'esport.

I ha estat aquest el nostre únic objectiu: regalar salut desinteressadament, pensar com i de quina manera podríem beneficiar la salut de tots i totes els/les que vinguessin a la instaHació.

Poser així hem aconseguit que les queixes passessin a ser suggeriments, que en pocs dies tothom entengués el funcionament i que la gent s'hi sentís identificada, perquè, en definitiva, la nova instaHació esportiva és VOSTRA, de tot un poble.

HAN ESTAT MOLTES LES ACTIVITATS QUE HEM FET EN AQUEST CURT I RÀPID TRIMESTRE:

- hem fet cursos de natació per a totes les edats
- hem treballat en el medi aquàtic amb nens i nenes amb discapacitats físiques i sensorials
- els nadons i els pares i les mares han gaudit d'unes sessions d'algua que regalaven migdiades esplèndides als petits
- vàrem fer una activitat per al campus de tecnificació de l'Akasvayu que barrejàvem el waterpolo amb el bàsquet
- **el diumenge, 25 de juny**, inauguràvem l'obertura de la piscina descoberta amb una Master-Class d'Aiguagim, amb una afluència de 35 participants
- **el dijous, 6 de juliol**, els nens i les nenes del campus esportiu varen nedar per a l'esclerosi múltiple. Els més petits feien 100 metres i els més grans 200
- **el diumenge, 9 de juliol**, vàrem nedar per a l'esclerosi múltiple. La participació fou de 81 persones, que varen recórrer 36.150 metres.

Un cop més, el meu agraïment, cap a treballadors/es de les piscines coberta i descoberta, que fan possible el bon funcionament del complex esportiu.

...I continuarem treballant per oferir el millor de l'esport.

Gràcies a tots i a totes...

LAURA MARSÀ

El Conte

Text tret de llibret *El Tresor dels pobres i altres contes de consol, estimul i dignitat per a nois i noies de condició humil*, de R. Suriñach Senties, publicat a Barcelona el 1921. Els dibuixos són de J.G. Junceda.

ELMENJAR CANT

En Ramonet estava tot capficat. No arribava a comprendre el perquè sa germana guardava dins un vas de cristall un cuc mig verd i mig cendrós, d'allò més lleig, i que semblava mort perquè mai es movia. Cada cop que preguntava a sa germana què en volia fer d'aquella bestiola, no obtenia més resposta que aquesta:

— Espera't, ja ho veuràs.

I el xicot esperava.

Un dia varen trobar a can Ramonet en el moment que ell passava per davant la porta. Vet aquí que ell mateix va obrir i es trobà amb un ésser que desmanyotat, un infeliç gairebé nu, esgarrat de peus i mans, i tan miserable de cos que esferrà. En Ramonet, però, va fugir en veure el pobre.

Al cap d'una estona, sa germana, que tornava de donar almoina al mendicant, va preguntar a en Ramonet per què havia fugit.

— Perquè és molt lleig! Semblava aquell cuc!

— Ah! Sí? Doncs vina —respongué la germaneta.

I acompanyant a son germà fins a la cambra d'ella, li ensenyà el vas de cristall, en el interior del qual hi havia una formosa papallona d'ales daurades.

— Veus què n'ha sortit d'aquell cuc tan lleig? Doncs aquell petitet que s'esporuguia ni una tomna més formosa que aquesta papallona. No se n'ha de fer cas del cos miserable; s'ha d'estimar l'ànima, perquè el cos, lleig o bonic, no arribe mai a exhibirse com aquesta papallona. Mira!

Va destapar el vas de cristall, i l'insecte d'ales d'or emprengué el vol cap a dalt dels núvols, mentre la closca de la crisàlide queia a terra i anava a confondre's amb la pols.

UN SAC

Tots sabem què és un sac. Dins hi caben moltes i moltes coses!

Imaginem-nos que tenim un sac que és la nostra vida. Si el tenim ple de coses importants, per a nosaltres, com poden ser: un fet individual, una lluita que hem hagut de tenir al llarg d'anys, uns fills, uns amics, etc., aquest sac estarà ple i tindrà les arrels pròpies de cadascú. Al mateix temps, això enfortirà la pròpia autoestima i farà que tinguem més seguretat davant la vida.

Per altra part, si aquest sac està ple de "coses" que ens arriben de l'exterior, com pot ser el comentari: "ho has fet molt bé" o el fet de posar-se maca per als altres i no per a nosaltres mateixos o buscar sempre l'aprovació dels altres, provoca que, cada dia, quan ens llevem i tornem a tenir el sac buit, l'haguem d'omplir de paraules que ens vénen de l'exterior i sembla que amb la no aprovació dels altres ens trobem insegurs i sense l'autoestima suficient per a tirar endavant.

És molt important emplenar aquest sac amb coses nostres i pròpies.

Per a uns, fer-ho pot significar una trobada amb els amics, la lectura d'un llibre, una pel·lícula, un viatge i, per altres, pot ser un dinar de família, un passeig, una conversa, un alleugerir la tasca dels fills o, senzillament, parlar.

Actualment, vivim molt de pressa i sovint ens aturem a pensar: què he fet avui d'important per a mi? Val la pena continuar? Per què? I al final, què?

M'agradaria ressaltar que aquest sac tots el tenim i que és molt important. Hem d'aprendre a omplir-lo de coses nostres i acceptar que si ens equivoquem no passa res.

No hi ha un model a seguir per procurar que es faci gros. Es tracta que cadascú aprengui a emplenar-lo de coses i vivències que siguin pròpiament seves.

CARME MASÓ I CAMPRODON

Associació de dones La Violeta

En el Dia Internacional de la Dona (8 de març), l'Associació de Dones La Violeta de Sant Hilari vam voler, una vegada més, fer sentir la nostra veu. La veu de les dones de Sant Hilari.

Tot i que la situació de la dona en el nostre país ha millorat molt, en els últims anys, encara queda molt per fer. Les desigualtats entre homes i dones estan encara molt patents en la nostra societat, sobretot, dins l'àmbit laboral i, especialment aquí, a Sant Hilari.

Però per aconseguir que les coses canviïn, no n'hi ha prou que els governs i les institucions facin lleis com la de paritat o contra la violència de gènere, que són molt importants. Cal també que nosaltres fem sentir la nostra veu, que pressionem perquè les coses canviïn també en el nostre entorn, a casa, a la feina... Nosaltres, les dones, hem de reclamar els nostres drets constitucionals i no quedar-nos en el "com que sempre s'ha fet així...", "ja se sap, és el que toca...". Hem de fer-nos valer per a nosaltres mateixes.

Des de l'Associació de Dones volem aportar el nostre petit gra de sorra per fer que la societat modifiqui la situació envers la dona.

Durant aquest any, hem anat fent tota una sèrie d'activitats dirigides especialment a les dones de St. Hilari: xerrades sobre temes de salut (menopausa, fibromiàlgia...), sortida a buscar herbes remeieres, tallers...

Però l'acte més destacat, evidentment, en el Dia Internacional de la Dona, va ser la lectura del manifest i l'homenatge a la hilarienca de l'any 2006. Enguany, vam voler destacar la feina feta al llarg de la vida d'una dona que ha lluitat i lluita per a la igualtat entre homes i dones en aquest poble. És dona, mare, i empresària amb molt de talent i empenta: la M. Teresa Ripoll.

En els propers mesos tenim previstes moltes més activitats: taller de sexualitat al setembre, cine-fòrum, sortides al teatre... Esperem comptar amb la vostra participació!

Bona Festa Major!

Els nois alegres

60è aniversari
de la fundació de la coral

Enguany, la coral Els Nois Alegres celebrem els 60 anys, i per aquest motiu ens plau recordar com i quan es va fundar i tota la seva trajectòria cultural fins avui en dia.

Pocs anys després d'acabar la guerra, concretament l'any 1946, tres nois –el noi Mamè, el noi Mimo i el noi Xacó– van engrescar una colla de jovent de la nostra vila entusiastes de la música i del cant. Van crear un grup de cant coral i l'anomenaren CHOR ELS NOIS ALEGRES, encapçalat per en Marià Brugués al capdavant de la direcció musical.

De ben segur que aquell grup de joves cantaires, que malauradament la majoria d'ells ja no viuen, no podien imaginar-se que el petit cor que havien fundat, amb el pas del temps, esdevindria un dels referents de la cultura musical del nostre poble, i que es mantindria ininterrompudament sense defallir aquests 60 anys que enguany commemorem.

La celebració del 25è aniversari de la fundació de la senyera es dugué a terme l'any 1980, amb tot un reguitzell d'actes i celebracions que avui dia encara estan presents en el record de molts hilariencs. Amb motiu d'aquesta commemoració, es va publicar una extensa i documentada memòria de l'entitat, fent tot un repàs del que havien estat aquells trenta-quatre anys de vida (1946-1980) del cor els "Nois Alegres".

El 50è aniversari de la fundació fou celebrat l'any 1996, amb uns actes senzills però molt emotius. En aquella ocasió també es va publicar una petita memòria que es va centrar, principalment, en els orígens del cor i en les biografies dels que havien estat o eren els capdavanters, remarcant la tasca de caire sociocultural de l'entitat durant els seus cinquanta anys d'existència. Quatre anys després, (al final del 1999), en Marià Brugués deixà definitivament la batuta de la coral, la qual havia dirigit molt dignament durant més de quaranta anys, tot i que va estar uns anys de baixa en els que fou substituït per un jove músic local, en Toni Miralpeix. Durant deu anys, en Toni va dirigir la coral i fou ell qui introduí les veus femenines, i va ser, des d'aquell moment, un cor mixt. Al mateix temps va ampliar el repertori amb peces de diferents estils musicals.

Volem també fer unes pinzellades del que han estat aquests últims deu anys de la coral (1996-2006), i ens volem centrar principalment, a partir de l'any 2000, en què podem situar el començament d'una nova etapa, marcada per una nova direcció i una junta que, des de l'any 1997, està encapçalada per en Josep Maria Bonvehí Mas, l'actual president. Aquesta junta va haver d'afrontar el repte de cercar una persona adequada que estigués disposada a fer-se càrrec de la direcció musical. Després de diverses converses, es va arribar a una entesa amb la jove professora de música, Eva Codinach, persona molt ben preparada, responsable i amb molta personalitat.

Han estat aquests últims anys temps de canvis i activitats: s'ha renovat el vestuari, s'ha ampliat el repertori sense centrar-se en cap estil en particular i s'ha intentat ser el màxim de variat possible i mantenir sempre l'essència de la música catalana. Alhora s'han incorporat nous membres, gent jove que ha donat una bona empenta a la coral i que fa que mirem el futur amb molt d'optimisme.

Actualment, ens mantenim entre uns trenta-cinc i quaranta membres i la temporada va des de mitjan setembre fins al juny. Continuem mantenint els concerts nadalencs, les cantades de Pasqua, amb els tradicionals popurris populars, celebracions religioses, etcètera.

Cal esmentar que, amb motiu de l'actual celebració, publiquem un recull de tots els popurris que s'han interpretat al llarg d'aquests seixanta anys, en els quals trobem fets, anècdotes i sàtires que, ordenats cronològicament, formen part de la història del nostre poble.

L'hivern passat es va viure un del moments més interessants, una bonica experiència, ja que vam cantar molt il·lusionats a la missa que retransmet TVE de Catalunya tots els diumenges des dels estudis de Sant Cugat del Vallès, de la qual en guardem un bon record i ens agradaria poder repetir.

Els diferents intercanvis de corals que acostumem a fer ens permeten poder anar a cantar a diferents contrades com: Amer, Malgrat de Mar, Mollet del Vallès, Sant Julià de Vilatorta, Bescanó... i, alhora, en el nostre poble, es pot gaudir del cant d'altres corals.

El treball i la dedicació de tota la coral, junt amb l'entrega i professionalitat de la nostra directora, fa possible dur a terme totes aquestes activitats i poder assolir petits reptes que fan créixer musicalment el nostre grup.

Convidem, doncs, a tothom a participar i gaudir dels actes d'aquesta celebració tot agraint-vos el vostre suport que ens esperona a continuar endavant en l'activitat del cant coral del qual fa seixanta anys que Els Nois Alegres hi estem entregats.

BONA FESTA
A TOTHOM.

ELS NOIS ALEGRES

SANT HILARI SACALM

Actes religiosos

Festa Major en honor a Sant Joan Baptista

DIJOUS, 24

A les 6 de la tarda: repic de campanes per anunciar la festa.
A les 8 del vespre: rés de vespres i Missa

DIVENDRES, 25

A les 12 del migdia: missa Solemne concelebrada.
Presidirà i dirà l'homilia, l'hilarienc Mn. Josep M. Alimbau i Argila, que també és escriptor.
Cantarà la coral mixta Els Nois Alegres. Al vespre no hi ha missa.

DISSABTE, 26

A les 8 del vespre: missa Solemnitzada, en la que es pregarà pels difunts de tot l'any.

DIUMENGE, 27

Misses a les 10 i 12 del matí i a les 8 del vespre.

Actes populars

DILLUNS, 21

Nit, a les 10: a la font Vella, "Música a la fresca", amb **XICU'S BAND PLAYS BRAZIL.**

DIMARTS, 22

Nit, a 2/4 d'11: a la pista exterior de Villaret, espectacle de dansa cubana i música en viu, a càrrec del grup **TELÓN ABIERTO** de Cuba.

DIMECRES, 23

Tarda, a les 8: Futbol de la Festa Major, amb el partit entre el **C.E. SANT HILARI - FONT VELLA** i **C.D. BLANES.**

Nit, a 2/4 d'11: Teatre al pavelló, amb l'obra ***No et vestelxis per sopar***, a càrrec del grup local de teatre.
25è Aniversari de la Companyia.

DIJOUS, 24

Tarda, a 2/4 de 7: Pregó de festes des del balcó de la Cooperativa a càrrec de **PEP SALA.**

PEP SALA neix a Vic i aviat marxa a Badalona per treballar en la música i aprendre. Es coneix amb Carles Sabater i formen el grup SAU que durà molta guerra. Productor de treballs discogràfics de molts grups i compositor i productor de bandes sonores per a films i teatre. Quan desaparegué SAU continua treballant en diferents faroles musicals. En aquests moments té 18 discs editats.

A continuació **lliurament de premis** del concurs de fotografia per a la portada del programa de Festa Major i del Concurs d'engalanament de façanes, al jardí de Can Rovira.

Tot seguit, **cercavila** amb el **GRUP LA SIMFOROSA I GRAN "SHOW DE COONFETTI".** PATROCINA FONT VELLA.

Nit, a les 11: Correfoc amb els grups **GUILLABLES** i **ELS DIABLES DE L'ONYAR.**
Sortida de la plaça Guilleries. PATROCINA FONT VELLA.
NOTA: Preguem que no deixin els cotxes aparcats i que tapin les finestres dels habitatges amb cartrons als carrers següents: **St. Benet, Vic, Valls, pl. Jacint Verdaguer, pl. Església, Josep Ximeno, pl. Gravalosa i pl. Josep Moragues.**

Seguidament, **ball popular** a la Placeta amb el conjunt **CLAU DE SOL.**

Nit, a partir de les 12: a la Carpa, **Enguila't 2006.** Grups locals **(Alatak, Neveragain, Anònims, Lorien, Naskuts i Dj Toni Fogueras).**

DIVENDRES, 25

Matí, a les 10: Tir al plat, a la carretera Villavechia (programes a part).

Matí, a 2/4 de 12: Cercavila amb els gegants i capgrossos, acompanyats pel grup **L'EMBOLIC.** Seguidament, al jardí de Can Rovira, **espectacle infantil** amb el grup **CIA. ELS QUATRE GATS.** PATROCINA FONT VELLA.

Tarda, a les 4: a la Placeta, **campionat de Botifarra** (programes a part).

Tarda, a les 5: Concert de Festa Major al pavelló, amb l'**Orquestra INTERNACIONAL MARAVELLA.**

Tarda, a les 7: A la plaça J. Verdaguer, **sardanes** per la cobla **orquestra GIRONINA** i a la mitja part **BALL DE GEGANTS.** PATROCINA TRANSPORTS R. MORAGAS I FILLS.

Del 22 al 27 d'agost

Festa Major 2006

Nit, a 2/4 de 9: Concentració de colles a la plaça Gravalosa, i seguidament, Rua amb la **BANDA DEL SURDO.**

Nit, a les 10: Sopar de colles a la plaça Moragues.

Nit, a les 12: Gran Ball de Festa Major al Pavelló, amb les **orquestres MARAVELLA I GIRONINA.**

Nit, a les 12: a la carpa "Enguilla't 2006", **Gran Rua** de les colles cap a la carpa amb la **BANDA DEL SURDO.** Actuació de l'**ORQUESTRA MITJANIT I DISCO MÒBIL AMB LA MITJANIT.**

DISSABTE 26

Matí, a 2/4 de 10: Xarangues pels carrers de la vila.

A 2/4 de 12: Cercavila amb les xarangues, els gegants i els capgrossos. Seguidament, a la plaça Jacint Verdaguer, espectacle infantil amb el grup **DESASTROSUS CIRCUS.**

Tarda, de 3 a 4: Carregada de carretons a la plaça de cal Ros i carrer Dr. Morales.

Tarda, a les 5: Sortida del grup musical **THE McKENSY'S CLAN BAND.**

Tarda, a les 6: Inici de la XXV **Baixada de Carretons** des del Pla de les Arenes. (Programes a part).

Tarda, a les 7: A la plaça Moragues, **Ball de l'aigua,** amb el conjunt **TRIO PEP QUARTET** i dutxa col·lectiva. PATROCINA FONT VELLA.

Tarda, a les 7: A la plaça J. Verdaguer, **sardanes** per la cobla **SELVAMAR**

Nit, a 2/4 d'11: A la plaça J. Verdaguer, ***Ball de gitanes*** a càrrec de **l'ESBART MARAGALL DE BARCELONA.**

Nit, a les 12: Al pavelló, **Gran Ball de Festa Major,** amb l'**ORQUESTRA CARRUSEL** i actuació del grup **LATING SONG.**

Nit, a les 12: A la carpa, **Macrofesta "Disco-Beach Party"** (confeti, neu, projeccions, go-go...)

A les 7 del matí queda't a esmorzar!

DIUMENGE 27

Matí, a partir de 2/4 de 10: Xarangues pels carrers de la vila.

Matí, de 10 a 1: A la plaça J. Verdaguer, exhibició de **puntaires.** Patrocina Pastisseria Masó.

Matí, a les 12: a la plaça Moragues, **"Ball de l'Escuma"** amb el grup CORSARIS DE L'ESCUMA. PATROCINA FONT SELVA.

Tarda, a les 6: a la plaça Moragues, actuació dels **Castellers de Cerdanyola.** Durant la tarda BOULEVAR DE L'ARTISTA AMB FIGURES HUMANES.

Nit, a 2/4 d'11: castell de focs artificials per la **pirotècnia TURIS.** PATROCINA FONT D'OR.

Seguidament, al pavelló, **Ball de Fi de Festa Major,** amb l'orquestra **LA PRIVADA + DISCO MÒBIL.**

NOTES:
A partir del 17 d'agost, a les 9 del matí, es podran reservar taules per a les sessions de ball al pavelló a les oficines municipals.
Les xarangues passaran pels carrers i places de la vila durant els dies de Festa Major.
Durant els dies 26 i 27 hi haurà una Fira de Mostres de tradicions populars catalanes, a la plaça Gravalosa, organitzada pel Grup Divulgatiu de Tradicions Populars.

Venda d'entrades
Ball: 5 € (tant al pavelló com a l'Oficina de Turisme). Teatre: 8 € anticipada a Can Rovira i 10 € a taquilla.
Els organitzadors es reserven el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motiven.

Durant els dies 25, 26 i 27 hi haurà un carnet que portarà la gent d'un lloc a l'altre.
Organitzen: REGIDORIES DE CULTURA, JOVENTUT I COMISSIÓ DE FESTES.
Patrocina: AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM
Amb la col·laboració de: FONT VELLA, FONT D'OR, FONT SELVA, TRANSPORTS RICARD MORAGAS I FILLS, ADF, PASTISSERIA MASÓ, GRUP SARDANISTA, VILAR RURAL, ELECTRO-STOCK, JOVENT DE SANT HILARI, RECUPERACIONS NAVARRO, ADROHER GERMANS, CAIXA PENEDÈS, PASTISSERIA MALET-TORRENT.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2005-2006

AGOST 2005

- Núria Ripoll guanya el concurs d'ilustració per ocupar la portada del programa de la Festa Major. S'exposen els dibuixos presentats al concurs a Can Rovira (CR).
- Presentació del segon CD *Cordons*, quinze cançons del grup Enrapahisom.
- XX Festa de l'Estiuejant. Visita turística a la Font Vella, a l'ermita del Nen Jesús de Praga i al Museu Guilleries (MG). L'Estiuejant de l'any fou la Sra. Maria Segura Guarol, de Gavà.
- Audicions de sardanes amb les cobles Flama de Farners i la Genuenca.
- Final del torneig d'estiu de Futbol Sala.
- Col·lecta contra el càncer, per l'Associació Espanyola Contra el Càncer.
- Presentació del DVD: *Sant Hilari Sacalm, la vila de les cent fonts* a la Sala Noble.
- Concert jove amb els grups Betagarri, Blocodenudun i Di alternatiu, al pavelló.
- Curset de tennis infantil, patrocinat del patronat d'Esports i organitzat pel Club Tennis Sant Hilari.
- "Vine a aprendre a ballar la música de l'estiu" a la plaça Moragues.
- Exposició de pintura d'en Jaume Almoro (CR).
- Exposició de textos de flors dels jardins de St. Hilari i fotografies de façanes engalanades al Museu.
- Exposició "En Jaumet de Sant Hilari, un personatge de trets i aigua", i "Els nous aprofitaments del castanyer i l'ofici artesanal de fer cèlleros", (MG).
- Festa dels veins del carrer Piscina.
- 11a edició del 3X3 de bàsquet al carrer.
- Exposició de fotografies de Nicaragua, Índia i Marroc, per Sant Hilari Sol·lidari.
- XVIII Aplec de la Sardana Sant Hilari-Font Vella a la plaça Gravalosa amb les cobles Ciutat de Girona, Flama de Farners i Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.
- Exposició de manualitats del curs d'Estampació sobre roba i cerràmic 04-05, a la Casa de Cultura (CC).
- Balls tradicionals amb el grup Zatarà a la plaça Moragues.
- Cinema a la fresca al jardí de Can Rovira amb la pel·lícula *Los pintos de él*.
- 6a Setmana Esportiva, amb diverses activitats per a infants i joves a diferents llocs del poble.
- Festa Major de Santa Maria a la Font Picant.
- Taller de fer samarres a càrrec del pastor Joan Torrès i Turón, al Museu.
- 75è aniversari d'en Bernat i la Blanca, els nostres gegants.
- 6è Festa de la Cervesa, a la Font del Pic, organitzat pel "Carro del mort".
- Concert d'havanes del racó amb Vocalalia a la plaça J. Verdaguer amb els Amics de la Música.
- Festa dels Quintos, amb remullada a la piscina, sardinada i concert a la Discoteca Villoret.
- Festival internacional de música i dansa 2005 al teatre Catalunya. Actuació de la companyia nouzelandesa The Wanau a Aparmi.
- Activitats d'estiu a la Granja-Tivoli, curses i karaoke.
- Torna l'expedició hilarienca al Gasherbrum II, sense èxit per culpa del mal temps.
- Torneig quadrangular de futbol cadet amb triomf de l'Osona.
- Teatre amb l'obra *Un pagès de Banalona* amb la companyia local "Cia Com Cal Teatre", al pavelló.
- Festa Major. Pregó de les Festes a càrrec del Sr. Pere Tapias.
- Partit de Festa Major C.E. Sant Hilari-Font Vella - Juvenils del RCD Espanyol.
- Lliurament de premis del concurs d'ilustració per a la portada del programa de Festa Major.
- Cercavila amb el grup L'Embolic i Correfoc, amb els Diables de l'Oryar i Guillablos.
- Ball a la plaça Gravalosa amb el grup Maracaibo. Actuació de grups locals a la Carpa Jove.
- Cercavila amb gegants i capgrossos i els Grallers de Barpoles i espectacle infantil amb Titus i la Lluna.
- Sardinada i ball dels Gegants. Tir al plat.
- VIII Campionat de Botifarra a la plaça Gravalosa.
- Ou Sopar de Colles a la plaça Moragues. Ruta de les colles amb la "Banda del xurdo" i disco mòbil.
- Xarrangues pels carrers de la vila. Cercavila i espectacle infantil amb el grup "Tony's Trio".
- XXIV Baixada de Carretons i ball de l'Aigua.
- Gran ball de Festa Major al Pavelló amb l'orquestra "Bellissima" i actuació de l'humorista Jordi LP.
- VIII Trobada de Puntaires a la plaça Verdaguer.
- Castell de Focs d'artifici i clausura de la Festa amb ball al pavelló, amb "Mistopd".

Any Jaumet.

Els autors del CD musical dedicat a J. Moragues li fan una ofrena floral.

11 de Setembre.

Akasvayu - Ricoh Manresa, al pavelló.

SETEMBRE 2005

- Campionat de bàsquet transversal, al pavelló, amb triomf del C.B. Ripoll; C.B. Sant Hilari.
- Taller de malabars al CasalJóvens (Cal). Àrea de Joventut de l'Ajuntament.
- "Hora zero" a la plaça Moragues, per l'Associació Josep Moragues. Eliseu Climent i Agustí Cerdà disserten a la Sala Noble. Encesa de flames de la llibertat.
- Campionat de bàsquet júnior dels Jocs Catalans, amb triomf del St. Josep de Badalona.
- Diada Nacional de Catalunya. Homenatge i ofrena floral a Josep Moragues. Presència de diferents parlamentaris i diferents actes festius.
- Partit de bàsquet ACB, Akasvayu 77 Ricoh Manresa 76. C.B. Sant Hilari.
- "Aprèn a ballar Break Dance". Àrea de Joventut de l'Ajuntament.
- 147 donants de sang, per la Germandat de Donadors de Sang de Girona.
- Festa "Torna en Serrallonga", amb Trabucaires, mercat medieval i sopar popular.
- Vídeo - concert infantil *Fantasia 2000 Walt Disney* amb els Amics de la Música.
- El racó dels contes amb *Els contes de la fúlola* a la Casa de Cultura (CC).
- Exposició "Les gestes d'en Serrallonga" al Museu Guilleries.
- XXII marxa/cursa de Sant Hilari Sacalm, recorregut pels boscos de les Guilleries.
- Sopar popular al jardí de Can Rovira per "Salvem les Guilleries".
- Ruta de la festa a Santa Coloma de Farners i a Arbúcies. Ajuntament de Sant Hilari.
- Exposició fotogràfica sobre els efectes de les línies elèctriques. "Salvem les Guilleries".
- Sortida parroquial a la Vall de Boí i a la Vall d'Aran.
- Presentació del llibre *Notes de la Guerra Civil a Sant Hilari Sacalm*, de X. Clos i N. Pujol, a la Sala Noble. Associació Josep Moragues. Ça-Calm Exprés.
- Exposició de marquetisme dins d'ampolles d'Antoni Barcelona a Can Rovira.
- Presentació del llibre *Catalunya després del tripartit* pel Sr. Vicenç Villatoro.
- Festa Major del pla de les Arenes. Sardes als Cortals.
- Un equip de benjamins del Bacó juga contra el St. Hilari. El resultat fou el de menys.
- El C.E. Sant Hilari comença el campionat amb un 0-0 a Sant Gregori.

Guanyadors concurs literari 2006.

Sopar de dones al pavelló.

OCTUBRE 2005

- Cloenda de l'Any Busquets i Punsoc organitzat per la Comissió de l'Any Busquets i Punsol.
- Festa del bosc organitzada per l'Associació Agrícola Forestal de Sant Hilari.
- Xerrada sobre dones i salut per l'Associació de dones "La Violeta".
- Cornellengua 2005. Es llegeix el manifest dedicat a Tàpies, pel seu fill Ramon Antís. Concert amb el grup "Slatabà". Casal Popular "El Trabuc".
- Trobada d'Esbarts dansaires.
- Trobada de quintos de la lleva del 55.
- Concert de música relaxant amb d'Arden Wilken. Ajuntament.
- Festa de l'Esport, amb la presentació de les entitats esportives hilariengues. Elecció dels millors esportistes de cada una, menció especial a l'hilarienc Aveli Garcia i sopar. Actuacions de les patinadores d'Olot (campiones europees i mundials de patinatge artístic) i de les Cheerleaders del C.B Girona.
- IV Fira del Bolet. Setmana del bolet i la micologia amb activitats diverses cada matí, taller de cuina, exposicions de bolets i xerrades des del Museu Guilleries. Recuptari de cuina del bolet.
- Dia Mundial de l'Alimentació, exposició i berenar per a joves (Cxl).
- Voleibol d'estels. Organitzat per "Ça-Calm Exprés".
- Actuació del "Duo Bimarcus" confluències de Piano i Cant. Estrena d'una peça musical de Toni Miralpeix. Àrea de Cultura.
- Racó dels contes amb Contes conjunts a la Biblioteca.
- Tempo de poetes amb l'obra *El espejo de Carvalho* de Manuel Vázquez Montalbán.
- Campionat provincial de motocròs, al circuit dels Cortals. Moto Club Sant Hilari.
- Curs per aprendre a ballar sardanes.
- Circuit estatal de bàsquet sub-20 de clubs ACB. Triomf de l'Akasvayu, amb participació de Gran Canària, Reial Madrid i Càceres. Club Bàsquet Sant Hilari.
- Bus de la festa, amb dos autocars per anar a Fires a Girona.
- XIII Clàssic Tarder d'autoreabilisme, puntuable per Copa Catalunya. Guanyen Josep Gubern i Jaume Pallarols.
- Xerrada oberta d'un expert dels Mossos d'Esquadra al geriàtric. Denúncies, diferents estafes, seguretat ciutadana, consells de seguretat sobre domicili, bancs, targetes de crèdit i mercats.
- Curs de percussió africana (Cxl) i sessió oberta i gratuïta de musicoterapia (CC).
- Xerrada sobre "Parlem de l'Estatut" per Carme Capdevila, diputada al Parlament de Catalunya.

Reunió a Sant Hilari del grup de diputats d'ERC.

Una bonica nevada.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2005-2006

- "Hora zero" en memòria de Lluís Companys. Salves d'honor i ofrena floral.
- Cinema dins del cotxe amb la pel·lícula *La vaca de al lado*.
- Gran tòmbola de Radiostar a càrrec de Ràdio Sant Hilari.
- IIa Caravana catalana d'ajut humanitari per al poble sahrauí. "Sant Hilari Solidari".
- Partit de bàsquet amb cadira de rodes entre Platja d'Aro i Illes Sant Feliu.
- En una setmana cauen 248 l/m². La riera d'Ossor a la F. Picant a punt de desbordar-se.
- Presentació de l'associació d'artistes "Exoistrica". Aquarelles de Rudolf Glöckstern.
- Col·locació d'una placa a Ca l'Enric, casa natal d'Antoni Busquets i Punset.

NOVEMBRE 2005

- Presentació de l'agenda Hallowmeticana i trobada de panelles lingüístiques.
- Fira Festa organitzada pel Gremi d'Empresaris de la Farga i l'Ajuntament de Sant Hilari. Molt d'èxit, tant de visitants com d'expositors. Inauguració de la guilla de fusta més gran del món com a joc infantil.
- XXIII Cros de Sant Hilari Sacalm al circuit dels Cortals. Inici del Circuit gironí de Cros.
- Castanyada popular amb Espectacle infantil *Dixce sant* amb el grup "Rinolonics". Castanyades als centres escolars del poble.
- El racó de la màgia amb *El meu món màgic* amb Xevi, Il·lusionista.
- 270 persones a la XVII Marxa excursionista "Camins de les Guilleries". "Ça-calm Express".
- Concert de Sta. Cecília, "Amics de la Música", amb August Tharrats, Erwyn Seerutton i Amadeu Casas.
- Presentació del llibre *Cuques de llum* de Ll. Serrano a Llibreria Farrés. Recital de poesia a la Sala Noble.
- V Diada de muntanyes de les Guilleries. "Ça-calm Express".
- Xerrada de Francesc Miralpeix, doctor en Història de l'Art i professor de la UdG sobre "Pintura del seu temps, Antoni Vilanovat i Massó". Sortida al Museu Nacional d'Art de Catalunya amb l'Aula d'Art.
- Diada del sect. sardanista. Concert amb la cobla Plama de Farners i sopar-ball. "Grup Sardanista"
- Diada del sect. sardanista. Concert amb la cobla Plama de Farners i sopar-ball. "Grup Sardanista"
- Presentació de la campanya en defensa del territori. Videoforum amb el documental *Arrels de Ruda*. Membres de "Maulets" i de "Salvem les Guilleries" expliquen la lluita contra la MAT.
- El Portxeur, amb 177 números, compleix quatre anys.
- Mostra informativa sobre l'alcohol i els seus efectes. Àrea de Joventut.
- Amb la seva renovació, l'Hotel Ripoll obté tres estrelles.
- La revista *Sapiens?* dedica un extens treball sobre la figura del general Josep Moragues.
- Avellaneda guanya l'Open de Tennis a Bonet. El trofeu local se l'endú Joan Mas.
- El C.E. Sant Hilari encapçala la classificació de 1a Regional de futbol amb 26 punts.
- La colla de caçadors "Els rics", just amb els d'Osor, maten 3s senglars en una sola batuda.

DESEMBRE 2005

- Xerrada sobre "El document de voluntats anticipades" amb Joan Castells i Carme Coromade (CC).
- Dia Mundial de la SIDA. Cinema al cotxe amb la pel·lícula *Filadelfia*.
- Festa al mercat pel lema "A Sant Hilari ho reciclem tot". Detall als venedors. Àrea de Medi Ambient.
- Micató de TV3 contra l'Alzheimer i altres malalties del cervell. "Iguals per la marató" i Cortals Locals. S'aplegaren més de 3.000 euros.
- Concert de Nadal amb Cor Altolàs, Amethysta, Nois Alegres i Petits Cantaires.
- Concert a càrrec de l'escola de Música.
- Taller de manualitats per a la mainada. Associació de Comerç.
- Campanya de recollida d'ampolles de casa i carrer.
- Teatre amb l'obra *L'hostal de la Glòria* pel grup local "Cia com cal Teatre".
- Cagatió popular al barri de Can Rovira i parc infantil i jovenil de Nadal al Pavelló.
- Partit de la selecció catalana de futbol contra el "Camerun al Camp nou."
- Monogràfic "Beckila joc", organitzat pel Casalejoventa.
- El nostre comerç a ràdio Sant Hilari.
- Exposició "El bosc, la fusta i l'art", d'Angel Soler Codina al Museu.
- Exposició "Biblioteca humana" de Joan Escofet i "IX exposició de pessebres", a Can Rovira.
- Butlletí de desembre del Col·legi Sant Josep.
- Audiovisual de l'expedició al Gasherbrum II a la Sala Noble.
- Mercat d'Art a la plaça Iscla Verdaguer per "Exoistrica".

Xerrada informativa sobre les últimes voluntats.

Festa de l'Esport i actuació de les Patinadores d'Olot.

La guilla de fusta, obra de M. Balust.

Jornades esportives.

- "25 anys d'Ajuntaments Democràtics" xerrada a càrrec del Sr. Lluís Foix. Presentació del llibre *25 anys d'Ajuntaments Democràtics*. Homenatge a exregidors i alcaldes.
- Sortida al teatre per veure *El Mètode Grönholm*. Ajuntament de Sant Hilari.
- L'actor local Jordi Planas actua a *Hospital central*. Entrevista d'una pàgina al *Diari de Girona*.
- Concedeixen el "Segell de qualitat" a l'Escola de Música per la seva trajectòria i l'IES rep el distintiu d'Escola Verda.
- Una forta ventada causa importants destrosses. Volta una teulada.

GENER 2006

- Cavalcada de Reis pels carrers del poble i batzada de regals des del campanar de l'església.
- Taller de manualitats per a la mainada. Associació de Comerç.
- Lliurament de premis del IX concurs de pessebres. Pessebristes de St. Hilari.
- Recollida de material d'higiene per al poble sahrauí. Sant Hilari Solidari.
- Fira de Sant Hilari. Intercanvis, concurs d'abastar pollastres, corredor amb els "Guillables". Missa solemne, sardanes i ball.
- Xerrada sobre "Gènere i Immigració". Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament.
- Sortida al jaciment prehistòric de Sansaorna. Aula d'Art.
- Exposició de pessebres a Can Rovira a càrrec de l'Associació de Pessebristes.
- Incendi en unes nous d'Indústries Joaquim Ripoll.
- Important nevada de 40 cm a final de mes i important despreniment de roques a la carretera d'Osor.
- VI Trobada de la colla de la barretina.
- Diverses aldetes locals a les finals nacionals de cros, a Saladrigas, amb dos subcampionats, per Meritxell Serrano i Genís Bayés. Per equips, formats per alumnes dels dos col·legis, campions de Catalunya alevins. També ho aconseguiren els veterans.
- Tradicional concert de Nadal per la coral mixta "Els Nois Alegres".
- En Lluís Garolera guanya la panera nadalenca del reciclatge.

FEBRER 2006

- Circuit Estatal Sub 20 de bàsquet amb els equips Bàsquet Manresa, Pamesa València, Adecco Estudiantes i Unicaja. Àrea d'Esports de l'Ajuntament i CB Sant Hilari.
- Mercat d'Art. Associació "Exoistrica d'Art".
- Contes de Clown, pallassos a la Biblioteca.
- Visita a les pintures preromàniques de l'ermita de St. Pere Despià. Rosa M. Bonvehí, Aula d'Art.
- Concert de l'Escola de Música a la Sala Noble.
- Representació audiovisual, concert, lectures, imatges i escenificació sobre textos d'Antoni Busquets i Punset. Comissió Any Busquets i Punset i Amics de la Música.
- Caravana contra la MAT, per la Plataforma NO a la MAT. Parada a St. Hilari.
- Dijous Llarder, arribada del rei Carnestoltes, discurs i tastet de botifarra.
- Carnaval infantil amb disfresses al pavelló. Xocolata i melindros.
- Gran ball de disfresses discotequero i ball de disfresses a la Sala Noble.
- Enterrament de la sardina, botifarrada popular i ball al carrer.
- Ruta Guilleries-Exprés amb bicicleta o a peu, "Ça-Calm Express".
- Presentació de "Quaderns de la Selva nº 17", amb un estudi sobre "El Sabirà", de Santa Creu.
- Neix l'Associació Cultural Guilleries, presidida per F. Fornis, que vol cobrir les mancances culturals del poble. Presentació d'un llibre.
- Hi ha el projecte de fer una pel·lícula sobre Josep Moragues, amb Joel Joan com a actor i Ignasi Perré com a director.
- L'explotació ramadera "Pinsos St. Antoni, Granja Casabosca", guanya el "Garrí d'or" per la mitjana de garrins que tenen les seves truges.
- Festa dels matrimonis que celebren els 25 i els 50 anys de casats.
- Festa religiosa dels infants i de les famílies que han batejat un fill durant l'any.

MARÇ 2006

- Cinefòrum sardà: la pel·lícula *Bajo el sol de la Toscana*. Xerrada sobre la fibromiàlgia. Associació de Dones "La Violeta".
- X Trobada de Colles Ciclistes de Sant Hilari Sacalm. Organitza Colla Ciclistes.
- Calçotada Popular amb el Casal Popular "El Trabuc", als jardins de can Rovira.
- Lectura del Manifest del dia Internacional de la Dona. Teresa Ripoll elegida Hilarienca de l'any. V Sopar de Dones. Àrea de Joventut i Associació de Dones "La Violeta".

Concert de musicoteràpia.

Temps de poetes: "El espejo de Carvalho" de Manuel Vázquez Montalbán.

El pont de Querós gairebé sense aigua.

Cros de Sant Hilari.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2005-2006

- Inauguració de les piscines cobertes municipals.
- El Racó dels Contes, a la Biblioteca.
- Sortida a l'obra de teatre *Mikado* de Dagoll Dagom, a l'Apolo de BCN. Àrea de Joventut.
- Recollida de narracions del XXX Concurs Literari de Narració Curta.
- 6a Marxa Excursionista Nocturna, "Ça-Calm Express".
- 159 donants de sang, a la Germandat de Donadors de Sang de Girona.
- Master Class de Cant i Concert de Música, Amics de la Música.
- Taller de DIDGERIDOO. Escola de Música.
- L'empresa Temos Orion explotarà el bolneari municipal durant 75 anys.
- El PIG commemoren el Dia Mundial de l'Aigua amb una exposició.
- Tres sessions de "Marxa desenfadacies-9", ara ja amb ivies i tot. Col·legi Sant Josep.
- Detenen cis persones del poble per un presumpte delicte de drogues. També roben al Casal groves.
- Èxit del teatre local al premi Rafael Anglada de teatre a Sta. Coloma. Guardons per a C. Catorla, primera actriu; C. Andreu, primer actor secundari, i premi de maquillatge i vestuari. Col·labora el Museu de la Gavina.
- Presentació del Premi Josep Moragues d'investigació per a escolars de la població.
- Jordi Bussell i Hilari Mirallpetx reben una distinció de la Generalitat pels seus 15 anys de dedicació de bombers voluntaris.
- XXX Setmana Esportivocultural del col·legi Sant Josep. Concurs Literari.
- "Enrolla't amb la salut" és el lema d'una campanya municipal dirigida als joves de la població, fomentada amb carpetes i agendes per a l'alumnat sobre temes vinculats a la salut.
- Bon paper global dels atletes locals al circuit gironí de cros.

ABRIL 2006

- 3 hores TT, al circuit dels Cortals. Moto Club Sant Hilari.
- Audició trimestral dels alumnes de l'Escola de Música.
- Oriol Bath guanya els 100 km de BTT, Camins de les Guilleries. "Ça-Calm Express".
- El racó dels contes amb *La llegenda de Sant Jordi*, a la Casa de Cultura.
- Representació del Sant Sopar, a la plaça Verdaguer, dintre els actes de Setmana Santa.
- Divendres Sant: a 2/4 de 9 del vespre, representació del Via Crucis Vivient. Durant tot el dia, rutes d'interpretació del Via Crucis i fira de productes artesanals. Es demana la Cova de Sant Jordi de la Generalitat per a l'Associació del Via Crucis Vivient.
- IX Concurs de Pintura Ràpida i lliurament de premis. Àrea de Cultura.
- Divendres Sant. Concert de la Coral "Amethyste".
- Dissabte Sant, "Lluita de Gladiadors" com a complement de la Setmana Santa. Àrea de Festes.
- Diumenge de Pasqua. Cantada de Caramelles per part dels Petits Cantaires i Els Nois Alegres.
- Dilluns de Pasqua. Aplec de la parròquia a Joanet.
- Lliurament de premis del "Concurs Literari de Narració Curta" amb la presència de l'escriptor Andreu Martín a la Sala Noble. Àrea de Cultura.
- Els professors de primària del Sant Josep fan una obra de teatre sobre St. Jordi, per a la mainada.
- Presentació del llibre: *La sexualitat d'aprendre* de Carme Timoneda, per: A. Serradesanferm i la mateixa autora. Llibreria Fauria.
- Espectacle teatral *La Via Làctea*, Àrea d'Ensenyament i de Cultura.
- El racó dels contes amb *La llegenda de Sant Jordi*, a la biblioteca.
- Campionat de Catalunya de Ral·lis d'Asfalt. Escuderia 4 rodes.
- Concert de sardanes amb la presentació d'un CD amb música sobre la vida del General Josep Moragues. Grup sardanista.
- Diada de Sant Jordi, parades de llibres i roses a la plaça Gavarresa. Ofrani popular. Miquel Roig alegrà la sobretaula amb les seves cançons.
- Contes per a menuts, amb la companyia "La Bleda" a la Sala Noble.
- Concert pel 30è Aniversari dels Petits Cantaires a la Sala Noble. Actuació de diferents corals.
- S'inaugura la remodelació de l'Oficina de Turisme, amb el tema de l'aigua com a element de font. Punt d'informació.
- Mn. Carles Gisi és atracat, juntament amb el seu company, a la rectoria, poc abans d'anar a celebrar la missa del diumenge a la tarda.
- Publicació del llibre *Memòries*, de Joaquim Ripoll Prats.
- IV Ral·li Guilleries. Victòria de l'equip de Zurita-Sánchez, puntuable per al campionat català.

Els veterans i la gespa.

Contes a la biblioteca.

Il·lusió per Sant Jordi.

Nadal i diversió al pavelló.

- Jornada tècnica de Consorci Forestal de Catalunya, a St. Hilari, dins les XXIII Jornades Tècniques Silvícoles. Es tracta el tema de l'augment d'aneta Douglas en detriment del castanyer.
- Propera creació d'un centre tecnològic al poble per donar suport al sector de la fusta.
- Trobada dels empresaris hilaritzencs amb el conseller primer del govern de Generalitat, Sr. Josep Bargalló, promoguda per ERC.

MAIG 2006

- Curs de balls d'envelat, d'autoestima i relacions personals. Àrea de Cultura.
- Curs de coneixement de Sant Hilari, en cinc sessions. Àrea de Cultura.
- Trobada de Funky. Col·legi Sant Josep i Associació de Pares de Família de Sant Hilari.
- Sortida a veure el partit Hicrit-Manresa/Fuenlabrada. C. B. Sant Hilari.
- Mercat d'Art a la plaça incloc Verdaguer. Associació "Encloutrica".
- Motocrós Provincial. Moto Club Sant Hilari.
- Concert de la "Polifònica de Puig-reig" amb motiu dels 60 anys de la coral mixta "Els Nois Alegres". Ajuntament de Sant Hilari.
- Conferència a càrrec del Dr. Sebastià Serrano. Associació de Gent Gran "Can Blai".
- Tallers de violí per a nens de 5 anys. Escola de Música de Sant Hilari.
- Pantalla Gegant al pavelló per a veure la final de la Champions League F.C Barcelona-Arsenal.
- Inauguració de l'exposició "Castells de la Selva" a la Sala Noble. Àrea de Cultura.
- Celebració dels títols de Lliga i Copa de Campions del Barça. Penya Barcelonista.
- Sortida d'esports d'aventura. Àrea de Joventut.
- PESINTERNET. Àrea de Noves Tecnologies.
- Exposicions. D' aquarelles i olis de Victoria Maulini i dels 60 anys de l'existència de la coral "Els Nous Alegres", a Can Rovira.
- 60 participants a l'anual torneig de tennis taula al pavelló.
- Curs de formació d'higiene alimentària, Ajuntament de Sant Hilari i associació de Comerç i Turisme de Sant Hilari.
- Homenatge a Caldes al músic i compositor local Miquel Tudela. Estrenà la sardana *Una estrapada*, Caldes.
- Comencen les obres del bolneari municipal a l'àrea de la font del Pic.
- Després de 36 anys d'història, el pub l'Espelma, tanca les seves portes.
- Exposició a Girona sobre "Entre el Montseny i les Guilleries", amb diferents actes i sarrades.
- X Aniversari de l'Associació de Comerç i Turisme.
- S'aprova el pressupost municipal per l'any 2006, que puja 8,6 milions d'euros.
- Rosanna Bové, finalista en el concurs de perruqueria "O de Plata". Silvia Valverde obté un guardó de penúltims al salò l'Oréal, a BCN.
- Sant Hilari, amb estand propi, al Saló Internacional de Turisme de Catalunya.
- L'hilaritenc Joan Cardona, el 17 de maig, dins l'expedició Pirineu de Girona Everest 2006, és el primer gironí que assoleix el cim de l'Everest.

JUNY 2006

- Festa de final de curs de FIES, de la llar Infantil "Les Cent Fonts", del Col·legi Sant Josep i del CEIP Guilleries, amb diferents actes per a la mainada i per als pares.
- Concert/espectacle amb *Cançó d'Amor i de Guerra*, sarsuela catalana. Fundació d'Orquestres de Cambra de l'Empordà.
- Sortida a Coret (Catalunya Nord). Aula d'Art.
- Conferència del Dr. Josep M. Terricabras, Catedràtic de Filosofia de la UAB en el XXV aniversari del Casal de Gent Gran "Can Blai".
- Concert de final de curs de l'Orquestra Jove de la Selva. Amics de la Música.
- 120 donants de sang, a la Germandat de donadors de sang de Girona.
- Inauguració de l'àrea recreativa de Cal Sastre. Àrea de Medi Ambient.
- Jornades Gastronòmiques, xerrada col·loqui "L'aigua a la cuina", tast d'aigües del món, curs de cuina i exposició d'aigües del món a Can Rovira. Associació de Comerç i Turisme i Ajuntament.
- Activitats de final de curs de l'Aula d'Art. Exposició a la fresca a la plaça Verdaguer, mostra dels últims treballs a Can Rovira, i exposició "La màgia dels fractals" al Museu. "Mercat d'Art" a la plaça Verdaguer.
- Curset de balls tradicionals. Àrea de Cultura.
- Jocs sense barreres. Minusmàlids de Sant Hilari i MIFAS de Girona.
- Sortida parroquial a Sorgeana i al Monasterio de Piedra.
- Obra de teatre Hitler's, d'en Nani Fauria, al Catalunya, amb la companyia d'Ics&Cia (Taller de teatre de l'IES Antoni Busquets i Punset).

Plàstic a la piscina.

Estades esportives.

La coral Els Nois Alegres ha fet 60 anys.

Un pou de poesia.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2005-2006

- Exposicions: "Les ermites dels boscos de les Guilleries" de Daniel Masó i "Imatges d'ahir i d'avui" de Salvador Bosch, al Museu i a la Sala Noble respectivament (juny i juliol).
- Tallers de: "Ratafia" i "engiàmts". Museu Guilleries i Associació de dones "La Violeta".
- Concert de fi de curs de l'Escola de Música.
- L'IES obté un dels premis Baldiri Reixach dedicat a les escoles.
- Exposició a Can Bonfrare de la coral "Nois Alegres" amb motiu dels 60 anys d'existència.
- Edició de "Sabotatge", una publicació de les I.N.C.
- Xerrada de la parlamentària local d'ERC, Carme Capdevila, sobre l'Estatut.
- Sant Hilari diu sí a l'Estatut. 75,42% a favor i 17,49 en contra.
- Es disputa la II Milla Urbana, amb R. Vilar i E. Ramon com a guanyadors absoluts.
- Salvador Bosch rep la "Guilla d'or" de l'Ajuntament, per la seva dedicació al poble.
- Exposició del P.I.G. sobre medi ambient, a la Placeta.
- Dia Mundial del Medi Ambient, amb diferents actes per a escolars.
- Festa Major petita, de Sant Joan. Revetlla. Arribada de la Flama del Canigó i encesa de fogarons.
- Concert amb els grups Miniratac, Kontrabaud i Skarfan. Casal Popular i "Guilables".
- Cercavila, amb gegants i capgrossos. Sardanes. Correfoc amb "Guillables" i "Gargotes de Foc". Concert amb el grup "Ambrònis".
- 60 Homenatge a la Gent Gran. Distinció als hilarienes que assoleixen els 90 anys. Dinar de germanor al pavelló. Guilla d'or a S. Bosch. Ball.
- Dinars populars i actuació del "Trobador de Rovellons". Concert de la coral "Alzeda".
- Inici de les Activitats d'Estiu 2006 (Campus esportiu, Setmana de tecnificació de bàsquet, campus de futbol i Aula d'art d'estiu).

JULIOL 2006

- 6è Concurs de fotografia per a la portada del Programa de la Festa Major.
- Inici de les activitats d'estiu 2006. Casalet, colònies parroquials a Isaret, Campus esportiu de bàsquet.
- Concert de músics locals *Homenatge a Mozart*, a la Sala Noble, amb R. Badena, L. Madrid i N. Villals. "Amics de la Música".
- Inici del torneig d'estiu de Futbol-7. C.E. Sant Hilari.
- Campionat d'estiu de futbol sala al pavelló. CFS Sant Hilari.
- Torneig de 24 hores de futbol sala al pavelló. CFS Sant Hilari i Penya Barcelonista.
- Viatge romàntic a Montiquetx, 25è aniversari. Aula d'Art. Aula d'Art i Ajuntament.
- Concert de Kathy Chiavola i Pep Sala, a la pista exterior de Villaret. Ajuntament.
- Inici de les Bibliopiscines, a les piscines municipals.
- Cada dijous audició de sardanes amb la cobla Geniserca, a les places del poble.
- Jornada de portes obertes al Parc de Bombers.
- Cars per aprendre a ballar sardanes. Àrea de Cultura.
- Música en viu amb "La Companyia Artística", a la plaça Verdaguer. Amics de la Música.
- Festa de Sant Cristòfol, amb missa, benedicció de vehicles, sardanes i ball amb "Kirtana".
- Recepció de l'expedició de l'Everest, amb l'hilariene Ioan Cardona.
- Festa de la ràdio, a la plaça Garrotxa.
- Concert "Free Quartet". Amics de la Música.
- 47è Concurs de Tallada de Troncs, amb destral i serrac i demostració d'oficis boscarols.
- IX Exposició de motos antigues a la plaça Garrotxa. Amics de les motos històriques de St. Hilari.
- Exposicions: "Ermita dels boscos de les Guilleries" de Daniel Masó i "Imatges d'ahir i d'avui" a càrrec de Salvador Bosch, al Museu Guilleries.
- Exposició virtual: "Un viatge ple de veus", a la Biblioteca.
- Exposició de pintures de Michelle Cramois a Can Rovira.
- III Aniversari del PIG, assemblea, presentació del candidat a l'alcaldia Joan R. Vecina i recital de poesia eròtica.
- Concurs de guarniment de tupanes i de testos amb plantes.
- ERC celebra una trobada dels seus polítics al Parlament i a la Generalitat a la Sala Noble.

Reconeixement als consellers dels ajuntaments democràtics.

Recepció expedició Everest 2006.

Les mares desmadrades-9.

Fira Fusta 2005.

CASAL DE LA GENT GRAN "CAN BLAT"

En Salvador i la Palmira.

La gent del Casal, enguany, estem d'enhorabona perquè celebrem el 25è aniversari de la seva fundació. L'any 1981, el Sr. Bayer, de can Blat, va cedir la finca i la casa de la seva propietat, del carrer Montsolís, al poble de Sant Hilari, perquè fos el primer casal d'avis, ara Casal de Gent Gran.

L'Ajuntament ha anat arreglant i posant al dia l'edifici fins aconseguir que sigui un dels casals amb més condicions de tots els que visitem en diferents trobades i ocasions. Hi ha un bar acollidor, la Sala de la Font, que és l'enveja de totes les juntes d'altres casals que la veuen. És una sala polivalent, perquè tant s'hi fa un àpat, com el lluït ball de festa setmanal, la revetlla de Cap d'Any, les conferències, el berenar de les dones de gimnàs o les sessions de treballs manuals. Ara s'està fent la cuina nova, amb la qual cosa haurem aconseguit una de les prioritats que fa temps que reivindiquem.

Com hem celebrat i actuat en aquest aniversari? S'ha fet saber a totes les escoles, i aquí els mestres varen creure que fóra bo que els petits veiessin com viu la gent gran, què fan al casal, a què es dediquen, quina és la seva relació. Per això els alumnes confeccionaren pòsters i dibuixos sobre com veuen la gent gran, quines comparacions en poden fer de la manera de viure i actuar. Se'ls obsequià amb un berenar i petit refresc, cosa que tots varen agrair.

També s'han fet conferències molt interessants i amb una gran assistència de públic, unes 150 persones en cada una. Els conferenciants foren els doctors Sebastià Serrano i Josep M. Terricabras, ambdós de prestigi internacional. Foren xerrades molt enfocades a la gent gran, per a fer-nos veure el que realment som, gent gran, no vells. D'aquests ja no n'hi ha, diuen, només és vell qui ho vol ser. Hem d'estimar-nos, ajudar-nos mútuament, mirar que ningú estigui sol, que aju-

Dinar del 24 de juny, d'Homenatge a la gent gran.

Xerrada del Sr. Josep M. Terricabres.

Els petits visiten el casal.

dem i fem companyia a qui no té ningú. És molt necessari per a tothom poder enraonar i tenir moments de conversa cada dia, que siguem alegres, que fem la vida agradable als familiars o a les persones amb les que convivim, sense estar enfadats tot el dia. Cal fer cas d'aquell rodolí que diu que "pel mateix esforç, val més riure que rondinar", que siguem persones a les que tots estimin i que no ens temin. Els ponents ens convidaren a fer-ho així i és evident que si ho posem en pràctica serem més feliços, estimats i volguts per tothom.

El dia 31 de maig es va fer un homenatge a la senyora Carme Güell Fradera, la dona més vella del poble, que ha arribat als cent anys. Va ser una festa molt entranyable.

I com a gran colofó, dintre de la Festa Major de Sant Joan, en el 60è Homenatge a la Gent Gran, es concedí la tercera Guilla d'Or de la vila de Sant Hilari a en Salvador Bosch, per la trajectòria feta al llarg de la seva vida, tant en la de professional de la fotografia i les arts gràfiques, com de servei al poble, ja que ha format part de moltes entitats locals, així com de la junta del Casal durant temps.

Amic Salvador, rep de tots els companys de junta i dels socis del Casal, en general, moltes felicitats per aquest guardó i et desitgem que puguis gaudir molts anys de la companyia de tots els teus éssers més estimats.

Hem de dir que la junta que fins ara hi havia ha plegat i que en comença una de nova. Volem agrair a la junta anterior tot el que ha fet, que ha estat molt. Ha deixat el llistó molt alt i des d'aquí demanem a les persones que en vulguin formar part, que ho comuniquin, perquè falta gent per a seguir i fer front a tota la feina que hi ha si es vol continuar endavant com fins ara.

El Casal "Can Blat" desitja a tots els seus socis i a tothom en general una bona Festa Major 2006.

Inauguració del casal.

Els avis escolten.

LA JUNTA

El Conte

Text tret de llibret *El Tresor dels pobres i altres contes de consol, estímul i dignitat per a nois i noies de condició humil*, de R. Suriñach Senties, publicat a Barcelona el 1921. Els dibuixos són de J.G. Junceda.

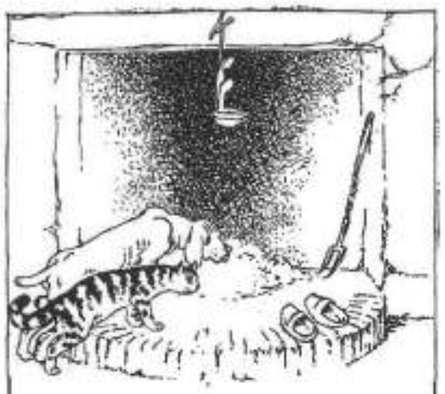

HISTORIETA

En uns fulls de revista anglesa que no sé com han vingut a parar a casa, al meu petit se li encanten els ulls de cel damunt la historieta que no acaba d'entendre.

I, exigent, em crida amb una expressió ben nguda de curfositat.

No hi ha cap lletra al peu, però tant se val.

R. SURIÑACH SENTIES

L'acert del dibuix ingenu diu tot l'amor, tota la dolor de la historieta exquisida.

En la cuina vasta, a pagès, un nen bon minyó, la nit de Reis, en anar-se'n al llit, vora la llar posa els misers esclops, il·lusionat i tímid.

El gos i el gat — bon xic escèptics — el contemplen amb llàstima, car, tan pobrissó com és, no creuen que els Reis li duguin res.

Caldrà, doncs, que ells, compadits, facin de Reis i portin una cosa ben bona, ben estimada.

I la cerquen..., i la cerquen per tots els recons de misèria de la casa.

I a la fi, saltant, tornen, i, delicadament, el gos deixa un os en un esclop i el gat una rata a l'altre.

Que n'estarà de content, demà, el xavalet quan ho vegi!

La cara dels animalons bondadosos pren una esclatant expressió de triomf i generositat.

HAG
LA PROGRESSIÓ CONTINUA

Cada temporada us anem explicant de què va això del Pitch & Putt, però, de ben segur, que enguany ja n'heu sentit parlar i molt, a causa del ressò de la COPA DEL MÓN que s'ha jugat a Teià (Maresme) amb la selecció catalana com a brillant guanyadora. La premsa escrita, les ràdios i, sobretot, la televisió han estat al costat d'aquest esport que continua creixent en practicants i institucionalment, ja que la Federació Catalana ha estat reconeguda internacionalment com a ens autònom i sense cap dependència de les federacions estatals.

Bé, deixant de banda els èxits globals, també us volem parlar del nostre Club, que va millorant dia a dia, tant en estructura com dins l'àmbit esportiu. Com a Club, hem participat amb dos equips a la Divisió Est de la segona catalana. El primer ha acabat en la novena posició i el segon en la dinovena d'un total de vint-i-set equips. Així el primer equip ha guanyat una plaça a la nova segona divisió A en la fase d'ascens jugada l'1 de juliol a Sant Esteve de Guialbes. Aquesta és una gran victòria perquè el 2007 hi haurà 3 divisions, la primera amb 18 equips, la segona A amb divuit més i la segona B amb la resta d'equips dividits en l'oest i l'est, que seran uns 40 més. Per a nosaltres és una gran millora, ja que representa estar entre els segons millors divuit equips de tot Catalunya i jugar a tot el territori català i també a l'andorrà, ja que fins ara només jugàvem a Girona i part de Barcelona. Esperem estar a l'alçada de les circumstàncies i portar amb orgull el nom de les viles de Sant Hilari i Arbúcies.

També us volem explicar que la nostra lliga interna continua un any més. Els guanyadors del 2005 de les tres categories van ser :

Scratch:	1r. Josep M. Aguilera
	2n. Cassià Ruiz
	3r. Francisco Jiménez
Hàndicap Superior:	1r. Josep Rotllant
	2n. Albert Bonavehí
	3r. Lluís Torrent
Hàndicap Inferior:	1r. Jordi Roura
	2n. Josep M. Aguilera
	3r. Jordi Masnou

Per acabar, volem informar-vos de les activitats que tenim programades per al mes d'agost. En primer lloc, el 3r. Torneig de Festa Major al camp de Fornells i, com a novetat, volem organitzar el primer campionat-exhibició de "xip" i Putt al camp de futbol per apropar el Pitch & Putt a totes les persones que tenen curiositat per conèixer-lo.

Us desitgem bona Festa Major, un bon *swing* i un millor *putt* !!!

HILARIENCS I ARBUCIENCS GOLFISTES

torna En Serrallonga!!

L'any passat va ser un any de canvis dins dels actes preparats durant els cap de setmana que dediquem, any rere any, al bandoler Serrallonga. L'associació Torna en Serrallonga és una iniciativa per promoure la relació que varen tenir Sant Hilari Sacalm i les Guilleries en la vida del bandoler i al mateix temps recuperar la cultura popular i tradicional lligada a la història del bandolerisme barroc. Per aquest motiu, estem organitzant uns caps de setmana barrocs i bandolers plens d'actes i activitats per a tothom.

Per primera vegada en molts anys, el teatre de plaça que fèiem als jardins de Can Rovira l'hem modificat per adaptar-lo dins d'una cercavila, conservant els trets diferencials del nostre ball. Això no vol dir que el teatre de plaça, com a fórmula del nostre tret distintiu, el deixem de banda; senzillament deixarem de fer-lo en cada edició i el recuperarem més endavant com l'acte aglutinador que va ser durant les primeres edicions.

Un dels actes que va tenir molt d'èxit, i que repetirem, va ser el primer Sopar Popular que es va fer als jardins de Can Rovira, on totes les colles que varen participar a la cercavila i el públic en general assistent al mercat barroc, i a les diferents activitats programades, varen gaudir d'un sopar de germanor i de música en viu molt engrescador.

Si l'any passat, el nostre ball es va desplaçar fins a terres de Tarragona per donar mostra de la nostra festa, aquest any, una petita part de la nostra associació va anar, el 12 de novembre, fins a la població nord-catalana de Perpinyà, per gaudir dels actes preparats per la Colla de Trinxeria de l'Associació Aire Nou de Baó, que es va presentar oficialment com a grup de trabucaires per recuperar el Ball d'en Serrallonga al Rosselló.

Enguany, els actes els celebrarem el cap de setmana del 22 al 24 de setembre i els començarem amb l'arribada de la quadrilla d'en Serrallonga, amb el so dels seus trabucs. A continuació, com l'any passat, tindrem la peculiar rebuda d'un trobador que amb els seus cants i històries donarà per començada la festa.

Així doncs, us convidem a tots i totes a la festa i esperem que la gaudiu.

Visca la Terra!

MUÏRA LO MAL GOVERN

Associació Torna en Serrallonga!!
http://www.santhilari.net/serrallonga

Declarat Festa Tradicional d'Interès Nacional

http://www.santhilari.net/viacrucis

Un dels objectius de l'Associació és el de renovar-se i d'incorporar millores als actes que se celebren a la població amb motiu del Via Crucis Vivent. Tot i no ser dins dels actes pròpiament del viacrucis, aquest any s'ha creat una nova escena, programada pel Dijous Sant, en lloc del Divendres Sant. És l'escena del Sant Sopar, on es va representar l'últim àpat que va fer Jesús amb els seus deixebles, abans de ser traït a l'hort de les

Escenes del Sant Sopar.

Oliveres per Judes. A l'escena, hi varen intervenir únicament els 15 personatges i es va representar sota el porxo de la plaça Jacint Verdaguer. Tot i que com a totes les novetats hi ha coses a millorar, estem molt contents de l'acte final que s'ha aconseguit després de mesos i mesos de treball. Molta gent va qualificar l'obra com un espectacle molt emotiu per la professionalitat dels actors amateurs i el bon criteri a l'hora d'escollir la llum i la música per a l'espectacle.

Aquest any, a més, s'ha enregistrat un DVD, per tenir un record especial de la primera edició del Sant Sopar com a nova escena, i per tenir material gràfic, adequat a les tecnologies del moment per poder donar mostra, per exemple, a l'hora d'aconseguir subvencions o presentar-nos davant d'altres entitats o associacions com a targeta de visita.

L'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm ha proposat a la Generalitat de Catalunya que l'Associació del Via Crucis Vivent rebi la Creu de Sant Jordi, distinció que premia enti-

tats i persones pel seu esforç en representar i preservar les tradicions i la cultura de Catalunya amb el seu treball.

Com a tota associació ens fa molta il·lusió tenir l'oportunitat de rebre aquest reconeixement al treball constant i desinteressat que fem els més de 300 socis de l'entitat des de fa tants i tants anys.

Un dels passos necessaris per poder rebre aquest reconeixement és que tinguem suport, no només institucional, com per exemple el del nostre consistori o el del Consell Comarcal de la Selva entre d'altres, sinó també el de les associacions i entitats del mateix poble.

És per això que us demanem si ens voleu ajudar a obtenir la Creu de Sant Jordi. Cal que ens feu arribar un certificat de la Junta Directiva de la vostra entitat, donant suport a la proposta. Si voleu tenir més informació, la podreu trobar a la web de l'entitat a http://*www.santhilari.net/viacrucis*.

Si al final rebem aquesta distinció no serà únicament per a la nostra entitat, sinó també per al poble de Sant Hilari i per a tots els hilariencs, les entitats i per a qualsevol persona que s'estimi la nostra vila, la nostra cultura i les nostres tradicions.

Finalment, i com sempre, només resta agrair a totes les persones que d'una manera o altra han ajudat perquè un cop més la nostra festa tradicional d'interès nacional tingui un any més d'història.

També volem agrair a les empreses, associacions i entitats locals o foranes que d'una manera desinteressada han fet possible que el Via Crucis Vivent de Sant Hilari Sacalm s'hagi pogut portar a terme i mantenir la tradició.

A tots i totes, moltes gràcies i molt bona Festa Major!

La Junta de l'Associació del Via Crucis Vivent.

slotsanthilari

Benvolguts hilariencs,

Estem un any més amb tots vosaltres per a fer-vos cinc cèntims del que ha estat aquest any. En primer lloc, volem dir que gràcies a la rifa de la nostra panera hem pogut ampliar el nostre parc de circuits. (Per cert, la persona que va resultar guanyadora fou l'Eva López, la nostra enhorabona). El nou circuit adquirit pel nostre club és un circuit de 4x4, la qual cosa ens feia molta il·lusió ja que en tenim un de velocitat, un de ral·li i la nova adquisició que anomenarem "Sant Hilari-Dakar".

En segon lloc, volem mostrar la nostra satisfacció pel nombre de socis assolit, 20 socis, tot un rècord, ja que el nostre esport és molt minoritari. Tornem a recordar que estem oberts a totes aquelles persones interessades en aquesta apassionant aventura... Si algú estigués interessat en conèixer les nostres instal·lacions serà benvingut. Recordem que ens trobem al Casal dels Avis, al tercer pis.

I per últim, només cal expressar-vos la nostra il·lusió de poder augmentar el nombre de socis i de circuits. Us animem a tots!!

SANT HILARI - MONTMELÓ

Aprofitem per a desitjar-vos una bona Festa Major.

El nostre agraïment a l'Ajuntament de Sant Hilari pel seu suport.

JOSEP COBO

SANT HILARI - OSOR

SANT HILARI - DAKAR

EL CEIP GUILLERIES SE'N VA A FRANÇA

Fantàstic, trepidant, excel·lent, emocionant, interessant, un record per a tota la vida... Aquests mots expressen les sensacions que els alumnes de cinquè del CEIP Guilleries van viure durant quatre dies de juny, en la sortida a un poble de la costa atlàntica francesa anomenat Fouras.

Tot començà per allà al mes de febrer, quan el Consell Comarcal de la Selva ens proposà, gràcies a formar part del Pla experimental de l'esport a l'escola, gaudir d'una sortida a França. Era una ocasió única, ja que l'estada al país veí era subvencionada i només tenia el cost del viatge. A més, tant l'AMPA, com les subvencions per pertànyer al Pla experimental de l'esport a l'escola, com l'ajuda de l'Ajuntament de Sant Hilari, van fer que el cost per alumne fos molt baix.

El 14 de juny a les sis del matí tot estava a punt de marxa; a punt de marxa per viure unes experiències que ens durien des d'anar amb vaixell, fins a tirar-nos en tirolina; des de fer jocs cooperatius a la platja fins a observar la flora i la fauna típiques de la zona; des d'aprendre qüestions de l'energia solar fins a banyar-nos a l'oceà Atlàntic; des d'aprendre un xic de francès fins a conèixer nois i noies francesos, belgues i alemanys, entre d'altres.

I totes aquestes experiències les vam viure allotjats en un alberg de Fouras, un poble tranquil·líssim i molt bonic, típicament costaner i amb unes platges que gaudeixen d'unes marees que poden variar fins a 200 metres el nivell de l'aigua.

El dia 17 de juny tornàvem a mitja tarda a Sant Hilari i veritablement l'excursió havia respost a les expectatives. A més, l'Antonio, el xofer, va fer que tot fos més fàcil, dirigint i conduint l'autocar de forma molt professional.

Malauradament, aquesta experiència no es podrà repetir en bastant de temps, almenys en aquestes condicions, ja que està restringida a dues escoles de Catalunya a l'any. Enguany, la nostra escola i una escola de Reus han estat les escollides.

Estem contents d'haver gaudit d'aquests moments, esperem que en altres cursos ho poguem repetir.

Bona Festa Major!

ampaceipguilleries

Ja hem acabat un altre curs, en el qual els nostres fills no han parat de fer tot tipus d'activitats.

En les activitats complementàries realitzades durant aquest curs s'han pogut fer: manualitats, pintura, aeròbic, teatre, anglès, informàtica, jocs i tot tipus d'activitats esportives. Com a novetats d'aquest any, hi ha els escacs i els entrenaments d'atletisme que s'han fet al pavelló municipal, juntament amb els alumnes de l'escola Sant Josep.

Cal esmentar que els atletes del CEIP Guilleries han participat en el campionat de cros i pistes, organitzat pel Consell Comarcal i han aconseguit, tots ells, uns molt bons resultats.

Dins el Pla Experimental de l'Esport de la Generalitat, en el qual hem participat, s'han celebrat dues festes esportives. Una va ser un dissabte, en què els alumnes van poder aprendre els jocs amb els quals es divertien els seus pares, com podien ser: saltar a corda i a goma, jugar a bitlles, a la petanca, al tres en ratlla i al "pinset". L'altra diada esportiva va ser un divendres a partir de les 5 de la tarda, en què es va donar l'oportunitat, als nens i les nenes de l'escola, per anar a les pistes d'atletisme de Lloret de Mar a practicar tot tipus d'esport. Tots dos dies es va obsequiar els participants amb un bon berenar, per recuperar les forces.

Durant el mes de juny, els alumnes del Guilleries fan jornada intensiva i a les tardes no van a classe, per aquest motiu l'AMPA organitza activitats per a tots aquells alumnes que ho necessitin. Aquest any s'ha fet: informàtica, pintura, manualitats, esports, balls de l'estiu, sortides i un dels membres del grup dels GUILLABLES ha ensenyat als nens i les nenes a tocar els "tambors", i també els va mostrar tot el material que fan servir per als correfocs. No cal dir que els nens van quedar molt satisfets de l'experiència.

Com a sortida de final de curs, el dilluns 5 de juny, vam anar al Santuari de Núria. S'aprofità el dia per fer excursions, remar amb les barques, pujar al telecabina i els més petits van muntar en els ponis i es van fer moltes més activitats.

I per acabar el curs com cal, una gran festa! El dia 17 de juny, a les 10 del matí, es varen obrir les portes de l'escola per poder gaudir amb els inflables, el pallasso i una gran actuació de màgia, tot seguit vàrem fer un bon esmorzar, xocolata desfeta amb melindros, per donar pas a la festa de l'escuma a partir de les 12 del migdia. A la tarda, vam reprendre la festa amb una obra de teatre protagonitzada pels alumnes que fan aquesta activitat durant el curs; els més petits ens van obsequiar amb unes cançons i les nenes d'aeròbic ens van demostrar tot el que havien après

ampaceipguilleries

durant aquest any. Vam acabar la festa amb una botifarrada i molta música a càrrec del DJ Francesc Fauria.

Des de l'AMPA del CEIP Guilleries volem desitjar una BONA FESTA MAJOR A TOTHOM.

Germandat de donadors de sang

FONT DE VIDA

Segurament és un tòpic dir que la natura s'ha recreat en aquest indret de les Guilleries. No per quotidià deixa de ser admirable un paisatge únic, reconegut per propis i estranys, que encomana serenor i convida al descans. L'activitat humana hi ha posat el seu toc especial i el desenvolupament, partint d'aquest regal de la natura, va modelant un poble vigorós i acollidor alhora, amb perspectives de futur en tots els àmbits.

Un cos perfecte necessita una renovada font de vida, que des de les profunditats i els avencs més generosos alimenti tota la verdor de les valls, sadolli els seus habitants, enamori els visitants i pugui ser oferta a gent de més enllà: l'aigua. La Vila de les Cent Fonts és conscient d'aquest tresor, el valora conceptualment i en fa pilar d'economia.

I si les persones humanes tenen tant a veure en tot aquest petit cosmos local, individualment podrien ser també un reflex d'aquest "ordre" vital i saludable, millorat amb una intel·ligència, llibertat i capacitat de projecció de valors.

S'ha dit també que la sang és font de vida, i composta també d'aigua, lidera el funcionament de tot el nostre organisme i fa possible el desenvolupament del cos humà. La donació de sang ha esdevingut signe de salut, a partir dels avenços tecnològics, que fan la transfusió sanguínia pràcticament segura.

Sant Hilari Sacalm té una llarga tradició i una reconeguda constància com a població donadora de sang. El 14 de juny passat, Dia Mundial del Donant de Sang, la Generalitat de Catalunya va fer un reconeixement a donants de sang que s'han distingit per la seva continuïtat en les donacions. Entre ells hi havia la Sra. Dolors Garolera de Sant Hilari, que va rebre la distinció durant l'acte institucional celebrat a Lleida, de mans de la Consellera de Salut, l'Honorable senyora Marina Geli. Enhorabona per a ella, individualment, i també com a representació d'un bon fer i constància de tants i tants donants de sang.

JOSEP M. PUIGDEVALL PUIGMASDEVALL
Promotor - Banc de Sang i Teixits. Girona

Dolors Garolera rep una distinció per la seva constància en donar sang.

Germandat de Donadors de Sang

Com a delegat de la Germandat a Sant Hilari, vull agrair l'esforç que ens ha fet arribar en Josep M. Puigdevall per la seva tendresa envers la nostra vila i tots els donants locals.

Bona Festa Major

JOSEP LLOPIS I TARRÉS
Delegat de la Germandat de Donadors de Sang

L'Associació de Pares de Família de Sant Hilari tindrà l'Educació Infantil

Benvolguts convilatans. En primer lloc, des de l'Associació de Pares de Família de Sant Hilari (APFSH) us volem desitjar molt bona Festa Major.

El calendari anual ha girat una altra pàgina i tenim un munt de coses que valdria la pena comentar. Aquesta vegada, però, a l'hora d'escollir no hi ha hagut problema, perquè hi ha un tema d'enorme rellevància per al nostre centre i també per al poble.

L'any passat ens omplia de satisfacció el fet de poder-vos presentar la important reforma del Cinema-Teatre Catalunya, que està a la disposició de les entitats i de les persones de Sant Hilari.

Enguany ens toca parlar de creixement, de l'ampliació de la nostra responsabilitat en el camp de l'educació i ensenyament al nostre poble.

Fa uns 10 anys que, des de l'APFSH, es donaren uns primers i minsos passos cap a la Congregació Vedruna per tal de fer que la Llar d'infants "Les cent fonts" i el Col·legi Sant Josep cerquessin una aproximació cap a una titularitat única.

En aquell moment es desestimà la proposta per diverses raons, però és més que evident que en el fons els dos centres sempre es pot dir que hem anat plegats, ja que, entre altres coses, ens uneix el fet d'impartir una formació cristiana als nostres alumnes. La majoria de nens i nenes que acaben l'educació infantil a la Llar segueixen la primària i l'ESO al Sant Josep, la qual cosa permet mantenir una línia educativa similar al llarg de 10 anys més d'escolarització.

Les famílies són les mateixes i, per tant, la línia pedagògica i de formació que els pares demanen i volen és semblant, i el tarannà també. Els dos centres formem part del Secretariat de les Escoles Cristianes, però, evidentment, seguim unes trajectòries independents, tot amb relació a la titularitat del centre.

Fa uns quatre cursos, la Congregació Vedruna demanà una reunió. Es volia parlar de la possibilitat d'un canvi de titularitat, d'una cessió de la Llar infantil, que era de la comunitat Vedruna, a l'ASPFSH, titular del Sant Josep. Els motius que indueixen a aquesta trobada eren diferents de la primera vegada. La Generalitat estava per aprovar el concert educatiu de centres privats en educació infantil i, per tant, els dos centres passarien a ser concertats pel Departament d'Ensenyament, com és ara en aquests moments, la qual cosa implica un pas més en l'aproximació d'idees i fets.

Tanmateix, l'avançada edat de la majoria de les germanes i la manca de vocacions religioses emmena la Congregació a una reordenació dels centres educatius, amb la tendència d'anar als llocs amb més població, per a poder continuar fent la seva tasca. Aquest és el procediment que s'ha seguit en molts altres pobles.

D'aquí derivaren una sèrie de converses i reunions i ara podem afirmar que el curs 2006-07 l'ASPFSH serà titular del Centre d'Educació Infantil "Les cent fonts", a manca de la confirmació del Departament d'Ensenyament. Comencem, per tant, una nova etapa, tot un repte.

Pretenem fer arribar aquesta informació a totes les famílies del poble, perquè creiem que, en el fons, és una situació que influeix a tots aquells que tenen fills en aquesta edat escolar i perquè el tema de conversa prioritari, a moltes llars, sol ser el de l'educació dels fills.

Sé que no és ara el moment ni aquí el lloc de fer reconeixements i donar gràcies, ja ho farem entre tots més endavant, com el fet es mereix, però sí que des d'aquí manifestem el nostre agraïment a la tasca docent i assistencial que des de molts anys han portat a terme les germanes Carmelites al poble (hi són des de l'any 1868). També disculpeu-me que personalitzi en aquests moments en la germana Carme Marín, sense la qual no s'hauria assolit el centre d'educació infantil que avui tenim. Només reculant 40 anys enrere, per no dir molts més, qui és que no té molts records del pati de les "monges?

L'edifici és de 1902.

Els agraïm la seva dedicació incondicional als nostres menuts, la seva generositat i bona disposició en tot moment, la paciència per ensenyar a menjar, a jugar, a tenir autonomia... i tantes coses!

També volem fer extensiu el nostre agraïment a la família de Ribot, propietària dels locals, dependències i espais en què està ubicada la llar infantil. Ens ha donat totes les facilitats possibles perquè l'APFSH pogués continuar desenvolupant la tasca educativa que envers els nens i les nenes de Sant Hilari està portant a terme des de fa molt de temps.

Una festa al pati de l'escola l'any 1964.

Com a nous titulars del centre docent, intentarem fer les coses el millor possible, tot i que sabem que serà difícil superar el servei que han fet les germanes pel nostre poble. D'il·lusió, però, no ens en falta.

Sí que confiem en tenir el mateix suport i recolzament dels pares i les mares que fins ara han donat al centre, perquè gràcies a ells es podran continuar tirant moltes coses endavant. Cal recordar que ara serem tots els pares i les mares que formarem part de l'Associació i serem responsables del seu funcionament i de la marxa de l'escola. Desitgem i esperem que la unió ens enforteixi a tots plegats i ens ajudi a fer les coses com cal.

Finalment, permeteu-me que insisteixi en una cosa que molta gent no sap. Resulta que, d'un centre públic, el titular és l'Estat (Generalitat en el cas de Catalunya) i ha de seguir unes normatives i té una certa autonomia per actuar. Els pares i les mares poden dir la seva i actuar a través de l'AMPA (Associació de Mares i Pares d'Alumnes) i el Consell Escolar, on no tenen majoria.

En el nostre cas, evidentment que hem de seguir les normatives, només faltaria, però els pares i les mares són titulars del centre a través de la junta de l'APFSH i d'aquesta manera es poden prendre decisions molt importants com és el fet de contractar professors, disposar l'horari, aprovar o no la jornada intensiva, el preu de les quotes, l'adquisició de material, la realització d'obres i moltes coses més.

Una colla de petits.

L'equip directiu és qui té la responsabilitat de tirar el projecte educatiu, aprovat per l'Associació, endavant. Si no ho fa bé es pot canviar... I el Consell Escolar és aquell organisme que permet treballar pel bé de tots, però en el nostre cas hi dominen els pares per majoria absoluta.

Molts pares, quan entren a formar part del Consell o de la Junta de l'APFSH del col·legi, s'emporten una sorpresa en veure que poden decidir moltes coses que han de permetre un millor funcionament de l'escola.

El cas que els titulars de l'escola siguin els pares no és gens freqüent a casa nostra, però dins l'àmbit del Col·legi Sant Josep ens permet un marge d'actuació ampli per a fer les coses amb molta capacitat de participació entre els pares, el col·lectiu de mestres i els alumnes, la qual cosa és sempre molt important.

M. Àngels Ripoll Collbatallé
Presidenta de l'ASPFSH

COL·LEGI SANT JOSEP

COSES DEL SANT JOSEP

Tal com diu la M. Àngels Ripoll, presidenta de l'APFSH, titular del col·legi, el Sant Josep entra en una nova etapa de la seva llarga existència en haver pactat la cessió de la Llar infantil "Les Cent Fonts", fins ara de la Comunitat Vedruna.

El fet implica que a partir d'ara el centre podrà acollir els alumnes a partir dels tres anys (P3, P4 i P5) en règim subvencionat, ja que en aquest curs vinent, 2006-07, la llar havia obtingut el concert per a P5. Les instal·lacions seran a les mateixes dependències de l'edifici de les monges, amb els canvis de construcció que siguin oportuns, per no interferir en el futur projecte de l'educació de pàrvuls o guarderia. Quan ensenyament hi doni el vistiplau, el Sant Josep portarà l'educació infantil, amb canvis importants, com és el de poder disposar d'un professor més en l'etapa gràcies al concert, tenir els professors especialistes de primària per a fer educació física, música i anglès a infantil de manera periòdica, disposar de les instal·lacions i el material del Sant Josep. Tot perquè el fet de la integració ho permet.

També hem d'afegir que pel que fa a primària, disposarem d'una aula d'acollida, amb un nou professor per donar més atenció als alumnes immigrants. Com és de suposar, el fet d'ampliar una etapa a l'escola ha de repercutir en el funcionament general i esperem que sigui per millorar el treball global. Això i unes quantes coses més suposaran una sèrie de canvis que han d'aportar un rendiment positiu en la tasca docent que es fa des del centre.

És important el fet que a partir d'ara el Sant Josep escolaritzarà alumnes de 3 fins a 16 anys, o sigui, que abandonaran el col·legi només per anar a l'institut a fer el batxillerat. Aquest és un aspecte que té molta importància, més de la que en general es pensa, perquè molts problemes d'alumnes vénen de com viuen el canvi d'etapa. Per a molts nens i nenes, el salt de primària a ESO és complicat, doncs encara ho és més si hi ha un canvi de centre. Varia el professorat, la relació amb companys molt més grans, el seguiment individual, o el mateix funcionament de l'escola.

Sardanes a l'escola.

Trobada de minibàsquet.

Aquí som un col·legi petit, d'una sola línia, amb algun professor que és a primària i ESO. El canvi es limita a anar d'una aula a una altra i el tarannà de l'escola és el mateix, perquè a les freqüents reunions de claustre general es plantegen els temes de conjunt que afecten a tots els alumnes de les diferents etapes, la qual cosa permet mantenir un criteri unitari que ha de repercutir en la formació acadèmica i personal dels nostres alumnes.

Un altre aspecte important del funcionament del Sant Josep és el paper dels pares dels alumnes, perquè ells són els titulars del centre. Els pares i les mares, a través de la Junta de l'Associació i el Consell Escolar, tenen molt a dir i

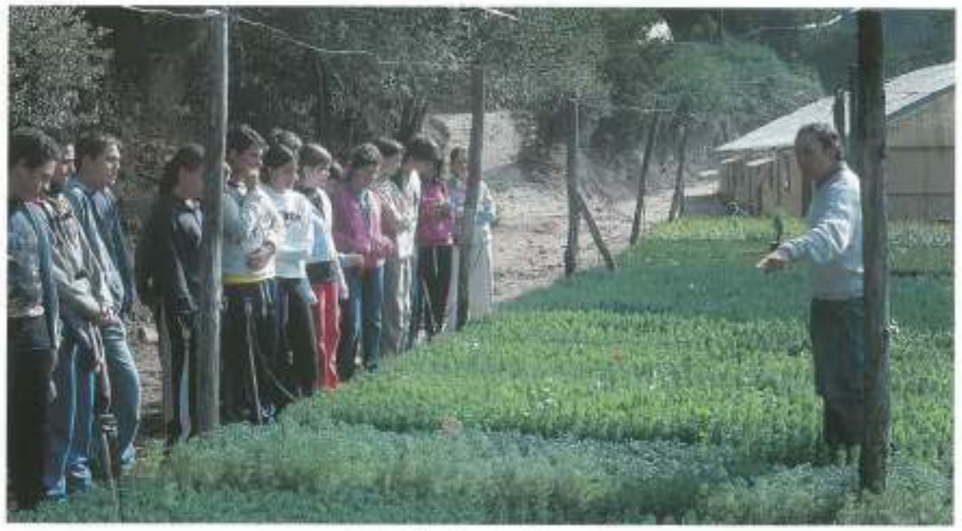

Els d'ESO als vivers Tortadès.

d'aquesta manera les aportacions de pares i professors van en benefici de la tasca educativa global. Si poso per exemple el tema de l'horari, els pares sempre han estat d'acord que els seus fills pleguin les classes del matí a la una, no perquè guardin els nens una hora més, sinó perquè complementin coneixements rebuts en altres hores i, a canvi, paguen una quota que ells mateixos aproven.

Allò que tant es criticava a l'escola concertada de tenir massa hores els alumnes a l'aula, ara resulta que és bo, i s'implanta la famosa sisena hora a l'ensenyament públic, amb diferents opinions sobre el com, el qui i el quan. Què ha passat? Doncs que l'administració s'ha adonat que una hora diària déna per a molt i que un alumne que hagi fet la primària en un centre concertat, ha fet un mínim de 1.050 hores més, la qual cosa equival a haver fet un curs més i que d'alguna manera o altra s'ha de notar... Personalment, trobo que la disposició de l'administració és correcta.

Al centre, els pares poden participar a través de la junta i del Consell Escolar, important orgue de decisió al Sant Josep, perquè els propietaris són els mateixos pares. En un centre concertat regentat per la Salle, per exemple, o per un amo, en el consell hi té representants vinculats al titular i l'opinió dels pares es redueix a l'aportació dels seus quatre representants legals, dintre un grup de 15 components. Com es pot ben entendre, en el nostre cas els que representen el titular són quatre pares més i això és bo a l'hora de voler un col·legi participatiu, sempre que no hi hagi conflictes entre sectors.

Els que practiquen patinatge.

Graduació dels alumnes de 4t d'ESO.

Aprofito l'ocasió per a dir que i ha alguns membres que pleguen de la junta, perquè els fills deixen el centre o perquè fa molts anys que en formen part, i caldrien noves incorporacions a la junta.

Parlem d'altres coses. Tots sabeu l'esforç que suposa el que moltes mares d'alumnes, i altres homes i dones, puguin fer les "mares desmadrades" per Sant Josep. És una manera de fer escola, per la relació personal que implica i el ressò que té. Ens en felicitem. Però, enguany, hem de dir que han estat els professors de primària que el 27 d'abril oferiren una petita obra de teatre sobre St. Jordi, davant la sorpresa dels alumnes, que no en sabien res. Va ser molt maco i és una mostra de participació i bon rotllo.

A escala pedagògica, podem dir que ha anat molt bé el projecte de fer l'educació física en anglès, amb resultats positius, també el projecte del llibre viatger, les sortides a l'entorn o la presència dels petits a l'aula d'informàtica, però això és cosa domèstica.

Hi ha un aspecte que ha de millorar i és el de l'assistència a les xerrades que s'organitzen al llarg del curs per a pares i mares de primària, principalment. El tema de l'educació dels fills cada dia preocupa més i es plantegen dubtes als pares de com l'han d'afrontar. A l'escola es presta un important servei a través de la tutoria individual, però hi ha temes que vistos de manera general poden aportar estratègies i recursos. Esperem més presència de pares el proper curs.

Només resta donar la benvinguda als pares i les mares que s'integraran ben aviat al col·lectiu del Sant Josep, a través de l'educació infantil i demanar que mantinguin el mateix esperit de col·laboració i acceptació de l'escola com fins ara. Si una escola pot comptar amb el suport i l'esforç del conjunt de pares i mestres, té molt de guanyat.

Entrem en una nova etapa de la vida de l'escola i pretenem aconseguir que el treball de tots plegats repercuteixi en resultats positius envers els vostres fills.

Des d'ara mateix us demanem la vostra participació en un projecte que anirem confeccionant i millorant entre tots.

A. SERRADESANFERM
En nom del claustre de professors

Colla de pares col·laboradors de la festa de fi de curs.

Karaoke per Sant Josep.

ASSOCIACIÓ ESPANYOLA CONTRA EL CÀNCER (aecc)

DEPARTAMENT DE SERVEIS SOCIALS

La malaltia oncològica, per les seves característiques de llarga evolució, estades hospitalàries continuades, deteriorament físic, etc., genera un seguit de necessitats socials i despeses, sovint difícils d'assumir per al malalt i la seva família.

Davant d'aquesta situació, l'AECC-Catalunya contra el Càncer pretén donar resposta a aquestes necessitats, aportant ajudes o recursos socials. Els objectius d'aquest Departament són:

- **Pal·liar la manca de recursos socials i econòmics mentre l'administració corresponent tramita les esmentades ajudes.**
- **Millorar la qualitat de vida dels malalts i les seves famílies durant el procés de malaltia.**

L'AECC destina part del seu pressupost a l'atenció del malalt i dels seus familiars; des del Departament s'atorguen diferents tipus d'ajudes. El Departament de Treball Social valora de forma individualitzada cada cas, se'n valora la concessió, s'estableixen els criteris de l'ajuda, la durada, l'aportació familiar o d'altres entitats i el seguiment. El criteri general de concessió d'ajudes ve determinat sempre per les despeses que s'han generat arran de la malaltia i té com a objectiu utilitzar les ajudes com un instrument que faciliti al malalt i/o la família l'autonomia i la integració.

DEPARTAMENT DE PSICOLOGIA

Atenció psicològica al malalt i a la família

L'impacte psicosocial que genera el diagnòstic d'un càncer comporta un trencament amb la vida de cada dia i obliga a adoptar canvis en els hàbits i costums i a afrontar les situacions d'incertesa que poden amenaçar la supervivència de l'individu.

Durant deu anys, el Departament de Psicologia de l'AECC-Catalunya contra el càncer ha atès més de 3.000 persones afectades directament o indirectament per la malaltia del càncer. Durant aquest temps i paral·lelament a l'evolució científica i clínica del paper del psicooncòleg en els serveis sociosanitaris actuals, s'ha posat de manifest la importància de la intervenció del psicòleg en els processos oncològics, des de la prevenció primària fins als moments finals i el procés de dol.

Un any més, l'AECC-Catalunya contra el càncer ha continuat la seva tasca assistencial amb els malalts de càncer de les comarques gironines i els seus familiars. Des del Departament de Psicologia, els professionals que l'integren han continuat desplaçant-se als hospitals comarcals i als domicilis dels afectats. D'altra banda, s'ha insistit en la prevenció primària del càncer, organitzant xerrades i cicles formatius sobre la prevenció d'aquesta malaltia adreçats a tot tipus de col·lectius i a la població en general, arreu també de totes les comarques gironines i al llarg de tot l'any.

JUNTA DE L'AECC DE SANT HILARI SACALM

Vacances en pau

Aquest estiu, Sant Hilari ha participat en el projecte de "Vacances en pau", un programa de colònies per a infants sahrauís.

Aquest projecte, en què les famílies catalanes acullen nens i nenes sahrauis durant els mesos de juliol i agost, pretén donar a aquests infants la possibilitat de conviure amb nens i nenes catalans, fer revisions mèdiques convenients per detectar possibles malalties i poder-les tractar, poder gaudir d'una alimentació equilibrada, encara que sigui només durant dos mesos, i poder desconnectar per un temps de la situació d'extrema duresa que viuen en els campaments.

"El meu poble és al mig del desert del Sàhara; les cases són tendes de lona, les habitacions de tova amb finestres a ras de terra.

Fa tanta calor, que els estiu no es pot sortir a fora fins que el sol s'amaga. Llavors, sortim tots i els grans prenen te, mentres els nens i les nenes juguem.

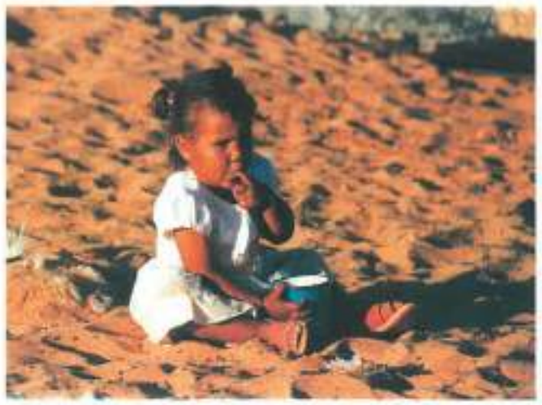

Aquesta nena beu la llet de la cabra que la seva mare acaba de munyir.

Avui la meva àvia m'ha fet un regal: m'ha donat una clau que tenia guardada; diu que és de casa seva, al Sàhara. Ja fa trenta anys que va marxar d'allí, quan la meva mare era petita. Diu que queia foc del cel i que va morir molta gent. L'avi se'n va anar a la guerra i ja no va tornar més. L'àvia estava molt trista, però no va tenir temps per plorar, ja que s'havien de fer moltes coses: escoles, hospitals, cases, cuidar dels fills.

De vegades em diu que enyora el mar del Sàhara i la seva casa. Ara la clau és meva perquè l'àvia pensa que no tornarà mai al nostre país, però diu que jo sí, que un dia tots els infants sahrauís tornarem i viurem allí en pau i llibertat. Jo la crec, perquè la meva àvia no diu mentides.

Amb aquesta carta, una nena dels campaments sahrauís ens explica quina és la situació en què es troben encara.

La trista història del Sàhara comença entre 1884 i 1934, quan Espanya ocupa el Sàhara Occidental.

El 1975, Espanya abandona literalment el Sàhara i ara és el Marroc qui l'ocupa. Milers de sahrauís fugen dels bombardeigs marroquins i es refugien en el desert algerià, a prop de Tinduf. És aquí on es creen els camps de refugiats i on encara avui hi viu la població sahrauí que va fugir. Fa ja 30 anys que el poble sahrauí viu en una part del desert d'Algèria anomedana "Hammada", un terreny dur on no hi creix res.

La població viu en tendes distribuïdes en quatre grans campaments: Aiun, Smara, Dajla i Auderd.

Dins dels campaments s'organitzen per daires, que són petits nuclis de tendes. L'organització social de les daires està bàsicament a càrrec de les dones, ja que els homes han estat fins ara al front de guerra. En general, són les dones les que componen els diferents comitès populars que vetllen pel bon funcionament de la sanitat, l'educació, el proveïment...

Les condicions de vida en els campaments són extremes: temperatures superiors als 50 graus a l'estiu i extremadament baixes durant les nits de l'hivern; amb manca d'aigua i llum elèctric. A tot això s'hi ha de sumar la manca d'alimentació, de vestit...

Un dels sectors més afectats per aquestes dures condicions són els nens i les nenes, que no tenen cobertes les necessitats més bàsiques per al seu bon creixement i desenvolupament personal. Tanmateix, les inundacions d'enguany han agreujat moltíssim aquesta situació.

Davant d'aquest panorama es realitzen les "Vacances en Pau".

A Sant Hilari hi ha hagut dues famílies que han acollit dos nens sahrauís: un nen de 6 anys i una nena de 12.

Les famílies es comprometen a acollir els nens a casa seva durant l'estiu, a equipar-los de roba, ja que arriben amb el que porten, i fer-los les revisions mèdiques oportunes, aplicant les mesures sanitàries pertinents.

L'Ajuntament de Sant Hilari es fa càrrec del cost dels bitllets dels dos nens, 1.000 €, i del cost de les activitats del lleure en què participin durant l'estiu.

També es fa una recepció a l'Ajuntament per donar-los la benvinguda a Sant Hilari i obsequiar-los amb uns presents.

Animem així la gent de Sant Hilari a reflexionar sobre el tema dels sahrauís i a valorar més el que tenim nosaltres. I no ens referim a coses exclusivament materials, sinó a la natura que tenim, l'aigua, de què disposem en tot moment, la sanitat que ens ajuda a viure millor, una educació per anar creixent cap a un món més just. Com va dir Gandi, "hem de viure, senzillament perquè, senzillament, altres puguin viure."

REGIDORIA DE BENESTAR SOCIAL

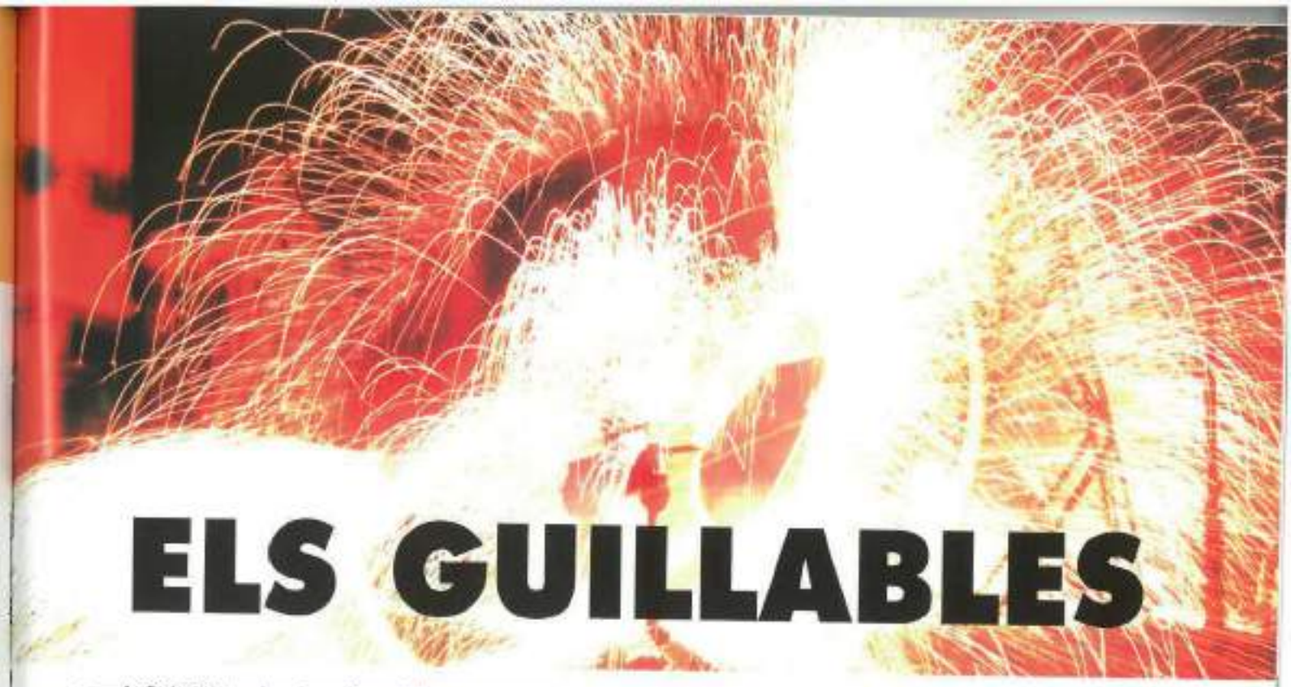

ELS GUILLABLES

Els **Guillables** volem donar les gràcies a tota aquella gent que ens dóna suport i que ens segueix espectacle rere espectacle.

Pel correfoc de la Festa Major de l'any passat, vàrem convidar els "Diables de l'Onyar" i ells aprofitar en l'avinentesa quan van ser la Fires de Girona, per convidar-nos a formar part del Correfoc.

Tot i que sota la pluja, l'any passat, també vam voler participar en la baixada de carretons. Va ser la primera vegada que va baixar un carretó amb la banda dels Guillables per animar els participants i els espectadors.

Juntament amb l'entitat del **TRABUC**, organitzàrem el **Correllengua**, on es van dur a terme diverses activitats reivindicatives en defensa de la llengua i la cultura catalanes.

Tot i que a l'hivern s'apaivaguen els ànims, al primer raig de sol calent ja ens vam començar a posar en marxa.

El dia 13 de gener, dia de Sant Hilari, vàrem aprofitar l'ocasió per interpretar una llegenda única del nostre poble, **La Petjada del Dimoni**, tot projectant a la façana de l'església una gran petjada i escenificant la trobada del pagès amb el dimoni.

Altra vegada, no vàrem dubtar en donar suport a la Plataforma NO A LA MAT, per fer ressonar, entre les muntanyes, el nostre crit en defensa del territori. D'aquesta manera volem impedir que ens envaeixin uns terroristes ecològics que ens volen imposar unes immenses i terrorífiques torres d'alta tensió, que ens cremaran i destruiran la nostra salut i les nostres terres.

També vàrem fer repicar fort els nostres tambors per lluitar contra el càncer, a Riudarenes.

Més tard, a l'època dels carnavals, oferirem un espectacle pirotècnic i una mica de rua al primer cap de setmana de carnavals a Platja d'Aro.

Al final de maig també ens varen convidar, les Gàrgoles de Banyoles, a participar en una batucada en la qual assistiren bandes de la província de Girona.

Aquest any ens hem dedicat a buscar parella al nostre gegant Pericu, de can Buter, i per fi hem topat amb la Magdalena, una mestressa molt eixerida de can Cargol.

Doncs sí, a partir d'ara ja podeu veure com dansen elegantment la nostra parella al mig de la plaça. Si us hi fixeu bé, podreu percebre que salten guspires!

La nostra última actuació va ser ara fa molt poc, per St. Joan, quan vàrem col·laborar amb el Trabuc a organitzar tots els actes del cap de setmana i principalment a fer el correfoc, en companyia dels nostres amics de Banyoles.

Només ens queda dir que moltes gràcies a tothom per l'entusiasme que hi poseu i que som una associació oberta a tot el públic.

BONA FESTA MAJOR

Foc a la Feixa!
VISCA LA TERRA LLIURE!

IES

Anton Busquets
i Punset
Sant Hilari Sacalm

IES ANTON BUSQUETS I PUNSET

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS CURS 2005/2006

En el segon curs de funcionament del nou edifici de l'IES, s'estan consolidant tot un seguit d'activitats i sortides extraescolars que contribueixen a millorar la formació dels nostres alumnes i a ampliar el coneixement de la realitat de l'entorn. Per tots és sabut que un centre educatiu no només és transmissor de coneixements, sinó també de valors i normes.

Graduació de la promoció de 4t d'ESO 2005-2006.

Viatge de final de curs dels alumnes de 2n de batxillerat a Tunísia.

Lliurament del distintiu d'Escoles Verdes.

Sortida a Avignon i Orange dels alumnes de francès.

Lliurament del Premi Baldiri Reixach.

Premi d'Investigació de Batxillerat en Química per a Anna Muntalt.

Torrada de castanyes a l'IES.

SORTIDES:

DATA	LLOC DE LA SORTIDA	CURSOS
2-10-05	Teatre Nacional de Catalunya. Obra de Lope de Vega *La venganza sin perdón.*	2n cicle ESO i BAT
5-10-05	Excursió a peu pel Matagalls.	BAT
18-10-05	Barcelona (MNAC i Museu Marítim).	2n i 4t d'ESO i BAT (tots)
25-01-06	Jornada de Portes Obertes de la UAB.	2n BAT
26-01-06	Teatre a Girona *El Quixot.*	1r cicle ESO
20-02-06	Barcelona (Imax i Parc zoològic).	3r ESO i BAT (ciències)
23-02-06	Dijous Llarder (caminada a la font de l'Arç i Esquiada a La Masella).	ESO
3-03-06	La Selva de l'Aventura (Arbúcies).	1r i 4t d'ESO
9 i 10-03-06	Orange i Avignon (França).	Alumnes francès, BAT (tots)
22-03-06	Barcelona (Saló de l'Ensenyament).	4t ESO i 2n BAT
27-03-06	Viatge de final de curs a Tunísia.	2n BAT
4-04-06	Teatre a Girona en anglès (*Pygmalion*).	2n, 3r i 4t ESO i 1r BAT
27-04-06	Barcelona (Imax i Parc zoològic). Barcelona (Auditori i patinatge sobre gel).	1r ESO 4t ESO
19-05-06	Excursió a peu a St. Miquel de les Formigues.	1r BAT
31-05-06	Castellldefels (Canal Olímpic).	3r ESO
16 al 22-06-06	Camino de Santiago (Ruta de St. Jean pied du Port -França a Puente La Reina -Navarra-).	1r BAT
19 al 21-06-06	Crèdit de Síntesi a l'Estartit.	4t ESO

XERRADES:

DATA	TEMA DE LA XERRADA	CURSOS
28-10-05	Voluntariat social (Sera Sánchez)	Tots els cursos
17-11-05	Universitat de Vic	2n BAT
24 i 25-11-05	Marató TV3. Alzheimer i altres malalties del cervell	Tots els cursos
9-01-06	Sexualitat (Ausonia + Evax)	2n ESO
9-02-06	Primers Auxilis (Creu Roja)	4t ESO
16-02-06	Sexualitat (Centre de Psicologia Sistema)	2n BAT
16 i 17-02-06	Alcohol (Fundació Alcohol i Societat)	2n i 3r ESO
21-02-06	Alcohol (fundació Alcohol i Societat)	Pares d'alumnes
22 i 24-02-06	*Bullying* (Coordinador LIC zona la Selva)	1r ESO
1, 2 i 3-03-06	*Meninos de rua* del Brasil, la supervivència diària (Associació de Fotoperiodistes REVLAR)	ESO
2 i 3-03-06	Situació actual a Bosnia-Herzegovina (Associació de Fotoperiodistes REVLAR)	BAT
21-03-06	Informació sobre els Premis de recerca Josep Maragues (regidors de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm) Tabac (Oncolliga de Girona)	1r BAT 1r ESO
31-03-06	Sexualitat (Centre de Psicologia Sistema)	1r BAT
25-04-06	Sexualitat (Centre de Psicologia Sistema)	3r ESO
16-05-06	Drogues (Centre de Psicologia Sistema)	3r ESO
7-06-06	Cicles formatius de grau mitjà (professors de l'Escola d'Adults de Sta. Coloma de Farners)	4t ESO

ACTIVITATS DIVERSES:

DATA		CURSOS
11-10-05	Taller de classificació de bolets (Les Guilleries, Associació de promoció i educació mediambiental)	Graduació 4t ESO
27-10-05	Castanyada i Gimcana organitzada pels alumnes de Batxillerat	1r cicle d'ESO
16-11-05	Teatre *L'evolució* de Josep Gispert, celebració de l'Any de la Física.	tots els alumnes
21-11-05	Concert de Blues a la Sala Noble a càrrec d'August Tharrats Trio (Amics de la Música)	4t ESO + BAT
20-12-05	Taller ecoauditoria (Les Guilleries, Associació de promoció i educació mediambiental)	2n cicle d'ESO
06-02-06	Presentació de les llibretes de salut (regidora de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm)	2n ESO
15-02-06	Visita a la nova estació meteorològica (Bojos pel temps)	4t ESO + BAT
28-02-06	Presentació de les carpetes de salut (regidora d'ensenyament i coordinadora del programa "Salut i escola").	tots els alumnes
10 i 20-04-06	Taller de malabars (la Farga Montseny)	2n i 3r ESO
27-04-06	Enjardinament de l'IES (jardineria Myrtus)	2n cicle d'ESO
11-05-06	Recital de poesia (Joume Calatayud)	2n ESO
22-05-06	Tallers de focs tradicionals (la Farga Montseny)	tots els alumnes
02-06-06	Festa final de curs AMPA (Actuació dels grups locals Never Again i Anònims i sojar popular).	1r cicle d'ESO
9-06-06	Graduació 2n BAT	
16-06-06	Tallers lúdics i pedagògics de final de curs	ESO
22-06-06	La Selva de l'Aventura (Arbúcies)	
29-06-06	Graduació	4t ESO

Sortida a la Selva de l'aventura.

ALTRES ACTIVITATS

Taller de teatre: Es va treballar la representació de l'obra *Wàter's* de Nani Fauria, sota la direcció de l'autor. El taller va consistir en la preparació, els divendres a la tarda, de totes les tasques relacionades amb la representació d'una obra teatral. L'actuació va córrer a càrrec d'alumnes de diversos cursos d'ESO i fou representada a Blanes, el 27 i el 28 d'abril dins de la XIII Mostra de Teatre dels IES públics de les comarques gironines, i al Teatre Catalunya el 15 de juny d'enguany.

Taller mediambiental: S'ha portat a terme cada dimecres a la tarda per a tots els alumnes que formen part del Comitè Ambiental. Membres de Les Guilleries, Associació de promoció i educació mediambiental, s'han encarregat de coordinar les tasques del grup, entre elles el manteniment de les zones enjardinades de l'IES.

Participació en el Projecte Comenius: El pojecte Comenius s'inscriu dins el programa europeu Sòcrates, i té com a objectius augmentar la qualitat de l'ensenyament, reforçar la dimensió europea i promoure l'aprenentatge de les llengües. Enguany l'IES Anton Busquets i Punset ha participat amb altres centres de la República Txeca, Suècia, Noruega i Itàlia en la preparació i planificació del projecte Comenius.

Programa Salut i Escola: En el decurs d'aquest curs s'ha impulsat, des dels departaments de Salut i d'Educació de la Generalitat de Catalunya, un programa per apropar la consulta mèdica als adolescents dels centres de secundària. Aquesta actuació té com a objectiu principal permetre als adolescents de contactar directament amb una infermera per tal de solucionar dubtes o problemes relacionats amb la seva salut i el seu desenvolupament.

IES Verd: El 14 de desembre de 2005 tingué lloc, a Igualada, el lliurament de plaques distintives en reconeixement als plans d'acció elaborat per les Escoles Verdes. Els distintius són concedits pels departaments d'Educació i de Medi Ambient i Habitatge. Aquesta placa és el reconeixement a la tasca feta des de fa uns anys per fer que la sostenibilitat del medi sigui una realitat al nostre centre.

Mural Marató de TV3: Dins de les activitats de la marató, organitzada per TV3, dedicada enguany a l'Alzheimer i altres malaties del cervell, els alumnes de 3r ESO han realitzat un mural que plasma les dificultats que ocasiona en la gent gran la progressiva pèrdua de memòria.

Taller de mediació de conflictes: Durant aquest curs, els alumnes de 3r d'ESO van participar en unes sessions quinzenals de treball amb una mediadora familiar i educadora social que els ajudà a millorar les relacions socials entre ells i els pares mitjançant l'adquisició d'habilitats en la comunicació. Altres objectius de les sessions foren: desenvolupament de la capacitat d'afrontar la pressió del grup, creació de valors d'autoafirmació de les pròpies opinions davant els companys del grup-classe i desenvolupament de la capacitat per resoldre problemes.

Recital de poesia a càrrec de Jaume Calatayud.

El centre ja compta des de fa dos cursos amb un grup de vuit alumnes que integren el grup de mediació.

Premis de narrativa: En el 30è Concurs de Narració Curta de St. Hilari, l'alumna de 2n de batxillerat Blanca Moragas va guanyar el premi a la categoria C. Com a accèssits es van donar premis a les següents alumnes de l'IES: Laia Danés (1r cicle d'ESO), Georgina Anton (2n cicle d'ESO) i Jèssica Romero (batxillerat).

D'altra banda, en el 6è concurs de literatura, fotografia i dibuix que l'IES convoca per St. Jordi, els premiats foren: Esteve Plana, Judit Rovira i Aïda Codina (2n ESO), Coral Escolà (4t ESO), Jordi Saurina (1r BAT) i Ariadna Toro (2n BAT).

Premi Baldiri Reixach: La Fundació Lluís Carulla ha concedit un dels 14 premis Baldiri Reixach, per a l'estímul i reconeixement de l'escola catalana, a l'IES Anton Busquets Punset.

El dijous 1 de juny es va efectuar l'acte de lliurament dels premis a escoles i mestres al Palau Reial de Pedralbes (Barcelona). Una representació de l'IES Anton Busquets i Punset i del Consistori municipal va rebre el premi de mans de la presidenta de la Fundació Lluís Carulla, Montserrat Carulla.

El premi consta de 3.300 € i un diploma en el qual hi figuren els motius pels quals ha estat concedit el guardó. El diploma diu així:

"Perquè és un centre amb un equip cohesionat, que participa activament en les activitats culturals del municipi i que fomenta l'arrelament de l'alumnat al medi. Cal destacar la importància que s'hi dóna a l'educació d'actituds i hàbits de respecte i de convivència."

L'IES Anton Busquets Punset havia presentat en diverses ocasions la seva candidatura al premi. Enguany s'ha adjuntat a l'informe de les activitats que el centre realitza amb normalitat les diverses activitats extraordinàries amb motiu de l'any Busquets i Punset promogudes per l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm. L'Anton Busquets i Punset rep un homenatge pòstum amb aquest reconeixement per la tasca del centre en favor de la cultura catalana.

Premis d'Investigació de batxillerat en Química: En la segona edició d'aquests premis, que convoca el Departament de Química de la UdG, l'alumna de 2n de batxillerat de l'IES, Anna Muntalt i Moner, va estar guardonada amb el segon premi. El treball, dirigit per la seva professora de Biologia, Lídia Cortada, consistia en una anàlisi comparativa de la composició química i qualitat de l'aigua de diverses fonts del municipi.

motoclubsanthilari

Benvolguts conciutadans,

Estem un any més amb tots vosaltres per exposar-vos algunes novetats. Hem de començar dient que, a causa d'un accident que ocorregué la temporada passada en una cursa de motocròs al circuit d'Els Cortals, hi hagué un motorista accidentat, amb greus conseqüències, ja que encara té poca mobilitat a les cames.

Aquest corredor presentà una denúncia contra la nostra entitat, la Federació i contra les asseguradores que cobrien la prova. Sembla ser que ell no està conforme amb el que li paguen d'indemnització les companyies i vol treure quelcom més.

Val a dir que l'accident el va causar ell mateix quan va envestir un altre pilot pel darrere.

Per culpa de tot aquest enrenou, el Motoclub va decidir tancar temporalment el circuit, pel desànim i la manca de motivació de les persones responsables. La nostra decisió ha estat compartida per la majoria dels circuits de Catalunya. En aquests moments, sembla que la cosa va per bon camí i els recintes de proves tornen a obrir. Pel que fa concretament al nostre circuit, el tornarem a obrir quan els que portem el club tinguem clar si val la pena treballar i esforçar-se per amor a l'art.

D'altra banda, hem de comentar que en Ramon Valls ha deixat el càrrec de president del Motoclub i l'ha substituït en Jordi Giménez.

També cal felicitar en Joan Roma (soci del club) pel seu tercer lloc al Dakar amb cotxes, i molt especialment el pilot local Gerard Salavedra, campió de Catalunya de supercròs i 13è classificat en el campionat d'Espanya de motocròs, tot en la màxima categoria.

Donem des d'aquí les gràcies als motoclubs, pilots, socis, institucions, oposició i, en especial, l'Ajuntament pel seu suport davant d'aquesta situació.

Esperem portar bones notícies ben aviat i ens acomiadarem fins a la propera Festa Major.

LA JUNTA

DESCOBREIX-NOS! SANT HILARI SACALM.

UN ANY DE FEINA A L'OFICINA DE TURISME RESUMIT AMB POQUES PARAULES!

TURISME

Reforma de l'Oficina de Turisme de Can Rovira _ En aquests moments podem gaudir d'unes noves instal•lacions de caire modern i atractiu.

Obertura d'un segon punt d'atenció al turista a la Font Vella _ Degut al gran nombre de visitants que cada estiu vénen a Sant Hilari s'ha obert un nou punt d'informació turístic.

NOU MATERIAL TURÍSTIC

La nova web de l'àrea de Turisme _ www.turisme.santhilari.net

Tritpic de rutes per Sant Hilari Sacalm _ Realització d'un nou triptic d'informació sobre les rutes organitzades que es fan des de l'Oficina de Turisme.

Nous punts de llibres promocionals de les fires del Bolet, de Fira Fusta i de Torna Serrallonga.

Triptic promocional del Montseny i les Guilleres _ creat pels Ajuntaments de Breda, Arbúcies, Sant Hilari i Viladrau.

FIRES

Assistència dins l'estand del Patronat de Turisme de Girona al **SITC 2006 (Saló Internacional de Turisme de Catalunya)** a Barcelona.

Visita a **FITUR (Feria Internacional de Turismo de Madrid)**

ORGANITZACIÓ D'ACTES I GESTIÓ DE PREMSA

Servei de **rutes guiades** a diferents indrets i plantes embotelladores del municipi. Cal destacar les rutes nocturnes i de natura, les quals es realitzen conjuntament amb el Museu Guilleries.

Fira Fusta 2005 _ col·laboració en l'organització de la fira.

Jornades Gastronòmiques "L'aigua i les Terres Guilleres". Organització del Tast d'aigües del món.

Organització de l'exposició i conferències "Entre el Montseny i les Guilleries" a Girona: exposició sobre els nostres territoris, amb informació sobre la flora i la fauna de Sant Hilari.

Reforma de l'Oficina de Turisme Can Rovira

Sant Hilari Sacalm

TURISME

activitats

Fira Fusta 2005

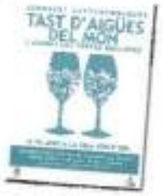

Jornades Gastronòmiques
L'aigua i les Terres Guilleres

fires

SITC Barcelona 2006

Fires de Girona 2005

Entre el Montseny i les Guilleries
Casa Cultura Girona 2006

FITUR Madrid

premsa

Anuncis premsa especialitzada

TV3-Jornades Gastronòmiques
Tast d'aigües del món

Presentació Balnerari
Roda premsa i reportartge a TV3

Roda de premsa i reportatge a TV3
Fira Fusta 2005

Visita la nova web i et sorprendrà!
www.turisme.santhilari.net

Penya Barcelonista Sant Hilari

DONCS SÍ, AQUEST ANY, SÍ!

Hem pogut aconseguir un títol tan important com la Lliga. Ja ens convenia poder treure una mica l'orgull de ser del Barça, que feia cinc anys que no podíem celebrar res.

Amb aquesta mateixa frase començàvem l'any passat el text del programa de Festa Major. Doncs bé, hi haurem d'afegir que, a més, hem acosseguit la Lliga de Campions, la segona en la història del nostre Club. Hi ho vam tornar a celebrar igual que el 2005, amb una festa popular a la plaça Gravalosa i un refrigeri obert a tothom. Estem molt contents de la gran afluència de barcelonistes de la nostra vila, així com també de forasters i no barcelonistes que s'hi van sumar.

Com cada temporada, cada vegada que el Barça ha jugat al Camp Nou, des de la Penya, hem organitzat un autocar per tal que els socis hi poguessin assistir amb més comoditat. També hem estat presents a la Desena Trobada de Penyes de les Comarques Gironines, celebrada a Palafrugell, el mes de juny d'enguany. Va consistir en un dinar de germanor, on va participar gairebé la totalitat de penyes de la demarcació de Girona, a més d'altres de tot Catalunya i de la resta de l'Estat.

Per altra banda, una representació de la nostra Penya ha estat present a les reunions de les Penyes Barcelonistes de la demarcació de Girona.

No cal dir que, aquesta propera temporada, els reptes que es presenten encara són més alts que els de la temporada passada. Doncs, per començar, tenim dos títols molt importants per disputar: la Súper Copa d'Europa i la Copa Intercontinental, que esperem assolir exitosament, sobretot la Intercontinental, que és l'únic títol que ens falta!

Vai a dir que, des de la consecució de la Lliga de Campions, el nombre de socis de la Penya s'ha incrementat gairebé en un 10% i, des d'aquestes quatre ratlles, volem aprofitar per fer una crida a tots els barcelonistes de la nostra vila que encara no siguin socis, a animar-los a apuntar-s'hi.

No ens podem oblidar, però, d'agrair a tots els socis de la Penya Barcelonista de Sant Hilari, la seva col·laboració i il·lusió, perquè entre tots puguem fer del Barça el millor club del món.

Bona Festa Major a tothom.

Visca el Barça i visca Catalunya!

PENYA BARCELONISTA DE SANT HILARI

jafacincanysiencaraisom

Un any més, l'Ajuntament ens ha invitat a col·laborar en aquest programa de la Festa Major per tal que puguem explicar les activitats del grup en els darrers mesos.

Podria ser a causa de la ressaca produïda per l'exitosa presentació del segon disc compacte *CORDONS, QUINES CANÇONS!*, tant pel que fa al Teatre Catalunya com la del pati de Can Rovira, que últimament els ENCARAHISOM ens hem limitat només a compromisos puntuals com va ser la presentació a l'institut del CD dedicat a Anton Busquets i Punset, a l'acompanyament de les misses de la Puríssima i Nadal, a la tradicional cantada que cada any fem al geriàtric i també vam col·laborar en la commemoració dels vint-i-cinc anys dels Petits Cantaires.

La resta del temps l'hem invertit assajant i preparant un nou repertori que en una data propera esperem compartir-lo amb tots vosaltres.

Com que la brevetat pot facilitar que algú ens llegeixi i explicar-vos futurs projectes donades les característiques del grup seria com fer volar coloms, només ens resta desitjar-vos una festa engrescadora i tant de bo que en el proper programa puguem continuar dient.

ENCARAHISOM

A causa de l'antelació amb què hem de lliurar aquest escrit, podria ser que quan el llegiu ja s'hagi produït l'anunciada actuació.

Penya Automobilista Sant Hilari

XIV CLÀSSIC TARDOR

Com cada tardor, entre les activitats que hi ha en el nostre poble hi consta el Clàssic Tardor, organitzat per la Penya Automobilista i que enguany arriba a la XIV edició.

Aquest any la diada tindrà lloc el 4 de novembre; un dia on els amants del motor, no especialment de la velocitat, podran gaudir de l'espectacle ofert per cotxes que tenen més de 25 anys d'antiguitat i que es reuniran a la plaça Gravalosa a partir de les 9 del matí.

Animem a tothom del poble a participar en aquest ral·li. Per més informació podeu consultar la nostra web (www.classictardor.com) on trobareu el programa d'enguany i imatges d'altres edicions.

Aprofitem l'avinentesa per desitjar una bona festa major a tots els hilariencs i hilarienques.

Tres dosos, un tres i... visca!

Ja ha passat un altre any i tornem a tenir la Festa Major al damunt. El programa ens torna a obrir les seves pàgines perquè les entitats puguem donar a conèixer la nostra activitat i manifestar els nostres anhels i les nostres inquietuds. Pel que fa a l'activitat sardanista, val a dir que no ha estat un any més. Han passat coses, unes bones, positives, engrescadores, i altres no tan bones, perquè no s'ha aprofitat l'ocasió, i era una ocasió immillorable.

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan;
és la mòbil, magnífica anella
que amb pausa i amb vida va lenta, oscil·lant.

Lliurament de l'Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari al mestre Carles Rovira i Retxach (a.c.s)

A l'escrit de l'any passat, feia una crida als polítics del Parlament de Catalunya, a tots, fossin del color que fossin, perquè aprofitessin aquesta reforma de l'Estatut per fer-li un lloc a la sardana d'una manera o altra. Deia que seria un tema que no generaria polèmica i que serviria per reforçar la nostra dansa i la nostra identitat i que seria imperdonable que no aprofitessin l'ocasió. Doncs, res de res! I no ha fet falta cap retallada a Madrid, ja l'hem feta (ens l'han feta) aquí, a casa nostra. No han servit per res les cartes enviades al Parlament i als diferents partits polítics des de les diferents entitats aglutinadores del sardanisme. Des de l'Agrupació d'Aplecs de les Comarques Gironines i des del nostre Grup Sardanista, els vam manifestar el nostre suport a l'Estatut i els vam demanar que es recordessin de la nostra dansa. És molt clar. No interessa, no ven i, per tant, no val la pena dedicar-hi cap mena d'esforç. Una altra ocasió perduda per reivindicar la sardana per part dels nostres representants. Ara tornaran les eleccions i vindran i ens explicaran sopars de duro de cultura, de fer país, de defensar les nostres tradicions i els nostres costums. I, això sí, ens animaran a continuar treballant per la sardana, ens oferiran el seu suport i la seva complicitat i, un cop passades les eleccions, tornarem a estar igual.

Ja es decanta a l'esquerra i vacil·la;
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranquil·la
com mal orientada l'agulla d'imant.

Val més, doncs, que parlem de les coses positives que, encara que sembli mentida, també n'hi ha. Hem continuat donant suport a la campanya de la "Sardana a l'Escola"; vam celebrar la Festa del Soci amb un magnífic concert a càrrec de la Flama de Farners, segellat amb sopar i ball a Can Verdolet; hem coHaborat, com cada any, en les audicions de sardanes dels aplecs parroquials de Joanet i del Pedró; hem participat en les activitats de l'Any Jaumet i hem dut a terme, tal com correspon, la nostra Assemblea anual de socis.

Fixa's un punt i es detura com ella...
Del contrapunt arrencant-se novella
de nou va voltant.

Però, sens dubte, l'activitat més important d'enguany ha estat l'edició del disc compacte dedicat al general Josep Moragues, heroi i màrtir de Catalunya i fill il·lustre de Sant Hilari. Ha volgut ser una contribució del Grup Sardanista Sant Hilari a l'enaltiment i a la difusió de la figura d'un hilarienc que va donar la vida per Catalunya i per la llibertat de la seva gent. Ha estat, amb tota seguretat, un projecte original i innovador, ja que no hi ha cap altre projecte com aquest que hem engegat a Sant Hilari, per retre homenatge al nostre fill il·lustre. El disc estableix un fil conductor que ens endinsa en la vida de

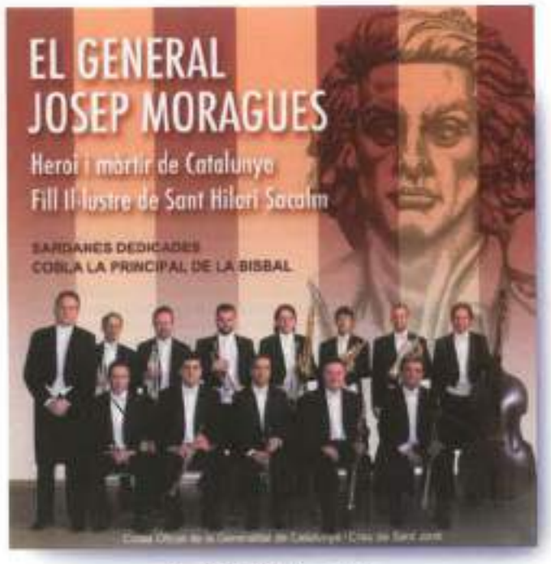

Caràtula CD Moragues.

l'heroi i ens permet, a través de les notes de la sardana, entrar en contacte amb el personatge. Cada sardana representa un moment de la seva vida, cada nota és un detall que ens porta de la simbologia a la realitat. La intenció, des d'un bon començament, va ser intentar que la música més nostra contribuís a reivindicar una figura històrica de gran envergadura i que aportés un granet de sorra més per situar-lo en el lloc que es mereix i que encara no li ha estat reconegut. L'enregistrament va anar a càrrec de la cobla La Principal de La Bisbal, cobla oficial de la Generalitat de Catalunya i, sens dubte, la més adient per un projecte com el que ens havíem proposat. Van fer una interpretació magistral, com ja és habitual. Val a dir també que l'Ajuntament de Sant Hilari, la Diputació de Girona i la Generalitat de Catalunya ens van fer costat des del primer moment i no van voler restar-ne al marge. A tots aquells que encara no teniu el disc, us el recomano. És una autèntica joia sardanista i alhora un magnífic homenatge al nostre convilatà.

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan;
(Joan Maragall)

La imparable arribada a les nostres terres de persones foranes fa que la multiculturalitat es vagi instal·lant a gran velocitat. Aquestes cultures que ens estan arribant contribueixen, sens dubte, a enriquir-nos i, en molts casos, ens ajuden a veure i a entendre el món des d'altres perspectives i des d'altres punts de vista. Cal, però, no oblidar qui som, d'on

Moments de l'aplec.

venim i, sobretot, cap on volem anar. És vital que no oblidem les nostres arrels, que no oblidem els nostres costums, la nostra història, la nostra llengua, les nostres tradicions, la nostra dansa... per tal que no és dilueixin en el si d'aquesta multiculturalitat malentesa i cada vegada més actaparadora.

Tres dosos, un tres i...VISCA LA FESTA MAJOR!

XAVIER COLON I AUGUET
Grup Sardanista Sant Hilari

Moments de l'aplec.

JOAQUIM SOMS i JANER

Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari 2006

Foto: M. JUVANTENY (Diari de Gàvena)

Joaquim Soms i Janer va néixer a Pineda de Mar (el Maresme) el 14 de maig de 1914. Als set anys comença els estudis de solfeig i piano a l'Acadèmia Salom de Calella.

Als 15 anys, escriu la seva primera sardana *Idil·li pastoril* i als 17 anys ja dirigeix la Coral Infantil de Pineda, patrocinada per Sara Llorens de Serra i Moret. La seva deixebla Maria (avui la seva esposa) cantava aquesta sardana acompanyada pel cor infantil.

El 1936 és cridat a files per l'exèrcit republicà i és traslladat al front de Madrid, al sector de l'Alcàrria. Allí dirigeix la banda de música de la 33a. Divisió, formada per catalans. El comandant de la seva divisió, sabent-lo músic, li encarregà la formació d'una banda i, dins la banda, va fundar una cobla de sardanes, ja que la majoria de músics eren catalans i de cobla. Va escriure *Maria de Pineda*, dedicada a la seva promesa Maria. Seguidament escriu la sardana *Catalans a l'Alcàrria*, que esdevingué l'himne de tots els catalans al front del centre, un himne que il·luminava les seves il·lusions i les seves esperances en aquelles terres llunyanes. Acabada la guerra, aquesta sardana li va costar més d'un any de presó, acusat d'escriure un himne separatista.

Alsortir de la presó, va fundar una orquestra de ball i concert, que va ser la més jove d'Espanya. També va continuar component sardanes fins avui dia, amb una producció de més de trescentes, la majoria d'elles, de plaça, eminentment balladores. Cal destacar sardanes premiades com *Cant a Roses*, *Joan*, *Joaquim i Josep*, *Paisatges olotins*, *Catalans*... i també *Moragues, heroi de Catalunya* dedicada a Josep Moragues, el nostre fill il·lustre.

Ha estat objecte de nombrosos homenatges per part de les agrupacions sardanistes de tot el nostre país. En el transcurs de l'Aplec d'enguany li serà lliurat l'Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari, per la seva tasca com a compositor però, sobretot, per la seva bonhomia i per la seva estimació pel nostre país.

X.C.A.
Grup Sardanista Sant Hilari

X Trobada de Colles Ciclistes de Sant Hilari

Com cada any, ens aplegàrem a les 8 del matí del dia 5 de març davant del Bar Juani, on estem convidats a prendre alguna cosa. Un cop iniciat el periple amb bicicleta, ens dirigírem cap a la zona de Santa Creu d'Horta, per esmorzar plegats a la taverna del Sobirà.

Després de recuperar forces, es lliuraren uns petits obsequis de "Motos Malet" de la "Benzinera BP". La "Colla de l'àpat" també va donar un detall a tots els participants a la trobada.

En total, el nombre de participants fou al voltant dels cinquanta i es comptà en tot moment amb tota mena d'assistència i serveis: cotxe llebre, cotxe escombra, mecànic de bicicletes, metge i un ferrer, en Miquel.

Esperem que el proper any ho puguem repetir, mentre donem les gràcies a tots els que hi han col·laborat.

M. ARIMANY

c.e.santhilarifontvella

Benvolguts hilariencs,

És per a nosaltres un honor poder participar per sisè any en aquest programa de la Festa Major. Vol dir que fa sis anys que estem al capdavant del C.E. Sant Hilari.

Cada un d'aquests anys, ha estat un intent de superar l'any anterior, tant en organització, com a Club, com dins l'àmbit esportiu, en la competició.

Pel que fa a l'organització, cada temporada es poleixen petits detalls que serveixen per millorar la gestió i facilitar la conducció d'una entitat amb 200 jugadors de totes les edats. I, com totes les coses, millorar fa més planer el camí cap a l'èxit.

Perquè a escala esportiva tots els equips del Club, des dels benjamins fins al nostre tercera Regional, han assolit els objectius marcats: gaudir d'aquest esport i anar-se formant com a jugadors. Volem fer una menció especial, en aquest apartat, pel nostre primer equip que ha sobrepassat les millors expectatives hi ha estat tota la temporada en els llocs capdavanters de la primera Regional. Ha estat un fet admirable per a tots els protagonistes, ja que feia 30 anys que no passava al nostre poble.

Volem agrair també, a tothom que ens ha ajudat a tirar endavant aquest projecte tan engrescador; els nostres entrenadors, patrocinadors, Ajuntament, Diputació, socis i simpatitzants. Gràcies per haver gaudit, juntament amb vosaltres, del primer any de la gespa artificial, sens dubte una atrevida però encertada aposta municipal. És per aquest motiu que durant tot l'estiu s'han pogut utilitzar les instal·lacions amb èxit esportiu i de públic.

Però era un any massa rodó, i quan les coses van tan bé el destí a vegades et juga una mala passada. En RAFAEL FONT, amic, company i membre d'aquesta junta ens ha deixat fa pocs dies per culpa d'una cruel malaltia.

Sabeu d'aquestes persones humils, senzilles, treballadores, que no volen protagonisme però que sense elles cap entitat funcionaria? Doncs així era el nostre Rafael.

Possiblement mai més serà el mateix sense ell. Des d'aquí el nostre homenatge.

Bé, i com dèiem al començament, benvolguts hilariencs, us desitgem de tot cor un bon any, que veiem guanyar el Sant Hilari i de part de tota la junta, amb en RAFAEL FONT al mig de tots, cridem ben fort:

BONA FESTA MAJOR!

El primer equip.

Bojos pel temps

L'equip de "Bojos pel temps" ens tornem a trobar per a fer un repàs de les nostres activitats globals. És veritat que voldríem que fossin moltes més, que se'ns fessin nous requeriments, i nosaltres procuraríem oferir-los gustosament.

Com que no és així, resulta que es va caient en la rutina. Un s'encasqueta i acaba fent sempre les mateixes coses. També voldríem que hi hagués alguna alta a l'equip de persones que tenim cura de les dades climatològiques, però sembla que això ja és demanar massa. Cada any ho fem i sempre el resultat és negatiu.

Enguany han començat a ajudar-nos en Joan i en Cristian, però són molt joves i entre els estudis i altres activitats que tenen els és difícil combinar els horaris amb nosaltres, que som més d'edat. De totes maneres, tots els camins comencen amb uns inicis per després anar avançant.

Si fem una valoració de com ha estat l'any, meteorològicament parlant de l'agost fins ara, hem de manifestar que la climatologia ha estat bastant normal fins a final de gener, amb temperatures i precipitacions pròpies per l'època de l'any. Als volts de Nadal, malgrat que les nits eren fredes, de dia feia sol i s'estava molt bé. A final de gener va ploure i nevar força i això provocà una important crescuda per a embassaments i conques fluvials. Aquella neu ha estat la reserva de la qual ara gaudim. Des de febrer ha estat molt poc el que ha plogut i és evident que convindria molt que ho fes. Sembla que no mancarà aigua per a ús personal, però tot està molt sec, els rius i rierols porten poca aigua i el risc d'incendi és altíssim.

En general, l'hivern no ha estat rigorosament fred, però sí que les temperatures no han estat massa suaus. Diríem que n'ha fet, d'hivern, malgrat que la mínima va ser de -6,7º el 29 de desembre, però molts dies hem estat sota zero, encara que amb temperatures no extremades.

La primavera ha estat molt seca i també el que portem d'estiu, la qual cosa pot implicar una manca d'aigua alarmant. Tanmateix, hem de dir que aquest temps ha permès fer activitats com les de la Setmana Santa sense cap problema...

Esperem que les properes previsions ens anunciïn temperatures més baixes i precipitacions abundoses.

Això és tot el que us volem dir els de "Bojos pel temps".

Us desitgem una bona Festa Major, plena de salut, felicitat i alegria.

EQUIP METEOROLÒGIC "BOJOS PEL TEMPS"

Bombers Voluntaris de Sant Hilari

El Salutacions un altre any. Us informem que els Bombers Voluntaris de Sant Hilari han rebut, en nom de Jordi Rossell, una altra distinció d'or pels seus 35 anys de servei al cos de voluntaris de la Generalitat.

També cal destacar que es tiren endavant noves promocions de gent jove hilarienca, per disposar d'un bon servei per al poble de Sant Hilari. Actualment, hi ha cinc nous aspirants en espera de fer el curs i aprendre l'ofici. Aquest any, també s'han realitzat millores a les nostres instal·lacions del polígon industrial la Bòbila, i el dia 15 de juliol es varen fer jornades de portes obertes per a qui volgués visitar-les.

Esperem que gaudiu d'una bona Festa Major i aprofitem la bona entesa per recordar el número d'emergències, 112, i que vigileu amb el foc!

SALUTACIONS BOMBERS VOLUNTARIS DEL CÀNTIR, DE SANT HILARI

ràdiosanthilari

Un dels episodis més impressionants de la història de la ràdio és la invasió marciana protagonitzada per un jove Orson Wells una nit de l'any 1939. En directe, es va inventar una arribada per sorpresa a la Terra d'una munió de plats voladors gegants, plens d'individus de color verd que semblaven no tenir molt bones intencions.

Imagineu-vos per un moment la situació. Milions de persones enganxades en un petit aparell que no deixava d'escopir notícies sobre marcians que aterraven a la Terra, disparaven raigs làser i convertien en pols persones, animals i edificis. De ben segur que l'histerisme va entrar a totes les cases dels Estats Units gràcies a la ràdio.

Imagineu-vos que aquesta situació es produís ara. De ben segur, i gràcies al *bon talante* que impera en les negociacions polítiques actuals, els marcians demanarien parlar amb el líder mundial abans de baixar de la seva nau. Ells ni coneixen ni saben, i pel que hi ha descrit sobre ells segur que no els interessa saber, que a la Terra hi ha grans i petites nacions, nacions reconegudes i d'altres que no ho estan, i que, a més, cadascuna d'aquestes nacions té el seu líder. En definitiva, ells només ens volen envair, però amb *talante* i sense gastar molt de làser, que l'energia va cara i amb una sola opa per apoderar-se de la Terra ja en tenen prou.

Doncs reprenem el fil, posen les seves naus sobre la Terra, no baixen, demanen a través del seu traductor galàctic parlar amb el líder mundial i, per sorpresa de tots, o no, l'estimat amic George W. Bush es presenta per dur a terme la negociació. Els marcians, i no per la mala traducció del seu intèrpret, comencen a caure a terra amb un mal de panxa insuportable a causa d'un atac de riure. Bush Júnior està satisfet, sembla que ha guanyat la batalla sense demanar ni un dòlar al seu senat, quin descans! Pensa, l'última intervenció ha costat un ronyó, no tenim petroli i l'excusa de l'atac ja no se la creu ni Condolezza. Però no s'ha acabat, els marcians es recuperen i demanen parlar amb un líder de veritat. George, que té molts amics dins dels cercles governants, pensa, i a la ràdio s'anuncia que un jugador està escalfant. El comentarista no veu bé qui és des de la seva cabina radiofònica, demana ajut al seu comentarista de camp que anuncia que Bush Júnior ha ofert la possibilitat de salvar el món a un petit homenet de serrell tan frondós com el seu bigoti, el senyor "Ansar". Salta al camp, els marcians intueixen que alguna cosa canviarà, i sí, s'acaba el *talante* amb la primera entrada per darrere i sense opció de jugar la pilota. Després d'això, els marcians passen a l'atac i ara la ràdio sí que anuncia l'ofensiva dels marcians que, morts de riure també per la intervenció d'Ansar, decideixen passar a l'acció, però no per envair-nos, ho fan per intentar arreglar aquest nou món en el que vivim.

Tot això és una mentida, evidentment, entre d'altres coses perquè ni Bush Júnior ni Ansar són realment líders mundials, perquè Bush Júnior no parlaria, li va més el so dels dòlars que guanyen els seus amics amb les seves intervencions, però sobretot, perquè aquests no són els únics problemes mundials que a diari escoltem a la ràdio. Els marcians? És clar que existeixen, no?

Bona Festa Major des de Ràdio Sant Hilari, on per no donar males notícies, oferim música, diversió i, sobretot, il·lusió, la nostra il·lusió per mantenir viva la nostra emissora.

LA RÀDIO

casalxjoveshs

UN ANY DE FEINA

El CasalxJoveshs és un espai alternatiu de trobada i de reunió, per a joves a partir de 14 anys.

Sala de reunions i d'estudi
Jocs
Lectura

Sala TV i vídeo

Punt d'Informació Juvenil (PIJ)

Ensenyament
Treball
Habitatge
Salut i prevenció
Societat i participació
Turisme juvenil:
tramitació de carnets

Sala d'ordinadors
Connexió a internet
Treballs escolars

Casalxjoveshs
Ctra. d'Arbúcies, 6
Sant Hilari Sacalm,17403
Girona
tel. 972 868 879
casalxjoves@santhilari.org

ACTIVITATS

Concert de Betagarri
Sopar de Colles
Carpa Jove
Bus de la Festa
Parc Infantil de Nadal
Parc Juvenil de Nadal
Col·laboració en la Marató de TV3
Partit de la Selecció Catalana
Caminada nocturna
5è Sopar de Dones
Campanya "Enrotlla't amb la salut"
Tallers de final de curs
Casalet d'estiu

Campanya "Enrotlla't amb la salut"

El CAP va col·laborar amb l'Àrea de Joventut en l'elaboració de la llibreta " Enrotlla't amb la salut", la qual pretén informar els joves de les conseqüències i les futures implicacions dels mals hàbits: tabac, drogues, anorèxia, alcohol...
Es va entregar als alumnes de 4t d'ESO, 1r i 2n de Batxillerat dels dos centres educatius.

CURSOS:

Monitor en el Lleure
Percussió africana
Sardanes
Reciclajoc

Monitors del Curs 2005-2006

Tallers amb els nens i les nenes

L'Àrea de Joventut va col·laborar amb l'IES i el Col·legi Sant Josep en l'organització dels tallers de final de curs.
Hi van participar els alumnes de 1r fins a 4t d'ESO dels dos centres.
Els tallers es van realitzar a diferents zones del poble.

PROPERES ACTIVITATS

Joc de rol: com crear una empresa
Sortida a PortAventura
Sortida a La Selva de l'Aventura
Curs de Director en el Lleure
Diversos tallers, també vosaltres en podeu proposar...

FORCES, FORTS I FERMS

Anem a tot drap

Ara fa un any, estàvem pendents de la primera expedició hilarienca al reduït grup de muntanyes que sobrepassen els 8.000 metres, concretament el Gasherbrum II. Aleshores, com tots sabreu, es van frustrar les il·lusions de tothom quan el mal temps va fer recular els nostres expedicionaris. No es va poder aconseguir l'objectiu, però no es va perdre la il·lusió, perquè ha començat un nou any amb projectes tant o més ambiciosos que els del 2005.

Hem de començar destacant que en Joan Cardona, integrat a l'expedició "Pirineu de Girona a l'Everest", el 17 de maig passat, va aconseguir fer el cim de la muntanya més alta del món, l'Everest.

Per altra banda, tenim diferentes expedicions en moviment o a punt de començar. En Pep Permañé és al Chogolisa (7.654 m) al Karakorum, en Jordi Roura Cutrina i l'Andreu Vidal, el dia 23 de juliol, van viatjar fins al Kyrgyzstan per intentar assolir el Lenin Peak (7.134 m). També, el mes de desembre, s'intentarà fer cim a l'Aconcagua (6.960 m) per la via "de los polacos", concretament seran la Maite Donadeu, la Vero Hamar, en Pep Roura i en Jordi Vilar. Com és costum de cada any, pel mes d'agost es fa la sortida als Alps i enguany s'ha decidit fer el Mont Blanc (4.810 m).

Com es pot comprovar, aquest 2006 és un any amb moltes activitats d'alt nivell, però no descuidem tota la gent que

s'inicia en la muntanya o que, senzillament, prefereix anar a fer una caminadeta per gaudir dels paisatges de les nostres contrades, ja que cada primer cap de setmana de mes organitzem una sortida als Pirineus, assequible per a tothom.

Altrament, hem de dir també que, l'any vinent, la nostra entitat celebrarà el 60è aniversari i que estem preparant tot un seguit d'activitats per estar a l'alçada d'aquesta celebració.

Només ens cal desitjar-vos una bona Festa Major! I no deixeu passar cap oportunitat de conèixer món amb els peus.

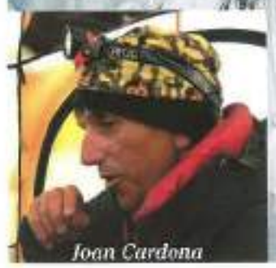

Joan Cardona

Josep Roura

Andreu Vidal

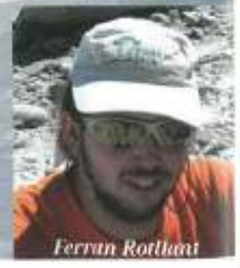

Ferran Rotllant

El Museu Guilleries ha fet 50 anys!

Sí, el 24 de juny d'enguany va fer 50 anys que el Museu Guilleries va obrir les seves portes al primer pis de la botiga d'en Salvador Bosch, al carrer Montsolís. Des de llavors han passat moltes coses...

Avui, en un dels nostres esmorzars al Tívoli, en Salvador m'ha fet arribar el primer full de divulgació del Museu, de l'any 1956. Està fet en castellà, com tot en aquella època... En aquest full, s'hi pot llegir una explicació general de què es pot veure a la nostra contrada i una relació nominal d'espècies d'animals. Inclou fotografies d'en Salvador Bosch Cornellà, que també va ser qui el va idear, juntament amb els seus col·laboradors, en Josep M. Vila Bassols i en Juan Vernedas Puig.

Anys més tard, en Salvador va lliurar la col·lecció a l'Ajuntament de Sant Hilari, que el 1977 inaugurà les noves dependències del Museu Guilleries a la planta baixa de la Casa de la Vila. El 1982, l'equip de l'Escola de la Natura de Sant Hilari (Josep Badia, Vadó Bosch, Carme Capdevila, Teresa Saló, Inés Serras i Anna Agulló) en va fer una nova remodelació i ampliació. Finalment, l'any 1996 es decidí traslladar-lo, segons el projecte de tot un equip tècnic (Carme Bosch, Salvador Bosch, Joaquim García, Joan Olivé, Teresa Saló i Anna Agulló), amb la col·laboració també d'altres hilariencs i sota la direcció d'en David Suñer (biòleg). La nova seu s'ubicà a l'antiga Cooperativa de Roders de Sant Hilari i el 6 de juliol de 1998 es va inaugurar l'actual Museu Guilleries, conjuntament amb la restauració de tot l'edifici de la Cooperativa.

Ara ja fa vuit anys que estem desenvolupant el projecte del Museu. Des del juliol de 1998 al desembre de 2005 ens han visitat ja prop de 50.000 persones (49.961). Concretament, aquest any passat, el 2005, més de 10.000 visitants van fer activitats amb el Museu. Cada any us hem anat explicant a la revista de la Festa Major què hem fet, què volem fer i on volem anar.

A banda de totes les activitats que hem fet, aquest també ha estat un any per recordar i, al mateix temps, agafar forces per continuar endavant.

Activitats del Museu Guilleries

* Comencem l'any per la darrera Festa Major, amb el IV Concurs d'engalanament de façanes, en el qual es van premiar setze façanes: les de Rosa Solà, Àngel Clopés, Joan Raset i Rosa Busquets, Família Moragas, Rodolfo Beceiro Mangold, Josep M. de Ribot, Jordi Puig, Kati Moragas, Margarita Farràs, Teresa Torras, Maria i J. Rosell, Teresa Bové, Hotel Ripoll, Montserrat Donadeu i Rita Puig, del Tívoli, Rosa Juanhuix, Dolors Estragués i Dalmau Boada.

* **II Concurs de testos dels jardins de Sant Hilari.** Els guanyadors varen ser: Júlia Arrébola i Joan Coll, Carme Collbatallé i Jaume Floriach.

* **Gestes d'en Serrallonga:** com cada any el Museu va realitzar l'activitat de les Gestes d'en Serrallonga, explicant a través del personatge de Joana, *la Massissa*, la història i el paisatge per on es movia el nostre bandoler.

* **Fira del Bolet i Setmana de la Micologia**
En aquesta quarta edició ens han visitat unes 4.000 persones i hi han participat els alumnes de les escoles de Sant Hilari, des de P3 fins a segon d'ESO. També cal remarcar l'edició del **Recopilatori de cuina del bolet.** Els hotels, restaurants i bars van participar oferint als clients **un menú del bolet o la tapa del bolet. En el Taller de cuina del bolet** hi va participar en Josep Masó, pastisser, que ens va fer una coca de bolets, i la Pepeta Estragués, que ens va ensenyar a confitar-ne. A la **Fira del bolet, hi** va haver vint parades amb productes relacionats amb els bolets. Aquest any va ser la **vint-i-sisena** Exposició de Bolets; com sempre, vàrem comptar amb la participació de la Societat Catalana de Micologia i unes 3.000 persones la van visitar. En el **Concurs "dibuixa'm un bolet"**, per als alumnes de Sant Hilari des de 3r fins a 6è de primària, els guanyadors van ser: Míriam Prat, Laia Àvila, Anna Solà, Òscar Puente, Adrià Creus, Anna Serra, Ingrid Bayés i Elisabet Fugueres.

* Al novembre, per la Fira Fusta, el Museu va inaugurar l'exposició de l'Àngel Soler Codina: **El bosc, l'art i la fusta.**

* Al final de novembre es va senyalitzar una nova ruta que formarà part del conjunt de **rutes de bosc i patrimoni** que es faran properament.

* Al desembre es va fer, al mercat, la Festa del reciclatge, amb jocs per a la mainada i lliurament de diplomes a les parades del mercat que col·laboren en el reciclatge de residus i esmorzar.

* Per Nadal, amb l'objectiu de promoure el reciclatge, va lluir davant del museu el *Pinus Deixallerus*, fet per les

Exposició de bolets.

Per la Fira Fusta, inauguració de l'Exposició d'Àngel Soler Codina, "El bosc, la fusta i l'art".

Exposició a Girona entre "El Montseny i les Guilleries", inauguració i conferències.

guaites mediambientals del Consell Comarcal de la Selva.

* Nadal i recollida selectiva a Sant Hilari. Durant el Nadal, i després de les festes, s'ha tornat a fer la campanya de recollida d'ampolles buides de cava a la deixalleria. El guanyador del sorteig va ser en Lluís Garolera. Recordeu: *reciclar és estalviar!*

* Als mesos d'abril i maig vàrem presentar a Girona l'exposició *Entre el Montseny i les Guilleries*, juntament amb Arbúcies (Museu Etnològic del Montseny, La Gabella), Breda (Museu Aragay) i Viladrau (Centre Cultural Europeu de la Natura). Aquesta exposició és una proposta per donar a conèixer el nostre territori. Des del 2001 s'estan realitzant diferents accions culturals i turístiques. El 2003 vam estar al Palau Robert de Barcelona i aquest any hem estat a Girona. *Entre el Montseny i les Guilleries* va ser una important proposta de difusió del patrimoni en un espai de comunicació i divulgació de la cultura i del territori. A la Casa de Cultura de Girona, es va fer una presentació del territori definit per quatre poblacions, Arbúcies, Breda, Sant Hilari i Viladrau, situades entre el Montseny i les Guilleries.

El 27 d'abril, es va fer la presentació del DVD *Imatges. Entre el Montseny i les Guilleries* –Paisatge i territori–, de Jaume Sañé (autor del programa *Bèsties*, de TV3), amb la coHaboració de Salvador Bosch. Durant tot el mes es van fer quatre activitats paraHeles:

- Dijous, 4 de maig. Taula rodona: *Un espai de reserva de la biosfera que lluita pel seu manteniment. Els castanyers, una espècie emblemàtica del Montseny que cal salvar. Boscos i bolets.*
- Dimarts, 9 de maig. El Sr. Jaume Sobrequés (director del Museu d'Història de Catalunya) va fer la presentació *Els museus com a dinamitzadors del territori* i el Sr. Antoni Pladevall, la conferència *Personatges que han conformat la història del territori.*
- Dijous, 18 de maig. Dia Mundial dels Museus: conferència a càrrec del Sr. Eugeni Bofill. *El Montseny i les Guilleries com a font d'inspiració i lloc d'acollida de poetes i intel·lectuals* i recital de poesia i literatura a càrrec de l'actor Pep Cruz.

El Pinus deixallerus *i les Guaites Mediambientals de la Selva.*

Inauguració de l'exposició d'en Salvador Bosch, "Imatges d'ahir i d'avui".

• Dijous, 25 de maig. Conferència a càrrec del Sr. Martí Boada i del Sr Josep M. Ruoda. *Montseny-Guilleries, natura i cultura. La conservació del patrimoni com a eix de desenvolupament local dels pobles del Montseny-Guilleries.*

Cal esmentar que l'exposició es va complementar amb la presentació d'un pati de flors (el número 42) durant el *Temps de flors de Girona*, decorat amb vegetació del Montseny-Guilleries a l'entrada de la Casa de Cultura. Això va ser possible gràcies a la col·laboració de diferents vivers de Sant Hilari i dels altres pobles.

• I arribem a l'estiu, amb la *Inauguració de la zona recreativa* de la ruta de la font del Sastre, al mirador de les Guilleries, juntament amb la declaració del Pi de Cal Sastre com a arbre d'interès local.

• **VII Taller de ratafia i ungüents**, amb la Pepeta Estragués i la col·laboració de l'Associació de dones *La Violeta*.

• El 16 de juny vam anar a l'IES Busquets i Punset a fer una *cabana de Roders amb en Salvador Gisbert.*

• I, per acabar, cal esmentar l'exposició d'en Salvador Bosch **Imatges d'ahir i d'avui**, a la Sala Noble. Es tracta d'un recull d'imatges del seu arxiu, on apareixeu molts de vosaltres formant part de la història del nostre poble.

En Salvador, que aquest any ha estat l'hilarienc de l'any...

Per Sant Joan va rebre la Guilla d'Or i també per Sant Joan ha fet 50 anys que el Museu forma part de Sant Hilari. Un museu fet gràcies a l'esforç d'uns quants i a la col·laboració de molts i que hi continua essent gràcies a tots vosaltres. Un museu del poble, dedicat a conservar, promoure, divulgar i estimar la riquesa natural de les Guilleries. Un museu del territori que depassa l'espai que ocupa... Per molts anys, Salvador Bosch!

Un petó de bosc i una abraçada d'aigua.

ANNA AGULLÓ I CALLICÓ
Directora Museu Guilleries

clubbàsquetsanthilari

Benvolguts hilariencs i hilarienques,

El CB Sant Hilari voldria aprofitar aquest programa de la Festa Major per informar-vos de les nostres activitats i per fer un repàs del que ha estat la temporada d'enguany.

- El dia 20 d'agost, el club organitza un Tres per Tres.
- 2-3 de setembre, 3r Campionat Transversal amb equips de copa catalana amb els següents: CB Ripoll, CB Canet, CB Calella, CB Sant Cugat, CB Mollet, CB Vic.
- 9-10 de setembre, 1r Campionat Júnior Països Catalans amb els equips: Akasvayu Girona, Sant Josep, de Badalona, CB Tarragona, USHT Tolosa.
- 11 de setembre, vam celebrar el 3r Trofeu Guilleries amb els equips de l'ACB: Akasvayu Girona i Ricoh Manresa amb una gran afluència de públic.
- 16 de setembre, comença la temporada de bàsquet 2005/06 amb els següents equips:
  Masculí: sènior, júnior, cadet, infantil, mini, premini.
  Femení: sènior "A", sènior "B", júnior, cadet, infantil, mini i l'escola de bàsquet formada per nens i nenes de 4 a 6 anys.

Són 13 equips amb un total de 130 jugadors.

- 30-31 d'octubre i 1 de novembre, l'Akasvayu Girona i el CB Sant Hilari organitzen el circuit estatal sub-20 amb els equips següents: Akasvayu Girona, CB Cáceres, Real Madrid, Gran Canària.
- 5-6-7 de febrer d'aquest any, es va organitzar un altre circuit estatal sub-20 juntament amb el Ricoh Manresa. Els equips presents van ser: Ricoh Manresa, Estudiantes, Unicaja de Málaga i Pamesa Valencia.

Amb aquests campionats s'ha volgut donar a conèixer el poble de Sant Hilari i que la gent pogués gaudir d'un bon bàsquet. Esperem haver-ho assolit, ja que enguany es tornaran a repetir aquests torneigs, amb la diferència que el nivell dels clubs participants serà superior.

Ja per acabar, volem dir-vos que la pràctica regular d'activitats físiques té efectes beneficiosos per a la salut, tan físicament com psíquicament, per tant no us oblideu de practicar un esport. És un petit consell que us volem donar els membres d'aquesta junta.

Aprofitem també per agrair als nostres jugadors, entrenadors, monitors, pares, espònsor i col·laboradors, el seu suport.

I, com a cloenda, volem desitjar-vos una molt bona Festa Major, amb el nostre crit emblemàtic 1, 2, 3, ISARDS!

CLUB BÀSQUET SANT HILARI

ASSOCIACIÓ DE COMERÇ I TURISME
de Sant Hilari Sacalm

L'Associació de Comerç i Turisme de Sant Hilari Sacalm va néixer el dia 1 de novembre de 1996, després que un grup de botiguers del poble decidissin començar a buscar maneres de competir contra les grans àrees comercials que es van obrir per diferents zones a la província. Avui, 10 anys més tard, celebrem el 10è aniversari amb la incorporació a l'Associació dels hotels i restaurants de Sant Hilari, la qual cosa ens permet créixer en quantitat i representar un sector important de la vida del poble. En aquells moments, es va començar amb 22 associats, que han augmentat fins als 54 que avui som. Després d'aquests anys, l'Associació ha fet un pas endavant i ara forma part de la Federació de Comerç de la Selva, la qual ha esdevingut una prova pilot dins l'àmbit de tot Catalunya i agrupa la major part d'associacions comercials de la nostra comarca.

Per aquest any, la junta, que ha canviat fa poc temps, ha preparat diverses campanyes, com la que es va fer a principis d'estiu *(sorteig d'un cap de setmana a Andorra a més d'un xec de 100€)* o com la que per aquestes dates hem fet, tot regalant entrades per al ball i el concert de Festa Major. També es fan campanyes conjuntes amb la Federació de Comerç de la Selva.

Volem donar les gràcies a **tots els associats** i a tot el poble per seguir confiant en el comerç de Sant Hilari.

establiments associats

ALIMENTACIÓ
SALUT I COSMÈTICA
EQUIPAMENT DE LA LLAR
TEXTIL I MODA
LLEURE I CULTURA
BARS I RESTAURANTS
TALLERS MECÀNICS
ALTRE COMERÇ

1 CARNISSERIA CAN BAÑNET	15 PERNILS JORDI	29 MERCERIA NOVA	36 MOTOS MALET	46 RESTAURANT CAN CARNES "LA BRASA"
2 CARNISSERIA CA L'AMALIA	16 FERRUGUERIA JOSMAY	34 CONFECCIONS MONTOC	38 PLANXISTERIA MASÓ	46 HOSTAL TORRAS
3 CARNISSERIA CAN CIRIQUET	17 FERRUGUERIA LOUAN	35 LA MARIETA	39 TALLER MONTSENY	47 RESTAURANT CAN VERDOLET
4 CARNISSERIA PAGESPETIT	18 MOBLES ANDREU	36 CALÇATS I PLANTES MASÓ	37 TALLER CASAS - QUELL	48 FONDA RITA
5 CANSALADERIA HOMS	19 FERRETERIA ANNA	37 TOT MODA	38 GARATGE GUILLERIES	49 RESTAURANT LA PEDRA LLARGA
6 CARNS I EMBOTITS MASÓ	17 ELECTRODOMÈSTICS J. PORCEL	38 ESPORT - 7	39 AUTOREPARACIONS TOR	50 RESTAURANT CA LA MARTA
7 QUEVIURES ROTLLANT	18 ELECTRODOMÈSTICS CAN VILAMALA	39 PAPERERIA I ESPORTS RAUL	40 ÒPTICA SANT HILARI	51 BAZAR EL REGALO
8 MAGATZEM COLLSABENA	19 FERRETERIA CAN JOMBO	40 LLIBRERIA I PAPERERIA FAURA	41 RELLOTGERIA I JOIERIA BRIEVA	52 COSMÈTICS I COMPLEMENTS MARIA
9 PEIXOS PERE	20 BOTIGUES ROSSELL, S.L.	41 BAR CLUB	42 SERRALLERIA DE SANT HILARI	
10 PASTISSERIA MASÓ	21 CAN CANDY	42 RESTAURANT ELS CORTALS	43 INSTAL·LACIONS J. PALLAROLS	
11 PASTISSERIA DURAN	22 CALÇATS COMAS	43 A. FAURIA - RENAULT	44 TINTORERIA DESTAGA	

ASSOCIACIÓ SANT HILARI SACALM de COMERÇ I TURISME

10 ANYVER

MOLT BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

Casal Popular El Trabuc

Del cor de les Guilleries
n'ha sortit un gran espetec
que farà ressò a la població
de les seves intencions i aportacions.

Des del TRABUC ens mirem el poble i les contrades amb perspectiva global i estem orgullosos de viure al mig del massís de les Guilleries i, per tant, vetllem per conservar i preservar el seu entorn.

Des del Casal Popular pretenem incentivar la població a col·laborar en diversos actes per fomentar el que s'anomena teixit associatiu, a través de dinars populars, revetlles, balls tradicionals... Amb aquest fet el que volem és aconseguir que la gent torni a sortir al carrer a celebrar en comunitat les festes i festetes que puguin sorgir, que tots junts ballem, saltem i riem i que compartim bons moments amb aquella gent que viu al mateix poble que tu. Ens agrada pensar que encara preservem l'esperit de poble i actuem com a tal.

En conjunt, som un grup de jovent amb iniciativa i amb ganes de fer coses noves i diferents cada dia. Des del Casal, es posen en pràctica diverses disciplines: pesca, senderisme, escalada, alta muntanya, esports d'aventura, sortides per conèixer la natura...

També organitzem concerts al llarg de l'any amb motiu del Correllengua, manifestacions contra la MAT, Sant Joan, St. Jordi, etc., que tenen per objectiu animar el jovent a conscienciar-se i a reivindicar-se contra interessos polítics, l'estat actual del català i recuperar festes i balls tradicionals que s'han anat esvalot al llarg dels anys, generació rere generació.

És bo recordar que tots aquests actes, que organitza EL TRABUC, es porten a terme des del punt de vista econòmic, de manera independent. El Casal s'autogestiona sense cap ajut ni subvenció de ningú.

És obert a tothom!

Visca la Terra Lliure!

Visca el Poble Català!

Quatre Rodes c.e.

Sant Hilari fa olor a benzina. Aquesta frase queda profundament demostrada amb l'acceptació que des de fa ja quatre anys té el Rallí Guilleries dins el municipi. No trobarem enlloc de Catalunya un poble tan bolcat com aquí.

Entre la gent que hi col·labora directament ajudant a l'organització, els comerços i establiments que li donen suport i, fins i tot, i amb caràcter molt especial, el mateix Ajuntament que ens recolza profundament, des del Quatre Rodes c.e. només podem donar les gràcies per impulsar aquesta prova que any rere any es converteix en un referent en el calendari automobilístic català.

No hem d'oblidar que és l'esport de base el que crea les estrelles. Sense el bàsquet Sant Hilari no hi hauria Pau Gasol, sense el Sant Hilari de futbol no hi hauria gent com Xavi Hernández i sense els rallis de base no hauria sortit cap de les estrelles que tenim al capdavant en aquests moments.

És per això que, des d'aquestes línies, creiem necessari reconèixer aquest esforç i exhortem a tots els vilatans a continuar posant la rauxa i el seny necessari perquè això segueixi així.

Gràcies pel suport i gaudiu de la Festa Major!

atletesasanthilari

El grup d'atletes de Sant Hilari no està constituït com a club d'atletisme, però per a poder prendre part en les competicions de la Federació d'Atletisme cal formar part d'un club federat. És per aquest motiu que els atletes de Sant Hilari hem d'estar en un club. Aquest any el coHectiu d'atletes ha fitxat pel C.A. Lloret - La Selva.

Pel que fa a l'atletisme de base, els entrenaments dels nens i les nenes de les diferents escoles s'han realitzat conjuntament, tot i que en les competicions cada atleta ha representat la seva escola. També hi ha hagut alguna competició que els atletes escolars han participat representant el CALL- La Selva i així s'ha format un bon equip en els Campionats de Catalunya. Els entrenaments s'han realitzat els dimarts a les 18 h, dimecres a les 16 h, dijous a les 17 h i divendres a les 16.30 h. Un divendres al mes s'ha anat amb autocar a les pistes de Lloret de Mar a entrenar. Tots els nens i les nenes que vulguin practicar l'atletisme la temporada vinent poden fer-ho i han de demanar informació al seu centre educatiu.

El grup atletes Sant Hilari hem participat, com és habitual, en proves de cros, pista i ruta. També hem organitzat tres proves atlètiques. El 25 de setembre es va organitzar la XXII edició de la cursa de Sant Hilari, amb un recorregut de 9 quilòmetres pels boscos de les Guilleries. El 6 de novembre es va realitzar el XXIII Cross de Sant Hilari Sacalm, essent la primera prova del calendari català de cros. Cap a final de temporada, es realitzà la IX Milla Urbana al circuit de La Pedra Llarga.

EL CROS

Circuit Gironí de cros Gran Premi La Selva Trofeu Diputació

Més de cinquanta atletes hilariencs han participat en el circuit gironí de cros i tots han lluitat per fer un bon paper. De vegades acabar la cursa suposa un gran esforç. Després d'un total de deu jornades de cros per les comarques gironines, els atletes que han estat entre els cinc primers classificats del Gran Premi han estat els següents: Prebenjamí: Nil Soler (2n). Benjamí: Genís Bayés (1r), Jordi Iglesias (3r) i Manel Romero (4t). Aleví: Sergi Molist (3r), Marçal Ball-llosera (4t). Infantil: Arnau Turon (5è). Cadet: Neus Ripoll (2a). Juvenil: Meritxell Serrano (5a), Arnau Pararoda (2n), Miquel Criado (5è). Júnior: Gerard Molist (5è). Veterà B: Josep Iglesias (4t) i Veterà C: Isidre Moragas (4t).

Campionat de Catalunya de cros per clubs a Sabadell

Esmentem els atletes locals que, formant part de l'equip CALL- La Selva, van aconseguir pujar al podi en aquest Campionat.

L'equip aleví masculí Campions de Catalunya de Cros, està compost per: Marçal Ball-llosera, Sergi Molist, Gerard Tornés i Josep Garriga. Aquests atletes van realitzar un circuit de 2.450 metres.

L'equip veterà masculí Campions de Catalunya de Cros, està compost per: Josep Iglesias, Pep Garriga, Isidre Moragas i Jordi Corominas.

L'equip infantil masculí: subcampions de Catalunya, amb Arnau Turon, ha fet un circuit de 3.400 metres.

Campionat de Catalunya de cros escolar a Lloret de Mar

La Meritxell Serrano va proclamar-se sotscampiona de Catalunya juvenil. Així també, en Genís Bayés va convertir-se en sotscampió de Catalunya benjamí del 97 i en Marçal BallHlosera va aconseguir el cinquè lloc de la categoria aleví del 95.

Atletes de Sant Hilari en el cros que es va fer al circuit dels Cortals.

atletesasanthilari

LA PISTA

Campionat de Catalunya d'atletisme de clubs a Calella:

L'equip aleví masculí del CALL-La Selva va quedar cinquè de Catalunya. Els nostres atletes van realitzar les següents proves: 60 metres llisos, 60 metres tanques, llançament de pilota i el relleu de 3x600. Les alevines i nenes i nens infantils també van participar en aquest Campionat.

Campionat de Catalunya d'atletisme infantil:

Dos atletes locals van fer marca mínima per assistir a la jornada classificatòria de la final de Catalunya. L'Arnau Turon en 1.000 metres obstacles i la Núria Iglesias en 3.000 metres marxa. La Núria va poder arribar a la final, que es va disputar al Prat del Llobregat, i va quedar 11a de Catalunya.

Campionat de Catalunya juvenil:

L'Arnau Pararoda ha estat entrenant dur tota la temporada per, entre d'altres objectius, participar en el Campionat de Catalunya en la prova de 400 metres llisos i assolir la marca mínima per anar als Campionats d'Espanya. Va quedar 6è de Catalunya. L'Arnau, atleta juvenil de primer any, s'ha centrat en els 400 metres llisos, una prova molt exigent, i ha fet una molt bona progressió. A començament de temporada feia 57"80 i acabà la temporada amb 52"40, a 10 centèsimes per assolir la mínima per anar als Campionats d'Espanya. També va assolir el sisè lloc absolut als campionats gironins.

Campionats de Veterans de pista:

Aquest hivern, l'Isidre Moragas es va proclamar campió de la seva categoria en la prova de 800 metres llisos i subcampió de 1.500 metres llisos, al Campionatde Catalunya en pista coberta que es va celebrar a Vilafranca del Penedès. Al Campionat de Catalunya a l'aire lliure, que es va disputar el 25 de juny a Badalona, va quedar 3r de Catalunya. I l'1 de juliol passat, l'Isidre se'n va anar a Múrcia a participar en els campionats d'Espanya assolint el 5è lloc en els 800 metres llisos i la 7a posició en els *milki* (1.500 metres llisos).

Els 3.000 metres obstacles

Els 3.000 metres obstacles és una cursa que a la comarca de la Selva ha tingut força practicants. La versió infantil d'aquesta prova són els 1.000 metres obstacles. En els 3.000 metres obstacles, actualment, s'ha de destacar l'atleta lloretenc Josep Lluís Blanco, mundialista en els darrers campionats de Helsinki i amb una millor marca personal de 8'12". El corredor d'obstacles ha de tenir una bona tècnica de pas de tanques. S'han de realitzar set voltes i mitja a la pista d'atletisme. La prova consta de cinc obstacles de 91 centímetres d'alçada per volta, inclosa la ria amb el fossar d'aigua. El peu es pot recolzar a l'obstacle tot i que es recomana passar-los sense recolzament, tanmateix l'obstacle de la ria, que està seguida d'un fossar de quatre metres de longitud, fa que molts atletes es vegin obligats a recolzar-se en el llistó per impulsar-se fins al final. La recepció sol fer-se amb un peu dins l'aigua. En la categoria femenina, la recordista estatal és la catalana Rosa Morató, amb una marca de 9'42". A Sant Hilari hem de destacar la marca d'en Pep Garriga amb 9'42" en categoria sènior, encara que ja fa uns quants anys!

Pares i mares dels nens i nenes que fan atletisme. Gràcies a la seva col·laboració es pot organitzar el cros de Sant Hilari, que enguany ha estat la XXIII edició.

atletesasanthilari

MILLORS MARQUES PERSONALS DE LA TEMPORADA DELS ATLETES DE SANT HILARI que han participat en proves d'atletisme de pista de la federació d'atletisme (fins al 4 de juliol del 06)

ATLETA /CATEGORIA	PROVA	MARCA/ LLOC
Marçal Ballllosera (aleví)	60 metres llisos	9"0 / Calella
Aleix Corominas (aleví)	60 metres llisos	9"7 / Lloret
Sergi Molist (aleví)	600 metres llisos Llançament de pilota	2'04" / Lloret 22 m 05/ Calella
Molist - Ballllosera - Tornés (alevins)	Relleu de 3x 600	6'06" / Calella
Gerard Tornés (aleví)	Salt de llargada 60 metres tanques	2m 80 / Lloret 12" 3 /Calella
Marta Moragas (aleví)	Llançament de pes	4m 32/ Calella
Núria Iglesias (infantil)	3.000 metres marxa 80 metres llisos 150 metres llisos	20'13" / Sabadell 12"7 / Lloret 22"1 / Girona
Arnau Turon (infantil)	1.000 metres obstacles Llançament de javelina Salt de llargada	3'32" / Girona 20 m 71 / Girona 3 m 90 /Calella
Ramon Linares (cadet)	100 metres tanques 1.000 metres llisos	21"3 / Palafrugell 3'17" /Palafrugell
Meritxell Serrano (juvenil)	200 metres llisos	29" 7 / Castellar
Arnau Parareda (juvenil)	400 metres llisos 800 metres llisos	52"40 /Castellar 2'02"/ L'Hospitalet
Gerard Molist (júnior)	3.000 metres llisos	10'08" / Castellar
Josep Iglesias (vet M-40)	800 metres llisos 1.500 metres llisos 3.000 metres llisos	2'12" / Lloret 4'24" / Girona 9'36" / Girona
Isidre Moragas (vet M-50)	800 metres llisos 1.500 metres llisos 3.000 metres llisos	2'22" /Múrcia 4'59" /Badalona 11'04"/Girona
Jaume Parareda (vet M-45)	110 metres tanques	25"04"/ Castellar

GRUP D'ATLETES DE SANT HILARI

Associació de pessebristes

Notes sobre el Pessebrisme a Sant Hilari

Els que passem dels 70 anys i, que més o menys, hem cultivat l'afecció al pessebrisme, els primers records ens vénen dels anys 40, quan per Nadal, a part dels que feiem a casa, quedàvem embadalits amb els pessebres que feien a Can Pau, a Can Nis o a les Germanes Carmelites. Però, podem dir que, el que ens va marcar per tota la vida va ser el pessebre que es va fer a l'escola Parroquial l'any 44, dirigit en la seva construcció per mossèn Marquet. Era gran com tota la classe dels petits.

L'altra fita important va ser un altre pessebre que es va fer al local de la Cooperativa, organitzat pels Escoltes i per mossèn Tió. Van col·laborar en la seva construcció en Joan Comas, en Lluís Duran, en Joaquim Planas i en Joan Vernedas.

Durant els anys, 60 i 70, el noi Xacó i l'Hospitalet feien els seus pessebres i els exposaven als aparadors dels seus establiments. Suposem que molts feien els seus pessebres a casa per a gaudir-ne ells i els seus familiars.

Durant uns anys, es va fer un pessebre a la plaça de l'Església. L'autor era en Gabriel Miralpeix.

Seria l'any 1975, quan l'Ajuntament va organitzar un concurs de pessebres. Hi van participar moltes famílies. Els primers premis foren per al Col·legi Públic, ara Guilleries, i en Joaquim Planas.

L'any 76 o 77 es va confeccionar un pessebre a l'Ajuntament amb la col·laboració de l'Andreu Porta, en Joaquim Planas i en Joan Vernedas.

Al 78 o 79 es va fer una exposició de pessebres a Can Titella, al carrer de Vic, amb pessebres de l'Andreu Porta i en Joaquim Planas.

En la dècada dels anys 90, es van fer exposicions de Pessebres al Casal dels Avis.

El 1996 es va fundar l'Associació de Pessebristes de Sant Hilari. Des de la seva constitució, cada any s'ha fet un concurs, patrocinat per la Parròquia i l'Ajuntament, curset sobre pessebrisme, l'exposició de pessebres per les festes de Nadal i visites als treballs d'altres associacions. Per Setmana Santa, hi ha l'exposició de diorames amb motius de la Passió, tema ideal per al Via Crucis Vivent.

L'any 1997 ens vam adherir a la Federació Catalana de Pessebristes. Hem col·laborat en les exposicions Biennals que organitza l'esmentada Federació. Tenim diorames al Museu de Pessebres de Catalunya, a Sant Vicenç de Montalt, i cada any assistim a la trobada de Pessebristes de Catalunya.

Però potser el fet més remarcable de la nostra Associació és l'exposició permanent de diorames a can Rovira. Enguany, com a commemoració del desè aniversari, hem construït un retaule amb els catorze passos del Via Crucis, que està exposat a l'altar major de l'església parroquial.

Durant aquest any hem tingut el plaer de poder mostrar a les nostres exposicions obres d'en Manel Font, de Sant Pere de Torelló, de l'Alfons Vasques, de l'Associació de Pessebristes de Girona i d'en Jordi Gratacós, de l'Associació de Banyoles.

Volem donar les gràcies als associats, simpatitzants, participants al concurs de pessebres i públic en general que ha visitat les nostres exposicions pel seu suport. També a l'Ajuntament, la Parròquia, l'Associació del Via Crucis, el Casal de Gent Gran Can Blat, la Residència, la "Caixa", la Caixa de Girona i les associacions de St. Pere de Torelló i de Girona que, d'una manera o altra, han donat suport a les nostres activitats.

LA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ

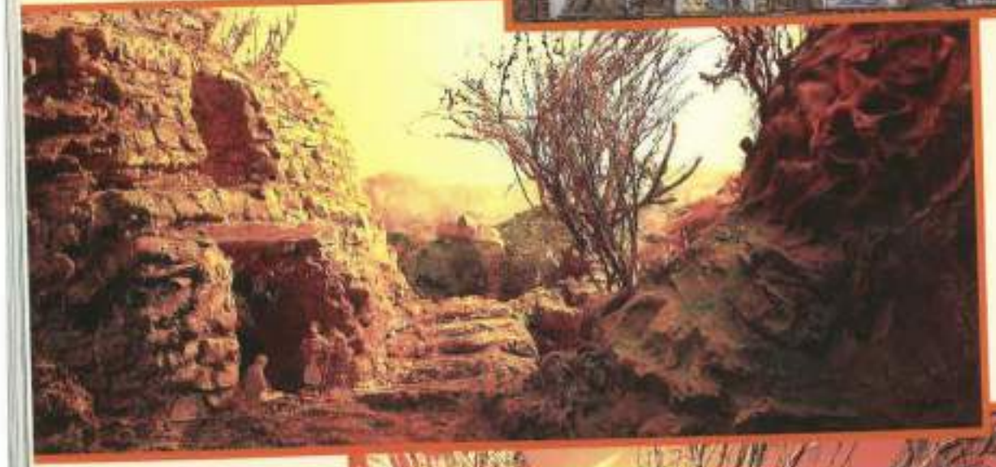

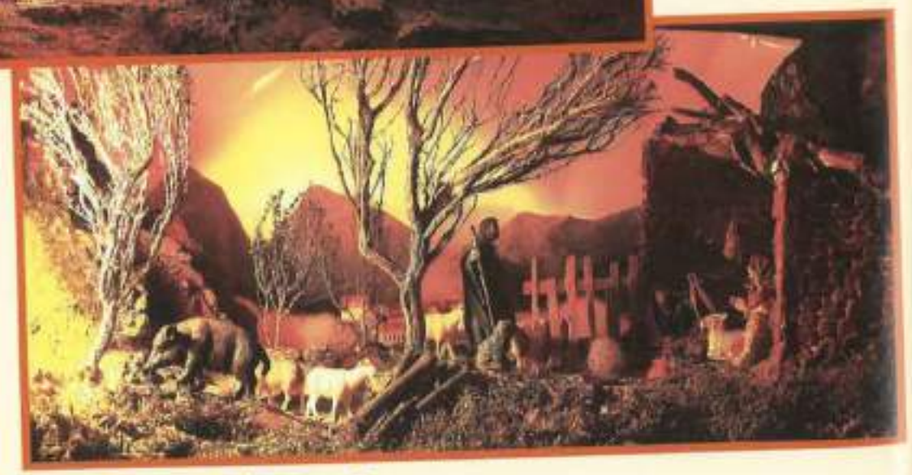

Societat de pesca La Gorga

Hilarienques, hilariencs,

Ja fa molts anys que, des de la societat de pesca, lluitem per poder tenir els nostres rius en les millors condicions possibles. On dediquem molts esforços és a la riera d'Osor, ja que la depuradora no funciona tan bé com desitjaríem i el clavegueram del poble s'hauria d'arreglar. Tot i això, estem bastant satisfets de la feina feta, ja que les espècies es reprodueixen bastant béa partir d'un quilòmetre després de la depuradora.

Els afluents més importants de la riera d'Osor són, la riera de Mas Quintà i la del Soler, les quals aporten moltíssima vida. Desgraciadament, la primera, a l'estiu, pateix molt, i es queda seca en alguns trams a causa de les captacions.

Esperem que en un futur pròxim canviï la mentalitat de la gent que pot salvar les nostres rieres.

Pel que fa als concursos de ciprínids, ha augmentat el nombre de participants envers temporades anteriors, de la qual cosa ens alegrem molt, ja que en els últims anys hi havia hagut una davallada d'assistents.

Actualment s'agafen molts exemplars, entre d'altres molts "avalets" que fa uns anys no hi havia.

A cada concurs se sorteja un pernil i una cansalada i, a més hi ha premi per a tots els participants. Ja saps, si vols riure i pescar, t'esperem.

Riera d'Osor.

Riera de Mas Quintà.

CLASSIFICACIÓ CONCURSOS (12-07-2006)

NOM	PUNTS
1. Eduard Gómez	146.540
2. Ramon Garriga	140.036
3. Miquel Carreras	89.530
4. Àngel Colom P.	79.940
5. Jaume Feliu	65.380
6. Jaume Carreras	54.780
7. Rafael Giménez	47.780
8. Josep Molas	47.720
9. Carles Elies	40.080
10. Àngel Colom C.	37.270

DIA 20 D'AGOST DE 2006
CONCURS DE FESTA MAJOR AL PANTÀ
HI HAURÀ GRANS PREMIS. (Programes a part)
Donem les gràcies als comerços i a tothom que col·laboren amb nosaltres.

SI ET PLAU NO MALGASTIS L'AIGUA, LES RIERES T'HO AGRAIRAN

Participants concurs Festa Major 2005.

La Gorga
Per un riu Viu

El quid de la qüestió

televisió digital terrestre

Tot i que se n'està parlant molt, de la televisió digital terrestre, TDT és un focus de preguntes i de dubtes. Per això us fem un petit resum intentant resoldre els que ens afectaran més als usuaris.

Què és la televisió digital terrestre, TDT?

És una nova manera de veure la televisió convencional. Utilitza una nova tecnologia digital que substituirà la televisió analògica. La data prevista per a l'apagada analògica és el 3 d'abril de 2010, tot i que la Generalitat de Catalunya planteja fer aquesta desconnexió d'una manera gradual entre el 2007 i el 2009.

Quins beneficis té per a l'usuari?

Gràcies a la TDT es podran rebre nombrosos canals de televisió de forma gratuïta, tant els actuals com de nous canals, gaudir de millor qualitat d'imatge i so amb formats panoràmics 16:9, so envolcant, millor accés a la informació pensada per a gent amb algun tipus de discapacitat, múltiples idiomes i, sobretot, poder accedir a nous serveis i continguts interactius que ens permetran fer des de casa diversos treballs.

Està pensat que a través d'interactivitat, ens puguem connectar per fer tasques com accedir als portals ciutadans de les administracions, o demanar hora al metge, consultar l'estat de les carreteres, informació dels aeroports, enviar i rebre SMS o MMS, correus electrònics, etc., però primer cal que arribi el senyal al poble.

Quan arribarà el senyal a Sant Hilari Sacalm?

La Direcció General de Mitjans Audiovisuals, DGMA de la Generalitat de Catalunya, té previst fer les tasques per donar cobertura a la vila dins del primer trimestre del 2007 i tenir-la a un 87% de la població, però podria ser, i així ho esperem, que les tasques s'agilitzin i que tinguem TDT abans d'acabar l'any.

Actualment, es disposa de senyal autonòmic (Canal 300, K33/33, TV3 i 324) apuntant al centre emissor de Rocacorba, pel canal 60 i a Montserrat II pel canal 61, però es necessita certa visibilitat en un dels dos centres, cosa que dificulta molt la instal·lació dels usuaris finals. Només un 3% de la població gaudeix d'aquest servei ara mateix.

Des de l'Ajuntament vàrem preveure la possibilitat d'instal·lar un centre reemissor del senyal TDT, però podríem tenir el problema que en el moment de la implantació per part de la DGMA els equips no es poguessin reutilitzar i ens haguéssim de pagar el 100% del cost total de la cara instal·lació. A més, en el moment de les desconnexions territorials, en no ser el que ens correspon veuríem les desconnexions locals del Pla de l'Estany o el Gironès, en el cas que escollíssim com a centre emissor Rocacorba. Per això hem optat per esperar.

Telecalm
INTERNET FORMACIÓ TELETREBALL

Què em cal per poder veure la TDT a casa?

Primerament caldria diferenciar entre usuaris individuals i usuaris d'antenes col·lectives.

Usuaris individuals.

La televisió digital terrestre es rep a través d'una antena de televisió convencional, és a dir, no cal instal·lar una nova antena a no ser que la instal·lació requereixi el seu canvi perquè és obsoleta o perquè s'hagi fet malbé.

Per accedir al senyal TDT es necessita un receptor adequat. Aquest pot ser de dos tipus:

- Receptor extern (*Set-Top Box*, STB), que es connecta als equips analògics convencionals.
- Televisors Digitals Integrats, que ja porten incorporat el receptor digital dins de la carcassa del televisor i, per tant, poden rebre tant senyal TDT com TV analògica convencional.

De receptors n'hi ha de molts tipus disponibles al mercat preparats per connectar i llestos, els que s'anomenen *plug and play*, però si encara no el teniu us recomanem que adquiriu algun tipus de receptor que suporti serveis d'accés interactius. Per saber quins són, ens fixarem que el receptor sigui de la tecnologia mhp (*Multimedia Home Platform*). En el cas que no sigui d'aquesta tecnologia, únicament podrem visualitzar els canals disponibles, sense opció a la interactivitat.

mhp

Esquema connexió TDT a cada receptor de ràdio o televisor

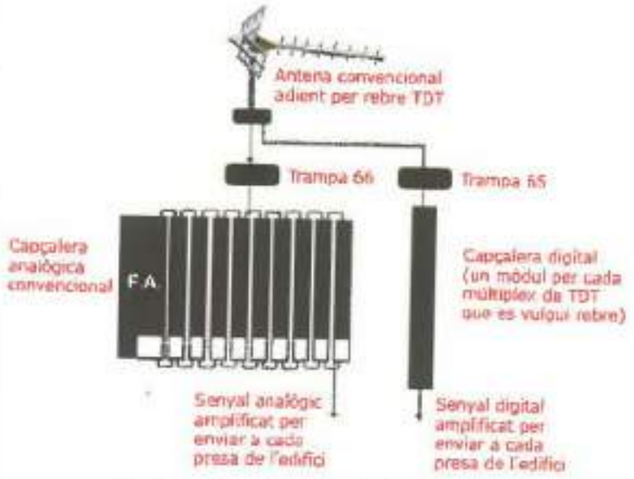

Esquema d'una instal·lació ICT col·lectiva

Usuaris Col·lectius.

Els edificis construïts a partir de 1999 disposen d'una ICT (Infraestructura comuna de telecomunicacions) i estan preparats per a la TDT. Només els caldrà instal·lar una capçalera de TV digital per cada múltiplex de TDT, que equival a un màxim de 4 canals digitals.

A tots els edificis que no tinguin aquesta estructura preparada, caldrà fer petites reformes comunes per adequar la instal·lació d'antena col·lectiva.

Posteriorment, dins de cada habitatge, es tractarà com un usuari individual, amb un receptor STB per a cada televisor.

Telecalm
INTERNET FORMACIÓ TELETREBALL

RSS Canal de distribució de notícies.

Què és l'RSS ?

L'RSS és un nou canal de distribució de notícies. Específicament, RSS (sigles de *'RDF Site Summary'* o també *'Really Simple Syndication'*) és un format d'arxiu basat en el llenguatge XML. Com a format de descripció de continguts, s'utilitza bàsicament per a la lectura i la notificació a l'usuari de l'actualització d'un lloc web.

Quins avantatges té?

Amb el format RSS, no és l'usuari qui s'ha de preocupar de comprovar si hi ha novetats, sinó que és el lector de RSS –una senzilla aplicació que cal instal·lar al vostre ordinador– el que automàticament realitza aquesta tasca. D'aquesta manera l'usuari pot obtenir, al moment, tots els titulars dels llocs webs als quals s'hagi subscrit i llegir-los des d'una sola finestra.

Quins RSS tinc disponibles?

Actualment tenim a l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm disponibles els següents RSS:

- Ajuntament de Sant Hilari Sacalm http://www.santhilari.net/RSS/rss.xml
- Xarxa sense fil municipal (WiFi) http://www.santhilari.net/RSS/wifi.xml

Què necessito per subscriure-m'hi?

Per poder rebre puntualment al vostre ordinador les notícies de Sant Hilari Sacalm, simplement us cal instal·lar-vos un lector o agregador de RSS. Alguns d'ells poden integrar-se directament en el vostre navegador web, mentre que d'altres funcionen com una aplicació independent des de l'escriptori (en cas de no voler instal·lar cap nova aplicació, també podeu trobar serveis web de lectura de canals RSS). Hi ha desenes de lectors disponibles en el mercat, molts d'ells gratuïts, i per a totes les plataformes. Us recomanem que feu una cerca en el web i us descarregueu el més adient a les vostres necessitats. Un cop instal·lat, només cal que cliqueu sobre el símbol de la pàgina inicial de santhilari.org, net o cat i podreu configurar el lector per tal de rebre els sumaris cada vegada que es publiqui una nova notícia d'actualitat.

Alguns lectors de RSS:

- Google Reader. Lectura per web [Recomanat]
- Freereader
- Thunderbird. Gestor de correu i lector RSS de Mozilla

Aspecte d'una notícia RSS amb el Google Reader

Telecalm
INTERNET FORMACIÓ TELETREBALL

actuacions Municipals

Quan el programa de Festa Major arriba a cadascuna de les llars de la nostra vila, ens adonem que acaba de passar un altre any. I, tal com diu la saviesa popular, els anys passen volant. Però, tot i aquesta velocitat amb què el temps se'ns esmuny de les mans, encara ens en queda per dur a terme moltes activitats i per tirar endavant molts projectes. És per aquesta raó que les entitats del poble aprofiten l'avinentesa per donar-les a conèixer a tothom i, sens dubte, les pàgines del programa de Festa Major són el millor vehicle per aconseguir-ho. L'Ajuntament de Sant Hilari també vol aprofitar l'ocasió per fer arribar a tots els hilarienc s i les hilarienques la tasca desenvolupada durant aquest espai de temps, amb la intenció que tothom estigui al cas dels projectes que ja són una realitat, d'altres que s'estan duent a terme i d'aquells que aniran agafant forma en un futur immediat.

ALGUNES DE LES ACTUACIONS REALITZADES O EN FASE D'APROVACIÓ

- Edició del llibre *25 anys d'ajuntaments democràtics.*
- Curs de coneixement de Sant Hilari.
- Presentació dels premis de recerca Josep Moragues per als alumnes d'ESO i de Batxillerat.
- Cloenda de l'Any Busquets i Punset amb col·locació d'una placa a la casa on va néixer, edició d'un disc compacte i presentació dels treballs realitzats pels alumnes dels centres educatius de Sant Hilari.
- Inauguració de la piscina climatitzada.
- Tancament de la instal·lació poliesportiva exterior i pavimentació de la pista.
- Campus esportiu Akasvayu Girona.
- Gespa artificial al camp de futbol.
- Remodelació de l'oficina de turisme.
- Edició i presentació de la carpeta "Enrotlla't amb la salut".
- Exposició "Entre el Montseny i les Guilleries" a la Casa de Cultura de Girona i presentació del DVD sobre el tema.
- Arranjament de la zona recreativa de la font del Sastre.

Presentació Akasvayu Campus 2006.

Piscina coberta.

Oficina de turisme.

Els petits i la inauguració de la gespa artificial.

- Fira Fusta.
- Urbanització del Cal Sastre.
- Millora del parc de bombers.
- Millores al cementiri.
- Millores a la carretera de Vic.
- Lliurament de la Guilla d'Or a en Salvador Bosch.
- Celebració del 75è aniversari dels gegants de Sant Hilari.
- Festa de l'Esport amb la participació de les Patinadores d'Olot.
- Adquisició dels dominis santhilari.cat i guilleries.cat.

La Fira de la Fusta.

Cal Sastre.

Pista exterior (sancament).

Homenatge a la gent gran. (Josep Valls, 90 anys).

En Salvador Bosch rep la Guilla d'Or de Sant Hilari.

PROJECTES DE FUTUR IMMEDIAT

Balneari

La finca Vila Josefina, que l'Ajuntament va adquirir a les Germanes Missioneres de la Immaculada Concepció, es convertirà en el centre termal de la població. Una instal·lació que permetrà a Sant Hilari recuperar la tradició de poble amb balneari, alhora que incidirà de manera positiva en el nostre desenvolupament turístic. La rehabilitació de l'immoble, la construcció de les noves instal·lacions i la seva gestió, aniran a càrrec de Termes Orion, de Santa Coloma de Farners. Segons les previsions, l'equipament es podria inaugurar durant la primavera del 2007. Termes Orion preveu la creació de vint llocs de treball directe, que serán ocupats preferentment per persones de Sant Hilari. També es proposa externalitzar el servei de restaurant amb algun establiment de la zona, amb la qual cosa es crearien cinc llocs de treball més. Per altra banda, obre les portes als hotels del poble que estiguin interessats a crear una oferta conjunta que inclouria allotjament i serveis de balneari. Constituirà, amb tota seguretat, un autèntic revulsiu per al nostre municipi, ja que crearà llocs de treball i ampliarà i potenciarà l'oferta turística.

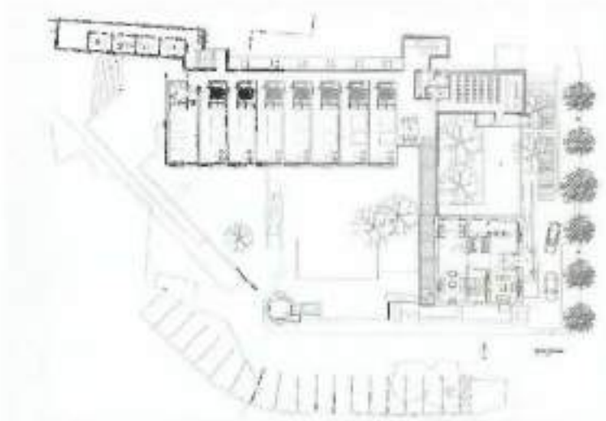

Tanatori

Una instal·lació pensada per fer més passables els difícils moments de donar el darrer adéu a un familiar o a un amic. El tanatori comptarà amb els serveis necessaris per complir aquesta finalitat. Serà construït i gestionat per la Funerària Poch.

Centre tecnològic Sant Hilari Innov@

Aquesta infraestructura donarà suport a la indústria local i comarcal i facilitarà l'accés de les empreses a les noves tecnologies. El projecte ha estat subvencionat pel fons europeu del FEDER amb 700.000 euros. L'objectiu final és la impulsió d'iniciatives per a la promoció de la competitivitat i de la innovació de les petites i mitjanes empreses. Totes les mesures aniran sempre acompanyades d'un model de desenvolupament sostenible i de l'aplicació de noves tecnologies.

Magatzem brigada

Es construirà un nou magatzem d'ús exclusiu per a la brigada municipal. Es tracta de centralitzar i reagrupar tots els mitjans en un sol espai per tal de guanyar en operativitat i rendiment. No hi ha dubte que la construcció d'aquest nou espai repercutirà en un millor servei i en una millor atenció de les necessitats del poble.

Reedició del llibre del General Moragues

La reedició actualitzada i ampliada del llibre del general Josep Moragues, d'Antoni Pladevall és a punt d'imprimir i comptem poder-la presentar abans d'acabar l'any.

actuacions Municipals

Millora dependències biblioteca

L'adquisició de la finca del costat de la Casa de Cultura permetrà la reforma i ampliació fins a 700 m² de la biblioteca municipal. Tot això farà possible la seva integració en el sistema de lectura pública de Catalunya, amb tots els avantatges que això comporta. A més, disposarem de nous espais per gaudir de la lectura, de la consulta o de l'estudi d'una manera més còmoda i agradable.

Habitatge jove a Can Culí

Ja han començat les obres de construcció d'una vintena de pisos per a joves a can Culí. L'objectiu és promoure habitatges accessibles per als joves que es volen independitzar. Us avancem que l'Ajuntament ja està cercant altres llocs per poder-los dedicar a la promoció d'aquest tipus d'habitatge i per seguir en la línia de facilitar al jovent de Sant Hilari l'accés a l'habitatge.

Arranjament de la zona esportiva

L'espai s'arranjarà amb la construcció de zones d'aparcament, passos per als vianants, arbrat, jocs infantils, circuit de "footing", bancs... Disposarem així d'una altra zona per gaudir de les estones de lleure i, alhora, quedarà reorganitzada tota la zona esportiva.

Parc recreatiu a la zona de La Bòbila

Aquesta zona municipal de la Bòbila es convertirà properament en una zona d'esbarjo. S'enjardinarà, s'hi plantaran arbres i s'hi instal·laran jocs infantils. Disposarem així d'un nou espai per gaudir de tranquil·litat en el nostre temps lliure.

Obres de restauració de l'església de Sant Martí de Querós

Durant els darrers any, el Consell Comarcal de la Selva, amb el suport de l'Ajuntament de Sant Hilari, ha organitzat diversos camps de treball per restaurar l'església de Sant Martí de Querós. Ara s'ha aprovat un projecte, subvencionat per la Diputació de Girona, que permetrà continuar aquesta restauració.

Millora de les dependències municipals

Ja s'han adjudicat les obres de reforma i començaran en acabar l'estiu. Es disposarà d'espai dedicat a l'arxiu municipal, de noves sales de reunions i de noves dependències. Comptem, d'aquesta manera, agilitzar l'atenció al públic i millorar els serveis en general.

Remodelació de l'Ajuntament.

PROJECTES EN FASE D'APROVACIÓ

Llar infantil

L'Ajuntament té la intenció de fer-se càrrec de la primera etapa de l'Educació Infantil (0 a 2 anys) i d'oferir aquest servei a totes les famílies de Sant Hilari. S'estan fent els passos necessaris per a poder-la instal·lar a la planta baixa del que és en aquests moments la llar "Les cent fonts", de la Comunitat Vedruna, per a poder-ne aprofitar uns espais que són molt adequats per a la mainada del poble. L'Ajuntament té la intenció de fer-se càrrec de la primera etapa de l'educació infantil (0 a 2 anys) i d'oferir aquest servei a totes les famílies de Sant Hilari.

S'estant fent els passos necessaris per a poder disposar dels espais i les instal·lacions adequades per poder atendre la mainada del poble. Es calcula que podria ser una realitat a l'inici del curs 2007-08.

Noves instal·lacions esportives

Seguint en la línia de promoció de l'esport que s'ha dut a terme durant aquests darrers anys, hi ha la previsió de construir noves instal·lacions i d'arranjar i actualitzar les existents, per tal de facilitar la pràctica esportiva. Per altra banda, les noves infraestructures esportives, combinades amb les hoteleres, permetran atraure equips professionals que podran escollir Sant Hilari per dur a terme les sessions preparatòries de pretemporada o per organitzar campus específics de diversos esports.

Museu de l'Aigua

Un espai que complementarà l'atractiu del balneari serà aquest Museu de l'Aigua, integrat dins d'un projecte global elaborat pel Consell Comarcal a partir del concepte "La Selva, la comarca de l'aigua". Prendrà com a punt de partida la col·lecció existent d'ampolles d'aigua de Font Vella i del balneari de la Font Picant. Es complementarà amb audiorutes, grans camins de l'aigua i una senyalització acurada que marcarà visualment el Territori Museu de l'Aigua. L'equipament explicarà l'origen, la naturalesa i els processos d'embotellament d'aigua mineral amb especial atenció a les fonts i a les plantes embotelladores de la comarca.

Pantalles de promoció econòmica

Es tracta d'unes pantalles de leds que s'instal·laran a diversos llocs del poble per tal que els hilariencs estiguin informats de les activitats que l'Ajuntament i les entitats del poble duen a terme. També estaran disponibles per a les empreses que vulguin donar a conèixer els seus productes, les seves ofertes o la seva activitat.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE TOTES AQUELLES FIRMES COMERCIALS I PROFESSIONALS QUE AJUDEN A FER POSSIBLE L'EDICIÓ D'AQUEST PROGRAMA

NOTA: Aquesta llista de COL·LABORADORS està feta amb tota la bona voluntat. Acceptem que hi pugui haver algun error, però és totalment involuntari i demanaríem que es comuniqués a l'Oficina de Turisme, per tal d'esmenar-ho en propers programes de festes. S'entén per col·laborador aquell que té ganes de sortir al programa i pagar una petita quota.

AGÈNCIES DE VIATGES

Rossell (Vacances Marsans)	972 86 80 79
Viatges Noves Rutes (Sta. Coloma de Farners)	972 87 74 85

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Guilleries	972 86 86 21 / 972 41 00 10
(CTSC - Consorci del Transport Sanitari de Catalunya)	

ARQUITECTES I ARQUITECTES TÈCNICS

Isabel Font (arquitecta)	972 87 20 41
Josep M. Labara (arquitecte tècnic)	972 86 93 06
Maria Cerver (arquitecta tècnica)	972 86 93 06

ASSEGURANCES - CORREDOR - AGÈNCIA

Agència Suy	972 86 88 33
Gestoria A.C.A. J. González	972 87 21 75
Jordi Vilabella Pecondón	972 86 81 82
Mapfre – G. Assegurador	972 86 90 50

BARS

Bar Aquari	972 86 93 69
El Cau	972 86 91 76
Bar Club	972 86 80 43
Bar Chapete	636 70 67 17
Bar Churry	600 42 19 00
Bar el Groc	
Bar Fèlix	972 86 88 18
Bar Florida	972 87 21 48
Bar Granja Tívoli	972 86 80 42
Bar Juani	972 86 83 69
Bar Les Voltes	
Bar Líquid	972 86 92 41
Bar Montseny	972 86 98 21
La Selva	650 81 61 15
Bar Ca la Fina	972 86 86 48
El Racó del Cau	972 86 98 17

CAIXES DE CARTRO

Embalatges Salvador	972 86 87 75
Manipulats La Selva	972 86 80 51

CARNISSERIES I CANSALADERIES

Àngels Horns Valls	972 86 82 92
Can Barnet	972 86 87 47
Can Miquelic	972 86 83 38
Cansaladeria Porta	972 86 80 29
Carnisseria Pagespetit	972 86 94 76
Jaume Masó Rosquellas	972 86 82 41
Pernils Jordi	653 30 13 93
Ca l'Amàlia (Cal Cabré)	972 86 82 11

CENTRES D'ENSENYAMENT

Centre Formació Permanent d'Adults	972 86 86 56
CEIP Guilleries	972 87 87 29
Col·legi Sant Josep	972 86 81 46
Escola de Música de St. Hilari	972 87 22 22
IES Anton Busquets i Punset	972 86 93 58
Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61

CLÍNICA DENTAL

Clínica Dental Sant Hilari	670 27 45 42
Clínica Dental Jorba	972 86 95 98

CLÍNICA VETERINÀRIA

Clínica Veterinària Albert Díaz Olaila	972 87 73 76 / 670 27 65 58

COMERCIALS

Comercial Màiquez	Fax 972 86 95 79/ 972 86 91 28
Comercial Serrats, S.L. (productes per a fleques i pastisseria)	972 87 23 23

COMESTIBLES

Àngels Horns Valls	972 86 82 92
Can Molas	972 86 83 12
Casa Mimó	972 86 80 52
Congelats i pesca salada Alcira Llana	972 86 80 64
Majorista J. Valls Juvanteny (patates i cereals)	972 86 86 05

COMESTIBLES (cont.)

Queviures i pollastres a l'ast Rotllant	972 86 82 47
Queviures Joan Valls Juvanteny	972 86 86 05
Supermercat Suma (celler)	972 86 87 10
Supermercat Condis	972 86 85 61
Bon Preu	972 86 97 46
Aliments Es-Pla	667 75 67 60
Espai salat	972 86 83 24
Pizzeria La Teca	972 86 89 08

CONFITERIES

Pastisseria Fornés	972 86 80 85
Pastisseria Duran	972 86 81 14
Pastisseria Malet-Torrent	972 86 93 08
Pastisseria Masó	972 86 94 85
Pastisseria Torrent i Ca l'Enric	972 86 80 04

CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES

Cayo	972 86 82 66
Taller Moca	972 86 80 81
Taller Nou Sant Hilari, S.L.	972 86 91 88
Moca Madinpack, S.L.	972 86 80 81

CONSTRUCTORS D'OBRES I PROMOTORS

Constructors

Antoni Brugué	972 87 21 25
Construccions Casas (Albert Casas)	660 00 16 71
Construccions Àngel Toro	972 86 92 43
Construccions Germans Miralpeix, S.L.	972 87 20 75
Construccions Joan Carrilo	972 86 92 93
Construccions, Obres i Reparacions Vilà, S. L.	972 86 92 56
Germans Prat	972 86 85 50 / 972 86 92 25
Jordi Lahoz (Cèsar)	972 86 92 58
Lluís Verdaguer Tarrats	972 86 91 18
Obres "La Selva", S.L.	972 86 83 52
Obres Molist, S. L.	639 39 41 03 / 972 86 87 18
Obres Montseny, S.L.	972 86 93 83 / 972 87 22 07
Roura Construcció (Joan Roura Font)	972 87 20 92
Obres Josep Siles	972 86 96 00 / 655 86 60 29
Hilari Miralpeix Pujol construccions	652 97 38 92

Promotors

Disseny de Llars S.L.	972 86 80 41
Promotora Hilarienca, S.L.	972 86 92 07
Rubèn Masnou (Serveis Immobiliaris, API 516)	972 86 96 11 / 626 13 44 36
Finques Molins Reixach	972 86 81 15
Finques Valls	972 86 96 92
Grup Promotor Baix Montseny	972 86 97 97

CENTRES DE BELLESA

Àngels Suy (Estètica i salut)	972 87 23 56
Elvira Carrasco	972 87 22 31
Estètica Ester Elias	972 86 92 85
Estètica Carme	972 86 84 70
Rosa Crous	972 86 88 33 / 607 31 86 58
Matilde Soler Tarrats	972 86 82 65
Estètica Fina 4-76	972 86 82 94
Estètica Styl	972 86 82 70

DIETÈTICA

Joan Torres, dietètica	972 86 89 42

ELECTRODOMÈSTICS

Botigues Rossell-Expert	972 86 96 95
Lampisteria Can Vilamala	972 86 93 14
Joan Porcel - venda i reparació	972 86 87 42
R. Fauria Miralpeix (Watt's)	972 86 81 24

ENTITATS BANCÀRIES

Banco Popular Español	972 86 81 75
Banesto	972 86 82 25
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona	972 86 80 23
Caixa de Girona	972 86 89 00
Caixa Penedès	972 86 93 50

ESPECTACLES

Cinema Catalunya	972 86 81 46 / 972 86 94 83

ESPORTS

Botiga Esport-7	972 86 95 94
Gimnàs Km-26	972 86 94 13
Papereria i esports Raül	972 86 97 27

FARMÀCIES

Farmàcia Broto C.B.	972 86 80 98
Xavier Muntalt Brugués	972 86 90 49

FERRETERIES

Camó-Ridorsa, Can Jombo	Fax 972 86 95 33 / 972 86 83 08
Ferreteria Anna	972 86 91 45

FERROS FORJATS I ALTRES

Art Català	972 86 82 91
Serralleria d'alumini Sacalm	605 80 01 48 / 972 86 96 18
Serralleria Solà, S. L.	972 87 21 57
Serralleria Toni Juvanteny	972 86 97 71
Taller Nou Sant Hilari, S. L.	Fax 972 86 91 96 / 972 86 91 88

FLEQUES

Antiga Casa Forner Nou S.L.	972 86 80 39
Can Castellà	972 86 80 05
Forn de pa Solà	972 87 21 07
La Dama d'Ayma	972 86 94 12

FLORS, PLANTES, JARDINERIA I CULTIUS FORESTALS

Cultius Miralpeix Bosch	972 86 89 26
Floristeria Sant Hilari	972 86 80 64
J. Valls Juvanteny (Productes fitosanitaris)	972 86 86 05
Jardineria i Vivers Masferrer, S.L.	972 86 90 98
Vivers Tortadès	972 86 87 30
Cultius Sacalm	606 10 08 77
Plantes Masó	670 09 63 38
Jardineria Macias	972 86 84 25 / 669 05 94 70

FOTÒGRAFS

Irene Fotògraf	972 86 85 01

FUSTERIES I MOBLES

Andreu, S.L.	972 86 90 29 / 972 86 83 49
Bellmoble	972 86 81 86
Pep Molist	659 19 23 09
Joan Masó Pla	972 86 86 75
Joan Jumbert Solé	616 43 60 32 / 972 86 87 66
Miquel i Rovira, S.L.	630 67 94 44 / 972 86 82 48
Fusteria Tècnica Àngel Andreu i Fills	972 87 21 21
Ramon Llopis, S.L.	972 86 87 14
Fusteria Viladelbosch	972 86 91 09
Joan Muntalt	972 86 90 99
FIAM	972 86 81 72
Mobles Hilariencs	Fax 972 86 97 22 / 972 86 97 21

FUSTES

Fustes Sant Hilari	Fax 972 87 21 81 / 972 87 21 80

GRÀFIQUES I PUBLICACIONS

Impremta Johil	972 86 80 15
Editorial Guilleries, S.L.	972 86 97 24
Gràfiques Montseny	972 86 84 06

HOTELS, HOSTALS, FONDES, CASES RURALS I RESTAURANTS

Can Cames "La Brasa"	972 86 80 46 / 972 86 91 39
Agroturisme "Les Clotas"	972 87 20 87 / 669 50 03 21
Els Cortals	972 86 87 95
Vilars Rurals de Sant Hilari	972 87 28 20
Fonda Rita	972 86 80 09
Hostal Fugarolas	972 86 80 38
Hostal Ma Verdolet Restaurant	972 86 81 06
Hostal Paris	972 86 80 19
Hostal Torras	972 86 80 96
Masia Cal Sastre (turisme rural)	625 46 60 01
Restaurant Ca la Marta	972 86 89 18
Riudecós (turisme rural)	972 86 04 53
Restaurant La Bàscula (brasa argentina)	972 86 85 38
Restaurant La Pedra Llarga	972 86 86 77
Rest. La Rovira (Espinelves)	630 37 83 78 / 93 743 01 81
Restaurant L'Isard	972 86 96 09
Hotel Ripoll Restaurant	972 86 80 25

INFORMÀTICA

Infocopi - Informàtica i equips d'oficina	972 86 97 53 / 972 86 06 86
Electrònica i informàtica Sant Hilari	972 87 22 82
Porticum Informàtica (Acadèmia)	972 86 97 95

JOIERIES I RELLOTGERIES

Joieria Gràcia	972 87 21 76
Joieria i Rellotgeria J. Breix	972 86 80 57
Joieria Fortuna-Fina Font	972 86 93 54

LAMPISTES I MANYANS

Instal·lacions J. Pallarols, S.L.	972 86 81 64
Joan Campeny	670 287 336 / 972 86 88 65
Joan Moner (Calefacció i electricitat)	972 86 81 93
Lampisteria "Can Vilamala"	972 86 93 14
Lampisteria Insteny, S.L.	972 86 81 04

LLENYA

Germans Pagès, S.L.	972 87 21 94
Llenyes i productes forestals Riudecós	972 86 04 53

LLIBRERIES, COPISTERIES I PREMSA

Can Joan Ridaura	972 86 87 52
Llibreria i papereria Casa Fauria	972 86 82 57
Copisteria Sant Hilari	972 86 91 07
Papereria i llibreria Raül	972 86 97 27

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ

Fontdor	972 86 90 26
Font Selva	972 17 80 15
Font Vella	972 86 82 50
Font del Sobirà	972 86 82 40

MECÀNICS I COMPRA-VENDA DE COTXES

Antoni Fauria - Renault	972 86 82 35
Autoreparacions TGB (Mecànica de cotxes)	972 86 95 06
Garatge Trima, S.L. Seat (Grup Volskswagen) (servei de grua)	972 86 83 28
Garatge Guilleries - Citroën	972 86 88 73
Motos Malet, S.L.	972 86 90 38
Motos Villegas	972 87 22 12
Planxisteria i pintura Toni Masó, S.L.	972 86 94 23
Taller Casas-Güell - Opel - Suzuki	972 86 80 95
Taller Montseny - Peugeot - Nissan	972 86 84 64
Autoreparacions Viladelbosch	972 86 94 70
Trima Motor (Arbúcies)	972 16 25 99

MERCERIES I CONFECCIÓ

Can Joan Ridaura	972 86 87 52
Confeccions Montse	972 86 94 72
La Marieta	972 87 22 36
Merceria Nova	972 87 21 91
Maria Ripoll, S.L.	972 86 82 08
Pell i Complements Venezia	972 86 95 73
Can Candy	972 86 81 60
Tot Moda	972 86 93 71
Roba i complements Maria	972 86 84 14

OBJECTES DE REGAL

Ca la Quimeta	972 86 96 21
IDEA	972 86 82 24

ÒPTIQUES

Estrada Centre Òptic	972 86 95 42
Òptica Sant Hilari	972 87 20 57

PEIXATERIES

Peixateria Dolors	972 86 81 47
Peixos Pere	972 86 83 21

PERRUQUERIES

Carme Cullell	972 86 89 11
Carme Garriga	972 86 80 20
Carme Ramon (home i dona)	972 86 89 51
Rovira Perruquers	972 86 85 08
Louan	972 87 21 50
Maria Roquet	972 86 84 14
Perruqueria Montse i Sílvia (home i dona)	972 86 89 97
Perruqueria Elvira (home i dona)	972 86 94 58
Perruqueria Josmay	972 86 93 48
Perruqueria Styl – Home – Dona – Solàrium	972 86 82 70
Rosa Maria	972 86 89 49
Estilisme Fina, 4-76	972 86 82 94
Perruqueria Elias	972 86 92 85
Matilde Soler Tarrats	972 86 82 65
Perruqueria Imatge (home i dona)	972 86 97 82

PINTORS

J. Jiménez	972 86 91 82
Miquel Cullell (Pintura i decoració)	972 86 83 73
Teodoro Arteaga, S.L.	972 86 82 32 / 972 86 88 04
Pintures i revestiments Guilleries	652 81 49 12
Joan Güell (Pintor i restaurador de mobles)	670 55 50 99

SABATERIES

Calçats Comas	972 86 95 26
Calçats Masó	972 86 87 93
Calça't	972 86 90 94
Boutique 4 elements (Reparació)	619 06 46 18

SERRADORES

Salvador Cornellà	972 86 82 65

TORNERIES

Àngel Ripoll, S.A.	972 86 82 75
Antoni Moner	972 86 94 25
Artesania Danés, S.L.	972 86 87 97
Artesania i mobles J. Texeira	972 87 23 03
Artidisma, S.L.	972 86 82 14
B.R. Producció Can Brugarola	972 86 87 25
Debric, S.L.	972 86 90 09
Fusteria i Torneria Solà, S.L. – Jordi Puig	972 86 88 55
Fustorn Serrat, S.L.	972 86 92 86
Francesc Gol Busquets	972 86 88 39

TORNERIES (cont.)

Artonisa, S.L.	972 87 23 27
Indústries Joaquim Ripoll, S.A.	972 87 23 04
Linden art, S.L.	972 86 81 00
M.D.C., S.A.	972 87 22 26

TRANSPORTISTES

La Hispano Hilarienca, S.A.	972 24 50 12
Transports Arborueda, S.L.	972 86 90 83
Agència Transports Sacalm, S.L.	972 86 94 39
Transports Floriach	972 86 81 44
Transports J. Valls	699 57 33 82 / 972 87 20 52
Transports Jordi Comas	605 24 71 03 / 972 86 84 93
Transports Josep Canaleta	699 97 83 14 / 972 86 92 01
Transports Josep Elias	636 01 57 22 / 972 86 83 75
Transp. Maria Moragas (Ponet)	659 90 95 83 / 972 86 90 58
Transports Ruiz-Ruano	972 86 91 01
Transports Ricard Moragas i Fills	972 86 86 07
Transports Soler	972 86 83 74
Transports Miralpeix	972 86 85 77
Fontmarapit	972 87 21 26

VARIS

Ganiveteria i objectes de regal "La Forja Vila"	972 86 83 44
Aporta	972 87 23 51
Autoescola Vial-2	972 86 88 38
Ditec Publicitat, S.L.	972 87 22 94
Benzinera Sant Hilari, S.L.	972 87 20 30
Estanc Duran	972 86 80 05
Fedor, S.A.	Fax 972 86 90 00 / 972 86 82 00
Germans Pagès, S.L. (Excavacions)	972 87 21 94
Jaume Pallarols Canaleta (enginyer tècnic industrial)	972 86 81 64
Loteries i Llamins Masvi.	972 86 80 10
INSAHIL	972 86 87 00
M. Carme Saurina Porta (Decoradora)	972 86 81 65
Vernissats i lacats "Quim Busquets"	972 86 94 11
Estació Servei Guilleries	972 86 88 73
Tapisseria Cuberta	972 86 83 33
Tintoreria Destaca	607 70 11 13
Material Construcció Guilleries	972 87 21 05
Magatzems Sant Hilari	972 86 80 11
Hidroserveis Guilleries, S.L. (Bombes d'aigua i instal·lacions)	659 43 08 64
Editorial Guilleries, SL Publicacions	972 86 97 24

VINS I BEGUDES

Bernabé Hernández	972 86 84 71
Joan Valls Juvanteny	972 86 86 05
Representacions Jaume Masó	972 87 21 44

Telèfons d'interès

AJUNTAMENT

Oficines	972 86 81 01
Fax	972 86 89 76
Pavelló Municipal d'Esports	972 86 89 89
Piscina Municipal coberta	972 86 97 62
CasalxJoves	972 86 88 79
Casa de Cultura	972 86 86 56
Oficina de Turisme	972 86 96 86
Museu Guilleries	972 86 94 47
Ràdio Sant Hilari	972 87 23 00
Can Rovira	972 86 96 86
Residència de Gent Gran Sant Hilari	972 87 28 00
Telecalm Tel. i Fax	972 86 84 44
Deixalleria	667 16 59 62

SERVEIS DIVERSOS

Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61
Col·legi Guilleries	972 86 87 29
Col·legi Sant Josep	972 86 94 83 / 972 86 81 46
IES Anton Busquets i Punset	972 86 93 58
Casal de Gent Gran "Can Blat"	972 86 87 32
Correus	972 86 94 00
Parròquia de Sant Hilari	972 86 82 22

SANITAT

Àrea Bàsica de Salut de Sant Hilari (CAP)	902 111 444
Farmàcia Muntalt	972 86 90 49
Farmàcia Broto	972 86 80 98
Ambulàncies Guilleries	972 86 84 57
Ambulància Creu Roja	972 86 04 04
Assistència Social	972 87 20 37

SEGURETAT CIUTADANA

Policia Municipal	972 86 81 23
Mossos d'Esquadra	972 84 27 57
Mossos d'Esquadra (urgències)	088
Bombers	085
Incendis forestals	112

ADRECES INTERNET

ajuntament@santhhilari.cat	
Casalxjoves - PIJ	casalxjoves@santhilari.cat
Casa de Cultura	casadecultura@santhilari.cat
Telecalm	telecalm@santhilari.cat
Museu Guilleries	museuguilleries@santhilari.cat
Oficina de Turisme	turisme@santhilari.cat

Contingut

Pàg.		Pàg.	
3	Salutació de l'alcalde. *Robert Fauria i Danés*	68	Els nois alegres
4	Pregó i imatges de la Festa Major 2005	70	Programa d'actes de la Festa Major
6	Pregó de la Festa Major de 2005. *Pere Tapias*	72	Activitats realitzades durant 2005-2006
8	Fotos que fan història	79	Casal de la Gent Gran "Can Blat"
9	Concurs literari	81	El conte
14	La poesia d'en Lluís Serrano		"HAG". La progressió continua
15	Van ser 923 dies de penombra! *Lluís Puigdemont i Reverter*	82	Torna en Serrallonga!
17	1956 fa cinquanta anys. *Àngel Serradesanferm i Valls*	83	Via Crucis Vivent
22	Historia de un poema. *Manuel Ruiz*	84	Slot Sant Hilari. *Josep Cobo*
24	Bolets que podem collir de la primavera a la tardor *Josep Reig i Puig / A.S.V.*	85	El CEIP Guilleries se'n va a França
28	Fotos que fan història	86	AMPA CEIP Guilleries
29	Història del Nen Jesús de Praga *Àngel Serradesanferm i Valls*	87	Germandat de donadors de sang. *Josep M. Puigdevall*
33	Planys del rector de Sant Pere de Castanyadell *Antoni Pladevall i Font*	88	L'Associació de pares de Família de Sant Hilari tindrà l'Educació Infantil. *M. Àngels Ripoll i Collbatallé*
35	Santiago Rusiñola Sant Hilari i a les Guilleries *Narcís Figueras i Capdevila*	90	Col·legi Sant Josep. *Àngel Serradesanferm*
37	CiU	93	Associació Espanyola Contra el Càncer
38	Ja falta menys d'un any per a les eleccions municipals. *PIC*	94	Vacances en pau
39	ERC	95	Els Guillables
40	Espigolant. *Mn Joan Coma*	96	IES Anton Busquets i Punset
	Cadells per vendre. *Manel Pintu*	99	Moto Club Sant Hilari
41	Racó poètic.	100	Turisme
42	Carme Gilell Fradera. L'àvia del poble ha fet 100 anys *Anna Calm i Ramon*	102	Penya Barcelonista Sant Hilari
43	Moviment demogràfic 2005	103	Ja fa cinc anys i... Encarahisom
44	25è aniversari de l'Aula d'Art Municipal		Penya Automobilista Sant Hilari
46	La Formació d'adults. *Xavier Colon i Auguet*	104	Tres dosos, un tres i... Visca! *Xavier Colon i Auguet*
48	Residència de la Gent Gran	106	Joaquim Soms i Janer. Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari. *X.C.A.*
49	Llar Infantil "Les Cent Fonts"		X Trobada de Colles Ciclistes de Sant Hilari. *M. Arimany*
50	La festa del carrer de la Piscina ja té 10 anys	107	C.E. Sant Hilari Font Vella
51	Un hilarienc a l'Everest. *ASV*	108	Bojos pel temps
51	Entrevista a Joan Cardona. *Marc Salgas*		Bombers voluntaris de Sant Hilari
55	Fotos que fan història	109	Ràdio Sant Hilari
56	Cloenda de l'any Busquets i Punset	110	Casalxjoveshs
57	Biblioteca any 2005	112	Forces, forts i ferms
58	Coral Alzeïda	113	El MuseuGuilleries ha fet 50 anys
	JNC	114	Activitats del Museu Guilleries. *Anna Aguiló i Callicó*
59	Escola de Música de Sant Hilari	117	Club Bàsquet Sant Hilari
60	Els amics de la música. *Antoni Miralpeix*	118	Associació de Comerç i Turisme de Sant Hilari Sacalm
61	Parlem una mica de la República del Congo	119	Casal Popular El Trabuc
62	Els Petits Cantaires. *Conxita Bosch*		Quatre Rodes c.e.
65	On és la Miranda? *En Terris*	120	Atletes a Sant Hilari
66	Anem a fer salut a la piscina. *Laura Mursà*	123	Associació de Pessebristes de Sant Hilari
	El conte	125	Societat de Pesca La Gorga
67	Un sac. *Carme Masó i Camprodon*	126	Telecalm
	Associació de dones la Violeta	129	Actuacions Municipals
		133	Col·laboradors
		137	Telèfons d'interès

A la darrera pàgina, a l'esquerra, el segon premi d'Amadeu Duran i el tercer de Carme Porta.

FESTA MAJOR
Sant Hilari Sacalm

dies 24,25,26 i 27 d'Agost

2006

Ajuntament
de
Sant Hilari Sacalm